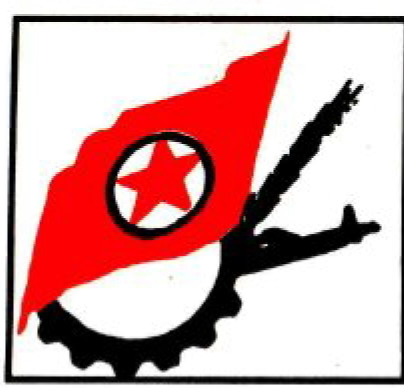

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 10
Hejmar 145
15 Adar 1992
Buha 3.00 DM

Rojnameya 15 rojîn

NEWROZ'u karşılarken

● **Girê Sor'a gerillanın Newroz selamı İlk baskınla gelen diriliş: 10 binin üzerinde yurtsever yürüdü**

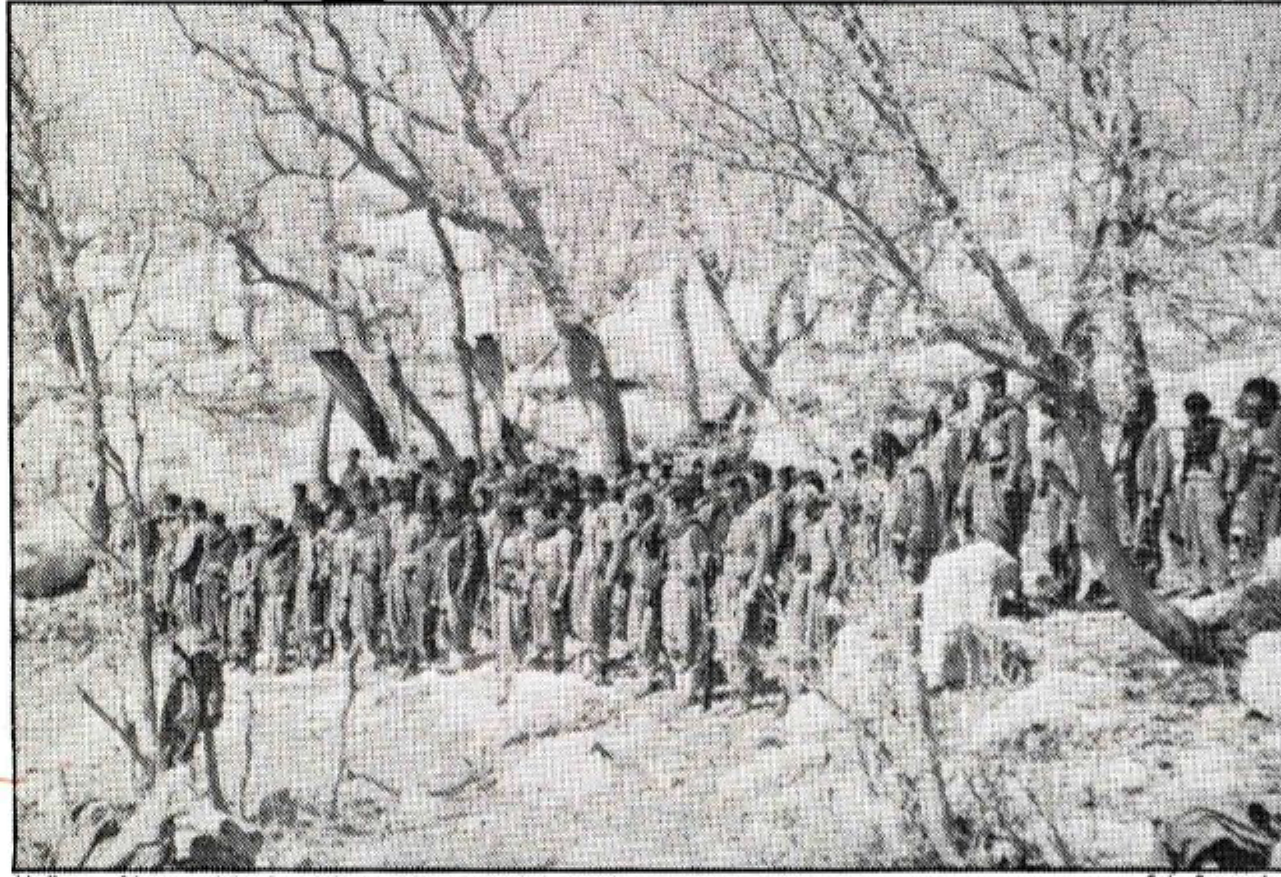
● Gerillalarımız 3 gün arayla Bismil'i 2 kez bastı: Sömürgecilere ait tüm kurum ve kuruluşlar ağır hasara uğradı

● **Cizîra Botan-Imêran karakol baskınında 9 düşman askeri öldürüldü, en az 15 asker de yaralandı**

● Hezex-Bafê jandarma karakoluna gerilla baskını: En az 8 düşman askeri öldürüldü, çok sayıda yaralı var

● **Nisêbîn'de düşman güçleri ve kontraları ezildi: Çok sayıda polis ve kontra ölümle cezalandırıldı**

● Wan şehir merkezinde 6 saat süren çarpışma. Sêrt ve Gimgim'da şehit ARGK gerillaları için muhteşem törenler

Halkımız Newroz'da özgürlüğe bir adım daha yakın Foto: Berxwedan

- Dersim Türk ordusuna mezar olmaya devam edecek
- Kürdistan halkının kararlı direnişi sömürgeci düşmanı korkutmaya devam ediyor
- Çeteler yurtseverlere saldırınca pişman edildiler
- Lisedeki teröre karşı öğrenci direnişi
- Gerilla saldırısı ve TC'nin acizliği
- Kontra saldırıları ve karşı eylemler
- Türkiye metropolleri yükseltilen savaşın sahası dışında kalmayacaktır
- Halkımızın soylu öfkesi Türkiye kentlerini kavuruyor
- Türk ordusunun hava kuvvetleri Kürdistan'ı güneyden bombalarken, gerilla kuzeydeki karakolları vuruyor
- Halkımız direniş içinde militanlaşıyor
- TC'nin Newroz korkusu ve saldırganlığı
- Kürdistan halkının öfkesi sömürgeci Türk devletinin korkusunu derinleştiriyor

HABERLER 3-12. SAYFALARDA

İÇİNDEKİLER

ERNK Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın Kürdistan halkına çağrısı:

Lanetli tarihimizi yerle bir etmek için, imhadan başka birşey düşünmeyen düşmanı kovmak için, hakkımız olan zaferi elde etmek için ayaklanalım, savaşalım ve zaferden başka hiçbir şeyi kabul etmeyelim!

YAZISI 16-17. SAYFALARDA

PKK öncülüğünde Kürdistan halkı 1992 Newroz'una askeri ve siyasi örgütlenmesini daha da geliştirerek giriyor

NEWROZ YAZILARI 12-13. SAYFALARDA

Erzingan'daki depremle Kürdistan yeni bir acıya daha boğuldu

HABERİ 10. SAYFADA

Halepçe katliamı unutulmayacak

YAZISI 11. SAYFADA

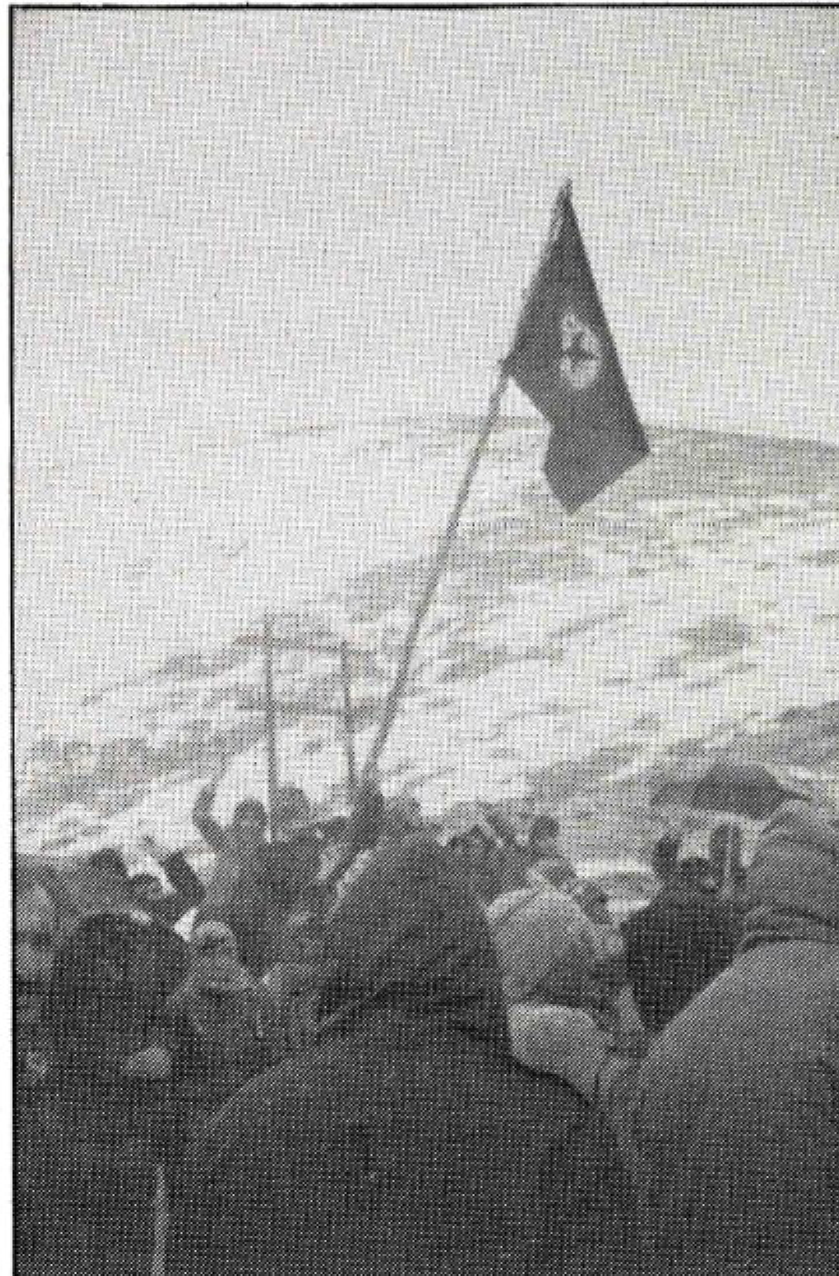
SAVAŞ GÜNDEMİ

Savaş uluslararası boyut kazanıyor

Sömürgeci-faşist Türk devleti Kürdistan halkının haklı ulusal kurtuluş mücadelesini bastırma temelinde her türlü yol ve yöntemi hiçbir savaş kuralı tanımaksızın uygulamaya sokar ve bunu yeni koalisyon hükümeti dönemiyle daha da yoğunlaştırırken, karşı-devrim saflarında da bir netleşme günyüzüne çıkmaya başlamakta ve TC'nin kirli savaşının destekçileri kendilerini daha açık tavırlarla açığa vurmaktadırlar. Türk devleti devlet olmanın bütün olanaklarını kullanarak Kürdistan'a bombardıman seferlerini tırmandırırken, Mısır ve ABD de tavırlarını açıkça ortaya koyarak Kürdistan halkına ve öncüsü PKK'ye karşı faşist Türk devletinin yanında yer alacaklarını ve onun soykırımı hedefleyen bombardımanlarını desteklediklerini belirttiler. Mısır'ın Nasır döneminden itibaren Arap ve Ortadoğu ulusları içinde hep karşıdevrimci bir konum arzettiği, Filistin halkının haklı davasına karşı siyonizmin yanında yer aldığı bilinmektedir. ABD'nin bir numaralı uşaklarından olan Mısır'ın Ortadoğu'da Türkiye benzeri bir konum üstlendiği ve Ortadoğu'da gelişecek ulusal kurtuluş mücadelelerinden rahatsız olduğu gerçeği onu bu şekilde tavrını sömürgecilik ve faşizmden yana açığa vurmaya zorlamıştır.

Öte yandan ABD'nin direkt Kürdistan halkının katledilmesi için TC'ye onay verdiği ve destek vaadettiği gerçeğini de,

Devamı 3. sayfada

Bu halk ulusal kurtuluşu başarır Foto: Berxwedan

Musa Anter:

"Türkiye'de halen de sivil bir devlet teşkilatı yoktur. Devlet ve resmi görüş askeri ve şovendir"

YAZISI 21. SAYFADA

Değerli Berxwedan okuyucuları,

10 yıldan beri yayın hayatını sürdüren gazetemiz **Berxwedan**'ın ulusal kurtuluş savaşımımız tarihinde önemli görevler başardığına inanıyoruz. **Berxwedan**'ın geçen yılın sonunda yaptığı anketle, okuyucularımızın da bu görüşlerimizi paylaştığını gördük.

Gazetemizin ulusal kurtuluş mücadelemize daha iyi hizmet sunması için, ülkedeki gelişmelere ayak uydurması gerektiği inancındayız. Savaşımımız, yurt içinde ve yurt dışında birçok şeyi değiştirdiği gibi, gazetemizin de günün ihtiyaçlarına göre yeniden düzenlenmesi ihtiyacını ortaya çıkarmıştır. Bunun için, içinde bulunduğumuz koşulları da dikkate alarak yeni düzenleme ve değişikliklere gitme gereği duyuyoruz.

Daha önceki dönemde gazetemizi haftalık bir gazete haline getirmek için bazı çalışmalarımız oldu. Fakat daha başka haftalık gazeteler bu görevi üstlendiği için, bu çalışmalarımızdan vazgeçmeyi daha uygun gördük.

Mevcut durumda halkımızın bu alandaki ihtiyaçlarını karşılamak için **Serxwebûn** gazetesi siyasi yorum ağırlıklı, daha başka gazeteler ise haber ağırlıklı yayın yapmaktadır. **Berxwedan** gazetesi, aynı konu ve haberleri işleyerek okuyucusuna seslenemezdi artık. Bunun için gazetenin içeriğinin değiştirilmesi ve aylık olarak yayınlanması gerektiğine inanıyoruz.

Bundan sonra gazetemiz **Berxwedan**, bu alandaki diğer gazetelerin yazamadıklarını yazacaktır. Daha çok Avrupa'daki Kürdistanlılara seslenecek olan gazetemiz, haber-yorum, röportaj, paket haber, kamuoyu araştırmaları ve çeşitli konulardaki yorumlarıyla okuyucuların anladıkları bir dille yayın hayatını sürdürecektir.

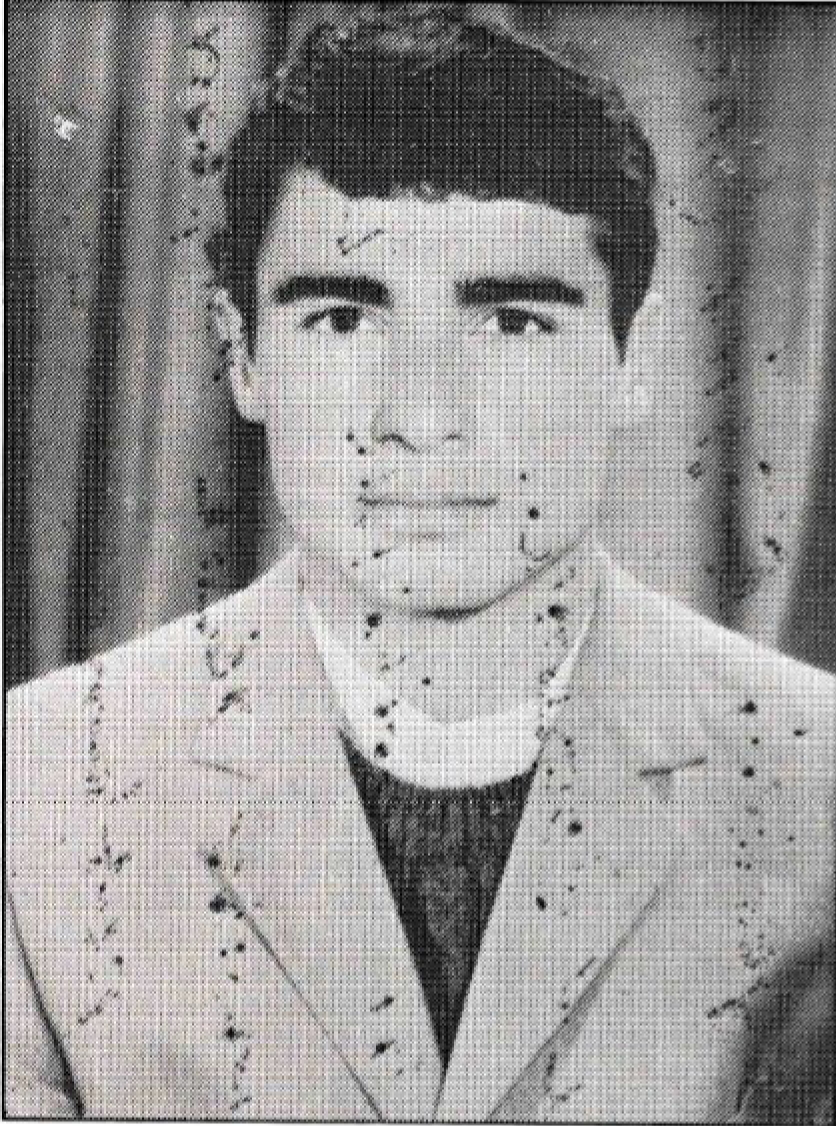
Bir gazetenin güçlülüğü, okuyucularıyla geliştireceği yakın destekle mümkün olur. Bunu gerçekleştirebilmek için, gazetenin bazı sayfalarını okuyucularımızın eleştiri, öneri ve görüşlerine ayıracağız. Bu konuda gerekli katkıları yapacağınıza inanıyor, gelecek sayıda buluşmak üzere başarılar diliyoruz.

Berxwedan

Göreve bağlılığın ve kararlı direnişin sergileyicisi

Muhyettin BAYSAL

Mêrdîn'in Nisêbîn ilçesine bağlı Gurik (Kuşkaya) köyünden olan **Muhyettin BAYSAL (Serdar)** yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğudur. Daha dünyaya yeni geldiği günlerde ailesi geçim sıkıntısından ötürü Nisêbin şehir merkezine taşınmak zorunda kalır. Nisêbîn'e yerleştiklerinde, **Muhyettin** yoldaş daha çok küçük yaşlarda ailenin geçimine katkıda bulunmak durumuyla karşı karşıya kalır. Pamuk toplama, çapa yapma, çarşıda soğuk su satma gibi işler daha çocukken yaptığı işlerdendir. Ancak bir parça toprağa dahi sahip olamayan ailesinin bu tarzda geçimini sağlaması zordur. Yöredeki topraklar ağaların elinde olup gün boyu çalışmalarının karşılığında karın tokluğunu sağlayacak bir ücret bile alamamaktadırlar. Dolayısıyla **Muhyettin** arkadaşın ailesi mevsimlik işçi olarak Adana'ya gidip çalışmak durumunda kalır. Ancak Adana'da da pek sağlıklı bir çalışma olanağı bulamazlar. Toprak ağalarının elinde çok az bir ücretle en kötü koşullarda çalışmak zorunda kalırlar. Adana'nın kavurucu sıcağında, bataklık içinde naylon çadırlarda yatırılırlar ve bu, her türlü hastalığın zemini olur.

Tüm bu zorlu günlerde **Muhyettin** yoldaş da ailesiyle beraber yaşam kavgası verir. Küçük yaşına rağmen ailesine tüm çalışmalarda yardımcı olmaya büyük çaba harcar. Dolayısıyla yaşam içinde zorluklar ve acılarla karşılaşa karşılaşa pişer ve yaşından çok çok büyük bir olgunluğa gün be gün ulaşır.

Mevsimlik iş bittiğinde, **Serdar** yoldaş ailesiyle birlikte yeniden Nisêbîn'e döner ve bu arada ilkokula başlar. İlkokul üçüncü sınıfa geldiğinde artık ailesi şiddetli geçim sıkıntısı çekmektedir. Bunun için kıt kanaat da olsa geçinebilecekleri köylerine geri dönerler. Bu durumda bile ailesi O'nu okula göndermeyi ihmal etmez. Ancak köylerinde okul olmadığı için komşu köy olan Sirêçkê (Tandır) köyüne gitmek zorunda kalır. Ama köyde kalacak yeri olmadığından ona yakın bir köy olan Sarincê (Sulak) köyünde dayısının evinde kalmaya başlar. Her gün saatlerce yol yürüyerek okuluna devam eder. İlkokulu bitirdikten sonra ailesinin O'nu ortaokula gönderme imkanı olmadığından dolayı okula devam edemeyen **Serdar** yoldaş, köyünde çobanlık yaparak ailesinin geçimine katkıda bulunmaya başlar.

Bu dönemde Eruh ve Şemdinli eylemleriyle başlatılan şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın yankısı **Serdar** yoldaşın köyüne de yansır ve köyde gerillaların mücadelesi konuşulmaya başlanır. **Serdar** yoldaş bu konuşmalara büyük ilgiyle yaklaşır ve gerillaları görme hayaliyle her gün erkenden sürülerini otlağa götürür, dağ-taş demeden gerillaları arar, gözleri hep dağların doruğunu, ormanlıkların içini tarar, durur. Derken bir gün bir gerilla grubuyla karşılaşma olanağı bulur ve bu ilk karşılaşmasında onlara duyduğu yakınlık, O'nda yıllarca sürecek bir bağlılığın başlangıcı olur. Bulunduğu yerde dağlarda su kaynaklarının çok kıt olması nedeniyle gerillalara her gün bidonlarla su taşıyarak devrime katkı sunmaya başlar. Gerillalar kısa bir ilişki süreci içinde bile olsa O'nun çalışkan, fedakar ve bağlı kişiliğini görmekte gecikmezler ve bu olumlu özelliklerinden dolayı O'nunla daha yakından ilgilenmeye başlarlar. Yaşının küçük olması sebebiyle bir yandan eğitim verirken, bir yandan da milislik görevlerine alıştırırlar. **Serdar** yoldaş her iki konuda da başarı gösterir, verilen eğitimi iyi özümser, bu temelde devrimci bilinçlenmesini geliştirirken, bir yandan da büyük bir bağlılıkla milislik görevlerine sarılır. Ancak ilerleyen yıllarda daha çok gerilla grubuyla tanışması ve yaşanan şahadet olayları O'nu derinden etkilemeye başlar. Artık devrime sadece bir milis olarak katılmaya gönlü el vermeyecek derecede bilinçlenmiştir. Yüreğinde gerilla olup düşmana karşı savaşma azmi gün be gün yükselir ve nihayet 1988 yılına gelindiğinde artık hiçbir güç O'nu saflara katılmaktan alıkoymayacak derecede kararını vermiştir. Bu kararını gerilla arkadaşlarına aktarır ve gerillalar kabul ederek O'nu ARGK saflarına alırlar.

Serdar yoldaş gerilla saflarına katılmayla birlikte çok kısa süreli bir eğitimle büyük gelişme kaydeder. Partiye bağlılığı, halka ve yoldaşlarına saygılı-sevgili yaklaşımı ve fedakarca çabaları herkese örnek olacak düzeydedir. O'nun bu olumlu özellikleri ve güven veren kişiliği göz önüne getirilerek, eyalet sekreteri **Salah (Abdullah AVCI)** yoldaşın bulunduğu gerilla birimine alınır. Birlikte bir süre faaliyet yürütürler. Bu süre zarfında hem pratikte, hem teoride gelişme kaydeder.

Serdar yoldaş, daha sonra Mêrdîn ikinci bölge sorumluluğu yapan Battal arkadaşın gerilla biriminde yer alarak birçok askeri eyleme katılır ve askeri alanda da gelişme kaydetmeye başlar. En son 1989 Ekim'inde **Battal, Reşo** ve **Çiya** yoldaşlarla birlikte bir eylemden dönerlerken, başka bir gerilla grubuyla olan randevuları nedeniyle eylem alanından pek uzaklaşma olanağı bulamazlar. Eylemin ardından operasyona çıkan düşman güçleri, bulundukları yeri tespit ederek etraflarına çember üstüne çember atıp üzerlerine doğru yürür. Ancak bir tesadüf eseri düşman güçleri diğer gerilla grubuyla karşılaşır. Altı kişilik bu gerilla birimi, eğitim gören yeni savaşçılardan oluştuğu için çatışma kısa sürer, beş savaşçı şehit olurken, bir bayan savaşçı da yaralı olarak esir düşer. Yakın yerde konumlanmış olan **Serdar** yoldaşın da içinde bulunduğu gerilla birimi akşam üzeri başlayan bu çatışmanın silah seslerini duyarak manevra yapmaya başlar, ancak pek yol alamadan düşmanın pusularıyla karşılaşır. Çıkan çatışma sonucu düşmanın ilk çemberini yararlar, ancak düşman, çember üstüne çember atmış, alanı binlerce asker ve özel timlerle doldurmuştur. Düşmanın ikinci çemberindeki pusulara vardıklarında da kahramanca savaşan gerillalar, düşmanın bir varlık göstermesine izin vermezler. Ancak bu çatışma süreleri boyunca zaman epey ilerlemiş ve sabah yaklaşmaktadır. Bu nedenle üçüncü çemberi aşamayacaklarını anlayan gerillalar, alanda bulunan bir sığınağa gidip gündüzün geçmesini beklemeyi kararlaştırırlar. Ve düşmanın pusularından sıyrılarak salimen sığınağa varırlar. Ancak ilk çatışmada yaralı ele geçen bayan, düşmanın işkencelerine dayanamayıp tanıdığı eğitim sığınağının yerini düşmana söyler. Sığınağın yöresine gelen düşman güçleri içinde gerillaların olduğunu görürler ve sığınağın yöresine binlerce asker, panzer ve MG-3 silahları dizerek gerillalara, "Teslim ol" çağrısında bulunurlar. İçinde **Serdar** yoldaşın da bulunduğu bu gerilla birimi düşmanın teslimiyet çağrısına silahla karşılık vererek direnişin PKK gerillalarının şahsında temsilinin görkemli bir örneğini sergilemeye başlar. İçinde bulundukları sığınağın ön duvarını yıkan gerillalar bir süre sığınağın ağzında düşmanla çatışırlar. Düşmanın çok yoğun tedbirler aldığını ve mutlaka şahadete ereceklerini anlayan gerillalar son dakikalarını düşmana pahalıya ödetmek üzere kendilerini sığınağın dışına atıp büyük bir kararlılık ve saldırı ruhuyla düşman askerlerini taramaya başlarlar ve onlarca düşman askerini öldürdükten sonra her dört gerilla da ard arda yüce şahadet mertebesine ulaşarak destansı bir direnişin altına kanlarıyla imzalarını atarlar.

Parti içerisinde kısa süren bir yaşamı olmasına rağmen **Serdar** yoldaşın bu denli görkemli bir direnişçilik sergilemesi O'nun halkına, partisine, yoldaşlarına ve mücadeleye olan bağlılığının ne denli yüksek olduğunun göstergesidir. **Serdar** yoldaş ve birlikte şahadete giden **Battal, Reşo** ve **Çiya** yoldaşlarının her anı direniş ve savaş dolu soylu anılarını mücadelemizde ebediyen yaşatacak ve özgür-bağımsız Kürdistan'ı kurarak özlemlerini gerçekleştireceğiz.

Mücadele arkadaşları

Başkan APO'dan seçme sözler

Bugün yaşadığınız bu coşku, zafer coşkusu önemlidir ama, en önemlisi de bunun temelinin nasıl atıldığıdır. Tarihini bilememek, bir anlamda geleceğini de bilememektir. En önemlisi, bir halk olarak tarihsizleştirildiğimizi ve bunun bir sonucu olarak da kimliğimizin yok edildiğini anlamazsak, partimizin, tarihini de iyi incelemezsek halkımızın yakın gelecekteki zaferi konusunda kendimizi sakatlamış oluruz.

Bu geçen yıllar müthiş yıllar! Mutlaka bunu anlamak ve bu anlam içinde kendini yeniden yeniden yapmak, her "yurtseverim" diyenin "yaşama bu temellerde bağlıyım" diyenin vazgeçemeyeceği bir insanlık görevidir. Çünkü bizde, Kürdistan'da insanlık biraz da PKK ile başlar. Sadece öyle de değil, PKK, günümüz insanlığını, yaşamını, tehdit eden birçok gelişmeye, bir nükleer tehlikeye, çevre tehlikesine de kökenden kapalı bir harekettir, öylesine yüce bir harekettir.

* * *

Kendimizi insan olarak yeniden yapıyoruz. Yurtsever insan olarak yeniden şekillendiriyoruz. Bir yurda bağlanıyoruz ve bunu özgürce yapıyoruz. Bu ekmek ve sudan da değerlidir. Bu, yaşamın temelidir. Siz bunu bugün biraz daha iyi anlamış ve bunun kıvancıyla dolusunuz. Bu duygularınız yerinde, haklı ve doğrudur ve sonuna kadar da götürülmelidir. Sadece zafere kadar değil, yeryüzünde insanlık yaşayacaksa bunlar bir daha asla terkedilmemelidir. Bu insanlığın parçası Kürdistan'da yaşayan halk ise çok lanetli olan, çok kötü olan, zulmün ve sömürünün birinci planda kendisi olan, onu yaşayan halkımız adeta geçmişinden intikam alırcasına insani değerlerini, yurtseverlik ve özgürlük değerlerini bütün halklardan daha fazla yaşamak görevi ile karşı karşıyadır. Bunun zorunluluğu içindedir. Ve aynı zamanda bunun büyük coşkusuyla amansız isteklisidir.

Biz sadece cephede savaşan bir düşmanla savaşmıyoruz. Muazzam güç dengesizliği, bütün dünyayı arkasına almış, bütün bir gerici tarihi arkasına almış bir düşmanla boğuşmuyoruz. Ondan daha fazla ve daha tehlikeli, içimizdeki büyük düşman, her şeyi ile düşmana hizmet eden, kendisi olmaktan bin defa çıkmış olan, soyuna, insanlığına, onun sevilip sayılmasına yarayacak ne varsa hepsine son verdirilmiş bir halk olarak yaşadığımızı unutamayız. PKK'siz bir yaşam, bu anlamda bir halk olmadır. Bunu sona erdiriyoruz. Bu temelde çok lanetli bir halk olmaktan, ulus olmaktan çıkıp, çok özgür, özgürlüğünü tamamen, en kutsal özgürlük kelimeleriyle, eylemleriyle kazanan ve her halktan daha fazla kendini özgürlük ateşi içinde yeniden yaratan bir halk olmanın kıvancıyla da bugünleri kutluyoruz ve bu PKK ile başlar.

* * *

Gerillamız büyüyor, gerillamız bütün ülkeyi kaplıyor. Bu bir ulusal ordulaşmadır. Ulusal ordulaşmamız hız kazanıyor, bu ara küçük bir görevi hatırlatayım, her bir Kürt ailesi, Kürdistan ailesi gerilla ordusuna bir nefer vermeyi görev bilmelidir. Sizin ulusal ordulaşma çabalarına verebileceğiniz en iyi karşılık "her aile bu ulusal orduya bir fert verir" ilkesini hayata geçirmedir. Daha şimdiden bu göreve başlanmıştır. Kürdistan'da her aileye kadar bu göreve bir karşılık verilecektir.

Berxwedan
Rojnameya Kurdî û Tirkî
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 10 15 31
4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÛÇEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Avustralya 4.00 $ / Avusturya 25.00 s.
Belçika 70.00 bfr. / Danimarka 12.00 dkr.
Fransa 12.00 ff. / Hollanda 4.00 hfl.
İngiltere 1.20 £. / İsveç 12.00 skr.
İsviçre 3.00 sfr. / Norveç 12.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi	Almanya dışı
6 ay 36.- DM	6 ay 40.- DM
12 ay 72.- DM	12 ay 80.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf
Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 501 10

SAVAŞ GÜNDEMİ

Savaş uluslararası boyut kazanıyor

Baştarafı 1. sayfada
zaten Demirel'in ABD ziyaretini değerlendirirken ele almış ve böyle bir mutabakatın sağlandığını belirtmiştik ki, gelişmeler bunu doğruladı.

Alman hükümetinin ise öteden beri Türk devletine silah ve personel yardımında bulunduğu, onun kirli savaşının bir tarafı olduğu bilinmektedir. En son Almanya'da ERNK taraftarlarının kendi halklarının katledilmesine ve ülkelerinin bombalanmasına karşı TC kurum ve kuruluşlarına yönelik gerçekleştirdikleri gösterilerde göstericilere karşı kaba güç kullanması ve birçok Kürdistanlıyı tutuklaması da, onun ne denli özel savaş yanlısı olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Tüm bu gelişmeler şu gerçeği gözler önüne seriyor: Kürdistan'da PKK önderliğinde yürütülen ulusal kurtuluş savaşı artık önemli bir aşamaya gelmiş ve sonuç alıcı adımların atıldığı bir döneme girmiştir. Dolayısıyla Ortadoğu'nun ve Ortadoğu'da da Kürdistan'ın mevcut konumda kalmasından yana olan ve bu alanda bir devrim hareketinin sonuca gitmesinden asla hoşnut olmayan kapitalist-emperyalist güçler yıllardan beridir Kürdistan'ın sömürge statüsü üzerinde gizli ya da yarı-açık şekilde sürdürdükleri ittifaklarını artık mücadelemizin gelişimi karşısında açığa vurmak zorunda kalmışlardır. Yani kısacası düşman cephesi bundan böyle gün be gün netleşmekte ve dolayısıyla savaş uluslararası boyut kazanmaktadır.

Safların netleşmesi bizce önemli bir gelişmedir. Birincisi; ulusal kurtuluş mücadelemizin düşman saflarda korku, panik ve tedirginlik yaratacak denli ortak tavır belirlemelerini sağlayacak düzeyde boyutlanmış ve gelişme kaydetmiş olduğunu gösterir. İkincisi ise; düşman safların netleşmesiyle birlikte dost safların netleşmesi de gündeme gelecek ve bu da devrimimize güç katacaktır.

Türk devletinin son günlerde üst üste geliştirdiği bombardımanlarda Güney Kürdistan'ın Xan Kürkê, Heftenîn ve Çewlik çevresini hedef alması ve hükümetin en yetkili ağızlarından baharın bir katliamla Kürdistan halkına zehir edileceği tehditleri özünde düşmanın içine girmiş olduğu korku ve telaşın bir ifadesidir. Düşman, mücadelemizin gelişimi karşısında gerçekten de çare üretmekte aciz duruma düşmüştür. Öyle ki Türk basını bile, *"PKK ilk kez binlerce gerillayla kışı Doğu ve Güneydoğu dağlarında geçirdi"* demekle TC'nin içine düşmüş olduğu acizliği vurgulamaktadır.

Gelişmeler bu şekilde boyutlanırken, Türk devleti geçmiş yıllarda yaptığı gibi bu yıl da bir milletvekili heyetini Kürdistan'a göndererek sözde nabız yoklaması yapmak istedi ve bununla Kürt halkının gönlünü kazanacağını zannetti. Bilindiği gibi önceki yıllarda da milletvekilleri arada bir halka iner, derdini dinler ve vaadler vererek giderlerdi ve halk da bu vaadlerin yerine gelmesini seçimden seçime yıllarca sabırla beklerdi. Ancak PKK öncülüğünde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin bilinçlendirdiği Kürt insanı artık düşmanın bu hilelerini de yutmayacak seviyeye gelmiştir. Bunun kanıtını da milletvekillerinin yoluna çıkarak, *"Biz sizi karşılamaya değil, protesto etmeye geldik"* demekle sergilediler. Gerçekten de TBMM'nin milletvekilleri Kürdistan'da gittikleri her yerde halkımızın yoğun tepkisiyle karşılaştılar ve halkımız artık aldatılamayacağını attığı devrimci, ulusal kurtuluşçu sloganlar ve düzenlediği gösterilerle kanıtladı. Öyle ki milletvekilleri bin pişman geri döndüler. Bu da Kürdistan halkının artık TBMM'den tamamen umudunu kestiği ve PKK öncülüğünde kendi ulusal meclisini kurma yolunda kararını adım adım hayata geçirme çabası içinde olduğunu göstermesi açısından önemli ve anlamlı bir gelişmedir.

Kürdistan halkının ulusal bayramı Newroz yaklaştıkça Türk devletinin içine girdiği korku sendromu, onu can telaşıyla daha da saldırganlaştırıyor. Ancak Newroz bizde baharın müjdecisidir. Bahar; köhneyenin, eskimişin ölmesi, yeninin doğması, taze filizler vermesi, kök salması demektir. Baharda doğa canlanır, kanlar sıcaklaşır, karlar eriyip selleşir ve sular coşkun coşkun akarak doğanın kirini pasını sürükleyip götürür, geriye yeni taptaze bir koku, diri bir yaşam ve rengarenk bir doğa bırakır. İnsanlar coşkuyla evlerinden dışarıya taşar ve özgürlüğün havasını solumak ister...

Newroz ile bahara yaklaştığımız bugünlerde Kürdistan halkının özgücünün coşup selleşeceği günleri müjdeleyen gerilla eylemleri ve kitle gösterileri bugünlerde de hızından bir şey eksiltmeden sürdü ve Kürdistan'ın yanı sıra Avrupa'daki Kürdistanlılar da seslerini yükselterek ulusal birlik ve beraberlik ruhunu TC'ye karşı yükselttiler.

Halkımızı özgürlüğe bir adım daha yakınlaştıracak ve serhildanlarla kutlanacak ulusal NEWROZ bayramını şimdiden kutlar ulusal meclisin inşası ve ulusal kurtuluş yolunda başarılar dileriz.

• • •

Geçtiğimiz günlerde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü Kürdistan kadını büyük bir coşku ve katılımla YJWK Olağanüstü Kongresi'ni gerçekleştirerek karşıladı.

Bu, Kürdistan halkının tarihinde ilk kez binlerce Kürt kadınının biraraya gelerek kadının sorunları, devrimdeki yeri, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katkıları ve mücadelenin sorunları üzerine tartışma yürütüp karar birliğine vardıkları bir zemin olması açısından büyük anlam ve öneme sahip olan bir gelişmedir. Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı yurtsever kadınların katılımının yanısıra Kürdistan'dan da yurtsever kadınların katıldığı YJWK kongresinin ardından 8 Mart büyük bir coşkuyla kutlandı. Kongre ve geceyle ilgili haberleri konuya ilişkin **Berxwedan Özel Sayısı**'nda okuyabilirsiniz.

Sağlam adımlarla zafere yürüyüş
Foto: Berxwedan

Gerillanın imha ettiği karakolda 9 düşman askeri öldürüldü

Cizîra Botan *(Berxwedan)*: Geçen yıllarda koruyamadığı karakollarını birleştirerek daha büyük askeri birimler biçiminde merkezileştiren Türk devleti, ordumuzun artan baskınları karşısında daha sonraları bunları da il ve ilçe merkezlerine çekmek zorunda kaldı. Ancak buralarda da ordumuz düşman güçlerine aman tanımadı.

Düşmanın güçlerini merkezileştirdiği yerlerden biri de Cizîra Botan (Cizre)'a bağlı Dicle bucağının merkezi olan ve bir düzlükte kurulu bulunan Imêran (Kocapınar) köyüdür. Imêran köyündeki karakolda 85 asker konumlandırılmıştı.

İşte bu karakola baskın düzenleyen gerillalarımız, karakolu imha etti. 2 Mart günü saat 19.00 sularında ordumuz ARGK'ye bağlı bir birliğimiz düşman karakoluna seri bir baskın düzenledi. Eylem 40 dakika kadar sürdü. Düşman gücü gerillanın etkin vuruşu karşısında şaşkına uğradı ve ummadığı bir anda ve ummadığı bir yerde gerçekleşen saldırı sürecinde hiçbir varlık gösteremedi. Böyle bir düzlükte, böyle bir eylemin gerçekleştirilebileceğini aklının ucundan bile geçirmiyordu. Ancak gerillalarımız bu eylemle her yerde düşmanı vurabileceklerini ve vuracaklarını bir kez daha kanıtladılar.

Bu eylemde 9 düşman askeri öldürüldü, 15 civarında asker de çoğunluğu ağır olmak üzere yaralandı. Görgü tanıkları, *"TC, her zaman olduğu gibi önce askerlerinin öldüğünü kabul etmek istemedi. Daha sonra peşpeşe taşınan asker cenazeleri düşmanın yalanını ortaya çıkardı. TC yalanlarını gizlemek için sonra 2 askerinin öldüğünü açıkladı. Imêran'a giden yolların tümü geliş-gidişlere kapatıldı. Yaralılar oraya taşındığı için de Cizîra Botan'daki hastane sivillere yasaklandı, hiçbir sivil sokulmadı. Ağır yaralanan askerlerden de ölenler vardır"* diyorlar. TC'nin kayıplarını gizlemesini bir gazeteci şöyle açıklıyor: **"Bir karakol basılmıştı ve biz 5 askerin öldüğünü duymuştuk. Karakola gittik. Karakolun durumu perişan, yani ölü olmamasına imkan yok. Karakol komutanına sorduk, 'Kayıp var mı?' 'Hayır, hiçbir kaybımız yok, Allah'a şükür' dedi. Ben komutan yardımcısının yanına giderek, 'Başımız sağ olsun komutanım, acaba 5. asker de öldü mü?' diye sordum. 'Evet, maalesef onu da kaybettik' dedi. Ama basında hiçbir kayıp yok denildi."**

Imêran olayı da TC'nin imha olan karakollarında kayıp yok deme yalanına en iyi örneklerden biridir.

Öte yandan, gazetemiz baskıya hazırlanırken Cizîra Botan'dan yeni haberler bize ulaştı. 15 Mart günü akşam saatlerinde muhtemelen yeni bir cinayet hazırlığında bulunan kontralara gerillaların müdahalede bulunması üzerine ARGK şehir gerillaları ile kontralar arasında silahlı çarpışmanın çıktığı bildirildi. İlk alınan haberlerde kontraların 12 yaşındaki bir çocuğu katlettiği öğrenildi. Olayı duyan halk eyleme kalktı. Esnaf kepenk indirdi. Biraraya toplanan binlerce insan sloganlarla hastaneye doğru yürüyüşe geçerek, Türk devletini ve kontralarını protesto etmeye başladı. Çocuğun katledilmesinden iki saat sonra ve gösterilerin de sürdüğü bir anda şehrin birden bire karıştığı, gerillalar ile TC güçleri arasında kentin her tarafına yayılan çok şiddetli bir çarpışmanın başladığı bildirildi. Halkın da çarpışmaya katıldığı haber verildi. Bu haberi yazdığımızda çarpışmalar tüm şiddetiyle hala sürüyordu. 15 Mart olaylarına ilişkin haberleri detaylarıyla gelecek sayımızda vereceğiz.

Ayrıca TC'nin Botan'daki karakollarını boşaltmaya başladığı da Cizîra Botan'dan gelen haberler arasındadır.

Gerilla Bafê'de Türk ordusunu vurdu

Hezex *(Berxwedan)*: "Mart'ı bekleyin bizi izleyin" diyen Türk devleti Mart'la birlikte yediği darbelerle sarsıldı ve de kaçınılmaz bir korku sendromu içine yeniden girdi. Gerillanın yoğun eylemliliğiyle karşılaşan TC ordusu ne yapacağını şaşırmış durumda. Çözümsüzlük girdabını nasıl aşacağını dahi düşünmeye fırsat bulamamakta. Gerilla her yeni bir günde düşmanın yeni bir mevzisini vuruyor, karakollarını peşpeşe imha ediyor.

12 Mart günü saat 19.00 sıralarında ordumuzun kalabalık bir birliği Hezex (İdil)'in Bafê (Sulak) köyünde bulunan 75 asker mevcutlu düşman karakoluna baskın düzenledi. Bir saat kadar süren baskın eyleminde gerillalarımız düşmanın tüm mevzilerini ele geçirerek karakolun içine kadar girdiler. Karakol binasının çevresinde bulunan 4 panzer ve 2 askeri aracı imha ettiler. Karakolun içine kadar giren gerillalar, başta vurdukları askerlerin silahları olmak üzere çok sayıda silah ve cephaneye el koyarak beraberlerinde götürdüler. Gerilla kaynaklarından aldığımız bilgilere göre en az 8 asker öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı. Ayrıca bir çavuşun da yaralı olarak kaçtığı bildirildi. TC yetkilileri de bir çavuşun kayıp olduğunu kabul etti. Köylüler, bunun da kaçtıktan sonra aldığı yaralar sonucunda öldüğünü ve TC'nin bunu sakladığını tahmin ettiklerini belirtiyorlar.

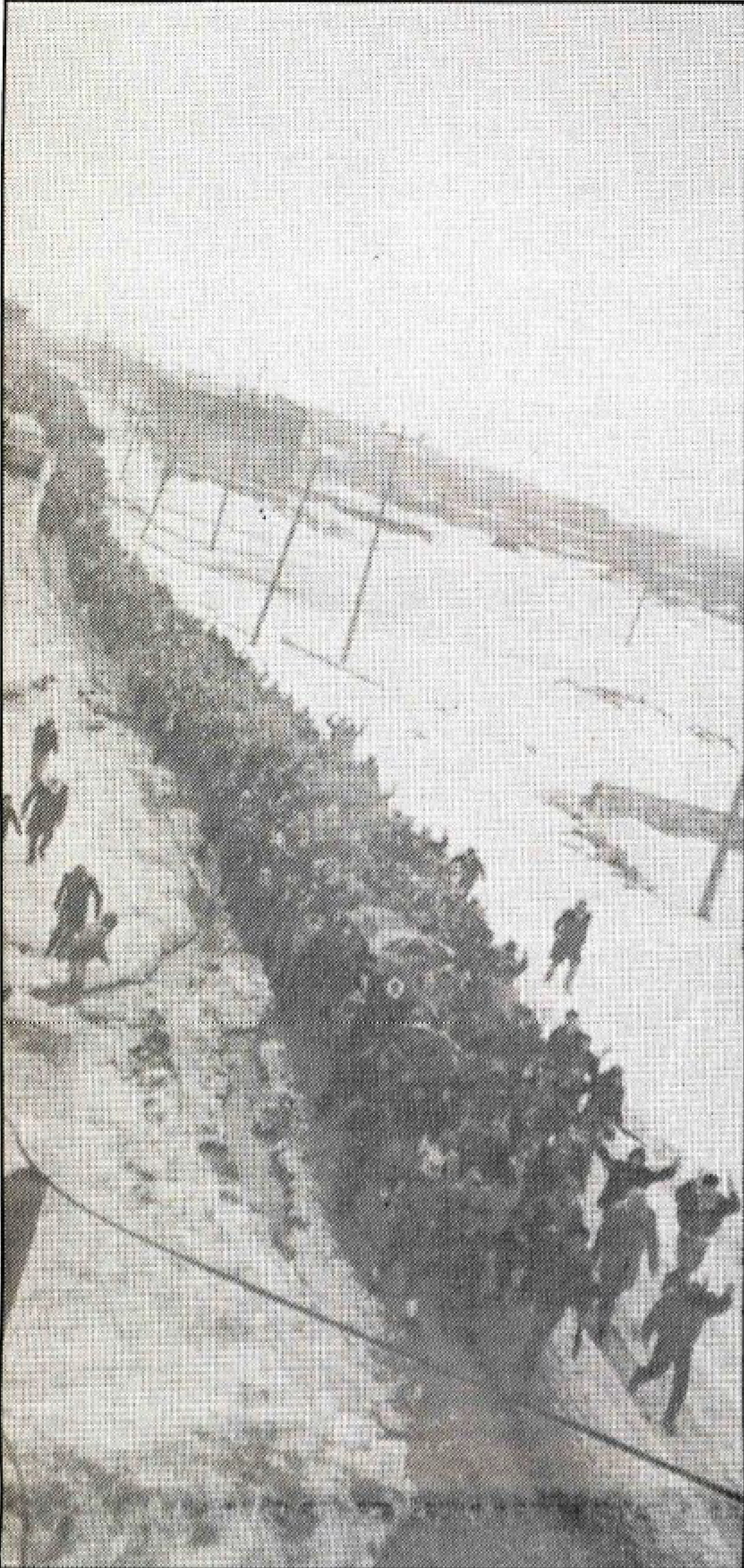
Düşman, imha edilen panzer ve araçları halkın görmemesi için çevre yerleşim birimlerinden getirdiği takviye güçlerle sabaha kadar yoğun bir çaba harcayarak gizlemeye çalıştıysa da, başarılı olamadı. Halk hem öldürülen askerlerin cesetlerini ve hastanelere helikopterle götürülen yaralı askerleri hem de hurdaya dönmüş araçları gördü. Bu baskında gerillaların 11 düşman askerini de esir aldığı bildirildi, ancak bölgedeki muhabirimiz bunun doğruluğunu henüz onaylamış değildir. Yerlebir edilen karakolda kaç askerin öldüğü ve yaralandığı da henüz kesinlik kazanmazken, 15 civarında askerin öldüğü ve geriye kalanların çoğunun da yaralandığı çeşitli kaynaklarca bildiriliyor. Düşman alelacele yaptığı açıklamada 1 çavuşun kaybolduğu, 2 askerin de hafif yaralandığı yalanına sığınmak istedi, ancak daha sonra gerçeği saklayamaması üzerine çelişkili beyanatlarda bulunmak zorunda kaldı.

Baskın eylemini başarıyla ve kayıp vermeden gerçekleştiren gerillalarımızın üslerine geri çekilmesi ardından ve bunu takip eden günlerde Türk ordusu geniş çaplı operasyonlara giriştiyse de herhangi bir sonuç alamadı.

Öte yandan, Newroz bayramı nedeniyle korku içinde bulunan düşman Hezex ve çevresine binlerce kişiden oluşan yeni askeri birlikleri konumlandırdı. İlçe merkezine Türkiye kentlerinden getirtilen binlerce Mavi Bereli komando askeri takviye edildi. Özellikle Hezex-Cizîra Botan, Hezex-Nisêbîn ve Hezex-Midyad karayollarında çok yoğun aramalar başlatıldı. Bu aramalar bir nevi sokağa çıkma yasağının paralelinde kent merkezlerinde de sürüyor. Nisêbîn'de evlerde de aramaların yapıldığı ve 15 Mart günü zirveye ulaşan aramalarda belli özelliklere sahip yurtseverlerin gözaltına alınmaya başlandığı haber verildi.

Apocu ruhun ilk yeşerdiği beldelerimizden olan

Girê Sor'a gerillanın Newroz selamı

Özgürlük yürüyüşü

Foto: Berxwedan

Girê Sor *(Berxwedan)*: 1978'lerin şanlı direniş kalesi Rıha (Urfa)'nın Girê Sor (Siverek) ilçesi, 12 Eylül faşist rejiminin işbaşına gelmesiyle yoğun işkence ve baskıların cenderesine alınarak direnişçi özün tamamıyla ortadan kaldırılması hedeflendi. Sömürgeci Türk devleti bölgede etkinliğini sürdüren feodal yapıya dayanarak buraya alabildiğince yüklendi. Sonuçta hedeflerine tam olarak ulaşmasa da, kısmi bazı başarılar elde etti.

Bilindiği gibi Girê Sor, PKK'nin sömürgeciliğe karşı geliştirdiği silahlı mücadelenin ilk deneyimlerine giriştiği alanlardandır. Bu nedenle mücadelemiz açısından önemli bir merkez durumunda olması kadar, sömürgeci Türk devleti için de Girê Sor, devrimci şiddetle karşılaştığı ilk yerlerden biri olma özelliğiyle, nefes almaması gereken bir yer olarak ele alınmaktadır. Ama düşmanın yıllarca süren amansız baskıları ve tüm çabalarına rağmen, 1978'lerin direniş ruhunun 1992 yılına dek kesintiye uğratılamadığı gerçekleşen gerilla vuruşu ve halkın başkaldırısı ile bir kez daha TC'ye ders olurcasına kanıtlandı. Ve TC'nin elde ettiği kısmi başarıların ne denli temelden yoksun ve kendisini aldatmaktan ibaret olduğu netçe ortaya çıktı.

12 Mart akşamı Girê Sor, 12 yıl kadar süren durgunluğunu sorgulayarak yeni yaşama uyumda kararlı bir adım attı. 12 yıllık hasret ve gelişmelerin gerisinde kalmışlık, 1992'nin Newroz arifesinde son buldu. Yılların özlem ve ayrılığına bir daha yaşanmamak üzere son verildi.

12 Mart'ta saat 21.30 sularında 150 kadar gerilladan oluşan bir ARGK birliği Girê Sor'a 6 koldan girerek, muhteşem bir baskın düzenledi. Roket atışları ve otomatik silah ateşi ile Girê Sor'u savaş meydanına dönüştürdü. Şehre giren gerillalarımız, 6 cepheden önceden iyice tespit ettikleri TC'nin tüm kurum ve kuruluşlarını dövdüler. Roketlerin isabet ettiği Çarşı Polis Karakolu, Çevik Kuvvet Merkezi, Emniyet Müdürlüğü, İlçe Jandarma Komutanlığı ve Kaymakamlık binaları ile diğer bazı kurum binaları önemli oranda hasara uğradı, bazıları ise enkaza dönüştü. Yaklaşık olarak bir saat kadar süren baskın eyleminde, düşman varlık bile gösteremedi. Düşman güçleri kuytu köşelerde saklanmayı ve gerillaların geri çekilmesini beklemeyi yeğledi.

Ama öte yandan roket ve otomatik silah sesleriyle coşkuya boğulan Girê Sor halkı, coşkunun verdiği mutlulukla sokaklara döküldü, gerillalarını doya doya kucakladı ve doğan isyan atmosferini bir daha kaybetmek istemediğini ortaya koyarcasına başı dik bir tarzda onurlandığını haykırdı. Evlerden ve kahvehanelerden çıkan halk gerilla baskınına desteğin ifadesi olarak coşkusunu gizlemeden düşmana nefretini yağdırdı.

Bu gelişme karşısında büzülen, bitkinleşen düşman yine sivil halka saldırarak korkaklığını sergilemeye devam etti. İlçe Jandarma Karakolu'nun yanında bulunan aile çay bahçesinin kışlık bölümünde oturan bir grup genç de, gerillaların geri çekilmesi ardından silah seslerinin durması üzerine evlerine gitmek için dışarı çıktılar. Gençlerin görülmesiyle düşman jandarmaları onları rastgele taramaya başladı. Bu vahşi saldırı sonucunda **Ali Yılmaz** ve **Erman Oyman** adlı yurtsever öğrenciler şehit oldular.

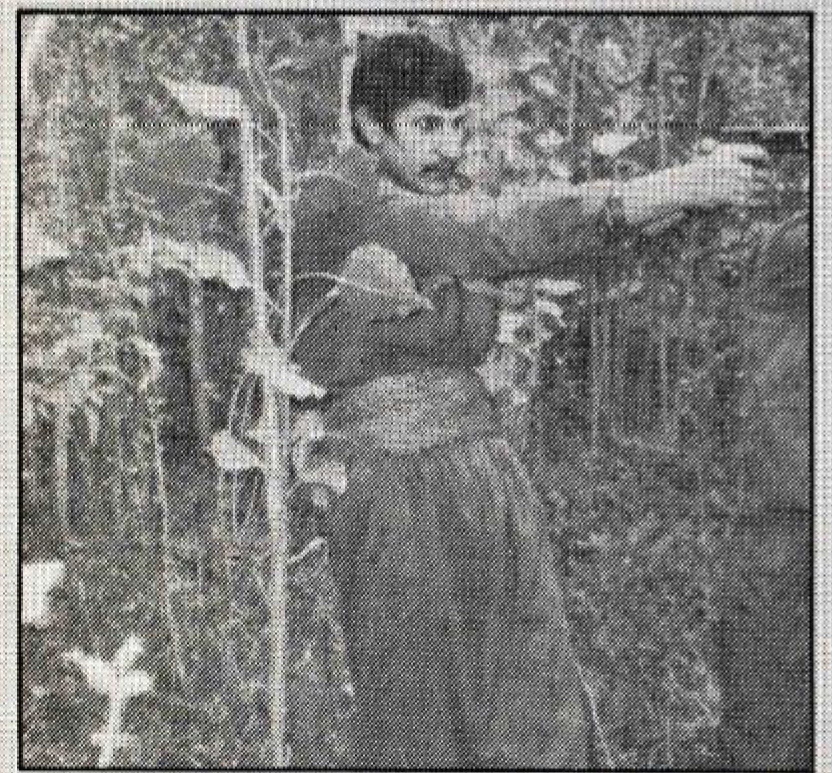
Düşmana büyük kayıpların verdirildiği bu baskın eyleminde, düşmandan kaç kişinin öldürüldüğü ve yaralandığı tespit edilemedi.

13 Mart sabahı şehit olan 2 öğrencinin tabutları ERNK bayraklarına sarılarak 10 binin üzerinde yurtseverin katıldığı bir gösteriyle mezarlığa götürüldü. 1978'lerden bu yana Girê Sor'da ilk kez yürüyüş yapılıyordu. Yürüyüş boyunca, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK"**, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"** ve **"Şehidên me nemir in"** sloganları atıldı. 10 binin üzerindeki kitle mezarlıkta şehitlerin anısına yapılan saygı duruşundan sonra şehitlerini toprağa verdi ve ardından sloganlarla şehir merkezine doğru yürüyüşünü sürdürdü. Sömürgecilerin protesto edildiği bir mitingten sonra halk kendiliğinden dağıldı.

TC güçleri gösterilere hiçbir müdahalede bulunamadılar.

Ayrıca, düşman güçlerinin açtığı ateş sonucunda halktan bazı yaralıların da olduğu bildirildi.

Gerillanın bu eylemi ve halkın gösterisiyle Girê Sor ilçemiz de yeni sürecin serihildanlar zincirinde yerini onurluca almıştır. Yakılan ateş bir daha sönmemecesine yanmaya devam edecektir.

Adı, soyadı: **Takyeddin EFŞİN**
Kod adı: **Mazlum**
Doğum tarihi: 1972
Şahadet tarihi: 3.12.1991

Nisêbîn'e bağlı Gundikê Sêdik köyünde bir bombanın patlaması sonucunda yoldaşı Dijwar ile birlikte şehit düştü. Anısı mücadelemizde yaşayacaktır.

Leyla KURAN yoldaşın Sêrt'teki cenaze töreni

Wan'da 6 saat süren çarpışma ve Sêrt'te muhteşem tören

Wan / Sêrt / Gimgim *(Berxwedan)*: 2 Mart günü Wan şehir merkezinde ARGK şehir gerillalarıyla düşman güçleri arasında 6 saat süren bir çarpışma meydana geldi. Saat 16.30 sularında başlayan çarpışma, gece saat 22.00 sularına kadar sürdü.

Gerillaların bulunduğu evi muhtemelen bir ihbar üzerine ablukaya alan düşman güçleri, evi bombalarla tahrip ettiler. Çarpışma uzadıkça daha fazla darbe alan ve gerillaların direnişi karşısında acizliğe düşen düşman habire takviye güç getirterek daha yoğun saldırılara girişti.

Çarpışma sonucunda ARGK'nin üç kahraman gerillası şehit düştü. Düşmandan ise en az 4 polisin öldüğü ve birçoğunun da yaralandığı bildiriliyor. Ancak düşman yine kayıplarını gizleme yoluna gitti.

Ertesi gün üç gerillanın şahadetini duyan binlerce yurtsever, çevre il, ilçe ve köylerden Wan'a akın etti. Aynı hareketlilik merkezdeki halkta da farklı yaşanmadı. Kahvehanelerde ve şehrin uygun noktalarında toplanan halk kitleleri kendi aralarında bu çarpışmayı ve gerillaların kahramanca direnişini anlattılar.

5 Mart günü şehit gerillalardan **Leyla KURAN (Zekiye)**'ın cenazesi Sêrt (Siirt)'e, **Zihnet KARAASLAN (Bêrivan)**'ın cenazesi Gimgim (Varto)'e götürülerek toprağa verildi. Üçüncü şehit **Fevzi ... (Eyüp, Bawer)**'nin cenazesi de aynı gün Wan'da toprağa verildi.

5 Mart günü şehit **Zekiye** için Sêrt merkezinde bir cenaze töreni yapıldı. Onlarca gerilla naaşının Kasaplar Deresi'ne atıldığı dönemlerde sessizliğe zorlanan Sêrt halkı, şehit **Zekiye**'nin cenaze töreninde düşmandan Kasaplar Deresi'nin hesabını sordu ve daha da soracağına and içti. Cenazenin Sêrt'e getirileceğini haber alan binlerce yurtsever şehir merkezinde biraraya gelirken, çevre yerleşim birimlerinden de binlercesi merkeze yöneldi. Korku içindeki düşman ise daha bir gün öncesinin akşamından itibaren, şehrin tüm giriş-çıkış noktalarına barikatlar kurmuştu. Çevre yerleşim birimlerinden gelen binlerce yurtsever şehre sokulmayarak kurulan barikatların önünde bekletildi. Şehir merkezinde de yoğun önlemler alınmıştı. Halkın cenaze törenine katılımını engellemek isteyen düşmanın tüm çabalarına rağmen, 3 ile 4 bin arasında kişiden oluşan bir halk kitlesi katıldı. Yapılan cenaze töreni boyunca, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK"**, **"Biji ERNK"**, **"Biji ARGK"**, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** sloganları atıldı ve çok sayıda ERNK bayrağı dalgalandırıldı.

Cenaze töreninin sona ermesi ardından, giyimleri sarı-kırmızı-yeşil olan koçer aşiretlerinden 4 yurtsever gözaltına alındı. Orada bulunan bazı milletvekillerinin girişimleri üzerine bir süre sonra serbest bırakıldılar. Törene katılan yurtseverler, *"Tören muhteşemdi"* diyorlar. Sêrt'te ilk defa bu tarzda olan bu törenin anlamı elbetteki bambaşkadır.

Naaşı 4 Mart akşamı Gimgim'e getirilen şehit **Bêrivan** için 5 Mart sabahında bir tören yapıldı. Cenaze törenine müdahale eden düşman güçleri 100'ün üzerinde yurtseveri gözaltına aldılar. Buna rağmen cenaze törenini engelleyemediler. Halkın kararlı sahiplenişi ise düşmanı çileden çıkardı.

Şehit **Bawer**'in cenazesi de Wan'da toprağa verildi. Bunun için şehir merkezinde toplanan binlerce yurtsever iki gün boyunca cenazeyi almak ve toprağa vermek için bekledi. Bu durum düşmanı oldukça korkuttu. Düşman, halkın cenaze töreni yapmasını veya yapılacak törene katılımını engelledi. Binlerce özel tim elemanı ve komandoyu zırhlı araçlar desteğinde şehir merkezine döken düşman, cenaze törenine İHD ve HEP yöneticilerinden oluşan heyetin dışında kimsenin katılmasına izin vermedi. İki gün boyunca şehir merkezinde bekleyen binlerce insan adeta bir bayram havası yaşattılar.

Şehit gerillalardan **Zekiye**, Dih (Eruh)'in Memiran (Görendoruk) köyünde dünyaya geldi. Ailesi önce Rıha (Urfa)'nın Serê Kehniyê (Ceylanpınar) ilçesine oradan da Türkiye metropollerine göç etmişti ve **Zekiye** metropelden gerillaya katılmıştı. Şehit **Bawer** Wan'ın Bêgir (Muradiye) ilçesine bağlı Bazidê Axê (Çaldıran) nahiyesinde doğdu. Çalışmak için gittiği Libya'da mücadelemizle tanıştı, uzun bir süre faaliyet yürüttükten sonra gerillaya katılmıştı. Şehit **Bêrivan** ise Muş'un Gimgim ilçesindendir. Gerillalarımızın 6 saat boyunca düşmana karşı yarattıkları direniş destanı yazılacak, kanları yerde kalmayacaktır.

Ordumuz Bismil'e peşpeşe baskın düzenledi

Bismil / Amed *(Berxwedan)*: Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK düşmana etkince yüklenerek, her gün yeni bir il veya ilçe merkezini düşmana cehennem yapmaktadır. Kış koşullarının tüm şiddetiyle sürdüğü bu günlerde, gün olmuyor ki, ordumuz düşmanın yeni bir karargah merkezini yerle bir etmesin. Son günlerde ARGK'nin yoğunlaşan baskınlarından Bismil de nasibini aldı, hem de 3 gün arayla iki kez.

İlk baskın eylemi 11 Mart'ı 12 Mart'a bağlayan gece saat 21.15 sularında meydana geldi. Bismil kent merkezini basan ordumuza bağlı bir birliğimiz, düşmanın tüm kurum ve kuruluşlarını roketledi, otomatik silahlarla etkince taradı. Baskında ilçedeki jandarma ve polis karakolları, Emniyet Müdürlüğü, polis lojmanları, savcılık binaları ve diğer bazı resmi kurum binaları önemli oranda tahrip edildi. Baskın sırasında düşman güçleri gizlenecek delik aradılar.

Olayın ertesi günü sabah saatlerinde çarşıya çıkan özel tim elemanları, gövde gösterisinde bulunarak halka gözdağı vermek istediler. Halkı korkutabilecekleri sanan düşman güçleri, günboyu kendileri korkudan tir tir titredi. Akşama doğru ise adeta kaçarcasına karargahlarına çekilerek saklandılar.

Düşman güçleri, tehlikeyi atlattıklarını sandıkları bir sırada ikinci bir baskın eylemiyle sarsıldılar. 14 Mart akşamı saat 18.30 sularında gerillanın bir baskınını daha yaşadı düşman. Birinci baskından daha şiddetli ikinci bir baskın düzenleyen ordumuzun bir birliği, düşmanın ilçedeki tüm karakollarını ve resmi binalarını hedefledi. 100 bin nüfuslu ilçede gerillalarımız roket atışları ve otomatik silahlarla düşmana büyük hasar verdirdiler.

Düşman, üst üste uğradığı baskınlarla serseme döndü. Ne yapacağını bilemez hale geldi. Bölgedeki muhabirlerimiz, *"Düşman her an yeni bir baskın gelecek beklentisi içerisinde. Bu bekleyiş düşmanın moralini sıfıra indirmiştir. Ölümü her an ensesinde hissederek ilçedeki varlığını sürdürmektedir. Otoritesi yerle bir olmuş. Korku içinde varlığını sürdürmektedir"* biçiminde düşmanın baskınlardan sonraki durumunu ifade ediyorlar.

Öte yandan, ordumuza bağlı bir birliğin Bismil'e ikinci bir baskın düzenlediği aynı saatlerde, bir başka birliğimiz de Kerboran (Dargeçit) ilçesini basarak kaymakamlık binasını önemli oranda tahrip etti. Bu baskın hakkında henüz geniş bilgiler edinemedik.

Dersim Türk ordusunun mezarı olmaya devam edecek

Mazra / Mamikan *(Berxwedan):* 10 Mart günü düşman, Çewlik (Bingöl)'in Gexi (Kığı) ile Mazra (Elazığ)'nın Palî (Palu) ilçeleri arasında bulunan Beyhan (Akdağ) dağını bombalamaya başladı. Bombalanan bölgede ordumuzun seyyar bir kampı bulunmaktaydı. Türk savaş uçakları 10 Mart'tan 13 Mart'a kadar alana yüzlerce bomba yağdırdı. Düşman, günlerce "İmha ettik, kurtulamazlar" demagojileriyle yoğun propagandalar geliştirdi. Ancak yalanları kısa bir süre sonra açığa çıktı. Düşman, hava saldırıları desteğinde üç gün boyunca bölgeye sürdüğü binlerce askeriyle hiçbir sonuç alamadı. Bombalanan alana üç gün sonra ve ancak kimsenin olmadığından emin olunca havadan indirme yapan TC, alanda bulunan bir mağarayı havan topu atışına tuttu. Öğle saatlerine kadar devam ettirilen saldırı sonrası, kurt köpekleri mağaranın içine salındı. Köpeklerin mağaradan getirdiği ise bir ayının parçaları oldu.

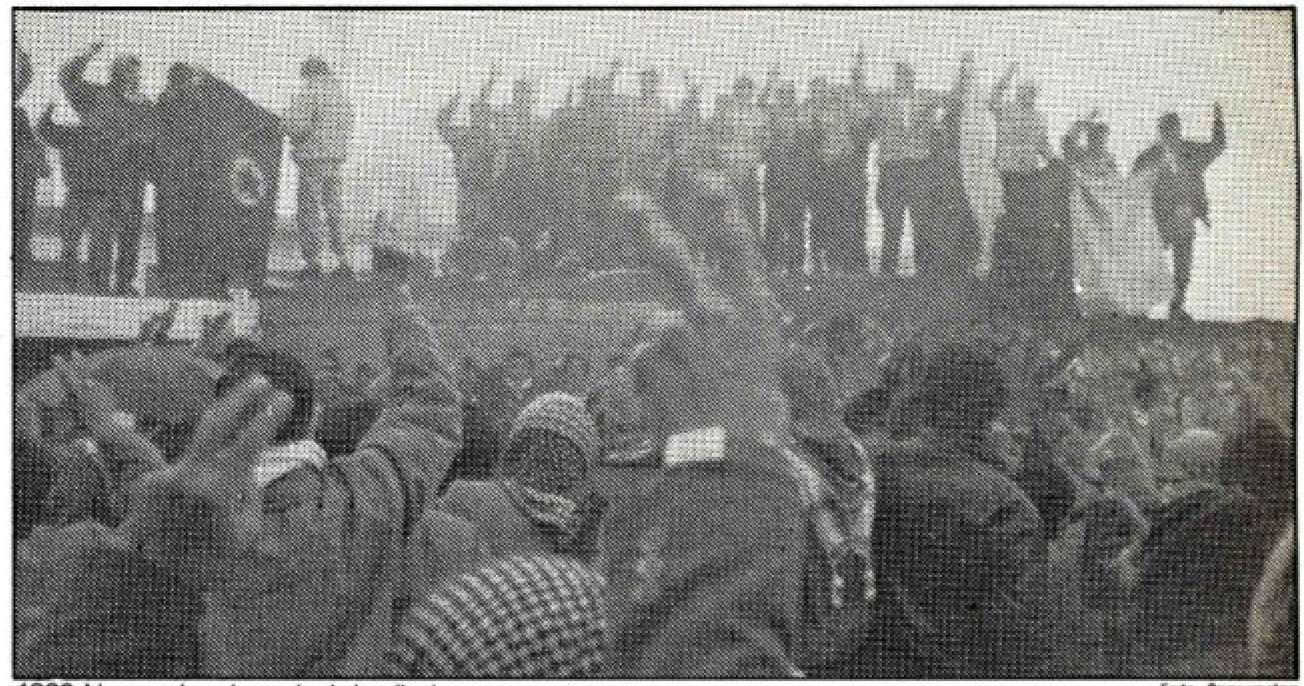
Bombardımanların başladığı ilk günün akşamında bölgede bulunan ordu birliğimiz oluşturulan çemberi yararak başka alana çekilmeyi başardı. Ancak ilk bombardımanlar esnasında savaşçılarımızdan dört veya beşinin şehit düştüğü ve şehit savaşçıların cenazelerinin arkadaşları tarafından beraber götürüldüğü söyleniyor.

Bombalamaların sürdüğü süre içinde bölgeye hiçbir basın mensubu sokulmadı. Bölgedeki muhabirlerimiz, ancak 15 Mart günü çarpışmaların meydana geldiği ve bombalanan alana girebildiler. Muhabirlerimiz yaptıkları araştırmalarda 20'nin üzerinde savaşçıdan oluşan bir gerilla birliğinin çevre köylere uğradığını öğrendiler. Bu birlik bombalanan noktada konumlanan gerilla birliği idi. Birlik köylerde halkı, gelişen olaylar hakkında bilgilendiriyordu. Bunu saptayan muhabirlerimiz bir köyde gerilla birliğinin komutanıyla görüştü. Muhabirlerimiz gerilla komutanın konuşmasında, *"Bombardımanların ilk gününde şehit olan arkadaşlarımız oldu. Ancak arkadaşlarımızın cenazelerini aldık. Bir arkadaşımız da yaralandı. Bunların dışında bir şey olmadı. Düşmanın propagandaları halkın psikolojisi üzerinde etkide bulunma amaçlıdır"* dediğini belirttiler.

Öte yandan, 12 Mart günü Mamikan (Dersim il merkezi)'ın Mêzger (Mazgirt) ilçesine bağlı Riçik (Geçitveren) köyünde ordumuzun bir birliği ve düşman ordu birlikleri arasında şiddetli bir çarpışma çıktı. Bu çarpışmada çok sayıda düşman askerinin öldürüldüğü bildirildi. Ancak Türk ordu birliklerinin hava saldırısı desteğindeki bombardımanları sonucunda 6 ARGK savaşçısının da şehit düştüğü söylenmektedir.

Bu çarpışmanın ayrıntılarını bölgedeki muhabirlerimiz düşmanın bölgeye kimseyi sokmaması nedeniyle henüz öğrenemediler. Ancak düşmanın çarpışma sonrasında iki helikopterle sürekli ölü ve yaralı taşıdığına çevre köylerdeki halk şahit olmuştur.

Ayrıca Tunceli Lisesi öğrencileri kontra katlimlarını protesto etmek amacıyla okulu boykot ettiler. Okulu boykot eden öğrencilerden 15'nin gözaltına alındığı öğrenildi.

1992 Newroz'unda çok daha ileri — Foto: Berxwedan

Halkın kararlı direnişi düşmanı korkutmaya devam ediyor

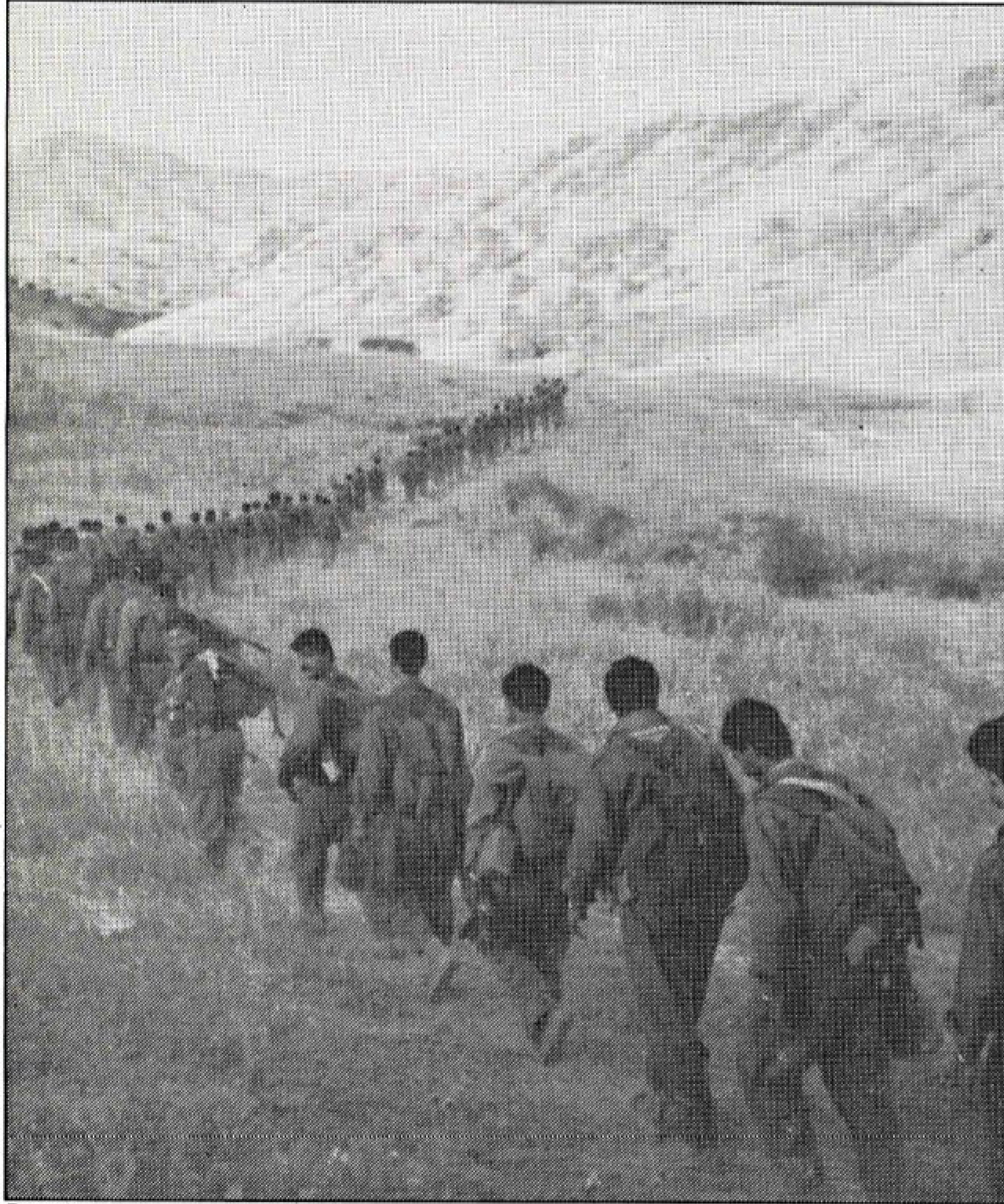
Hezex *(Berxwedan):* Koalisyon hükümeti Kürdistan'daki gelişmeleri yerinde izlemek ve araştırmak adı altında Kürdistan'a 23 milletvekilinden oluşan bir heyet yolladı. 4 Mart günü heyet Hezex'e gitmek üzere yola koyulurken, yurtsever Hezex halkı da 1991 Mart'ında yapılan serihildanda halkın, askerlerce taranması sonucu şehit düşen 2 yurtseverin anısına gösteri yapıyordu. 10 binin üzerinde yurtsever, milletvekillerin de ilçeye geldiğini öğrenince, Başkan APO'nun posterleri, PKK ve ERNK bayrakları ile ARGK flamaları altında, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK"**, **"Biji ERNK"**, **"Biji ARGK"** sloganları eşliğinde onları karşıladılar.

Kürdistan'daki gelişmeleri yerinde incelemek için gelen DYP milletvekillerinden Kazım Dinç, Fevzi Talçın, Hannan Özüberk, Tevfik Diker, İbrahim Dedelde, Ahmet Sezal Özbek ile SHP milletvekillerinden Algan Hacaoğlu, Selim Sadak, Mehmet Kerimoğlu, Sedat Yurttaş, Ali Yiğit ve Halil Çulhaoğlu'nun oluşturduğu heyet, saat 11.30 sularında Hezex'e vardı. Varır varmaz da 10 binin üzerinde yurtseverin haykırdığı, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK, Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** sloganlarıyla karşılaştı. Yurtseverler milletvekillerinin konuşmasına fırsat vermeden, *"Neden Kürdistan'a geldiniz? Hem uçaklarla başımıza bombalar yağdırıyorsunuz, hem de sorunlarınızı paylaşmaya geldik diyorsunuz. PKK biziz. Eğer saldırılarınızı durdurmazsanız hepimiz çoluk çocuğumuzla dağa çıkar savaşırız"* dediler. DYP milletvekilleri bu durumu görünce hemen kaçtılar. SHP milletvekilleri ise halka, "Haklısınız" diyerek başladıkları konuşmalarını halk, slogan ve tililîlerle cevaplayarak dinlemedi ve şehir merkezine doğru yürüyüşe geçti.

Böylece **Ahmet Güleç** ve **Ekrem Oruç** adlı yurtseverlerin şahadeti anısına gerçekleştirilen gösteride, milletvekillerinin şahsında TC bir kez daha isabetli bir tarzda protesto edildi. Halkın kararlı direniş temelinde gerçekleştirdiği gösteri süresince düşman güçleri, çarşıya yerleştirdikleri panzer ve zırhlı araçlarını geri çekmek zorunda kaldılar.

Yürüyüş halindeki kitleler Newroz Meydanı'na geldiğinde, yapılan mitingte atılan sloganlar ve konuşmalar ardından kendiliğinden dağıldı.

Düşman güçleri ve yetkilileri milletvekillerine çaresizliklerini açıkça anlattılar. *"Gidin kendileriyle konuşun, bizi dinlemiyorlar. Bu soruna siyasi bir çözüm bulun"* diye yalvardılar.

Topyekün ulusal ordulaşmaya doğru — Foto: Berxwedan

Çeteler yurtseverlere saldırınca pişman edildiler

Hezex *(Berxwedan):* Düşman, iflas eden koruculuk sistemiyle doğan boşluğu kontralar ile doldurmak istiyor. Daha önceleri korucu olan ve sonradan silah bırakmak zorunda bırakılan bazı çete odakları bu oyuna alet olmaktadır. Bunlardan bazıları Hezex'e bağlı Xirabê Rappin (Tepeköy)'daki çevrelerdir. Bilindiği gibi, bu köyün korucuları en son olarak silah bırakanlardandır ve çevrede bu köy bu konumda olan tek köy durumundadır. Çevrede koruculuk sisteminde israr eden son köydür. Gerillaların artan baskıları sonucunda buradaki korucular geçen yılın sonunda silahları düşmana iade etmek zorunda kaldı, ancak bu sefer de işbirlikçilik ve kontracılığa soyunma girişimlerini önlerine koydular ve düşmanın birer aleti olmaktan vazgeçmediler.

İşte bu çete odakları, 3 Mart günü köydeki yurtseverlere saldırdılar. Korunmak amacıyla yurtseverler savunmaya geçerek direniş sergilediler. Çetelere karşı üç gün boyunca silahlı çarpışma sürdürdüler. Olayların gelişimi söyledir:

1 Mart günü çeteler yurtsever köylülere sataşarak olay çıkarmak istediler. Yurtseverler bu provokasyona gelmeyerek, kendilerini muhtemel saldırılara karşı hazırladılar.

Köy muhtarı çetebaşı Şefik Akman, koruculuğu bıraktığını söylemesine rağmen, devletin hizmetinde olmayı devam ettiriyordu. Düşman, bu ve buna benzer bazı zavallı kişileri de yanına alarak kontra şebekesi örgütlemekteydi. Kontra şebekesinde yeralan muhtar her ay düzenli olarak düşmandan gizlice aylık almaktaydı.

Köydeki binbaşının örgütlediği çete grubu 2 Mart günü yurtseverlerin samanlıklarını ateşe verdi. Bunun üzerine taşlı-sopalı bir çatışma çıktı. Ancak o gün farklı boyutlarda herhangi başka bir gelişme yaşanmadı.

3 Mart günü çeteler yine saldırmaya başladı. Yurtseverlerin evlerini ateşe vermeye koyuldular. Yurtseverler duruma müdahale etti ve böylece silahlı bir çarpışma başladı. Yaklaşık olarak bir saat kadar süren çarpışmada çetebaşı ve köy muhtarı Şefik Akman açılan ateşle olay yerinde ölürken, ağır yaralanan yeğeni Celal Erek ise hastaneye kaldırıldı. Olaydan sonra öldürülen çetebaşının akrabaları ve bazı yandaşları, askerlerin ve özel timlerin desteğiyle yurtseverlerin evlerini ateşe vererek yaktılar. Olayın duyulması üzerine Hezex'ten köye giden milletvekilleri Selim Sadak ve Ali Yiğit binbaşıya, *"Neden bu evlerin yakılmasına müdahale etmediniz"* sorusunu sordular. Binbaşı, *"Az bile yapıyorlar, hepsi terörist, ben olsaydım kalan evleri de yakardım"* yanıtını verdi.

Köydeki yurtseverler de, *"Çeteler devletin desteğiyle evlerimizi yaktı, şimdi de hepimizi öldürmek istiyorlar. O nedenle köyü terkedip Hezex'e gittik"* dediler. Halk ayrıca, kaymakamın hiçbir fonksiyonunun olmadığını, tüm kararları askerlerin verdiğini belirtiyor. Bir gazetecinin, PKK taraftarı bir kişinin kontraların elinde olup olmadığı yönlü sorusuna kaymakam, *"Arama yapmak lazım olabilir"* cevabını verdi. Buna karşı binbaşı da, *"Kaymakam, kaymakam siz hiçbir şey söyleyemezsiniz"* şeklinde bağırdı. Bu sözlere halk ve gazeteciler de şahit oldular.

Xirabê Rappin'de yaratılan bu alçakça provokasyonlara, halkımız ve demokratik kurum ve kuruluşlar sert tepki gösterdiler. Halktan insanlar, *"Devlet bizi bize kırdırmak istiyor. Birkaç hain dışında insanlarımız bu oyunu iyi bilmektedir. Bizim görevimiz, ulusal birliği tam olarak yaratmaktır"* dediler.

Lisedeki teröre karşı öğrenci direnişi

Hezex *(Berxwedan):* İdil Lisesi 6 Fen Sınıfı'nda okuyan Barım (Yüksekköy) köyü doğumlu Hamit Savaş adlı öğrenci 1 Mart günü hiçbir gerekçe gösterilmeden okulda estirilen terörün eşliğinde özel tim tarafından gözaltına alındı.

Öğrencinin gözaltına alınmasıyla birlikte lise ile ortaokul öğrencileri ertesi gün akşama kadar süren bir oturma grevi yaptılar. Araya hafta sonu tatilinin girmesiyle öğrenciler, daha sonra direnişlerini sürdürmek hedefiyle eylemlerine ara verdiler. Öğrenciler yaptıkları açıklamada, "Hamit serbest bırakılıncaya kadar eylemlerimizi sürdürmekten vazgeçmeyeceğiz" dediler. Gözaltına alınan Hamit Savaş'ın yoğun işkencelerden geçirildiği de bildirildi.

4 Mart günü sağlık ocağına getirilen Hamit'e doktorun sağlam raporu vermesinden sonra serbest bırakıldı. Böylece TC bir kez daha insanlık dışı işkencelerini gizleme gayretini sergilemeye çalıştı.

SERİHILDANLARI YÜKSELTELİM

1992 Newroz'unda ulusal birlik ve mücadele ruhuyla serîhildanları yükseltelim, faşist düşmanı Kürdistan'dan kovalım!

ERNK

Gerilla saldırısı ve TC'nin acizliği

Şirnex *(Berxwedan)*: 4 Mart günü Şirnex (Şırnak) şehir merkezi girişinde bulunan düşman kontrol noktasına saat 19.00 sularında ARGK şehir gerillaları bir saldırı eylemi düzenleyerek 1 polisi öldürdüler, 4'ünü de ağır yaraladılar. Aynı gece gerillalar bir polisin evini bombalayarak havaya uçurdular.

Bunun ardından, 5 Mart günü düşman 100 kadar kontra elemanını görevlendirdi. Çarşıya inen kontralar halka sataşarak terör estirmeye başladı. Bunu kabullenmeyen ilçe halkı harekete geçerken, esnaf da kontraların terörünü protesto etmek amacıyla kepenk indirdi.

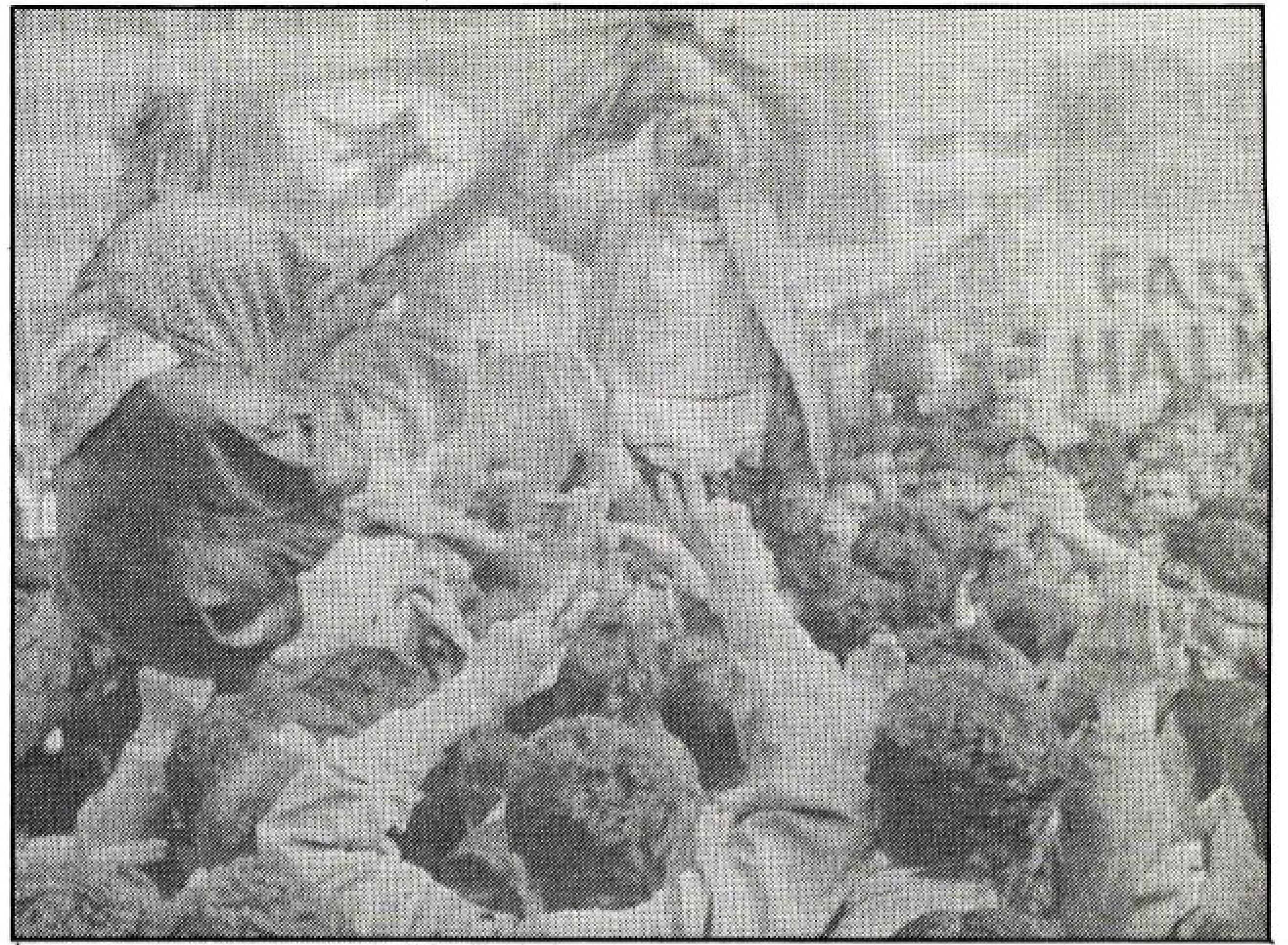
Şehir merkezinde provokasyonlara girişen kontralar sabahın erken saatlerinde okullara giden öğrencilere saldırdılar. Öğrencileri yüzüstü yerlere yatırarak cop ve kalaslarla dövdüler. Kontraların bir bölümü ilkokul çocuklarına bu tarzda saldırırken, diğer bir bölümü de dükkanlara saldırdı. Dükkanların camlarını ve kapılarını parçaladılar. Camlarını ve kapılarını kırdıkları giyim mağazalarını talan ettiler. Talan ettikleri malları bu amaçla getirdikleri arabalara yükledikten sonra çarşıda bir polis yürüyüşü başlattılar. **"Pis Kürtler", "Kürtlere ölüm"** ve **"Şırnak Kürtlere mezar olacak"** gibi sloganlar attılar. Çarşıdan geçmekte olan halktan insanlara azgınca saldırarak çok sayıda sivili yaraladılar. Olay esnasında yolu tuzlayan belediye işçilerine de saldırarak işçileri yerlere yatırdılar. Sırtlarına çıkarak üzerlerinde tepindiler, onları cop ve silah dipçikleriyle dövdüler.

Kontra olan polislerin bu alçakça saldırılarında **Halil Erener, Tahir Durmaz, Mustafa Namder, Osman Özcan, Mehmet Sunar** adlı yurtseverler ile yine yurtsever olan belediye işçileri **Naci Uğur, A. Kerim Güngen, Aziz Baysal** ve **Raşit Akça** çeşitli yerlerinden yaralandılar. Ayrıca ismini tespit edemediğimiz çok sayıda okul öğrencisi çocuk da yaralandı.

Kendilerine büyük maddi hasarların verdirildiği yurtsever esnaflar da şunlardır: A. Rahim Acar, Süleyman Taşkın, İHD üyesi A. Selam Aşkın, Ahmet Çelik, SHP İlçe Başkanı İdris Bahşis, Yusuf Som, Mustafa Güngen, Hacı Güldürmez, Halil Acar, Halit Durak, M. Sait Külter, Ömer Uluer, Hacı Acar, Halil Seyran ve diğerleri. Bunlardan bazı yurtseverlerin araçları da tahrip edildi.

Yaşanan bu olaylardan sonra Şırnak İHD Şube Başkanı Sevan Aytu olaylara ilişkin yaptığı açıklamada şöyle dedi: *"Kendine insanım diyen herkese, bu tarihi dönemeçte önemli sorumluluklar düşmektedir. Bu nedenle Kürt halkına karşı işlenen bu tür devlet terörünün önüne dikilmelidir. Bu da ancak örgütlü bir şekilde olur. Bu tarihi dönemeci kendi lehimize çevirmek biz aydınlar için kaçınılmaz bir görevdir. Yıllardır fakirleşiyor, gün be gün eziliyor Kürt halkı. Günümüzde de devam eden ve inkarcılık temelinde yürütülen ırkçı-şoven politikaları, Kürt halkını tecrit etmek, sindirmek amacını güden politikalarını tecrit etmek bizim için kaçınılmaz bir görevdir. Bakınız, PKK'liler ile devlet güçleri arasında çıkan çatışmadan sonra devlet, terörünü Şırnak halkı şahsında tüm Kürt halkına karşı sürdürüyor, sürdürmektedir. Çatışmadan sonra devlet güçleri, tüm kinlerini masum insanlardan çıkarıyor. Halka şefkatle yaklaşılacak sözlerinin ne kadar aldatmaca olduğu bir kez daha ortaya çıktı. Bu tür devlet terörünü nefretle kınıyorum."*

Sonuç olarak, yurtsever Şirnex halkı, bu alçakça saldırıların Türk devletinin ne denli zavallılaştığının ve acizliğinin ifadesi olduğunu, bu baskıların verdikleri kutsal mücadelede engel olamayacağını belirtiyor.

İstanbul'daki "Halklarımız kardeştir" mitinginden

Metropollerde şehitlerine sahip çıkan Kürdistanlılar

Kontra saldırıları ve karşı eylemler sürdü

Berxwedan Haber Merkezi

2 Mart günü TC'nin kontraları yurtsever **A. Kerim Tekman'ı** katlettiler. 29 Şubat günü Misric (Kurtalan)'a bağlı Kanimirî köyü yakınlarında ARGK gerillaları ile TC güçleri arasında çıkan bir çarpışmadan sonra köy halkı işkenceye alınmış ve köylülerden köyün terkedilmesi istenmişti. Katledilen yurtsever de bu köydendir.

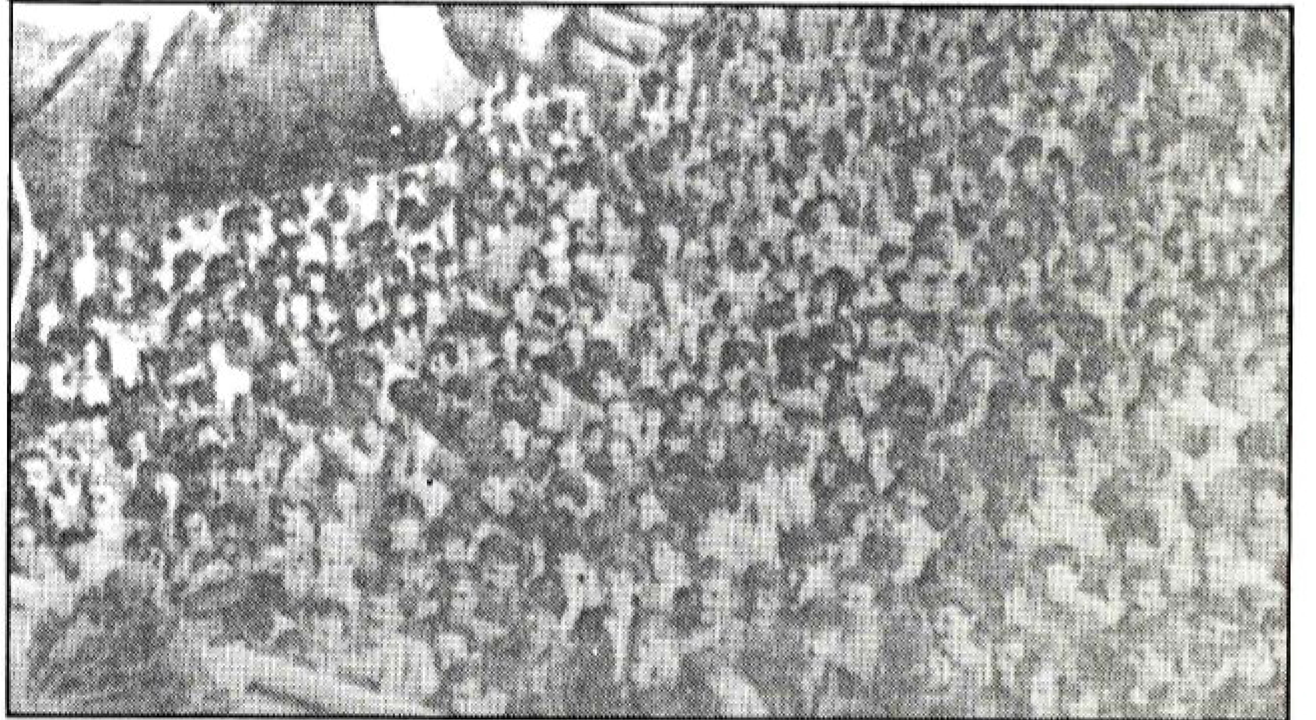
Kontralar, eve giderken yolda rastladıkları A. Kerim Tekman'ı katlettiler. Ardından yurtseverin oturduğu mahalleye giderek, köylülerden onu kimin öldürdüğünü sordular. Bunun üzerine mahalle halkı, TC'nin katillerini taş yağmuruna tutarak onları mahalleden kaçırttı. Köy kadınları, *"Önce öldürüyorlar sonra gelip kim öldürdü diye soruyorlar"* dediler.

Kontralar, mahalleden kovulduktan sonra, kaçarlarken yolda rastladıkları şehidin arkadaşı A. Xefur Turhan'ı gözaltına aldılar. 3 gün gözaltında tutulduğu bildirildi.

Öte yandan, son dönemlerde gerillaların baskınları sonucunda 12 kontra elemanının ölümle cezalandırıldığı bilinen haberler arasındadır. Bunun bir sonucu olarak artık kontralar dışarı çıkmaya cesaret edemez ve rahat dolaşamaz duruma düşmüşlerdir. Yedikleri darbelerle kuduran bu insanlık utancı caniler, özellikle kent merkezlerinde insanlara rastgele saldırmaktadırlar.

12 Mart günü Cizîra Botan (Cizre)'ın Mem û Zîn caddesinde biraraya gelip kendi arasında konuşan halka kontralar saldırdı. Yurtseverleri dövmeye başlamaları üzerine olaya müdahalede bulunan Şırnak İl Encümen Üyesi Derviş Sarıyıldız dövülerek komalık hale getirildi. Yaralı yurtsever, *"Özel tim elemanlarının halkı rastgele dövmeye başladığını görünce yanlarına gidip engel olmak istedim. Bana, 'Kendini öldürtmek mi istiyorsun' diyerek üzerime saldırdılar"* diyor.

Türk devleti çapulcularının bu saldırganlığı, içine girdikleri çöküşten duyulan korkunun pratikteki ifadesidir.

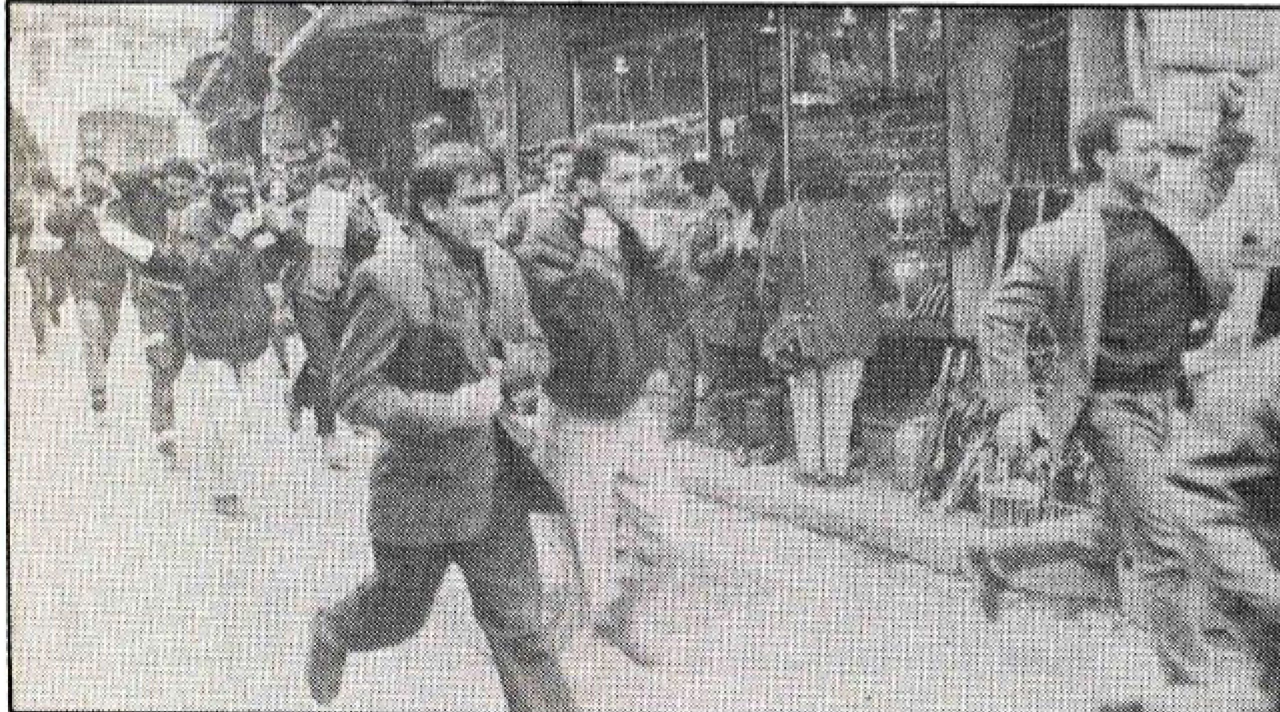
Adana'daki "Halklarımız kardeştir" mitinginden

Türkiye metropolleri savaş sahası dışında kalmayacaktır

Berxwedan Haber Merkezi

Kürdistanlı yurtseverler, Türk devletinin hava saldırılarını ve kontra faaliyetlerini protesto etmek amacıyla, İstanbul'un en kalabalık semtlerinden olan Tahtakale'de 11 Mart günü Akbank şubesine molotof kokteyller atarak tahrip ettiler. Banka şubesini tahripten sonra üzerinde **"Zonguldak-Botan elele"** ibaresinin yazılı olduğu bir pankartı açan Kürdistanlı yurtsever gençler, çok yoğun şekilde bildiriler de dağıttılar. Yaptıkları gösteride, **"Biji PKK", "Yaşasın ulusal kurtuluş savaşımız"** gibi sloganlar haykırdılar. Yarım saat kadar süren gösteri sonrasında gençler kendiliğinden dağıldılar.

Kürdistanlı yurtseverler, Türk sömürgecilerin her yeni saldırısı karşısında metropollerde yaptıkları eylemlerle Türk devletinin yüreğine daha fazla korku saçmaya devam etmektedirler, edeceklerdir. Savaşımız bugün Türkiye'nin de en ücra köşelerine kadar kendini yansıtmakta, adım adım daha fazla yere sıçramakta ve her alanda düşmana zorlu anlar yaşatmaktadır.

Devrimci yurtsever gençlik eyleminden dönerken

Halkımızın soylu öfkesi Türkiye kentlerini kavuruyor

Berxwedan Haber Merkezi

1 Mart'ta Halkın Emek Partisi (HEP)'nin İstanbul-Şişli Hürriyet Meydanı'nda düzenlediği **"Halklarımız kardeştir"** mitingine 7.000 kişi katıldı. Mitingte yapılan konuşmalarda ve atılan sloganlarla öncelikli olarak halkların kardeşliği teması işlendi. Mitinge katılan binler, kardeşlik istedikleri ve Türkiye halkına dost ellerini uzattıklarını, Türkiye halkının da kendisine uzatılan bu dost eli tutması gerektiğini sık sık vurguladılar.

Miting boyunca, **"Biji Serok APO", "Biji PKK", "Halklarımız kardeştir"** gibi sloganlar en çok atılan sloganlar oldu. Mitingte yükseltilen ERNK bayraklarını elden ele dolaştı, bayrağına kavuşan her yurtsever coşkuyla ve doyasıya bayrağını öptü, ardından bu emaneti bir sonraki yurtsevere devretti.

Oldukça coşkulu başlayan ve böyle de süren miting olaysız sonuçlandırıldı.

Öte yandan, Türk devleti son dönemlerde Adana ve Hatay gibi Kürt ve Arapların içiçe ve yoğunca yaşadıkları yerleşim birimlerinde Arap-Kürt düşmanlığını yaratmak isteyen temaları yoğunca işlemeye başlamıştır. Serhedan (Kars)'da Azeri-Kürt, Türkiye'de Türk-Kürt, Arapların yaşadıkları yerlerde Arap-Kürt yapay çelişkilerini yaratmayı ve halkları birbirine kırdırtmayı hedefleyen Türk devleti, bu yönlü çabalarını yoğunlaştırınca Kürt halkının şimşeklerini de üzerine çekmeye başladı.

Sömürgeci-faşist rejimin bu çirkin oyununa cevap olarak 14 Mart günü halkımız Adana'da görkemli bir miting düzenledi. HEP'in Adana'da düzenlediği ve adını "Halklarımız kardeştir" biçiminde koyduğu bu miting, düşmana anlamlı bir karşı koyuş oldu. Yaklaşık olarak 20.000 kişinin katıldığı mitingte, **"Biji Serok APO", "Biji PKK, ERNK û ARGK", "Halklarımız kardeştir"** gibi sloganlar durmaksızın ve gürce haykırıldı. 20 bin insanın coşkusu Adana sokaklarını doldurdu. Adana mitingi Arap ve Kürt çelişkisini yaratmak isteyen TC'nin tüm planlarını şimdiden altüst etmiştir. Miting sonrasında düşmanın 4 yurtseveri gözaltına aldığı bildirildi.

Adana mitingi devam ederken, Almanya'nın Köln kentinde de 10.000 kişinin katıldığı bir Newroz'u kutlama gecesi yapılıyordu. Adana'da miting yapan yurtseverlerin geceye ulaştırdıkları, **"Vatana dön"** çağrısı ve selamı açıklanınca, salonda bulunan 10.000 yurtsever **"Biji Serok APO"** sloganıyla yanıt verdi.

Gerilla ve halk kenetlendi; TC güçleri ve kontraları ezildi

Serhildanlarla dirilen Kürdistan halkı, 1992 Newroz'unu yine serhildanlarla karşılıyor

Foto: Berxwedan

Nisêbin *(Berxwedan)*: Türk devleti ve kontralarının Kürdistan'da sürdürdükleri katliamlara karşı ARGK gerillaları atağa geçti. Nisêbin'de kenetlenen gerilla ve halkımız, Mart ayının başlarından bu yana düşmana darbe üzerine darbe indirmeye devam ediyor. Çıkmaza giren Türk devleti her türlü olanaklarıyla çırpınıyorsa da, darbe almaktan kendini kurtaramıyor.

En son olarak 27 Şubat günü Nisêbinli Sağlık Memuru **M. Şeyhmus AKINCI**'nın Farqin (Silvan)'de, HEP üyesi **M. Emin NARİN**'in Nisêbin'de kontralar tarafından katledilmesi ve aynı gün bu katliamları protesto amacıyla Nisêbin esnafının kepenk indirmesi, yine bu olaylardan iki gün önce 2 düşman panzerinin gerillalarca imha edilmesi ardından, Nisêbin'de birçok gerilla eylemi ve halkın birliğinin ifadesi olan direniş örnekleri yaşandı. Bu süre içinde meydana gelen olaylar şunlardır:

ARGK kenti bastı

28 Şubat günü saat 19.00 sularında ARGK gerillaları kente bir baskın düzenleyerek Türk sömürgeci devletinin askeri ve diğer resmi kuruluşlarını roket atışı ve otomatik silah ateşine tuttular. Düşmana çok büyük maddi hasarın verdirildiği bu baskın eyleminde, düşmanın kayıpları, açıklama yapmaması ve sokağa çıkma yasağı uygulaması nedeniyle öğrenilemedi. Düşman ölü ve yaralılarını gece karanlığında gizlice Nisêbin'in dışına çıkardı.

Kontralar cezalandırıldı

29 Şubat günü ARGK gerillaları, Midyad'ın Heştirek (Ortaca) köyünden olan 18 yaşındaki M. Lazim Akan ve 17 yaşındaki Halil Avcı adlı 2 kontra elemanını Nisêbin'de tutuklayarak sorgulamaya başladılar. Yapılan sorgulamada bu 2 azılı işbirlikçi ve vatan haini suçlarını kabullenerek geniş kapsamlı itiraflarda bulundular. Sivil halkımızın TC adına katledilmesinde, halka ve devrimimize karşı büyük suçların işlenmesinde rol aldıklarının açıklığa kavuşturulmasından sonra ölüm cezasına çarptırılmalarına karar verildi. Sömürgeci Türk devletinin bu kan emici teröristleri hakkında verilen karar daha sonra yerine getirildi. 2 Mart günü cesetleri Nisêbin'de Kışla Mahallesi'deki demiryolu üzerinde bulundu. Ölümle cezalandırılan kontraların boynuna, üzerinde işledikleri suçları, itiraflarını ve ölümle cezalandırılmalarının gerekçelerini sıralayan yazıların bulunduğu simitler geçirilmişti. Olayı duyan Nisêbin halkı coşkusunu, *"Dilê me rihet bû"* sözleriyle dile getirerek şenlikler yaptı.

Devlet güçlerinin cesetleri kaldırmasından hemen sonra özel timler toprağa verdi. Yapılan cenaze töreninde sadece özel timler ve polisler katıldı. Bu teröristler Midyadlı olmasına rağmen Nisêbin'e bağlı Dêrê (Akağıl) ve Gundikê Şikro (Odabaşı) köyleri arasında kalan eski adıyla Gundikê Henna yeni adıyla Gundikê Hemze mezrasında bilinen mezrada kalmaktaydılar. Cesetler bu mezrada toprağa verilirken TC güçlerinin tüm baskı ve tehditlerine rağmen köylülerden hiçbiri cenaze törenine katılmadığı gibi, taziyelerine de hiç kimse gitmedi. Bunun ağır acısı altında ezilen düşman güçleri, 4 Mart günü saat 12.00 sularında Gundikê Hemze köyünün minibüsünü Serê Pirê (Köprübaşı) mevkiinde yaylım ateşine tuttular. Saldırganların 3 kişi oldukları tespit edildi. Bu kontra saldırısında **Nezir Alptekin** (35), **Salih Çiçek** (57) ve **Süleyman Akbal** (37) adlı yurtseverler çeşitli yerlerinden aldıkları kurşunlarla yaralandılar. Saldırganlar TC askeri güçlerinin konumlandıkları istikamete doğru kaçarak kendilerini gizlettiler.

Şiddetli çarpışma

25 Şubat günü ARGK gerillalarının 2 düşman panzerini imha ettikleri noktada, 2 Mart günü de saat 19.30 sıralarında ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında şiddetli bir çarpışma meydana geldi. 4 polis olay yerinde ölürken 2 polis de ağır yaralandı. Çarpışma, Abdülkadir Paşa Mahallesi'nde bulunan polis karakoluna Ordumuz ARGK güçlerinin bir baskın düzenlemesi üzerine meydana geldi. Bir saat kadar süren çarpışmaya halkın da katılmasıyla çarpışma yayılarak Kışla Mahallesi'ne kadar uzanan geniş bir alanı kapsadı. Düşman güçlerine takviye amacıyla gelen polis ve askeri araçlar Köprübaşı mevkiinde gerilla pususuna düştü. Gerillanın seri ve etkin ateşi karşısında geriye kaçmak zorunda kalan düşman güçlerinden ölülerin ve çok sayıda yaralıların olduğu bildirildi. Çarpışmada hezimete uğrayan düşman, gerillalara karşı hiçbir şey yapamazken, polisler, çarpışma anında kahvehanelerde oturan sivil insanları rehine alarak canlarını kurtarmaya giriştiler. Gerillaların geri çekilmesinden sonra polisler rehin aldıkları sivilleri caddelere çıkararak dövmeye başladılar. Olayı yaşayan yurtseverler bu vahşeti şöyle dile getiriyorlar: *"Biz kahvehanede oturuyorduk. Roket sesleri gelmeye başladı. O arada polisler içeri girerek 'Eller yukarı' dediler. 'Hepiniz burada bekleyeceksiniz, bakın sizinkiler bize saldırdılar, bizden biri ölürse hepinizi gebertiriz' diye bağırdılar. Çarpışma bittikten sonra hepimizi dışarı çıkarıp dövdüler."*

Çarpışmadan sonraki saatlerde ve ertesi gün, gerilla karşısında çaresiz kalan düşman güçleri "Kürtlerin hepsini geberteceğiz" tehditleriyle sivil halkımıza yönelik saldırılarını sürdürerek intikam alma peşinde koştular. 3 Mart günü sabahın erken saatlerinde çarpışmanın meydana geldiği mahalleye saldırarak evleri bastılar. Kadın ve çocukları bile dışarı çıkararak dövdüler, hakaretlerde bulundular. 40 kadar koçer (göçer) aşiretlerinden olan yurtseveri de gözaltına alan düşman güçleri, mahalleyi terkederken halka tehditler savurdular.

Polis aracına yaylım ateşi

Bir gün sonra, 4 Mart günü, ARGK şehir gerillaları Pira Alaman (Alman Köprüsü) civarında devriye gezen bir polis aracını yaylım ateşine tuttular. Çok sayıda polisin öldüğü ve yaralandığı bildirildi, fakat kaldırıldıkları hastanenin giriş ve çıkışının sivillere yasaklanması nedeniyle ölü ve yaralı sayısı hakkında elimize net bilgiler ulaşmadı.

5 Mart günü ,şehir gerillalarının iki ayrı saldırı daha gerçekleştirdiği haberi verildi. Birinci saldırıda bir polis otosu tahrip edilerek kullanılmaz hale getirildi. İçinde polislerin olup olmadığını, dolayısıyla düşman kayıplarının olup olmadığını öğrenemedik. Saat 11.50 sularında meydana gelen diğer saldırı da 2 kontraya yönelik olarak gerçekleştirildi. Gerillaların kontraları sağ olarak ele geçirdiği verilen haberler arasındadır.

Kontralara müdahale

6 Mart günü, kontralar saat 17 sıralarında **Şerif Akıncı** adlı bir yurtsevere saldırarak katletmek istediler. Kışla Mahallesi'nde meydana gelen bu olayda yurtsevere saldırıldığını haber alan ARGK şehir gerillaları hızla harekete geçerek kontralara yöneldiler. Saldırıya uğrayıp yaralanan yurtsever bu müdahaleyle ölümden kurtarıldı. Diş teknisyeni olan yurtseverin kol ve bacaklarından üç kurşun aldığı, kaldırıldığı hastanede durumunun iyiye gittiği bildirildi. Olaya müdahale eden gerillaların karşı saldırısıyla sayıları 3 olarak tespit edilen kontralardan ikisi ağır yaralandı, biri de kaçarak polis karakoluna sığındı. Yaralanan Hacı Yusuf Yılmaz ve Şehabettin Bodur adlı kontralar düşman güçleri tarafından hastanaye kaldırıldı. Bunlardan biri daha sonra hastanede ölürken, diğerinin de kurtulma ihtimalinin çok zayıf olduğu öğrenildi.

Aynı gün, birkaç saat sonra, bu olayın meydana geldiği yerin 150-200 metre uzağında oturan ve Nisêbin'de kontralara yataklık eden bir işbirlikçi olduğu bilinen Şükrü Demir adlı unsur da şehir gerillalarının hedefi oldu. Şerif Akıncı'ya saldıranlarla birlikte hareket ettiği tespit edilen unsur ölümle cezalandırıldı. Ertesi gün çoğunluğu polis ve özel tim elemanları olan bir grup, cesedini toprağa verdi. Nisêbin halkından hiç kimsenin katılmadığı cenaze törenine katılan 50-60 kişilik grupta bulunan 20 kadar sivilin Êlih (Batman)'ten gelen kontralar ve işbirlikçiler olduğu tespit edildi. Cenaze gömülürken TC güçleri halkın muhtemel tepkileri veya gerilla saldırılarından duydukları büyük korkuyla, büyük güvenlik önlemleri aldılar. Ölümle cezalandırılan hainin akrabaları yurtsever konumdadır. Ağabeyi Tahir Demir'in, Êlih'ten gelen işbirlikçilerin önünü keserek, *"Evimize gelmeyin, sizi istemiyor lanetliyoruz"* biçiminde bağırdığı, yine Tahir'in oğlu Celal'in da, *"Elimden gelse, sizin gibi din maskesi altında kendini gizleyen kontraları ben de öldürürdüm"* dediği ve onlara öfkeyle haykırdığı bildirildi.

Kontraların başı polislere saldırı

12 Mart günü ise, kontraların başı durumunda olan 2 polise ARGK şehir gerillaları saldırıda bulundu. Bu eylem saat 11.00 sularında kaçakçılar çarşısı diye bilinen pasajda meydana geldi. Siyasi şubeye bağlı bu sivil polisler, esnafı devriye geziyoruz adı altında gözetliyordu. Gerçekte ise yeni kurbanlarını tespit etmeye koyulmuşlardı. Bugüne kadar meydana gelen olaylardan büyük tecrübeler edinen esnaf, niyetlerini hemen sezerek şehir gerillalarına durumu aktardı. Harekete geçen gerillalar pasajı basarak kontraların elebaşları polisleri çapraz ateşe aldılar. O esnada çarşıda bulunan bazı şüpheli kişilerin de kaçtığı halk tarafından görüldü. Kaçanlar polis karakolu istikametinde kayboldular. Açılan ateş sonucunda polis Ahmet Yıldız olay yerinde öldü, polis Adem Şimşek ise yaralandı. Yaralanan polis tabancasıyla halkı rastgele kurşunlamaya başladı. Bunun üzerine sebze satan bir seyyar satıcı ağır yaralandı. Yaralı polis de hastaneye kaldırılırken öldü. Hastaneye ulaştırılan satıcının sağlık durumunun iyiye gittiği öğrenildi.

Olayın ardından çarşıya inen özel tim elemanları ve polisler esnafa karşı terör estirdi. 60-70 kişi kadar olan düşman güçleri başta çarşıda bulunan tüm dükkanların cam ve kapılarını kırdılar. Birkaç konfeksiyon mağazasını da kundakladılar. Ağızlarına gelen her türlü küfürü savuran caniler, halkı da sürekli tehdit ettiler. Dükkanları ateşe verirlerken, *"Alın ulan, Newroz'unuzu yaşayın, hepinizi gebereceğiz"* biçiminde çağırıp bağırıyorlardı. Çok sayıda dükkan sahibi ve oradan tesadüfen geçmekte olan halktan insanları da rastgele gözaltına alındı. Gözaltına en az 100 sivilin alındığı bildirildi. Gözaltılar ve saldırılar sürerken düşman güçleri esnafa, *"Ulan PKK'liler vurulunca kepenk indiriyorsunuz da şimdi niye indirmiyorsunuz"* diye bağırarak esnafa kepenk indirtmeye çalıştılar, ancak kendilerini dinleyen hiç kimse olmadı. Daha sonra durumu kendi aralarında değerlendiren esnaflar, kendilerine verdirilen maddi zararın büyüklüğü karşısında ve gözaltıları protesto etmek amacıyla topluca kepenk eylemine gittiler. Bu durum düşman güçlerini iyiden iyiye çileden çıkardı.

Nisêbin'de 2 siyasi polise düzenlenen saldırıdan bir hafta sonra, çevik kuvvete mensup 100 kadar polis ve özel tim elemanı kaçakçılar çarşısına saldırdı. Büyük maddi hasarın meydana gelmesine yol açmanın yanısıra, çok sayıda halktan insanı da döverek gözaltına aldılar. Saldırganlar Gözü, Kaplan, Cudi, Mungan, Güneydoğu, Ünverdi ve Japon pasajları ile Amerikan Pazarı'ndaki dükkanların tüm camlarını kırdılar. 2 konfeksiyon dükkanındaki malları caddenin üzerine fırlatıp ateşe verdiler. Çok sayıda saat ile elektronik cihazı da çaldılar. Esnafa verdirilen zarar 600 milyon TL'nin üzerindedir. Dipçik ve darp sonucu çok sayıda insan yaralandı. Yaklaşık 70 kişi de gözaltına alındı. Bu saldırıları protesto amacıyla Nisêbin esnafı hızla harekete geçerek kepenk indirdi ve Emniyet Müdürlüğü'ne doğru yürüyüşe geçti. Müdür dışarı çıkıp bir konuşma yapmak zorunda kaldı. Konuşmasında, esnafın zararının karşılanacağı, bir komisyonun hasar tespitini yapması için görevlendirileceğini söyleminden sonra kitle kendiliğinden dağıldı. 13 Mart'ta bir grup polis kaçakçılar çarşısına giderek zarara uğratılan dükkanların listesini yaptı. Daha sonra gözaltına alınanların çoğu serbest bırakıldı, gözaltında sadece 30 kişi kaldı.

"Savaş mahallesi"nde operasyon

Nisêbin'de artık adı "Savaş Mahallesi" olarak isimlendirilen Abdülkadir Paşa Mahallesi'ne 15 Mart'ta gece sabaha karşı düşman güçleri bir baskın düzenledi. Operasyona çok sayıda polis, komando ve özel tim elemanı katılarak, mahalleyi bir bütün olarak çembere aldılar. Mahallede fiili bir sıkıyönetim uygulandı. Mahalle giriş ve çıkışları kapatıldı. Hiç kimsenin evinden çıkmasına izin verilmedi. TC güçleri ardından evleri basarak yoğun aramalar yaptılar. Operasyon sonucunda çoğunluğu kadın olmak üzere 100'den fazla yurtsever gözaltına alındı. Ancak öğle saatlerinde halkın evlerinden çıkmasına izin verilmeye başlandı.

Devlet aracı ateşe verildi

Beri taraftan Mêrdîn merkeze bağlı qûrdisê (Yardere) köyü yakınlarında Türkiye Elektrik Kurumu Müdürlüğü'ne ait bir araç milisler tarafından ateşe verilerek yakıldı. 1 araba telsizi, 2 el telsizi, 1 tabanca ile 1 av tüfeğine de milislerce el konuldu. Arabadaki dört işçi ise kimliklerine el konulduktan sonra serbest bırakıldılar.

Öte yandan Nisêbin'de 20 Şubat gününden itibaren devam etmekte olan TC basınını protesto eylemi de şimdilik için 13 Mart günü sona erdi.

...İnsan hakları ve demokrasi demagojisi...

Türk ordusunun hava kuvvetleri Kürdistan'ı güneyden bombalarken

gerilla kuzeydeki karakolları vuruyor

Berxwedan Haber Merkezi

Türk devleti kış ayları boyunca Kürdistan'a yaptığı hava saldırılarıyla çaresizliğini bir nebze de olsa gizlemek istedi. En son olarak I-KDP'nin verdiği istihbarat bilgileri temelinde Mart ayıyla birlikte hava saldırılarını yoğunlaştıran TC, bir kez daha çok sayıda sivil insanımızı alçakça katletti.

ANAP hükümeti döneminde gerçekleştirilen hava saldırılarında Kanimasî, Serman, Zimêkan, Deştan, Berazgir, Geliyê Baskan, Bakûrkê, Arû, Geliyê Reş, Xêrezokê, Xewlê, Bersiyan ve Dalanî gibi Güney Kürdistan köyleri enkaza çevrilmişti. Bu köylerde yaşayan 200'ün üzerinde Kürt insanı katledilmişti.

Barzani'nin Türkiye'ye gelerek özel savaşın kurmaylarıyla görüşmesinden sonra 1, 2, 3, 7, 9, 10, 11 ve 12 Mart günlerinde Türk devleti ordusu Güney Kürdistan'ın Behdînan bölgesindeki Xan Kûrkê ve Heftenîn ile Kuzey Kürdistan'ın Botan bölgesindeki Cûdî dağı ve Bestan (Bestler) mıntıkalarını F-4, F-104 savaş uçakları ve helikopterlerle bombaladı. Özellikle Barzani'nin hassasiyetle üzerinde durduğu Behdînan yoğun saldırılara hedef oldu.

TC savaş uçaklarının yaptığı bombardımanlar sonucu Deşta Herdê, Lolan, Bozan, Seyidxan, Kêgilî, Geliya Sarê ve Bediyazan köyleri misket bombalarıyla harabe haline getirildi. Bombardımanlarda 7'si çocuk, 2'si kadın toplam 12 sivil insanımız katledildi, 23 kişi de çeşitli şekillerde yaralandı. 7 köyün tahrip edilerek 23 kişinin katledildiği bu olayın, 3 Mart günü saat 12.00 ile 13.00 arasında gerçekleşen saldırıda meydana geldiği bildirildi.

Son aldığımız haberlere göre, 9 ve 12 Mart günleri arasında da en az 14 sivil insanımızın şehit olduğu söyleniyor, ancak bu haber henüz kesinleşmiş değildir.

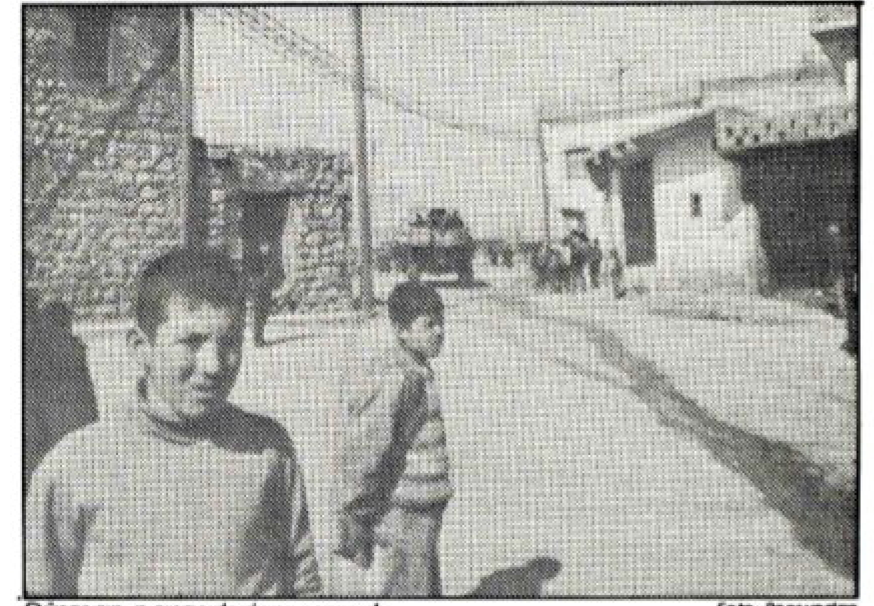
Sivil insanlarımızın vahşiyane bir tarzda katledilmesi elbette üzücüdür. Diğer yandan kış mevsimi boyunca gerçekleşen hava saldırıları gerilla ordumuzun daha fazla deneyim ve tecrübe edinmesini sağladı, TC için ise hiçbir işe yaramadı.

Bu arada sömürgeci-faşist Türk devleti Kürdistan'ın güneyini bombalarken sınırın beri yakasını da ihmal etmedi. Botan'daki Bestan ve Cûdî mıntıkalarının yanısıra, Amed (Diyarbakır), Çewlik (Bingöl) ve Muş alanlarındaki dağlar da kış boyunca yoğunca bombalandı. Özellikle Botan'daki Herekol, Gebar, Şêx Emer, Çiyayê Reş ve Çirav dağları defalarca bombalandı. Ki bu bombardımanların dizi halinde çığ düşme olaylarına neden olduğu da biliniyor.

Tüm bunlara rağmen TC, savaş uçaklarıyla her gün Kürdistan'a bombalar yağdıradursun, gerçekte ise Kürdistan halkının kendi ordusuna kavuştuğunu bu saldırılarıyla tüm dünyaya duyurmuş oldu.

Mart'ın 13. ve 14. günlerinde de düşman uçakları Muş, Çewlik, Cizira Botan, Wan, Çel (Çukurca) ve diğer bazı yerleşim alanları üzerinden alçak uçuşlar yaparak halkta tedirginlik yaratmak istedi. Halkımız bu tehditlerini ciddiye almayarak düşmanın her yönteminin mutlaka boşa çıkarılacağının kararlılığıyla doldu.

Türk devleti, kara birliklerinin yaşayacakları hezimetlerin bilinciyle harekete geçirdiği savaş uçaklarıyla bu tarzda her gün Kürdistan dağlarını bombalayadursun, ARGK ordu birliklerimiz de, düşmanın saldırganlıklarına cevaben her gün yeni bir karakolunu yerle bir etmektedir. Sadece son günlerde Bismil, Girê Sor (Siverek), Imêran ve Ba-fê'de yaşananlar bunun yeterli kanıtlarıdır. Ve bunlar TC'nin her saldırısının beyhudeliğini defalarca kanıtlamaktadır.

Düşman panzerlerine yer yok Foto: Berxwedan

YARGI

ÖZEL SAVAŞI ANLAMAK

Türkiye'de Özel Harp Dairesi 1952 yılında ABD'nin yardımıyla kuruldu ve çalışmalarını Ankara'daki Birleşik Devletler Yardım Heyeti (JUSSMAT) binasında sürdürmeye başladı. 1974 yılına gelinceye kadar faaliyetlerini sessiz sedasız yürüten Özel Harp Dairesi, bu yıldan sonra kısmen de olsa açığa çıktı. Bugünün en koyu faşisti, o dönemin sözde demokratı Ecevit, zamanın Genelkurmay Başkanı Semih Sancar'ın, başbakanlığın örtülü ödeneğinden yüklü miktarda para istemesi üzerine, böyle bir örgütün varlığını öğrendiğini belirtiyor. O zamana kadar örgütün tüm giderleri ABD tarafından karşılanıyordu. ABD 1974 yılında parasal desteği kesince, örgütün varlığı da açığa çıktı.

Özel Harp Dairesi 1960–1971 ve 1980 yıllarında Türkiye'de düzenlenen askeri darbelerde etkin rol oynadı. Özellikle son iki darbenin ipleri tamamen Özel Harp Dairesi'nin elindeydi. Örgüt 12 Mart 1971 darbesinden önce çeşitli sabotaj, suikast eylemleri ve özellikle sol güçleri halktan koparmak isteyen provokatif eylemler gerçekleştirdi. Daha sonraki yıllarda da Türkiye ve Kürdistan'daki devrimci kabarma karşısında 1977 Taksim 1 Mayıs katliamı, 1978 Maraş katliamı ve ardından Sivas, Çorum katliamlarını gerçekleştirdi. Bugün ise yine TC bu taktiğini uyguluyor ve gelişen mücadelemiz karşısında halkımızı sokak infazlarıyla sindirerek zaman kazanmak istiyor.

Burada kısaca durup hiçbir kural, norm ve yasa tanımayan özel savaşın nasıl ortaya çıktığına ve kullanıldığına değinmekte yarar var.

Özel savaş, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan hemen sonra ABD emperyalizmi tarafından geliştirilmiş ve değişen dünya konjonktürüne uygun olarak uygulamaya konulmuştur. Özel savaş, dünya hükümranlığına soyunan ABD'nin CIA aracılığıyla yarattığı ve sömürge ve yarı-sömürgelerde sömürgeci güçler ve faşist diktatörlüklerle birlikte örgütlediği terörizmin adıdır. Halklara karşı yürütülen bu savaş kontr-gerillalar eliyle uygulamaya konulmaktadır. Kontr-gerilla, ulusal ve toplumsal devrimlerin geliştiği her yerde halkın karşısına çıkarılan terör örgütüdür. CIA eğitmenleri onlara yol gösterir. Kontr-gerilla şefleri, CIA ve Pentagon tarafından birçok ülkede kurulan (Panama'daki gibi) okullarda sabotaj, provokasyon, işkence ve katliam konularında eğitilmektedirler. Eski sömürge valisi Hayri Kozakçıoğlu, Hiram Abbas, Mehmet Ağar, Necdet Üruğ, İsmail Selen ve benzerlerinin tümü bu eğitimden geçmişlerdir. CIA, sömürge ve yarı-sömürgelerde oluşturduğu gizli terör örgütlerinin organizatörlüğünü kendisi yapmaktadır ve bu örgütlerin finansmanını da bizzat kendi kasasından gerçekleştirmektedir. Vietnam'dan Şili Devlet Başkanı Allende'nin devrilmesine, Nikaragua'dan Panama'nın işgal edilmesine, Türkiye'de askeri-faşist cuntaların işbaşına getirilmesine kadar, halkların ulusal-toplumsal muhalefetlerinin geliştiği ve devrimci mücadelenin yoğunlaştığı istisnasız her ülkede provokasyonların düzenlenmesi, akla gelebilen tüm çirkin yöntemlerin halklara karşı kullanılmasında rol oynayan bu karanlık örgütlerdir. Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin çıkarlarının tehlikeye girdiği, devrimci mücadelenin yükseldiği ülkelerde buna paralel olarak kontra faaliyetleri de artırılmaktadır.

Bugün halkımızın PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında da aynı taktikler yoğunlaştırılıyor. Yaşanan her gün, yeni bir cinayet habercisi olmuştur. Ve bu örgüt, sokakta açık açık cinayetler işlerken, hükümet de tüm umudunu bu örgüte bağlayarak savunmaktadır. Bu örgüt, KAP (Kemalist Asker ve Polisler Mücadele Gurubu) adıyla hükümet tarafından neredeyse yasallaştırılıyor. 1970'li yıllar boyunca sivil-faşist örgütlemeleriyle bizzat kontr-gerillanın başı olan Türkeş, bu örgütün yasallaşması için önergeler vermiştir. 12 Eylül'ün sıkıyönetim komutanlarından ANAP eski milletvekili Recep Ergun da, kendisine yöneltilen Kürt halkının yaşadığı topraklarda kontr-gerillanın olup olmadığı şeklindeki bir soruya, *"Vardır, doğrudur. Çünkü bölgede gerilla faaliyetleri vardır. Özel timler de onlara karşı savaşmak için eğitilmişlerdir"* cevabını vermektedir. Bu eski kontr-gerilla başı ve faşist komutan kontr-gerillayı meşrulaştırmaya çalışırken, kontr-gerillanın halka karşı yürüttüğü kirli savaşı gizleme gayretine girerek, olayı basite indirgemeye çalışıyor ve *"Gerilla varsa, kontrgerilla da vardır"* diyor. Fakat gerçekler Ergun'un dediklerinin çok ötesindedir; kontranın gerillaya karşı hiçbir varlık gösteremediği için sivil halka yöneldiği ve sivil halkımızı hedef aldığı ortadadır. Sömürgeci devlet, gelişen gerilla hareketimize karşı, inceltilmiş baskı yöntemlerinin yanı sıra kitlelerin 'ikna' edil-

Devamı 19. sayfada

Kürdistan'da hızlanan gelişmeler ve son hava bombardımanları TC'nin acizliğinin göstergesidir

Kürdistan tarihinin en görkemli Newroz'u olacak, 1992 Newroz'uyla birlikte halkımızın bu ulusal bayramını en yaygın serihildanlarla kutlayarak, iradi gücünü göstereceği ve düşmana indirilen darbelerle bağımsızlık, özgürlük ve ulusal birlik yürüyüşlerinin doruklanacağı bir döneme giriyoruz. Bu dönem gerek halkımız, gerekse gerillamız açısından devrimsel pozisyonun iyi yakalandığı ve yetkin uygulama ile kesin başarının yaşanacağı anlamlı bir dönem olmaktadır.

Özgülde Newroz sürecinin, geneldeyse tüm 1992 yılının ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından hamlesel gelişmelerle yaşanacağını ve bunun Kürdistan'da yürüttüğü özel savaş ve sömürgeci uygulamaları açısından derin bir çıkmaz olacağını fark eden sömürgeci-faşist Türk devleti, içine girdiği can telaşıyla Mart'ta Newroz sürecinin başlamasıyla birlikte ülkemize yönelik yoğun ve peş peşe hava bombardımanları geliştirmeye başlamıştır.

Çünkü Türk ordusu, Kürdistan'da ARGK gerillalarının ve halk serihildanlarının geliştiği alanlarda denetimini ve inisiyatifini önemli oranda yitirmiştir. Bu noktadan hareketle giriştiği saldırganlık ve vahşeti şu amaca yöneliktir:

-Siyasi ve askeri ordulaşma ile ulusal meclisin inşası gibi halkımızın haklı ve çağdaş kurumlaşmasını ve özgürleşmesinin filizlenip dal budak salmasını engelleme ve tahrip etme gibi gerici-faşist kirli emellerini hayata geçirmeye çalışmak;

-Mücadelemizin gelişimi karşısında içine düştüğü çaresizliği, can telaşını ve çıkmazı örtbas etmek, ARGK gerillalarının sonuç alıcı eylemlerinin gelişme kaydetmesi karşısında yıpranan ve moralmen çöküntüye uğrayarak çöküşü hızlanan ordusuna moral kazandırmak ve yoğun hava bombardımanlarıyla ordusunu dinlendirmeyi hedeflemek;

-Karabağ olayını (Ermeni-Azeri çatışması) sık sık gündeme getirip dikkatleri buna çekerek, özünde, ABD gibi dış dayanaklarından aldığı destek ve onayla Kürdistan'a yüklenip sonuç almaya çalışmak; ikiyüzlüce davranarak, vahşetini dünya kamuoyundan gizlemek;

-Bu kirli vahşetini ve ikiyüzlülüğünü halkımıza yönelik psikolojik bir özel savaş saldırısına dönüştürmek için, MİT'in yayın organı konumundaki Türk basınını aracı ederek yalan ve abartılı haberler yayınlamak, bununla halkın moralini bozmayı, onu korkutmayı, yıldırmayı, tedirgin etmeyi ve atılımsal ruhunu kırmayı hedeflemek.

Evet, sömürgeci-faşist Türk devleti bu amaçlarını hayata geçirebilmek için ahlaki ve yasal hiçbir kurala sığmayacak bir yaklaşımla savaş kurallarını ihlal etmekte, kadın-çocuk demeden sivil insanları katletmekte, Güney Kürdistan'daki yerleşim yerlerini bombalayarak onlarca masum köylünün ölümüne sebebiyet vermekte ve özel savaş kurmaylarının megafonu durumundaki Türk basını aracılığıyla da bu vahşetini bir zafer gibi göstererek, gerilla kamplarının yerle bir edildiği, yüzlerce gerillanın öldüğü yolunda yalan yayınlarda bulunmaktadır.

Bu kış sürecinde ve en son da yoğunlaştırılarak Mart ayında Cûdî, Bestan, Heftenîn, Xan Kûrkê, Çel (Çukurca) ve Çewlik (Bingöl)'te rastgele birçok stratejik dağlar ve yerleşim alanları Türk savaş uçaklarınca bombalanmıştır. Önümüzdeki süreçte de bu tür vahşiyane saldırıların devam edeceği Türk devlet, hükümet ve askeri yetkililerinin beyanlarında açıkça söylenmektedir.

Ancak korku duvarlarını yıkan, korkuyu cesarete, sindirilmişliği atılıma ve kararsızlığı güvene ve savaşım kararlılığına çeviren halkımız hiçbir tehdit, saldırı ve kirli emellere geri adım attırılamayacak derecede öncüsünün yolunda başarı azmiyle yürümektedir. Bu inançla özgür irade ve zafere daha emin adımlarla yürüyüşünü boyutlandıracaktır.

Halkımızın insanlık yolunda en meşru hakkı olan bu soylu yürüyüşünün, sömürgeci Türk devletinin kirli özel savaş yöntemlerince engelleme çabalarına karşı tüm ilerici insanlığı ve demokratik kamuoyunu duyarlı olmaya ve Kürdistan halkının haklı taleplerini desteklemeye çağırıyoruz.

13 Mart 1992 / **ERNK Avrupa Örgütü**

Kamuoyuna ve basına

Mart ayının 1 2 ve 3. günleri Güney Kürdistan'ın Behdînan alanındaki xankûrkê ve Heftenîn mıntıkaları ile Kuzey Kürdistan'ın Botan alanındaki Cûdî ve Bestan mıntıkalarına Türk savaş uçaklarınca yapılan hava saldırıları ve bombardımanların Türk hükümetinin yoğun diplomasi seferberliği başlattığı bir döneme rastlaması tesadüfi değildir.

Geçtiğimiz günlerde ABD'ye giderek emperyalizme bağlılığını dile getiren Demirel, ondan alacağı destek karşılığında ABD'nin Türkiye üzerinden Orta Asya'daki cumhuriyetlere açılması konusunda kendini pazarlamıştır. Hükümetin başı Demirel, ABD'den bu pazarlama karşılığında PKK'ye ve Kürdistan halkına karşı terörist saldırılar geliştirmesine onay ve destek istemiş ve Ortadoğu'da hayati çıkarları olan ABD de bu destek ve onayı esirgememiştir.

ABD'den döner dönmez Kürt ilkel-milliyetçiliğinin başı Barzanî ile Ankara'da görüşen Demirel ve özel savaş kurmayları, öyle görülüyor ki bu konuda onu da yanlarına almışlardır. Dolayısıyla hükümet yetkililerinin, "iç ve dış hukukun öngördüğü esaslar doğrultusunda hükümet kararı ile bombardıman gerçekleştirilmiştir" demeleri Kürdistan halkına karşı geliştirilen bu saldırılarda bir düşman ittifakın sağlandığını açıkça göstermektedir. Yoksa hangi iç ve dış hukuk bir halkın üzerine kar-kış demeden bomba yağdırmaya onay verir? "Hukuk" dedikleri tam da ABD destekli faşist diktatörlük ve sömürgeciliğin özel savaşıdır.

Bunun diğer bir göstergesi de, Türk devletinin bu son bombardımanı kaşısında dünya devletlerinin ve kendini ilerici-demokratik sayan güçlerin sessiz kalmasıdır. Öyle görülüyor ki, Kürdistan halkına karşı imha ve ezme saldırılarında uluslararası emperyalist bir mutabakata varılmıştır.

Halkımıza ve onun biricik umudu özgürlük savaşçısı ARGK gerillalarına karşı geliştirilen bu hava bombardımanlarıyla Türk devleti bir kez daha savaş hukukunu çiğnemiş ve insanlıkdışı konumunun teşhirini yinelemiş oluyor. Savaş kurallarına uymamakta ısrar eden Türk devletinin yaptığı bu saldırılar onun, ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısındaki acizliğinin ve halkımızın ayağa kalkışı karşısında içine girmiş olduğu korkunun bir ifadesi olup çaresizliğinin de göstergesidir.

Türk devletinin önceki hava saldırılarında olduğu gibi bu saldırısında da, sivil yerleşim yerleri zarar görmüş olup gerilla cephesinde ise hiçbir kayıp yoktur. Bu da Türk devletinin halkı korkutma, yıldırma ve sindirmeyle sonuç almaya çabaladığı; gerilla karşısındaysa varlık gösteremediği gerçeğini bir kez daha gözler önüne sermiş oluyor.

Bu bombardımanlar, Türk devletinin savaş hukukunu çiğneyen ne ilk, ne de son saldırılarıdır. Bu yönlü saldırıların sürdürüleceğini Türk hükümet ve askeri yetkilileri beyanlarında açıkça dile getirmektedirler.

Türk devletinin Kürdistan halkına karşı geliştirdiği hava saldırıları ve bombardımanlarına karşı dünya kamuoyunu sessiz kalmamaya ve hukukdışı, haksız TC özel savaşına karşı tavır takınmaya çağırıyoruz.

6 Mart 1992
ERNK Avrupa Örgütü

Halkımız direniş içinde militanlaşıyor

Kürdistan şimdi yeniden mi işgal ediliyor? Foto: Berxwedan

Berxwedan Haber Merkezi

Kürdistan'da her gün daha da gelişen ulusal kurtuluş savaşımız, bir dizi yeniliği beraberinde getirdiği gibi, halkımızı da sökülmemecesine toprağına ve ülkesine bağlıyor. Türk devletinin daha önceki dönemlerde şiddet yoluyla boşalttığı köyler, mücadelenin yarattığı kazanımlardan olarak yeniden sahiplerine kavuşuyor. Halkımız, her gün daha da artan bilinciyle tüm zor ve vahşiyane dayatmaları boşa çıkararak daha büyük bir coşkuyla vatan topraklarına sarılıyor.

Daha önce boşaltılan köylere dönüşün ilk öncülüğünü Misric (Kurtalan)'a bağlı Husêniyê (Aydemir) köylüleri yaptı. Daha önceleri düşmanın işkence ve tehditleri sonucu köyünü terkeden köylüler, köye geri dönerek yeniden yerleştiler. Ayrıca isimlerini henüz belirleyemediğimiz çok sayıda Botan köyü halkının da geçen yıllarda boşaltılan veya yıkılan köylerine dönmekte olduğu ve köylerini yeniden imara başladığı bildiriliyor. Botan'a bu geriye dönüş hareketi, düşmanın gerilla ile halkı birbirinden koparma yöntemini böylece bir cepheden daha boşa çıkarmada ileri bir adım oldu. Halkımızın topraklarına dönüşü salt ülkenin bir bölgesinden Botan veya Xerzan gibi bir başka bölgesine, eski yerleşim alanlarına geri dönmesiyle sınırlı bir gelişme değildir. Metropollere ve yurtdışına göçen insanlarımızı da kapsamına alan bir kaynağa dönüş hareketidir. Binlerce gencin gerilla saflarına akınıyla başlayan kaynağa dönüş hareketi, bugün halk kitlelerini de kapsayarak her yönüyle boyutlanmaktadır. Bu yolu izleyecek olan Avrupa'daki yurtseverlerin de ülkemizdeki halkımızın bu anlamlı tavrını örnek alacağı kuşkusuzdur. Çünkü halkımızın bu yöneliminin, mücadelemizin içine girmiş olduğu sürecin ve geldiği aşamanın en iyi örneği olduğu açıktır.

Halkımızın gün geçtikçe daha da militanlaşan tavrı karşısında düşman ise, ne yapacağını bilemez durumdadır. 1992 Newroz'unda düşmanı öyle bir korku sarmış ki, neredeyse tüm ordu gücünü Kürdistan'a taşıyor. Muhabirlerimiz, her gün şehirler arası otobüslerle, tren ve askeri araçlarla, yine havadan taşıma yöntemiyle binlerce askerin ve savaş malzemesinin taşındığını bildiriyorlar. Özellikle Botan'a binlerce askerden ve savaş araçlarından oluşan takviye güçlerinin yığılmakta olduğu tespit edildi.

Öte yandan düşman Botan'da geriye kalan bazı karakollarını daha boşaltmaya başladı. Küçük karakollar daha önce boşaltılmışken, şimdi de koruyamadığı büyük karakollarını da boşaltıyor. TC'nin idari ve askeri yetkilileri; örneğin subay ve devlet memurları ailelerini grup grup Kürdistan'dan kaçırırken ve Türkiye'ye gönderirken, Serhedan (Kars ve Ağrı)'dan, Erzirom'dan, Kayseri, Bolu ve Trakya gibi yerlerden başta Mavi Bereliler olarak bilinen komando birlikleri olmak üzere onbinlerce askeri güç mücadelenin gelişkin olduğu Kürdistan bölgelerine kaydırılıyor.

Ama düşmanın tüm çabaları boşunadır. 3 metre karın yarattığı koşullar bile gerilla eylemliliği önünde engel olamaz, Türk ordusunun bombardımanları da çare olamazken, Türk ordusunun gözdağı verme operasyonu hiç engel olamaz. Her an bir kuş sesi, bir yaprak hışırtısından bile ödü patlayan Türk askerinin gerillayı böyle durdurabileceğini sanması ham hayaldir. Gerçek şu ki, düşman ordusu büyük bir yanılgı ve korku içindedir. Bu korkunun bir sonucudur ki askerini Kürdistan'a yığıyor. Ama öyle bir yığma ki, ne yaptığını kendisi de bilmeyecek kadar şaşkındır. Grîdax (Ağrı)'a bağlı Zêdkan (Eleşkirt) ilçesindeki muhabirimizin söyledikleri buna ufak bir örnektir: *"Hayret bir şey, Türk devleti ne kadar da korkmuş! Bizim burada asker bırakmadılar. Tümünü Wan üzerinden otobüslerle Botan ve Behdinan'a gönderdiler. Nöbet tutacak asker bile kalmadı. Sadece ıskarta olarak kabul ettikleri askerleri burada bırakmışlar."*

Yine, bu korkuyu iliklerine kadar yaşadığına, son günlerde Alman devletinden aldığı ve kitle eylemlerinde caydırıcılık amacıyla kullanılan 100 kadar zırhlı aracı alelacele Amed (Diyarbakır) merkezine konumlandırması, başkaca bir örnektir.

TC ordusunun Kürdistan'a aktarılması sanki yetmiyormuş gibi, bu yönlü haber veren burjuva basını da, alabildiğine abartılı bir şekilde yansıtarak, bu durumu halkı korkutmanın bir aracı yapmaktadır. Yani burjuva basınyayın organları, sahiplerinin korkusunu halkın korkusuymuş gibi göstermeye çalışmaktadırlar.

Daha önceleri değişik konularda verdikleri haberlerde de gerçekleri çarpıtmışlardı. Bunun için, Kürdistan'ın birçok yerinde halkımız Ocak ve Şubat aylarında Türk basınının bu aymazlığını protesto ederek, hiçbir burjuva gazetesini satın almadı. En son olarak Mart ayı içinde 10 gün boyunca Nisêbin'e hiçbir burjuva gazetesi sokulmadı. Bir uyarı niteliğini taşıyan boykot, Mart'ın ortalarına doğru Kürdistan'ın her yerinde sonuçlandırıldı. Ancak yurtseverler, çarpıtmaların ve düşmanca haberciliğin devam etmesi halinde, bundan böyle bu eyleme daha yaygın olarak başvuracaklarını belirtiyorlar.

Sömürgeci-faşist TC ordu birliklerinin daha yoğun olarak Kürdistan'a kaydırılmasına ilişkin elimize ulaşan haberlerden bazılarını aktarıyoruz:

Nisêbin'deki Seyyar Jandarma Taburu'na götürülen 10 tank, çok sayıda jeep ve üstü çadırla kaplı 6 vagon cephane trenle Nisêbin'e getirildi. Ardından çok sayıda komando otobüslerle getirildi. Bunlar merkezde bulunan Seyyar Jandarma Taburu ile ilçe dışındaki Jandarma Komando Bölüğü'nde çadırlara yerleştirilerek konumlandırıldı.

Mart başlarında Şirnex'e 4 otobüsle sivil giyimli askerler getirildi. 15 Mart günü ise bir seferinde 6, ikincisinde 16 olmak üzere toplam 22 otobüs dolusu komando askeri daha getirildi. Tümü Şirnex'teki tugayda kurulan çadırlara yerleştirildi.

Cizira Botan'a son üç hafta içinde Doğu Almanya yapımı tekerlekli panzerlerden 8 adet, çok sayıda askeri tank ve panzer, 4 adet polis panzeri ile çok sayıda komando timi getirildi. Tümü Hezex (İdil) yolu üzerindeki tabura yerleştirildi. Ayrıca Cizira Botan'ın tüm çevresinde mevziler kazılarak donatılmıştır.

Hezex'e Mart'ın ilk haftasında çok yoğun olarak çevik kuvvete ait polis birlikleri ve Mavi Bereliler diye bilinen komando birlikleri getirildi. Merkez Jandarma Karakolu çevresinde kurulan çadırlara yerleşmiş bulunmaktadırlar. Hezex'e ayrıca çok sayıda askeri araç da aktarıldı. İlçeye getirilen araçlar gösteri yaparcasına tabura götürüldü.

Tüm bunlardan sonra çok sayıda askeri komandonun çok sayıda otobüsle Nisêbin, Cizira Botan, Şirnex, Girgê Amo (Silopi), Hezex ve Kerboran'a gittikleri görüldü.

Edinilen bilgilerde şunlar da belirtiliyor: Ankara'daki otobüs firmalarından Türk ordusu 800 otobüs kiraladı. Tümü Kürdistan'a gidecek ve her otobüs başına 7 milyon TL ödenmiştir. Kürdistan'da bulunan otobüs şirketleri olan Zümrüt, Öz Habur Tur, Habur Ekspres ve Cizre İtimat gibi firmaların yazıhanelerinden de kiralık otobüsler istenmiştir. Ancak Kürdistan'daki şirketlerin tümü normal seferlerinin olduğunu ve otobüs veremeyeceklerini belirtmişlerdir.

TC'nin Newroz korkusu ve saldırganlığı

Berxwedan Haber Merkezi

Sêrt (Siirt)'e bağlı Hitrend (Çınarlısu) köyünde yurtseverler sömestri tatilinde köyde bulunan düşmanın asimilasyon merkezi olan okulu, Türk askerlerinin karakol olarak kullanması nedeniyle tahrip ettiler. Okulda bulunan tüm araç ve gereçleri imha ederek, duvarlara da, **"Biji Serok APO"**, **"Biji PKK"** sloganlarını yazdılar ve M. Kemal'in büstünü parçaladılar. Olaydan sonra köye gelen düşman güçleri çok sayıda köylüyü tutukladılar.

Mart ayı başlarında meydana gelen bu olaydan sonra, Siirt Kız Meslek Lisesi öğrencileri, okulda konumlanmış bulunan sivil polislerin kendilerini rahatsız etmeleri nedeniyle 4 ve 5 Mart günleri, onları protesto etmek için iki günlük protesto eylemlerine giriştiler. Öğrencilerin protestosuna düşman güçleri müdahale edemedi, okul idaresi de herhangi bir işleme baş vuramadı.

Adana'da bir Atatürk büstünün parçalanmasıyla ilgili olarak bir yurtsever genç gözaltına alınarak ağır işkencelerden geçirildi. Yurtsever gencin direnişi karşısında çaresiz kalan düşman kısa bir süre sonra onu serbest bırakmak zorunda kaldı.

Ülkemizin hemen hemen her alanında TC gözaltı operasyonlarını yoğunlaştırarak halkımızın Newroz'u kutlamasını engellemek istiyor.

Sêrt'in Ciwanikan (Gökçebağ) bucağında arananlar listesine dahil edilen 56 yurtseverden 15'i, 11 Mart'ta gözaltına alındı. Köy imamı ve köydeki muhtarlardan biri de gözaltına alınanlar arasındadır.

Qûbîn (Beşiri) ilçesine bağlı Şêx Osil (Ulular) köyünde düşmanın 4 Mart günü düzenlediği bir operasyonda 16 yurtsever köylü gözaltına alındı. Dört gün sonra ise **Burhan Serikli** adlı yurtsever köylü işkence ile katledildi. Alçakça katledilen yurtseverin kendini göz bağıyla hücrede astığını söyledi düşman. Bu olaydan sonra geriye kalan 15 yurtseverden 2'si tutuklanıp cezaevine konulurken, diğerleri serbest bırakıldı.

13 Mart günü Bêdlis (Bitlis)'in Tûx (Tatvan) ilçesinde, ARGK şehir gerillalarının bildiri dağıtmasından sonra sömürgeciler 2 insanımızı rastgele gözaltına aldı.

1 Mart günü Farqin (Silvan)'de vurulan yurtsever sağlık memuru **M. Şeyhmus Akıncı**'nın anısına esnafın bir günlük kepenk indirmesinden sonra, bazı yurtseverler gözaltına alındı.

13 Mart'ta Muş'un Gimgim (Varto) ilçesi ve kırsalında 15 yurtsever, gerillaya destek verdikleri bahanesiyle gözaltına alındı.

Adana'da 6 Mart akşamı öğrencilerin kaldığı bir eve düşman güçleri bir operasyon düzenleyerek 6 öğrenciyi gözaltına aldılar.

Riha (Urfa)'da daha önceleri başlatılan gözaltı furyası 8 Mart günü de devam etti.

Öte yandan Mêrdîn (Mardin), Amed (Diyarbakır), Çewlik (Bingöl), Dersim ve Botan bölgelerinden de çok sayıda gözaltı haberi gazetemize ulaştı, ancak detaylarını henüz öğrenemedik.

İnsanım diyen herkesin dikkatine!

Dünya nasıl yönetilirse yönetilsin, onu kim yönetirse yönetsin kendilerinden sonra gelen yeni nesilleri sonsuza dek bağlama ve kontrol etme hakkına sahip olan ne bir parlamento ne bir anayasa ya da güç olmuştur, ne de olabilir.

Bizler, şiddetin şiddet, baskının ve zorun nefret doğurduğuna inanıyoruz. TC kurulduğundan bu yana, uygulanan zor, baskı ve sindirme politikalarının insanlarımız açısından olumlu sayılacak bir değer yaratmadığını görüyoruz. Sorunlar çözülmemiş, insanlarda düşmanlık temelinde duygular gelişmiştir.

Bizler savaşı ve ölümü değil, barış ve dostluğu istiyoruz.

Acil demokratik taleplerimizi aşağıda maddeler halinde belirtiyoruz:

1- TC, imza koyduğu bütün uluslararası anlaşmalara uymalı. Paris Şartı, 15 Ağustos 1990 Roma Antlaşması'na konulan çekinceler kaldırılmalı. 1949 Cenevre Sözleşmesi'ne göre davranmalı ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin bütün maddelerine işlerlik kazandırılmalı.

2- Yıllardır hiçbir sonuç doğurmadığı ortada olan Olağanüstü Hal kaldırılmalı.

3- İnsanlarımızı birbirine düşman kılan ve işlerliği kalmamış olan Köy Koruculuğu sistemi kaldırılmalı.

4- Sansür, Sürgün ve Anti-Terör Yasası kaldırılmalı. Kararnamelerle insanların yönetilmesinden vazgeçilmeli.

5- Özel Hareket Timleri bölgeden çekilmeli.

6- Halkların düşmanlığını geliştirecek temelde beyanatlar resmi yetkililer tarafından verilmemeli.

7- TC sınırları içinde yaşayan herkesin, her bölgenin gerçekleri bilme hakkına sahip olması gerçeği kabul edilmeli.

8- Bölgemizdeki askeri yığınak kaldırılmalı, karakol ve hapishane yapımına son verilmeli.

9- Hükümet ve meclis gerçek anlamda işlerlik kazanmalı. Temsilcilerimiz gerçeklerimizi dile getirebilmeli ve engellenmemeli.

10- Kontr-gerilla faaliyetleri son bulmalı, suçlular yargılanmalı, faili meçhul cinayetler son bulmalı.

11- Köy okulları ve sağlık ocakları askerden arındırılmalı. Asker ve halk arasında sürekli meydana gelen çatışma ve gerginliğin önlenebilmesi için askeri birimler köylerden çıkarılmalı.

12- En kısa sürede silahlar susturulmalı. Demokratik sistem içinde siyasi çözüm yolları bulunmalı, taraflar arasında diyalog kurulmalı.

13- 1984'ten bu yana yakılan ormanlık alanlar, boşaltılan ve yakılan köy ve mezralar yeniden oluşturulmalı ve onarılmalı, yaylacılık serbest bırakılmalı.

Savaş insanlara acı, kan ve gözyaşından başka birşey getirmemektedir.

İnsanların özgürlüğü, barışı ve mutluluğu sevmesi için tanıması, özgür ve mutlu olabilmeleri için de istemeleri yeterlidir.

Doğru Yol Partisi İl Başkanı **Sabah Peker** *(İmza)*, Sosyal Demokrat Halkçı Parti İl Başkanı **Mahfuz Erten** *(İmza)*, Halkın Emek Partisi İl Yönetim Kurulu Üyesi **Sait Özer** *(İmza)*, Refah Partisi İl Başkanı **Adnan Efe** *(İmza)*, İnsan Hakları Derneği Siirt Şube Başkanı **Evin G. Aydar** *(İmza)*, Belediye İş Sendikası İl Başkanı **Halit Akınay** *(İmza)*, SHP Merkez İlçe Başkanı **Mustafa Özevin** *(İmza)*, HEP Merkez İlçe Başkanı **Tevfik Özer** *(İmza)*, Yol-İş Sendikası İl Temsilcisi **Hasan Mazi** *(İmza)*, Anavatan Partisi İl Başkanı **Lütfü Değer** *(İmza)*, Siirt Milletvekili **Erdal Koyuncu** *(İmza)*, Gökçebağ Belediye Başkanı **Nurettin Üzüm** *(İmza)*, Siirt Belediye Başkanı **Ekrem Bilek** *(İmza)*

Dağıtım: Gereği için; Cumhurbaşkanlığı, Başbakanlık, Meclis Başkanlığı, Siyasi Parti Başkanları, Basın.

İnsan Hakları Derneği Şube Başkanlığına / Siirt

Eruh'un Şişil (Gülburnu) köyü halkındanım. Köy halkının gönüllü olarak koruculuğu bırakmak istemesi üzerine, halkımıza yoğun baskılar yapıldı. 45 ev tümüyle çevre köylere ve başka şehirlere gittiler. Ben kendim de 1.5 yıl koruculuk yaptım. Koruculuğu bıraktığımız taktirde, köyü boşaltıp bize verilen maaşları iade etmemiz istendi. Biz silahtan kurtulmak için kabul ettik.

Daha sonra biz, gündüz Gundê Mamê Şêx (Erenkaya) köyünden kendi köyümüze gidip hayvanlarımızı besliyor, ihtiyaçlarını karşılıyor, gece geçici olarak kaldığımız Erenkaya köyüne dönüyorduk.

24.1.1992 günü Aval (Tünekpınar) köyünde ilkokulda kalan komandolar ve köy korucularından Ahmet Atabey, Berhem Batur, Mahmut Dayan, Şemsettin Elçiçek ve Hayrettin İnel tarafından 34 göz (ahır ve samanlık) tümüyle yakıldı. Bana ait olan binaların bugünkü bedeli 90.000.000 TL'dır. Yanan 25 ton saman ve 4 ton otun bedeli en az 10.000.000 TL, yanan 65 adet kıl keçisinin değeri 40.000.000 TL, olay sırasında korucu ve komandoların kesip yedikleri 5 tekenin değeri 4.000.000 TL'dır. Toplam 144.000.000 TL zarara uğramış durumdayım.

Görgü tanıklarım Sait Kayar, Azadin Kayar, İzettin Kayar ve Erenkaya köyü halkı tümden olayı görüp izlemişlerdir. Biz Siirt Valiliği'ne şikayet dilekçesini verdik. 19.2.1992 günü Erenkaya karakoluna ifade vermeye gittik. Tünekpınar Karakol Komutanı da oradaydı. Biz ifade verirken, eğer bu ifadeyi verirsen sizi öldürürüm diyerek silahını bize çekti. Biz okur-yazar değiliz, karakolda nasıl bir ifade yazıldığını bilmiyoruz.

1.5 yıl koruculuk yaptık. İsteğimizle silah bıraktık. Bunun sonucunda bütün maddi değerlerimiz yakıldı. Biz 7 aile ve 30'dan fazla nüfus bu evlerden yararlanıyoruk.

Zarar ziyanımızın tespit edilmesini, zararımızın karşılanmasını talep ediyoruz. Gerekenin yapılmasını arz ederiz.

21.3.1992

Sait Kaçar *(imza)* / **Hasan Kaçar** *(imza)*

Adres:
Geçici olarak Gundê Mamê Şêx (Erenkaya) köyü Eruh-Siirt

ERZINGAN'DAKİ DEPREMLE KÜRDİSTAN YENİ BİR ACIYA DAHA BOĞULDU

Berxwedan Haber Merkezi

13 Mart günü Erzingan (Erzincan)'da meydana gelen ve TC'nin verdiği bilgilere göre 6.3, yabancı kaynaklara göre ise 6.8 şiddetindeki deprem Erzingan'da, ilçe ve köylerinde yüzlerce can kaybına neden oldu. Depremin şiddetini en fazla duyurduğu Erzingan şehir merkezinin hemen hemen yarısının ve çevresindeki birçok yerleşim biriminin yerle bir olduğu bildirilmektedir. Tüm Erzingan'da can kaybının yanısıra, tüm binalar da büyük hasara uğradı.

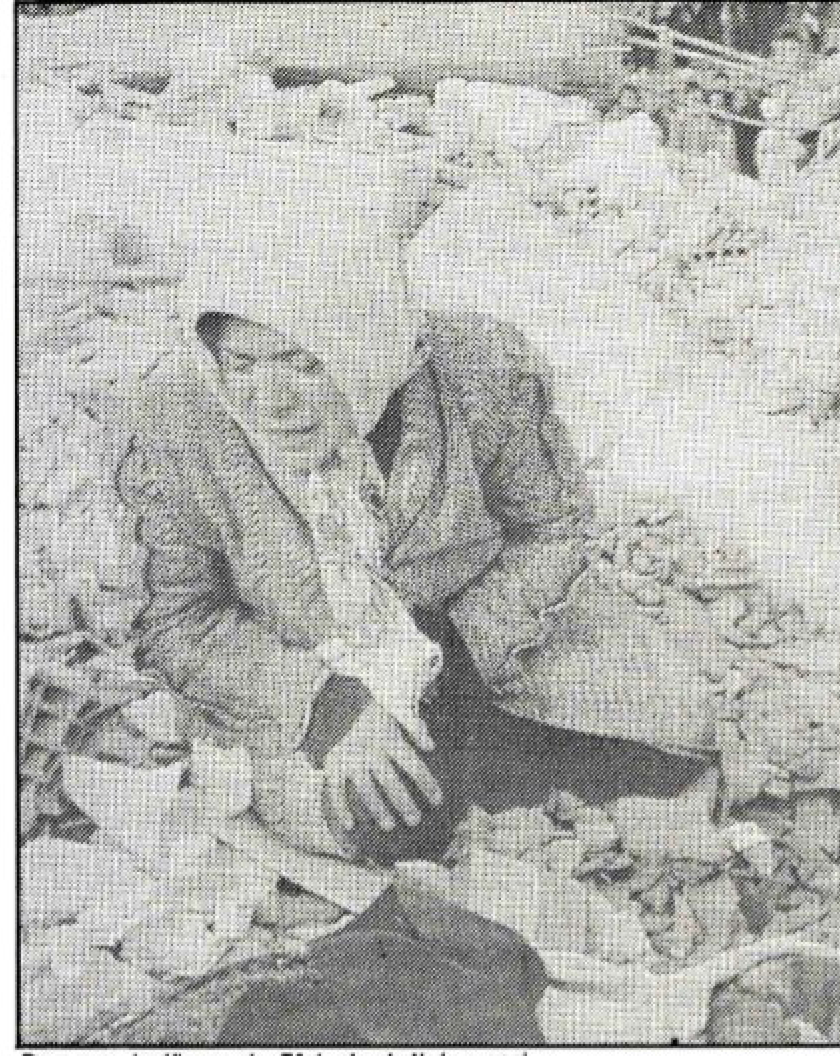
TC kaynakları depremin 3. gününde enkaz altından 367 cesedin çıkarıldığını, 600 kadar yaralının hastanelere taşındığını duyurdu. Ancak çeşitli yabancı kaynaklar ölü sayısını 1.000'in üzerinde, yaralı sayısını da 3.000'in üzerinde hesaplıyorlar. Erzingan'daki halktan insanlar ise en az 3.000 ölünün olduğunu söylüyorlar. Halkın TC'ye haber vermeden ölülerini gömdüğü dikkate alındığında, -ki depremin 3. gününde özellikle kırsal alanlarda bu yönlü en az 100 olay tespit edildi- TC'nin verdiği rakamların gerçeklerden en uzak olanlar olduğu hemen anlaşılacaktır.

Depreme paralel olarak sallanan dağlardan inen çığlar da ayrıca kayıp ve hasarlara yol açtı. Hem deprem ve hem de çığ düşme olayları nedeniyle bölgedeki yollar da önemli oranda trafiğe kapandı ve bazıları 3 gün geçmesine rağmen hala da açılmış değillerdi. Yıkılan en az 5.000 binanın enkazları altında binlerce ölü olduğu tahmin ediliyor. Öte yandan en az 200 bin insanın evsiz-barksız kaldığı bildiriliyor. 15 Mart'a kadar Erzingan'da su ve elektrikler kesik durumdaydı. Halk açıkta, karların üzerinde ve sıfırın altındaki soğuklarda hem gece ve hem de gündüz çaresiz bir bekleyiş içerisindeydi.

TC'nin çok ağır davranması ve felaketzedelere yeterli yardım sunmaya çaba harcamaması nedeniyle depremin daha 3. gününde ciddi boyutlarda bir açlığın da başgösterdiği bildirildi. Uluslararası yardım kuruluşları da bu yönlü endişelerini böylesi çok kısa bir sürede açığa vurmaktan çekinmedi. Ayrıca konuya ilişkin bazı uluslararası uzman kuruluşlar, bölgenin deprem bölgesi olduğunu TC'nin bilmesine rağmen, çok katlı yüksek binalar inşa etmesini eleştirdiler ve bu tutumu sorumsuzluk olarak değerlendirdiler.

15 Mart günü Erzingan 6 şiddetindeki ikinci bir depremle tekrar sarsıldı. Bu, halkın iyice paniğe girmesine neden oldu. Kurtarma ve yardım ulaştırma çalışmaları da bir süre kesintiye uğradı.

Meydana gelen bu ikinci depremde Pilemorî (Pülümür) şehir merkezinde de çok sayıda ev yıkıldı veya kullanılamayacak hale geldi, ancak can kaybı olmadı. Meydana gelen her iki depremde de Erzingan'ın yanısıra Erzirom (Erzurum), Çewlik (Bingöl), Mazra (Elazığ), Dersim, Amed (Diyarbakır) ve diğer bazı Kürdistan bölgeleri de sarsıldı. Erzingan'da olanlar ve Pilemorî'de meydana gelen hasarlar dışında, diğer bölgelerde herhangi bir zarar veya can kaybı olmadı.

Deprem katliamı da Türk devletinin eseri

Deprem neden meydana gelir?

Yer kürenin derinliklerinde toplu ve sıkışmış halde olan tabii enerjiler mevcuttur. Alttan ve üstten meydana gelen basınçlar, bir süre sonra bu enerjileri hal değişimine uğratarak patlamalara neden olurlar. Yer derinliklerinde oluşan sıkışmalar dışa yansır ve patlamalar sonuçta depreme yol açarlar.

Erzingan bölgesi birinci dereceden bir deprem bölgesidir. Burada yer tabakaları üst üste binmiş haldedir. Doğanın alt ve üst yapısında çok yaygın şekilsizlikler mevcuttur. Yer tabakalarının ne zaman harekete geçeceği önceden tam olarak kestirilemez. Dolayısıyla ne zaman, ne kadar ve hangi boyutlarda zararların meydana geleceği de önceden bilinemez. Bu bölgede depremin çöküntü ve tektonik biçimleri görülüyor. Çöküntü türündeki deprem dış etkenlerin, örneğin bombardımanların, etkisiyle süresinden önce de meydana gelebilir. Bu durum, bol çatlaklı ve özellikle çoğu kireç taşlarından oluşan Kürdistan coğrafyasının deprem kuşağına düşen tüm bölgeleri için geçerlidir. Ancak Erzingan'da görülen deprem çeşidi esas olarak ve çoğunlukla tektonik olanıdır. Tektonik depremin yayılma alanı, çöküntü depremine göre çok daha geniştir ve depremin şiddetine göre daha fazla yapı ve insan etkilenir.

Erzingan'daki depreme benzer depremlere dünyanın birçok yerinde rastlamak mümkündür. Amarika'nın Kaliforniya alanı Erzingan gibi bir deprem alanıdır. Burada yapılan binalar depremin sarsıcı etkisi dikkate alınarak inşa edilmiştir. 7 ve hatta bunun da üzerindeki bir şiddetle meydana gelen depremler hiç de bu düzeyde bir hasara ve can kaybına yol açmamaktadır. Erzingan depreminin şiddeti ise, çeşitli uluslararası rasathaneler tarafından yapılan ölçümlere göre Richter ölçeğiyle 6.8 şiddetindedir ve buna rağmen bu kadar büyük kayıplar meydana gelmektedir. Yapıların sağlam olmayışı bizde kayıp oranını çok yükseltmektedir.

Kuzey Kürdistan'da daha önceleri meydana gelen depremler ve sonuçları

1903 Milazgir (Malazgirt), 1.700 ölü, 3.200 yaralı / 1939 Tercan, 13 ölü, 730 yaralı / 1939 Erzingan, 38.131 ölü, 135.000 yaralı / 1966 Gimgim (Varto) ve Xinûs (Hınıs), 2.964 ölü, 2.000 yaralı / 1967 Pilemorî (Pülümür), 97 ölü, 1.282 yaralı / 1971 Çewlik (Bingöl), 870 ölü, 5.356 yaralı / 1975 Licê, 2.385 ölü, 8.159 yaralı / 1976 Wan ve Gridax (Ağrı), 3.837 ölü, 9.458 yaralı / 1983 Erzirom, 1.339 ölü, 5.418 yaralı.

Kürdistan'daki depremlerde niye bu kadar çok kayıp?

53 yıl aradan sonra Erzingan'da meydana gelen bu depremin sonuçları henüz belli değildir. Ancak, şimdiye kadar çıkarılanlar hariç enkazların altında hala çok sayıda cesedin bulunduğu, yüzbin dolayında insanın evsiz, binlerce çocuğun yetim kaldığı, açlık ve soğuğun ise insanlarımızın yakasına yapıştığı bir açık gerçektir.

Erzingan depremini bir kader olarak değerlendirmek yanlıştır. Giden canlarımız sadece bir deprem kurbanı olamaz. Bunda açık bir katliamın olduğu izahında da bulunmak gerekir. Kürdistan sömürgeci Türk devletinin elinde öyle bir hale dönüşmüştür ki, insanlarımız gün be gün katledilmekte.

Tüm Kürdistan'da olduğu gibi, Erzingan ve çevresinde de evler taş ve toprak yığınıdır. En azından çoğunlukla bu böyledir. Kürt insanları ölmeden mezarlarda yaşarlar anlamındadır bu. Ama Türk devleti bu durumu hiçbir zaman dikkate bile almamıştır. Almaz, çünkü; Türk sömürgecileri Kürdistan'daki egemenliklerini böylesi bir yaşama ittiği Kürdistan halkının sefaleti üzerinde şekillendirmiştir. Onların sefası halkımızın dökülen kanı, açlığı, yoksulluğu, ağıdı üzerinde yükselmiştir. Kürdistan'da her katliam onların yaşam vitaminidir. Topraklarımızın bereketini, yoksul insanlarımızın enerjisini son zerresine varana dek sömürürler. Çocuklarımızın güzel günlere olan umudunu ve coşkusunu kanla boğmak isterler. Böyle yaşayabilen Türk devleti bu nedenle, Kürdistan'daki depremlerden, çığ düşmelerinden, açlıktan, hastalıktan, göçüklerden, heyalanlardan, sellerden, soğuklardan yaşamını yitiren her insanımızın da katilidir. Yani, sadece kontra saldırıları ve bordımanlarda katledilen insanlarımızdan değil.

Türk devleti felaket tüccarıdır

Sömürgeci Türk devleti şimdiye kadar meydana gelen Kürdistan'daki tüm depremlerin ardından, leş kargaları gibi halkın elinde kalan son mallarını da talan etmiştir. Şimdi de böyle yapmayacağına dair hiçbir belirti gösterecek durumda değildir. Halkın geçim kaynağı olan hayvanlarını geçmişte ya telef ettirdi ya da elinden zorla aldı. Her depremde olduğu gibi bu depremde de TC yeni bir talan ve sömürüye yönelecektir. Gelen uluslararası camianın yardımlarına el koyacak, ve felaketzedelere ancak çok az bir miktarını ulaştıracaktır. TC'nin karekteri hep buydu, bunun değişmediği ve hatta daha da azıttığı ortadadır. Özellikle gelecek yardımları Kürdistan'da sürdürdüğü kirli özel savaşına finans kaynağı olarak değerlendirmeye yelteneceği tartışma götürmez bir gerçektir.

Dünya kamuoyunun deprem bölgesine göndereceği yardım malzemelerini ve nakit parayı Türk devleti bir kar kaynağı olarak ele alacaktır. Tüm dış yardımlara ve battaniye, yiyecek maddeleri, giyecek maddeleri, ilaç vd. el koyacak, onları afet bölgesine kısmen gönderecek ve büyük bölümünü haraç alır gibi kendine ayıracaktır. Tüm bunlar bir varsayım değildir. Her deprem sonrasında istisnasız aynı durum yaşanmıştır. Örneğin Wan, Licê ve Erzirom depremlerinden yıllarca sonra bile Türk devletinin Kızılay'ı el koyduğu maddeleri satışa çıkarmıştır. Bu talan kuruluşunun bunu yaptığı sadece bizim iddiamız değildir, bizzat Türk basını da bu iddiayı defalarca işlemiştir. Türk devleti hala değişmediğine göre de, bunlar kolay unutulacak cinsten gerçekler de değildir.

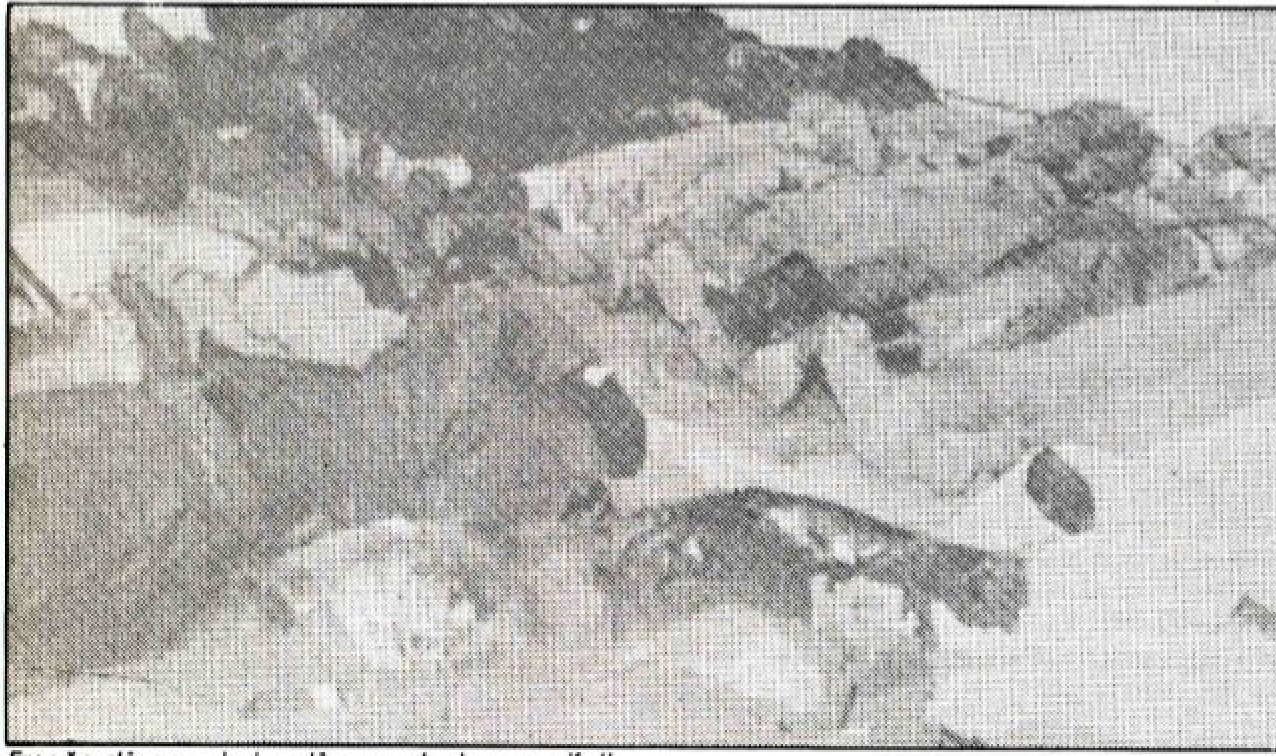
Kaldı ki daha depremin 3. gününde Erzingan'dan bu doğrultuda haberler gelmeye başladı. Halkın bu nedenle protesto eğilimleri içine girdiği kaydedildi. Tüm bunlardan dolayı, başta yardım gönderecek kuruluşlar olmak üzere uluslararası kamuoyu yardımların yerine ulaştırılıp ulaştırılmadığını mutlaka denetlemelidir. Türk devletine yeni palazlanma imkanı sağlayabilecek olan bu yardımların halka gitmeyebileceği, halkımızın yine en sefil bir yaşama mahkum edilebileceği akılda olmalı ve bilinmelidir. Çünkü, hemen belirtmek gerekir ki, gönderilecek yardımların birçoğunun Kürdistan'daki günümüz politik ortamında farklı amaçlarda kullanılacağı da kuşkudan öte, bir realitedir. Türk devleti deprem felaketini, ekonomik olarak kendini beslemenin aracı haline getirecektir. Özellikle ABD ve Almanya'nın fırsat bu fırsat diyerek, ülkemizde at koşturmaya yeltenecekleri ise olayın başka bir boyutudur. Kürdistan ve bölge halklarına karşı saldırganlık içinde bulunan bu güçlerin, halkımızın yaşamından kaygı ve üzüntü duymaları bahis konusu yapılamaz. Dünya halkları bu durumu izlemelidir.

Sonuç olarak; deprem afetinde yaşamını yitiren insanlarımızın yakınlarına ve tüm Kürdistan halkına başsağlığı diliyoruz.

Unutmayalım ki, çektiğimiz tüm acılar, sömürgeci sistemin hegamonyası altında yaşamanın karşılığıdır. İnsanca yaşamak, onurumuzu korumak için, doğal ve meşru haklarımızdan mahrum kalmamak için, ölümler ve ardından açlık, rezalet, sefaletler yaşamamak için, öncülerimizin yarattığı zafer mevzilerinde yerimizi alarak, depremlerde de ölümlerin gerçek suçlusu olan Türk devletine öfkemizi yöneltelim. Sömürgeciliğe karşı bağımsız bir vatan ve özgür bir toplum için savaşımdan başka seçeneğin olmadığını, insanız diyebilmek için bile, insanca yaşamamız önünde engel olan sömürgeciliği yıkmak gerektiğinin bilinciyle acılarımızı dindirmek için savaşalım, bu hedefle yürüyelim!

Zonguldak'ta kaza değil cinayet

Türkiye Taşkömürü Kurumu'nun Zonguldak'a bağlı Kozlu bucağındaki İncirharmanı Ocağı'nda meydana gelen grizu patlamasında 300 dolayında maden işçisi yaşamını yitirdi, yüzlerce işçi de yaralandı. Olaydan sonra yapılan araştırmalarda, patlamadan yarım saat önce ocaklardaki metan gazı oranının oldukça

Emeğe düşman, İşçiye düşman olanların marifeti

yükseldiği, bunun da patlamaya yol açacağının bilindiği halde , gerekli hiçbir önlemin alınmadığı ortaya çıktı. Bu korkunç cinayette yaşamını yitiren işçilerden ancak 122'si yer altından çıkarıldı, 150 işçi ise, ocaklarda yangın ve patlamanın devam ettiği gerekçesiyle ölüme terk edildi ve içinde bulundukları ocaklar kapatıldı.

Dünya genelindeki en büyük maden kazalarından olan Zonguldak-Kozlu'daki grizu patlaması kaçınılmaz bir olay değildi. Tam tersine gerekli önlemler alaındığı ve zamanında hareket edildiği taktirde bir tek işçinin bile burnu kanamayabilirdi. Zaten olayın hemen ardından basın-yayın organlarına yansıyan haber, yorum ve verilerde bu durum olanca açıklığıyla ortaya çıkıyor. Bu nedenle bu facianın tek sorumlusu, neye mal olursa olsun daha fazla kar elde etme hırsıyla gözü hiçbir şey görmeyen, işçi ve halk düşmanı faşist TC devletinin kendisidir. Faşist TC devleti, nasıl ki yerin binlerce metre derinliklerine inen işçilerin can güvenliklerini sağlamadıysa, yüzlerce işçinin canlı canlı toprağa gömülmesi karşısında da hiçbir şey yapmadı. Dolayısıyla bu olay bir kaza değil bir katliamdır.

Bilindiği gibi, 1990 Kasım-Aralık aylarında yaklaşık 50 bin Zonguldak madencisi, aileleri ve çocuklarıyla birlikte sadece ücretlerinin artırılması değil, aynı zamanda çalışma koşullarının iyileştirilmesi, ocakların sağlamlaştırılması ve can güvenliklerinin sağlanması talebiyle grev yapmış ve bu Ocak 1991'de Zonguldak'tan Ankara'ya doğru bir protesto yürüyüşüyle devam etmiş, ancak işçilerin kararlılığına sahip olmayan Genel Maden İş Sendikası'nın faşist rejimle uzlaşması ve devletin tehditleri karşısında geri adım atması sonucu istenilen başarıya ulaşmamıştır. Maden işçilerinin kararlılığı karşısında başta faşist rejimin başı Özal olmak üzere tüm rejim yetkilileri, işçileri, ocakları kapatarak işsiz bırakmakla tehdit etmişlerdi.

Günümüzde de kendi sorumsuzlukları ve ihmalleri nedeniyle ortaya çıkan bu katliam ardından faşist devlet ve hükümet yetkilileri, tekrar ocakları kapatmaktan söz etmeye başladılar. Zonguldak'ta yaşamını madenlerden sağlayan yüzbinlerce, hatta milyonlarca insan var. Ocakların kapatılması Zonguldak halkının aç kalması, açıkta kalması demek. Ocakları restore edip, işçilerin can güvenliğini sağlayacaklarına, devlet yetkililerinin ocakları kapatmaktan söz etmeleri, işçi sınıfından duydukları büyük korkunun ürünüdür.

Kısaca, Zonguldak-Kozluk kömür ocaklarındaki bu patlamayla ortaya çıkan facia bir kader değil. Yüzlerce işçinin çalıştıkları ocakların, kendi mezarları haline gelmesi, her gün ölüme uğurlanmaları, çocuklarının ve eşlerinin aç ve açıkta kalması bir kader değil. Bunların tek sorumlusu, varlığını insan cesetleri, yokluklar, açlıklar, baskı ve sömürüler üzerinde ayakta tutabilen faşist rejimdir. Böyle bir rejimin ayakta kalmasında işçilerin hiçbir çıkarı yoktur, olamaz. Tam tersine her gün kendilerini iliklerine kadar sömüren ve ölüme gönderen bu rejimin ortadan kaldırılması ve genelde tüm halkın sömürülmediği, baskı ve işkenceye tabi tutulmadığı, çalışmasının, emeğinin karşılığını alarak insanca bir yaşama kavuştuğu bir halk iktidarının yaratılmasındadır çıkarı ve bu tek çözümdür. Bunun için de Türkiye devrimci-demokratik hareketi artık hiçbir gerekçeye sığınmadan üzerine düşen görevleri yerine getirmeli ve halkına önderlik ederek kurtuluşunu sağlamalıdır. Bunun ertelenecek veya çeşitli gerekçelerle engellenecek bir yanı yoktur.

HALEPÇE KATLİAMI UNUTULMAYACAK!

Halepçe katliamının intikamı, bağımsız, birleşik ve demokratik bir Kürdistan yaratılarak alınabilir

16 Mart 1988'de Irak sömürgeciliği tarafından yapılan Halepçe katliamının üzerinden tam dört yıl geçti. Sömürgeci Irak rejiminin kimyasal silahlarla katlettiği minicik bebelerin, kadınların, erkeklerin, gençlerin, yaşlıların, yani en az 5 bin Kürt insanının zehirli gazlarla dağlanmış bedenleri toprakla bütünleşti çoktan.

Kürdistan halkının sömürgeci Saddam rejimi, Türk sömürgeciliği ve emperyalist güçlerin kuşatması altına alındığı bir dönemde gerçekleştirilen Halepçe katliamını lanetlemek yetmiyor. Bunu yaratan nedenleri ortadan kaldırmak gerekiyor. Özellikle de 1988'deki sömürgeci ve emperyalist planların benzerlerinin hayata geçirilmek istendiği ve Kürt ihanetçiliği ve işbirlikçiliğinin bunlarla daha açık bir suç ortaklığına girdiği bu dönemde ulusal birlik, direniş ve mücadeleyi doruğa çıkararak, bağımsızlık ve özgürlüğümüzü sağlamak her zamankinden çok daha önemli ve yaşamsaldır.

Aynen 1988'de olduğu gibi, bugün de sömürgeci ve emperyalist güçler, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ezmek ve imha etmek için yeni planlar yapıyor, komplo ve provokasyon hazırlıkları içinde bulunuyor. Halepçe katliamı da içinde olmak üzere Güney Kürdistan halkımızın sömürgeciler tarafından katledilmesinden, kendi topraklarından sürülmesinden ve yüzbinlerce Kürt insanının yaşamını yitirmesinden en az sömürgeciler kadar sorumlu olan işbirlikçi ilkel-milliyetçi ve otonomist güçler, halkımızın düşmanlarının bu saldırılarına ortak oluyor ve destek sunuyor.

Özellikle de 1991 baharında Körfez Savaşı'nın yarattığı boşluktan yararlanmaya çalışan halkın önderliksiz de olsa Saddam rejimine karşı ayaklanarak bağımsızlık ve özgürlük talepleriyle ortaya çıkması, ama bu serihildanı kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaya çalışan işbirlikçi ilkel-milliyetçi ve uzlaşmacı otonomist güçlerin beceriksizliği ve yanlış önderliğiyle bastırılması ardından yaşanan gelişmeler nedeniyle Güney Kürdistan halkı üzerinde kayda değer bir otoriteleri kalmayan bu güçlerin, kendi halklarına değil de emperyalist ve sömürgeci güçlere dayanarak ayakta kalmaya çalışmaları anlaşılırdır. Ulusal bağımsızlık ve özgürlük politikasını esas alan ve bu doğrultuda mücadele veren PAK'ın Güney halkımız içinde hızla gelişip güçlenmesi, kitlelerin yoğun destek ve sempatisini kazanması da bu güçlerin tabanını giderek eritmektedir.

Ulusal çıkarları esas almayan bu güçlerin sömürgeci ve emperyalist metropollerde boy göstermesi ve PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olma temelinde yardım dilenmesi bu nedenledir. Bunu özellikle vurguluyoruz. Çünkü, eğer Halepçe katliamını lanetleyecek ve bir daha olmaması için elimizden gelen her şeyi yapacaksak, öncelikle bu ve diğer katliamlara zemin sunan işbirlikçi güçlerin bugünkü durumlarını, oynadıkları uğursuz rolleri iyi ortaya koymak ve kesinlikle mahkum etmek gerekir. Özellikle de ulusal ayaklanma, ulusal ordulaşma ve ulusal meclisin inşasına yöneldiğimiz böyle bir dönemde, halkın öz çıkarlarını bir yana iterek kendi yaşamlarını örgütlemeye çalışan, bunun da ancak PKK'ye ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı olmaktan geçtiğini bilerek düşmanla aynı ağzı kullanan ve katliam planlarına ortak olan KDP işbirlikçiliği ve ihanetçiliği halkımızın ulusal çıkarlarına ve bu temeldeki ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı içten bir silah olarak kullanılmayı onurlu bir işmiş gibi üstleniyor ve gereklerini yerine getiriyor.

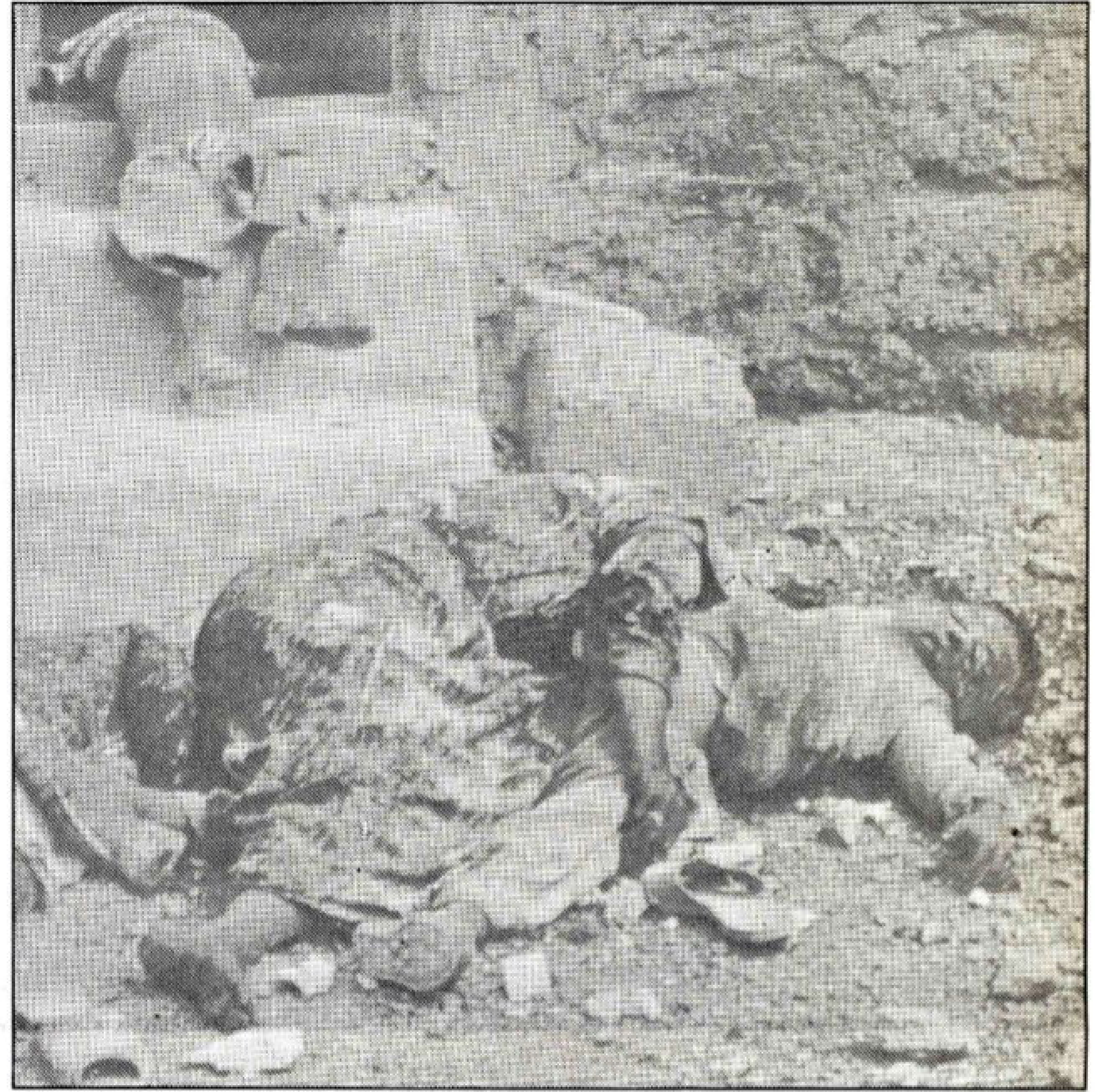
O halde, içine girdiğimiz bu tarihi dönemde, ulusal birlik ve bütünlüğümüzü sağlayarak, öncümüz PKK ve Başkan APO'nun gösterdiği yolda yürümek, sömürgeci ve emperyalist güçlerle yerli işbirlikçilerinin her türlü saldırı, komplo ve provokasyonlarını boşa çıkarmak, ulusal ayaklanma, ordulaşmayı yaratarak kendi ulusal meclisimizi kurmak bizi halk olarak düşmanın katliamlarından koruyacak ve onun saldırılarını püskürterek vatan topraklarından kovacak tek doğru yoldur. Çünkü, bir halk sağlam bir öncüye sahip olduğu, doğru temelde örgütlendiği ve mücadele ettiği taktirde kendini koruyabilir, vatan topraklarını savunabilir ve nihai zaferi yakalayabilir. İşte halkımızın öncü gücü ve biricik kurtuluş umudu PKK, ulusal kurtuluş savaşımızı daha da geliştirerek halkımızı örgütledi ve savaştırıyor.

Bundan sonra artık işbirlikçi-feodal önderliklerin dönemi tamamen kapanmıştır.

Sömürgeci düşmanların halkımızın ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini tecrit etme, boğma ve halkımızı toplu katliamlara maruz bırakma dönemi kapanmıştır. Yenilgiler dönemi bitmiştir.

Artık bilinçli, örgütlü ve direnen bir halkız. Bundan sonra sadece ve sadece halk olarak ulusal birliğimizi pekiştirme, Kürdistan'ın tüm parçalarındaki halkımızın ulusal birlik, direniş ve mücadelesini geliştirme ve kazanma dönemi vardır önümüzde. PKK ve Başkan APO'nun önderliği zaferin garantisidir.

Halepçe katliamının intikamı ancak ve ancak bağımsız, özgür, birleşik ve demokratik bir Kürdistan yaratılarak alınabilir. PKK-ERNK ve ARGK etrafında kenetlenen ve savaşan halkımız bu yola girmiştir ve kazanacaktır.

Tarih şahittir ki, intikamınız yerde kalmayacak

KAHRAMAN KÜRDİSTAN HALKI!

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımız yeni bir sürece girmektedir. Bahara girişle birlikte yeni atılımlar kaydederek gelişmeyi tırmandırmaktadır. Partimiz PKK her alanda hazırlıklarını tamamlamış, halkımızın özlemini duyduğu Botan-Behdinan Savaş Hükümeti'nin ilanına doğru gitmektedir. Bu gelişmeler karşısında Türk sömürgecileri korku ve telaş içindedirler. Bahar atılımımızı engellemeye çalışan Türk sömürgecileri, korucu ve it sürüsü ordusuyla tankını ve havanını Kürdistan'a yığmıştır. Ama sömürgecilerin bu çabaları, gelişen ulusal kurtuluş savaşımız ve halkımızın serihildanları karşısında işlevsiz kalacaktır. Halkımız, partimiz PKK önderliğinde korku duvarlarını aşmış ve zafere yürümektedir. Halkımız, artık baş aşağı gidişe dur deme gücüne sahiptir ve artık kendisi de insanlık alemi ve ailesi içinde yerini almaya kararlıdır.

Emperyalistlerin ve sömürgecilerin ezilen halkları sürekli sürgün, talan ve katliamdan geçirdiği açık bir gerçektir. Bugün ülkemiz Kürdistan'da sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı yürütülen bağımsızlık savaşımız her türden ihanet planlarını altüst etmektedir. Bunun için düşman, PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini durdurmak amacıyla ilkel milliyetçi güçleri devreye koyarak mücadelemizi engellemeye çalışmaktadır. İşte son günlerdeki Mesut Barzani (Barzan Ağa)'nin Türkiye ziyareti bunun ürünüdür. Direkt olarak Türk sömürgecileriyle ittifaka girmektedir. Tarihte olduğu gibi günümüzde de bu aşiret ağaları sırtını emperyalizme ve sömürgeciliğe dayamış ve onlara bel bağlamışlardır. Barzan Ağa'nın Türkiye ziyareti tümüyle partimiz PKK'nin Bahar Atılımını ve Botan-Behdinan Savaş Hükümeti'nin gerçekleşmesini nasıl engelleyebileceklerinin planlarını yapmaya yöneliktir. Son Güney Kürdistan'a yönelik hava saldırısı, Barzan Ağa ve TC'nin ortak planlarının sonucudur. KDP'nin TC ile yaptığı işbirliği her geçen gün artmaktadır. Yapılan hava saldırılarının ardından KDP'nin Türkiye'deki temsilciliğini çekmesi taktik icabıdır, sahtekarlıktır. Özel savaşın bir planıdır.

1988 Halepçe katliamında Saddam tarafından kullanılan kimyasal silahların tahribatlarını gizleyen TC değil miydi? Buna rağmen günümüzde TC ile ittifaka girenlerden kuşku duymamak elde değil. Halepçe katliamının sorumlusu KDP önderliği değil miydi? Güney Kürdistan halkı 1991 serihildanı ile Saddam güçlerini Kürdistan'dan silip attı. Emperyalizmin kumandasıyla "kaçın, Saddam kimyasal atıyor" diyerek kaçan KDP vb. işbirlikçileri değil miydi? Halkımızı ölümle, katliamla başbaşa bırakan KDP önderliği değil miydi? Bunlar ne çabuk unutuldu? 1991 serihildanından sonra, Güney'de halkımıza sahiplik eden PKK değil miydi? Bir parça ekmeğini halkıyla paylaşan gerilla değil miydi? Her türlü zor koşul altında dağlara kaçan halkımıza sahip çıkan PKK değil miydi?

Aşiret ağasına sormak gerekir: Halkımızı bir battaniyeye satan sen değil miydin? Sen değil miydin, halkımızı bir torba una satan? Şimdi de gelişen ulusal bağımsızlık mücadelemizi engellemek için emperyalist ve sömürgecilerle plan yapan sen değil misin? Bu, ajanlığa soyunma değil midir?

KDP önderliğine sormak gerekir: Yıllardır halkımıza ne verdiniz? Halkımızı hangi duruma soktunuz? Halkımızı satmaktan başka ne yaptınız?

Yurtsever halkımız!

Partimiz PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı insanlık ve halkımızın düşmanı olan TC ile ittifaka giren KDP'yi iyi tanıyın. Partimiz, Güney Kürdistan halkımızın KDP'yi daha iyi tanıması ve teşhir etmesi için ambargo uygulamaya gitmektedir. Bu, KDP'ye karşı bir tavırdır. Halkımız yanlış anlamamalıdır. Amaç, son hava saldırısında da görüldüğü gibi KDP ve TC'nin ortak planlarını kınamaktır.

Halkımıza çağrımız, halk olarak KDP'nin içine girdiği işbirlikçiliği mahkum edelim! Halkımızın başına bela kesilen KDP'yi teşhir etmek ve iç yüzünü ortaya çıkarmak için 3 (üç) gün süreyle KDP'ye ambargo uygulanmasına gidilecektir. Bundan dolayı Cizre'nin tüm esnafları KDP'ye hiçbir şey satmamalı, kamyonlar Irak'a girmemelidir. Bu uygulama tüm taşıtlar için geçerlidir. Birleşmiş Milletler'e ait mal ve taşıtlar da buna dahildir.

- *Yaşasın Partimiz PKK, Cephemiz ERNK, Ordumuz ARGK!*
- *Botan-Behdinan Savaş Hükümeti için ileri!*
- *Kahrolsun sömürgeci TC devleti ve her türden işbirlikçileri!*

8.3.1992 / ERNK Cizre Komitesi

İnsanlığın yüzkarası Halepçe katliamı unutulmayacak!

16 Mart 1988'de Irak-Saddam rejiminin kimyasal bombalar kullanarak katlettiği her yaştan 5.000'i aşkın Kürt insanı bugün halkımızın yükselttiği ulusal kurtuluş mücadelesinde ve serihildanlarda yaşıyor, sonsuza dek yaşayacaktır.

Halepçe katliamının 4. yıldönümünde sömürgeciliğin ve emperyalizmin Kürdistan halkını katletme, yoketme çaba ve umutları hala sürmektedir. Dün Hiroşima-Halepçe; bugün BotanBehdinan bombalanıyor, emperyalizm ve sömürgeciliğin egemenliği var olduğuca daha da bombalanacaktır.

Halepçelerin yaratılması, insanlık düşmanı güçlerin içine girdikleri korku ve acizliğin bir ifadesi, çağımızın bir utanç belgesidir. Kürdistan halkının dirilişi karşısında çözümsüzlüğe giren düşmanın can telaşının açığa vurulmasıdır. Ama vahşi sömürgeciliğin ne katliamları ne de kimyasal bombardımanları, Kürdistan halkının özgürlük ve bağımsızlık mücadelesini durduramaz, durdurmaya gücü yetmez. Aksine, akıtılan her damla kan, toprağa düşen her özge can bu kutsal mücadeleyi daha da alevlendirmektedir.

Eğer bugün Kürdistan halkı her zamankinden daha örgütlü, daha kararlı, daha bilinçli ve daha savaşkan bağımsızlığa doğru yol alıyorsa, bu, Halepçelerin intikamının yerde kalmayacağının da ifadesi oluyor. Kürdistan insanını böylesi bir ifade düzeyine ulaştıran ise halkımızın biricik önderi PKK'nin doğru-devrimci çizgisi ve onun kararlı, bilinçli savaşımıdır. PKK önderliğinde halkımız Halepçeleri, bağımsızlık yolunda birer ileri adıma dönüştürecek güce ve örgütlülüğe varmış, bunu sadece sözde değil pratikte de onbinlerce gerillası ve ulusallaşan serihildanlarıyla tüm dünyaya ispatlamıştır.

Ne var ki, Kürdistan halkını Halepçelerin yaratılmasında düşmanın insafına terkeden ilkel milliyetçiliğin Kürt halkına yıllardır yaptığı kötülükler yetmiyormuş gibi, tam da Halepçe katliamının 4. yıldönümü arifesinde Türk devletiyle işbirliğini doruklandırması ve akabinde Behdinan'ın Türk savaş uçaklarınca bombalanması düşündürücüdür. Öte yandan, dün Halepçe katliamında sessiz kalındığı gibi, bugün de Botan-Behdinan'a yağdırılan tonlarca bombaya sessiz kalınması dünya insanlığı, ilericiliği ve demokratlığı adına içine girilebilecek en utanç verici tutum olsa gerek. Bu ne biçim ilerici insanlıktır ki, bir halkın açıkça katledilmesini sömürgeci çıkarlara feda edebiliyor, akıtılan kanlara, yağdırılan bombalara sessiz kalabiliyor?

Bu sessizlik bir gerçeği bir kez daha gözler önüne seriyor: Halepçelerin bir daha yaşanmamasının yegane yolu, ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerini doruklandırmak ve zaferle sonuçlandırarak sömürgeciliğe ve emperyalizme can damarından ölümcül darbeyi vurmaktır.

İşte bugün Kürdistan halkı bu bilinç ve inançla PKK önderliğinde biraraya geliyor ve özgür bağımsız bir Kürdistan için savaşıyor. Bu yalnız Kürdistan halkı için değil, Ortadoğu halkları ve insanlık alemi için de sergilenen en soylu bir çabadır ve başarısı, yeni Halepçelerin yaratılmamasının da teminatı olacaktır.

Halepçe katliamının 4. yıldönümünde halkımızın, Ulusal Meclis'in inşası ve Savaş Hükümeti'nin ilanına gitmekte olması bunun pratik güvenceleri olmakta, bu karar ve inançla kazanan Kürdistan halkı olacaktır.

- *İnsanlığın utancı Halepçelerin bir daha yaşanmaması için Kürdistan halkının haklı mücadelesini destekleyelim!*
- *Halepçe şehitlerinin anısı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde sonsuza dek yaşayacak, kanları yerde kalmayacaktır!*
- *Halepçelerin yaşanmaması için mücadeleyi yükseltelim ve destekleyelim!*
- *Kahrolsun insanlık düşmanı sömürgecilik ve emperyalistler!*
- *Yaşasın Kürdistan halkının meşru ulusal kurtuluş mücadelesi!*
- *Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!*

Mart 1992 / ERNK Avrupa Örgütü

Kürdistan halkının öfkesi TC'nin korkusunu derinleştiriyor

Berxwedan Haber Merkezi

Düşmanın kış ayları boyunca dağlarımızı, ovalarımızı bombardımana tabi tutarak bahar aylarında meydana gelecek gelişmelere ket vurmak amacıyla yoğun çaba harcaması, bahardan duyduğu korkuyu hafifletmeye yetmedi.

Koalisyon hükümeti Kürdistan'daki gelişmeleri yerinde tespit edip sonuçlar çıkarmak için DYP ve SHP milletvekillerinden oluşan 23 kişilik bir heyeti Kürdistan'a gönderdi. Milletvekilleri Kürdistan'daki gelişmeler ve yaşadıkları karşısında paniğe kapıldılar. Büyük bir şaşkınlıkla alelacele partilerine, *"Kürdistan elden gitmiştir"* mesajlarını peşisıra ilettiler.

Hiçbir yoruma girmeden, milletvekillerinin bizzat tanık oldukları ve dinledikleri halkın konuşmalarından aşağıda aktaracağımız bazı pasajların, milletvekillerinin neleri yaşadıklarını izah etmeye yeteceğine eminiz.

Hezex'ten: "Sizleri burada istemiyoruz. Çekin gidin. Neden Kürdistan'a geldiniz? Devletiniz katliamlar yapmak için hazırlıklarını yaptı. Yeni mi aklınıza getirip buralara geldiniz? Devlet dağlarımızı bombalıyor. Sınır ötesi operasyonlar yapıyor. PKK'yi bombalıyor. PKK kimdir? PKK biziz! Eğer ateşkes ilan edilmezse, kendimizi savunmak için hepimiz çoluk-çocuk demeden dağlara çıkıp, silahlara sarılıp kendimizi savunacağız. Devlet bilerek Kürt ve Türk düşmanlığı yaratmak istiyor."

Cizira Botan'dan: "...Gözümüz, kulağımız bir Ankara'da bir de Bekaa'dadır. Bunu samimi olarak söylüyoruz. Bu kesinlikle böyledir. Bu sorun ancak böyle çözümlenir. DYP-SHP koalisyonunudan istediğimiz neydi? 'İktidara gelirsek koruculuk ve olağanüstü hal isistemini kaldıracağız' denildi. Bunu görmedik. Sokak infazları engellenecek denildi, ama habire masum insanlar katlediliyor. Hükümetin devralınmasından bu yana 100 günü aşkın bir süre geçti. Bu süre içerisinde faili meçhul cinayetlerle 60'ın üzerinde masum insan katledildi. Ve özellikle son günlerde gazeteciler hedef alınmaya başlandı... Bu anti-demokratik uygulamaların, faili meçhul cinayetlerin durdurulmasını istemek, dahası bunları dile getirmek suç sayılıyor. Bize bu reva görülüyor. Eğer en kısa zamanda bu soruna çözüm getirilmezse kendimizi korumaya hazırız. Çözümlüyüz. Demesinler ki, çözümsüzüz. Çözümü nasıl yapacağımızı çok iyi biliyoruz... Şu anda bir ulusun, bir ülkenin inkar edilmesinin ne manası var? Bu insanlar kendini bilmiştir. Benliğine nasıl sahip çıkacağını çok iyi biliyor... Tek taraflı ateşkese karşıyız. Ateşkes, iki güç arasında yapılan karşılıklı görüşmelerle olur."

"Biz sizden yol, su, ekmek istemiyoruz. Eşit koşullar altında yaşamak istiyoruz. İnsan haklarının olmadığı, anti-demokratik uygulamaların alabildiğine yoğunlaştığı bu dönemde, eğer sorunlarımızı samimi olarak çözüme kavuşturmak istiyorsanız, önce karşılıklı ateşkesin sağlanmasını ilan etmeye çalışın. Yaşam güvencemizi sağlayın. Bakınız, tüm Cizre halkının her ailesinden mutlaka bir gerilla vardır. PKK birden bire ortaya çıkmadı. PKK, benim kardeşimden, başkasının dayısından, kızkardeşlerinden, amcalarından oluşmuş. Kısaca, PKK biziz. Hepmizin bir şehidi var. Bir savaş çıkarsa, bizden PKK'ye karşı, yani kardeşlerimize, bacılarımıza karşı silah kullanmamızı beklemeniz elbette ki bir hayal olur. Sonuç olarak, kısa sürede siyasi bir çözüm sağlanmaması durumunda, hepimizin yeri dağlardır."

"Biz fabrika istemiyoruz, biz iş de istemiyoruz, bunları zaten vermeyeceğinizi de biliyoruz. Yalnız bizim ekmeğimizi bizden almayın. Bizim ekmeğimiz özgürlüktür, biz sadece özgürlük istiyoruz. Nedir özgürlük? Türk ve Kürt halklarının kardeşliğini istiyoruz."

"Nasıl ki bugün Türkiye'de bir insan ben Türküm diyebiliyorsa, biz de Kürdistan'da biz Kürdüz diyebilmeliyiz. Bizler üç-beş kişi değiliz. Bakın, 70 seneden beri bizi inkar eden bir zihniyet var. Bu nasıl demokrasi lafını ağzına alabilir? Birkaç bin Türk Bulgaristan'da, Yunanistan'da, Kıbrıs'ta bulunuyor. Gece ve gündüz, televizyonlarda bunların hakları ihlal ediliyor diye, çarşaf çarşaf, boy boy resimleri çıkıyor. Peki bizim katledilmemize karşı niye susuluyor? Madem kardeşiz, kardeşçe yaşamak istiyoruz, öyleyse bizim üzerimizdeki katliamlara son verin. PKK deniliyor! Anarşi deniliyor, terörist deniliyor! Kimdir PKK? Başka çare bırakmıyorsunuz ki! Bizi işkence ve kıyımlardan geçirdiğiniz için biz dağlara çıktık. Bunu adı da PKK oldu. Bizim bir tek güvencemiz var. O da örgütlü gücümüz. Eğer bizi öldürmekle ortadan kaldıracağınızı sanıyorsanız, şunu bilin ki, biz bir ölür bin doğarız. Bizler dağa çıkarız. Ne zaman ki bizi öldürmekten vazgeçerseniz, sokak infazlarını durdurursanız, bürolarımızda bizi kurşuna dizmekten vazgeçerseniz, o zaman Türkiye ve Kürdistan'da hiç kimsenin burnu bile kanamayacaktır."

"Bizim sorunumuz ekmek değil. Bizim zenginliklerimiz bize yeterlidir, yeter ki çalmayın bizden, çalıp Türkiye'de yatırım yapmayın. Bizim halkımızın payını verin, sorun budur. TC güvenlik güçleri, sözde bizi korumakla görevli olan bu güçler, masum halkı öldürmekten vazgeçsinler. O zaman onların da burnu kanamayacaktır, bunu göreceksiniz. Kürtçe konuşmak yasak değil, değil mi? Ama serbest de değil! Eğer Kürtçe serbest ise, sen neden Türk ve Kürt kardeşliği için söylenen iki kelimeye, mecliste Kürtler-Türkler kardeştir cümlelerini Kürtçe söylemeye fırtına koparıyorsun? Seçtiğimiz milletvekillerini kovuyorsun, dövüyorsun! Kimi kandırıyorsun? Bilin ki onlar da sahipsiz değildir. Meclis gibi bir yerde bile sorunlar tartışılamayacaksa, sokak aralarında Kürtçe konuşmanın hiçbir anlamı yoktur."

Muhabirimizin Kürdistan'dan yeni gelen F.Ç. adlı yurtseverle yaptığı röportajı yayınlıyoruz:

"Halkımız gerilladan aldığı güçle direniyor"

Berxwedan: *Heval, siz ülkeden yeni geldiniz, hangi bölgeden geliyorsunuz?*

- Ben Botan'dan geliyorum.

Berxwedan: *Botan'ı anlatır mısınız?*

- Botan'da geçmişten bu yana halkın üzerinde ağır baskıların olduğu biliniyor. Ancak özellikle gerilla ve halk eylemliliğinin gelişmesiyle birlikte bu baskılar daha da yoğunlaştı. Bunun yanında sinsice eylemlerini sürdüren, katliamlar geliştiren MİT ve kontr-gerilla, yurtsever halkımızın öncüsü durumunda bulunanları en ilkel yöntemlerle katlediyor. Ayrıca TC'yle işbirliği içinde bulunanlar da halka düşmanlık yapıyor.

Berxwedan: *Bu gelişmeler karşısında halkın durumu nedir, bize anlatır mısınız?*

- Tabii, halk da katliamlara karşı çıkıyor. Topyekün serihildanlara kalkarak katliamları protesto ediyor. Bu sefer de TC hedef gözetmeden saldırıyor, tutukluyor, işkence yapıp zindanlara atıyor ve öldürüyor.

Berxwedan: *Serihildanların amaçlarını ülkede yaşayan biri olarak nasıl değerlendiriyorsunuz?*

- Halkımız öyle bir aşamaya gelmiş ki ülkemizin kurtuluşuna ve özgürlüğe duyduğu hasret ve özlemi serihildanlarla düşmana göstermektedir.

Berxwedan: *Bu sürecin yaşanmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

- Düne kadar gerillanın ne amaçla mücadele verdiğini halk tam olarak bilmiyordu ama, bugün halkımızın yüzde sekseni gerçeklerin farkında ve gerilladan aldıkları güçle direniyor.

Berxwedan: *Serihildanların öncülüğünü kimler yapmaktadırlar?*

- Öncülük olayı bir bütün olarak halkın kendisidir. Ancak gerillanın ve milislerin öncülüğü serihildanlarda esas güçtür.

Berxwedan: *Halkımızın haklı başkaldırısına karşı kirli bir savaş sürdürülüyor. Özel savaşı değerlendirir misiniz?*

- Gerilla karşısında başarısız kalan TC, halkımıza karşı kirli bir savaş yürütüyor. TC'nin oluşturduğu köy koruculuğu, işbirlikçileri kullanma ve Hizbullahkontra taktikleri vs. halkımızın özgürlük mücadelesi karşısında iflas etmiştir. Çünkü şehitlerine bağlı olan bir halk yenilmez.

Berxwedan: *Yakınlarınızdan şehit düşenler var mı?*

- Evet. Delil kod adlı **Mustafa SÜRER** yeğenimdir. 1 Nisan 1991'de Xirabê Kevir'de çıkan bir çatışmada üç yoldaşıyla birlikte şehit düştü.

Berxwedan: *Delil yoldaşın şehit düşmesi sizde nasıl bir etki yaptı, anlatır mısınız?*

- Kuşkusuz etkilendik ama, O bir Kürdistan şehididir. Halkının, ülkesinin yüce davası uğruna şehit düşmesi benim için büyük bir onurdur. Bu ölüm herkese nasip olmaz.

Berxwedan: *Ülkeden ayrılmayı nasıl değerlendiriyorsunuz?*

- Elbetteki insanın ülkesini, halkını terketmesinden daha kötü bir şey olamaz. Ben bunun bilincindeyim, mutlaka döneceğim.

Berxwedan: *Avrupa'da, Kürdistanlılara bir mesajınız var mı?*

- Avrupa'da bulunan tüm yurtseverler birlik ve bareberlik içinde halkımızın haklı davasına sahip çıkmalı, tüm olanaklarıyla bu sürece güç vermeli ve daima ülke ruhunu yaşamalıdırlar diyorum.

Berxwedan: *Teşekkür ederiz.*

- Ben de teşekkür ederim.

Kahraman Kürt halkı!

Newroz '92'yi serîhildanlarla kutlamak için ileri!

İşte Newroz geldi!.. Kürt halkının tarihi birlik ve isyan günü Newroz, 1992 yılında yepyeni umutlarla mücadele gündemimize girdi. Bundan 2600 yıl kadar önce, Kürtlerin ataları Medlerin önderliğinde geliştirilen büyük isyanla, Asur İmparatorluğu'nu yerle bir edip, Ortadoğu halklarını kurtuluşa kavuşturan ve Kürdistan topraklarını yurt edinmemizi sağlayan Newroz hareketi, çağımız dünyasında Kürdistan ve bölge halkları için yeniden kurtuluşun sembolü olacaktır.

1992 Newroz'unu, dünyada ve Kürdistan'da son derece yakıcı gelişmelerle karşılıyoruz. Dünyanın her yanında çok sayıda halk, milliyet, kararlı bir şekilde kanının son damlasına kadar savaşıp bağımsızlığına ulaşıyor. Bağımsızlık ve kurtuluş savaşı bugün Kürdistan'da en keskin dönemini yaşıyor. Yüce partimiz PKK ve önderimiz Başkan APO'nun, binlerce yiğit militanın ve şehitlerimizin yıllardır dişe diş yürüttükleri ulusal kurtuluş savaşı, bugün tüm halkımızı sararak çığ gibi büyümüştür. Artık Kuzey-Batı Kürdistan'dan Güney Kürdistan'a, İstanbul'dan Avrupa'ya kadar Kürt ulusu, PKK bayrağı altında ayağa kalkarak bağımsızlık, demokrasi ve birlik için, önü alınmaz bir insan seli gibi düşmanın üstüne üstüne yürüyor. Kürt halkı yekvücut olarak 1992 yılında savaşı kazanıp büyük zaferlere ulaşmak istiyor. Çünkü PKK önderliğindeki büyük dirilişle Kürt halkı ayakları üzerinde doğrulmuş, Kürt kimliği, onuru ve manevi dünyası kurtarılmıştır. Şimdi her şey Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü içindir. Halkımız artık nihai kurtuluş için gözünü kırpmadan savaşın ve ölümün üstüne yürüyor. İşte Newroz '92, bu tarihi süreçte, birlik, isyan ve özgürlük günü, şanlı direniş bayramı olarak Kürdistan'a doğuyor.

Tam da bu dönemde, zalim Türk sömürgeciliği, Kürdistan'daki bu büyük uyanıştan ve özellikle Newroz'dan büyük korkuya kapılıp tir tir titriyor. Onun için de Newroz'u etkisiz kılmak ve Kürt halkının Newroz '92'deki büyük patlamasını önlemek için çaresizce her yola başvuruyor. Bir yandan sahte demokrasi, demagoji, yalan sözlerle, vaatlerle ve milletvekillerini peşpeşe Kürdistan'a göndererek, halkımızın 1992 Newroz'undaki yaygın serîhildanlarını, silahlı ayaklanmalarını engellemeye çalışırken, diğer yandan ve esas olarak, Kürdistan ve tüm halkımıza karşı yeniden işgal ve toplu katliam savaşına hazırlanıyor. 1992 kış mevsimi boyunca topları, bazukaları, roketleri, napalm bombaları, savaş helikopterleri ve uçaklarıyla Botan'dan Dersim'e, Mardin'den Güney Kürdistan'a kadar, gözü dönmüşçesine ülkemizin her tarafına saldırıp, onbinlerce eğitilmiş yeni askerini ve ağır silahlarını Kürdistan'a yığdı. Ve bu faaliyetlerini aralıksız sürdürüyor. Çünkü faşist düşmanın amacı Newroz serîhildanlarını ve 1992'deki büyük gelişmeleri korku, kan ve ökçe sesleriyle engellemek, bastırmaktır. Ancak düşmanın bütün çırpınışları boşunadır ve büyük bir hezimete uğrayacaktır. Çünkü biz haklıyız, milyonlar halinde tek yumruğuz ve kazanacağız.

Yurtsever Kürdistan halkı! Köylüler, işçiler, esnaf, memur ve tüm aydınlar!

İşte, düşmanın böylesi geniş çabalarına karşılık, bütün gücümüzle Newroz 1992'yi bu tarihi döneme layık bir şekilde tüm görkemiyle karşılayalım. Kürt halkı olarak biz, ulusal haklarımıza kavuşmak için her türlü barışçıl yola hazır olduğumuzu sürekli söyledik ve bunu TC'ye sürekli dayattık. Ama TC, buna yanaşmayarak, bize karşı topyekün bir savaş ve ülkemizi yeniden işgal yönelimiyle karşılık veriyor. Öyleyse vatanımız, onurumuz ve kurtuluşumuz için biz de buna iyi karşılık vereceğiz. Sömürgecilerin topyekün savaşına karşı topyekün kurtuluş savaşı! Yüzlerce yıllık tarihler boyunca katletmediği halk, sürgün etmediği, acı çektirmediği insan bırakmayan bu barbar düşmanla büyük hesaplaşma kaçınılmazdır. Madem onlar bunu istiyor ve başka yol bırakmayacak şekilde dayatıyor, öyleyse büyük-küçük, kadın-erkek tüm Kürt insanları buna yiğitçe girişecektir. Düşmanımız dünyanın en korkak sömürgecilerindendir. Bu korkaklarla anladıkları dilden konuşulacaktır. İşte Newroz '92, bu derece değerli bir tarihi sürecin bayramı olarak gündemimizi işgal ediyor.

Yiğit Kürt evlatları! Genç kızları, kadınları, çocukları, erkekleri!

Sömürgeci düşmanı, cebelleşmekte olduğu büyük korkunun içinde boğmak için, '92 Newroz'unu şanla-şerefle kutlayalım. Bu Newroz'u düşmanın azgın saldırılarına ve planlarına karşı bir "ulusal eylem" günü olarak iyi değerlendirelim. Onun için Newroz'da büyük-küçük, kadın-erkek tüm halk olarak yollara, sokaklara, köylere, şehirlere dökülelim. Ve her tarafta yaygınca serîhildanlar yaratalım. Bütün kepenkler indirilsin, araba-kontakları kapatılsın, köy yolları, araba yolları, caddeler, sokaklar, yani uygun olan bütün yollar, yerler tutulsun, sloganlarımız göğe yükselsin! Ülkemizin her tarafında ışıl ışıl bağımsızlığın ve Newroz'un sembolü ateşler yakılsın!

İçine girdiğimiz dönem, artık silahlı ayaklanmalar dönemidir. Düşman topyekün savaşla ulusal varlığımızı imha etmek istiyor. Buna karşı kendimizi ve vatanımızı meşru savunma hakkımız vardır. Savunma hakkımızı düşmana boyun eğerek değil, aktif bir biçimde saldırarak kullanmalıyız. Doğrusu budur. Onun için kepenk kapatmayla yetinmeyerek, eski serîhildan biçimlerini aşalım. Güç getirebileceğimiz uygun yerlerde, partiyle ilişki ve gerillayla işbirliği halinde silahlı halk ayaklanmalarını geliştirelim. **"PKK halktır"**, **"Biji PKK"**, **"Biji Serok APO"**, **"Ya topyekün kurtuluş, ya son Kürt insanı ölünceye kadar savaş"**, **"Biji serihildana çekdari"**, **"Faşist Türk sömürgecileri ülkemizden defolun"** sloganlarıyla silahlı-silahsız uygun olan serîhildan biçimlerini yükseltelim. Fırsatını bulduğunuzda, koşullar gerekli kıldığında serîhildanları silahlı ayaklanmalara çevirelim. Ve bu türde ortaya çıkacak serîhildanlarda, ayaklanmalarda, ortama en uygun bir şekilde, düşmana karşı köylerde, yollarda, mahallelerde geçici barikatlar kuralım. Savunmalı bir şekilde karakollara, devlet dairelerine, devletin ekonomik kuruluşlarına ve hainlere saldıralım. Serîhildanlarda bu aşama, sadece Newroz'un değil, bir bütün olarak içine girdiğimiz dönemin eylem biçimidir. Bunları geliştirmede parti ve gerillayla örgütlü bir şekilde, kendimizi savunmalı ve koşullara en uygun bir tarzda hareket etmek esastır.

Fedakar ve yiğit halkımız! 1992 Newroz'u yeni bir tarihi sürecin başlangıcı olacaktır. Düşmanın bize yönelik saldırıları ve topyekün savaşı karşısında kendimizi savunmak ve kurtuluşa ulaşmak için, **"Nerede olursa olsun her Kürt bir gerilladır ve onun bulunduğu her yer bir gerilla direniş mevzisidir!"** sloganıyla, Kürdistan'dan İstanbul'a, köylerden şehirlere kadar nerede olursak olalım, her birimiz bir gerilla gibi silahlanarak düşman güçlerini kollayalım. Ve gerilla tarzıyla ustaca onlara saldırıp vuralım. Böyle gizli gerilla tarzıyla düşmanın çeşitli kurum ve kuruluşlarına saldırılar düzenleyelim. Gerillalaşan bir halk olalım ve halklaşan bir gerilla gibi savaşalım. Böylece **"Düşmana karşı her yer, her ev, dükkan, köy bir direniş mevzisidir. Ama görünürde hiçbir açık cephe yoktur"** sloganını hayata geçirelim.

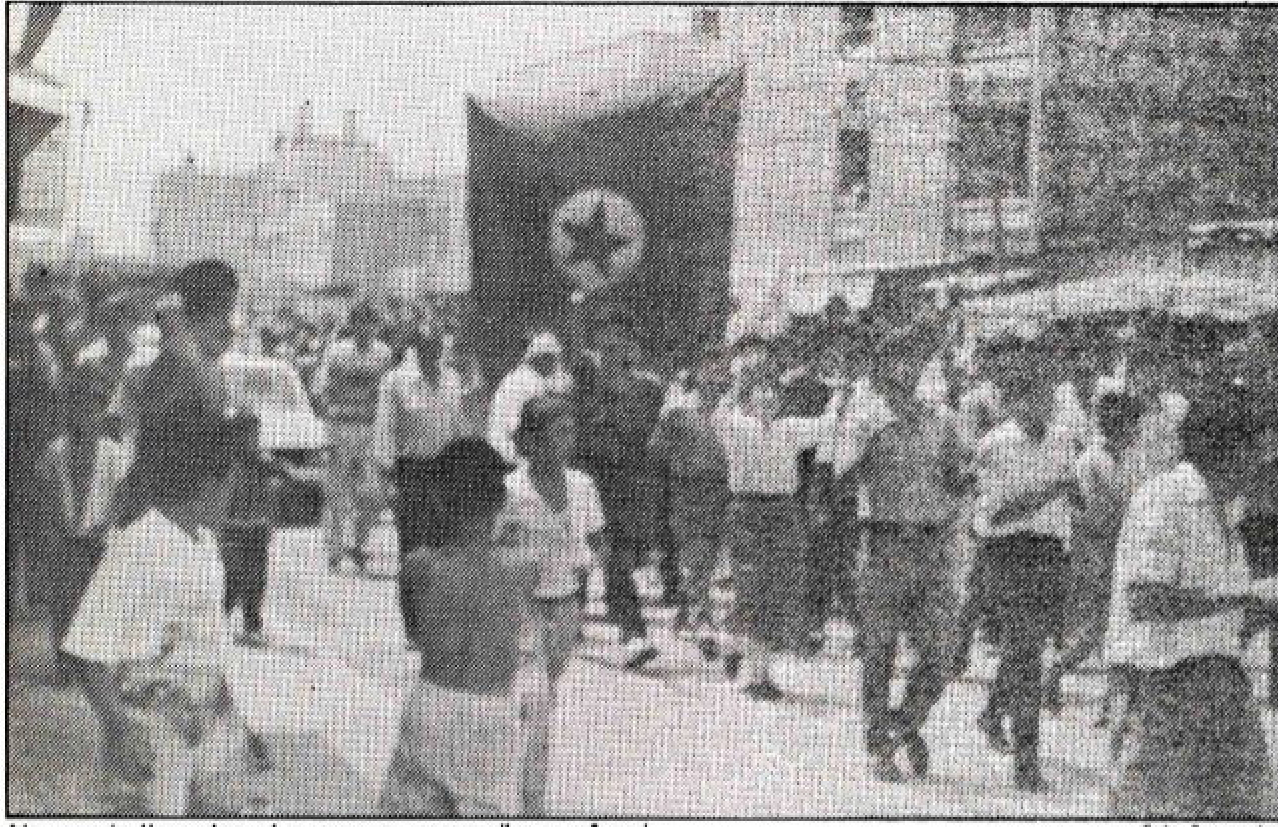
- *Yaşasın Kürdistan halkının birlik, mücadele ve özgürlük günü Newroz!*
- *Yaşasın Newroz serîhildanları!*
- *Biji PKK!*
- *Biji Serok APO!*
- *PKK gele, em PKK ne!*
- *Faşist Türk sömürgecileri Kürdistan'dan defolun!*
- *Ya topyekün kurtuluş, ya son Kürt insanı ölünceye kadar savaş!*

Mart 1992

ERNK Botan Eyalet Konseyi

PKK öncülüğünde Kürdistan halkı 1992 Newroz'una askeri ve siyasi örgütlenmesini daha da geliştirerek giriyor

PKK Newroz'un her yıldönümünü mücadelemizde yeni bir atılımı başlatmanın ve geliştirmenin bir çıkış noktası olarak ele alıyor. Geçen bütün süreçler hep bu temelde değerlendirildi. Öncümüz PKK'nin her Newroz'da kendisini yenilemesi, daha iyisini, daha doğrusunu, daha gelişkinini yapması bir gelenek olarak halkımıza mal olmuştur. 1990 Newroz'unda başlayan serihildan 1991 Newroz'unda daha yaygın serihildanlar ve kapsamlı kitlesel eylemliliklerle çok büyük bir gelişme gösterdi. Bu direniş, eylemlilik ve birlik ruhu giderek bütün ülkeyi sardı, gerillanın nitelik ve nicelikçe gelişkin eylemleri, süreklilik arzeden ve yaygınlaşan serihildanlarla bütünleşti.

Newroz kutlamaları ulusumuzun vazgeçilmez görevi — Foto: Berxwedan

1992 Newroz'una ve ERNK'nin 8. kuruluş yılına, PKK öncülüğünde halk ayaklanmasını ve halk ordulaşmasını daha da geliştirme, halkın ulusal meclisini oluşturma hazırlıkları içinde giriyoruz. Dolayısıyla karşılamakta olduğumuz Newroz'da her eylem, her ulusal kurtuluşçu çaba çok tarihi gelişmelere hizmet edecek, zaferi biraz daha yakınlaştıracaktır. Doğru, yerinde, zamanında ve kararlıca yapılan bir eylem çok gelişkin, çok verimli sonuçların doğmasına neden olacaktır. Gerçek bayramımızı ancak bağımsız bir ülke ve özgür bir halk olma ortamında kutlayabiliriz. Bunun içindir ki, bu Newroz bayramımızdaki güçlü çıkışlar, bizi halk olarak gerçek bayramımıza kavuşturmada bir ivme kazandıracak ve büyük bir rol oynayacaktır.

Kürdistan halkı 92 Newroz'una sömürgeciliğe karşı savaşmanın ve direnmenin kararlılığı ve hazırlıkları içinde giriyor. Bugün, öncümüz PKK çok ağır görevlerin üstesinden gelebilecek tarzda halkımıza yol gösterebilecek güçtedir. Kendisini yeni dönemin sorumlulukları temelinde yenilemiştir. Geçmişten daha kararlıca halkımıza öncülük etmektedir. Kürdistan halkı ilk olarak bu denli ulusal uyanma sürecini yaşıyor. Ulusal bilinç edinen ve uyanan her Kürt bireyi artık hızla ulusal kurtuluş saflarında yerini alıyor. Ülkemizin dörtbir tarafında yüzbinler, milyonlar PKK-ERNK-ARGK öncülüğünde örgütleniyor ve mücadele ediyor. Serpilen ulusal birlik ve dayanışma tohumları filizleniyor ve meyve veriyor. Halkımız öncü gücüne güveniyor ve onunla bütünleşmiş durumdadır.

Geçen yılın serihildan deneyleri bile çok kapsamlı ayaklanmaların başarılı geçeceğine işaret ediyor. Halkımızın önemli bir kesiti kitlesel eylemler içinde çok büyük bir deney, tecrübeye sahiptir. En önemlisi başta kadın ve çocuklar olmak üzere toplumun farklı kesiminden yurtseverler, düşmanın silahına çıplak yüreği ve beyinleriyle dahi olsa karşı koyabileceklerini ve direnebileceklerini kanıtlamışlardır. En kıt olanaklar ve zayıf ilişki koşullarında bu denli direnen ve başarılı olan yurtsever halkımız, bundan sonra ayaklanma komiteleri öncülüğünde ve kahraman gerillalarla ilişkili bir biçimde çok daha az kayıpla, çok daha başarılı serihildanlara başvurabilecek ve bunları sürekli kılabilecek güçtedir.

Ülkemizin her alanına serpilmiş bulunan ve halkımızla bütünleşen gerillalarımız, yeni süreci nitel ve nicel olarak çok daha gelişmiş bir konumda karşılayabilecek güçtedir. Halk ordulaşmasını geliştirmede yapılan hazırlıklar geçmişle kıyaslanmayacak kadar kapsamlıdır.

Şimdiye kadar her yaştan ve cinsten şehitler verdik. Çocukların ve yaşlıların bile vatan için, özgürlük için seve seve canlarını vermekten çekinmedikleri ve ölümün üzerine yürüdükleri yüce fedakarlıklarla dolu bir pratik karşısında artık fazla boş laflara yer yoktur. Bu da gösteriyor ki, **Çağdaş Kawa Mazlumların** fedakarlık ruhu, direniş ruhu, ihanet ve teslimiyete asla yer vermeyen tutumu bir bütün olarak halkımıza mal olmuştur. **Mahsumların** kahramanlığı, taktik uygulayıcılığı, engin komutanlık özellikleri halk ordulaşmamız ve tüm yurtsever bireylerin mücadelesinde yolgösterici olmaktadır. İşte 1992 Newroz'una PKK öncülüğünde ulusal kimlik uğruna savaşmış olmanın ve direnmenin onuruna kavuşmuş olarak, bu çabalarımızı zaferle taçlandırmanın yoğun kararlılığı ve hazırlığı içinde umutla giriyoruz.

Halkımız ulusal birlik, dayanışma ve direnişini önemli oranda pekiştirmiş olarak bu Newroz'u karşılarken; sömürgeci-faşist Türk devleti de her türlü yönteme başvurarak dağıtıcı, engelleyici, bölücü, karalayıcı çabalarını hızlandırmış bulunmaktadır. Özel savaşı maskelemeye çalışan yeni hükümetin bütün iç ve dış uğraşları PKK'nin şahsında ulusal kurtuluş mücadelemizi engellemeye yöneliktir. Gerillamız imha edilerek, halkımız yeniden silahsız ve savunmasız bırakılmak istenmektedir. Çünkü öncüsüz, silahsız ve savunmasız kalan bir halkı çok rahatlıkla katledebileceklerini biliyorlar. Öncümüz PKK'ye karşı ilan edilen savaş boşuna değildir.

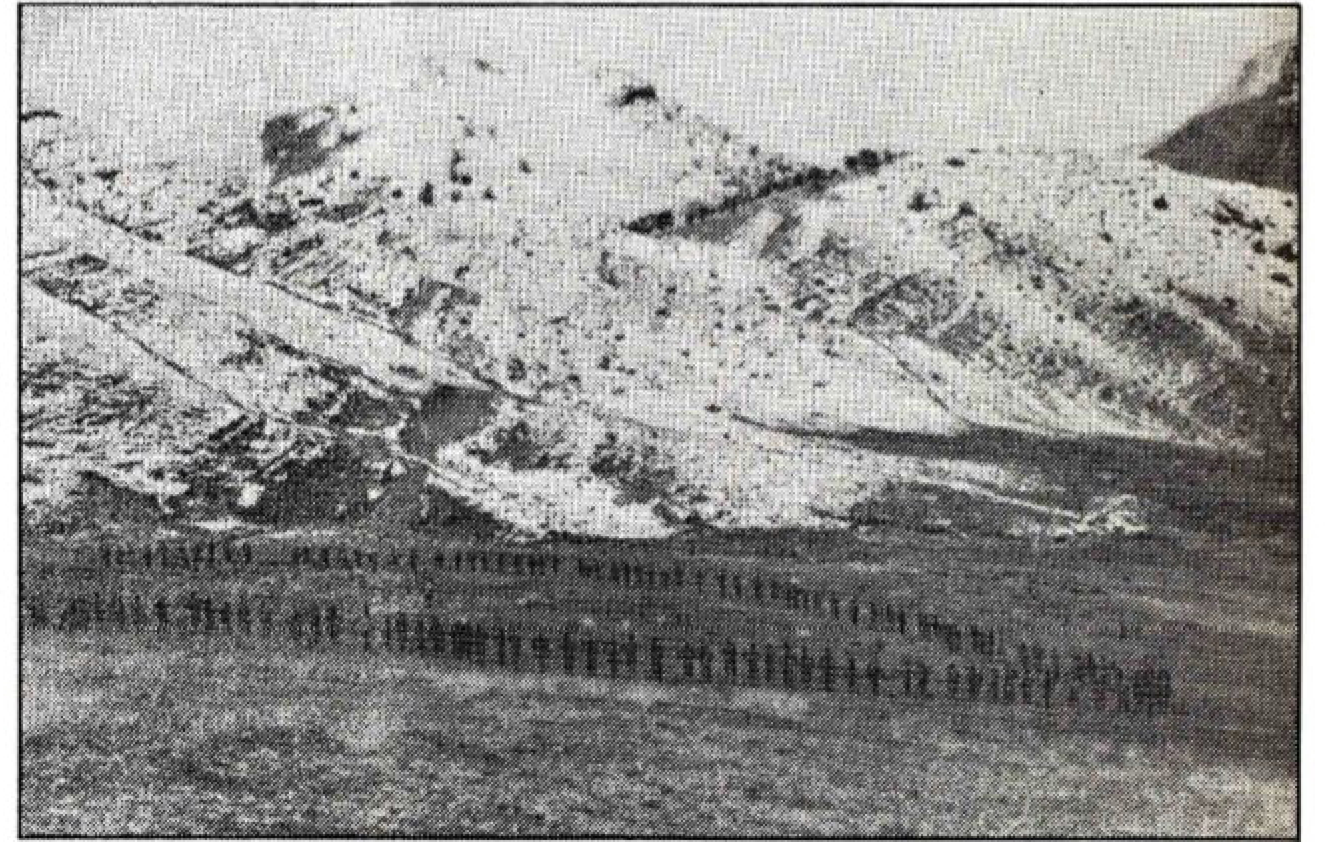
Düşman, kitlelerle partimizi birbirinden koparmak için bütün gücünü seferber etmektedir. Karşı-devrimci şiddeti bir yıldırma, korkutma ve pasifikasyon aracı olarak elden bırakmıyor. Son aylarda yurtseverlere yönelik kontrgerilla katliamları bu amaca yöneliktir. Bu kör şiddetle birlikte, halkımızın ilgi ve desteğini başka yönlere kanalize etmek için büyük sahtekarlıklara başvurulmaktadır. PKK'yi ve onun şahsında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye etmek için gerici, işbirlikçi Kürtler öne çıkarılmakta, bu tür çevreler aracılığıyla konferanslar düzenlenmek istenmekte, sahte partiler kurmanın girişimleri sürdürülmektedir. Bu amaçlı çabalarını şimdiye kadar emperyalizmin kucağında sürdüren işbirlikçi güçler, Ankara'ya, İstanbul'a, Diyarbakır'a taşınmak istenmektedir.

Ulusal birlik ve bütünlüğümüzü parçalamaya hizmet eden dinsel-mezhepsel çelişkileri alevlendiren çalışmalar, hatta Kürtçe dilinin farklı lehçeleri temelinde halkımızı bölmeye yönelik girişimler ağırlıklı olarak sürdürülmektedir.

Bu Newroz'la birlikte, halkımız hangi dini inanca sahip bulunursa bulunsun, anadilimizin hangi lehçesini konuşursa konuşsun ulusal temelde birleşmenin adımlarını atmalıdır. **Newroz** bayramını mücadele saflarında kenetlenme günü, aramızdaki çelişkileri, küskünlükleri giderme günü olarak değerlendirmeliyiz. Her Kürt bireyi bu bayram gününde mücadelenin neresinde olduğunu, ne kadar inandığını, ne kadar katkıda bulunduğunu, sömürgecilikle bağını ne kadar kopardığını ölçüp biçmeli, varsa yetersizlikleri bunları hızla gidermelidir. Vatan hepimizin vatanıdır. Katledilen, baskı görenler öz be öz kardeşlerimizdir. Bugün bombalanan dağlarımız, köylerimiz karış karış kanlarımızla sulanmıştır. Artık bu duruma insanlık kanını, Kürtlük kanını taşıyan hiçbir insanın göz yumması, tahammül etmemesi gerekiyor. Onun için bundan böyle yurtiçinde ve yurtdışında hiçbir namuslu Kürt insanı bu olup bitenlere seyirci kalmamalıdır. Aynı zamanda namus ve onurumuzu koruma savaşımını veren öncümüz PKK'nin saflarında gecikmeden yerimizi almalıyız. Ülkede ve yurtdışında her alanda parti-cephe çalışmaları sürdürülüyor. Herkes mutlaka örgütlü ilişkiyi benimsemeli ve örgütlü olarak desteğini sürdürmelidir. Başarının sırrı örgütlü olmaktan geçiyor. Onun için şimdiye kadar ilişkisiz ve örgütsüz yaşayanlar mutlaka bu olumsuz konumlarını terketmelidirler.

PKK IV. Kongresi'nde çıkarılan genel affın süresi bu Newroz'da dolmaktadır. Bu Newroz'u ulusal saflara dönmek için bir şans olarak değerlendirmeliyiz. Artık halkımız ihanete, işbirlikçiliğe hayat hakkı tanımıyor. Şimdiye kadar düşmana dolaylı ve dolaysız olarak hizmet edenler, mücadelemize, halka ve devrime zarar verenler bu lanetli konumundan vazgeçmeli, ulusal saflarda yerini almalıdırlar. Türk sömürgecilerinin ve emperyalist güçlerin öncümüzü ve mücadelemizi tasfiye etmek amacıyla bundan sonrası için düşündüğü sahte Kürt partisi kurma, konferanslar, toplantılar düzenleme girişim ve çabalarına destek veren, alet olanlar da halkımız tarafından ulusal ihanetçi olarak adlandırılacak ve halk saflarında yer bulamayacaklardır. **Newroz** dolayısıyla tekrardan bu tutum ve çaba içinde bulunanları düşmanın ekmeğine yağ sürmeye hizmet eden konumlarından vazgeçmeye çağırıyoruz. Eğer bunların mücadele etmeye niyetleri varsa her dürüst Kürt bireyi gibi ulusal birlik ve dayanışma çağrılarını dikkate almaları gerekmektedir.

Düşmanın saldırılarını boşa çıkarmak için bu yılki **Newroz** kutlamaları hem ülkede hem de yurtdışında çok geniş yığınların katılımıyla gerçekleştirilmelidir. Serihildanlara, yürüyüşlere, gösterilere, gecelere, toplantılara, kepenk kapatma eylemlerine vd. eylem biçimlerine her yurtseverin katılması vazgeçilmez bir ulusal görevdir.

Halkımız öncüsünün otorite ve yolgöstericiliğine inanıyor — Foto: Berxwedan

Mart ayı mücadele tarihimizde en çok şehit verdiğimiz bir aydır. Şehitlerimizin anısına bağlılığı sürekli canlı tutmanın bir gereği olarak Newroz'da toplu olarak direniş şehitlerimizin mezarları ziyaret edilmeli, Mart ayı şehitlerimiz çeşitli biçimlerde anılmalıdır. Ayrıyeten bugünde şehitlerimizin aile ve yakınlarını ziyaret etmek, bayramlarını kutlamak güven ve cesaret verici bir dayanışma biçimidir.

Toplumumuz bir çelişki yumağı durumundadır. Kitleler arasındaki çelişkilere müdahale edip çözüme bağlamak, küskünleri, kavgalıları barıştırmak, halkımız arasında sevgi ve hoşgörü ortamını egemen kılmak, vatan ve özgürlük için bu hususta da fedakarlıkta bulunmak Newroz'un özüne uygun bir yaklaşımdır.

21-28 Mart ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK tarafından **Ulusal Kahramanlık Haftası** olarak ilan edilmiştir. Kürdistan tarihi boyunca en görkemli kahramanlıklar bu ayda özellikle bu haftada sergilenmiştir. Kahramanlık Haftası en başta **Mazlum** ve **Mahsum** yoldaşların direnişlerini ve kahramanlıklarını kavramayı ve onların takipçisi olmayı gerekli kılmaktadır. Gösterilen direniş ve fedakarlıkların, sergilenen kahramanlığın mücadelemiz açısından sahip olduğu tarihi önemi özümseyerek, kendimizi bu temelde gözden geçirmek birer Kürt bireyi olarak hepimizin görevidir.

Düşman en çok silahlı mücadelemizden korkmaktadır. Halk ordulaşmamızı engellemek için en büyük darbeyi bu yönümüze vurmak istemektedir. Öncümüz, halk ordulaşmasını geliştirmeyi temel bir görev olarak sürdürmektedir. Artık hiçbir ailemiz gençlerini Türk ordusuna göndermemeli, gençlerimiz ARGK saflarında yerini almalıdır. Bundan sonra halkımız sömürgecilikle kıyasıya sıcak bir savaşım içinde olacaktır. Artık düşman ordusunda halkımıza karşı savaşmak, ulusal bir suç işlemektir. İşte bütün maddi ve manevi gücümüzü halk ordulaşmamızın gelişimine adamalıyız.

Önümüzdeki dönemde halkın silahlı ve silahsız ayaklanması daha örgütlü bir biçimde sürdürülecektir. Filistin intifadalarının deneyimini kendi özgül koşullarımızda uygulamak, örgütlü ve planlı bir tarzda hareket etmek başarı hazinesini yükselteceği gibi düşman provokasyonlarını rahatlıkla boşa çıkarabilir. Onun için her yurtsever bulunduğu alandaki örgütlerimizle ve gerillayla ilişki halinde hareket etmelidir. Hiçbir fert örgütsüz ve ilişkisiz kalmamalıdır. Bir köyde, bir kasabada ya da herhangi başka bir yerleşim biriminde birlik, beraberlik içinde ve örgütlü bir şekilde hareket edilirse, düşman o alana kolay kolay girmeye cesaret edemez. Kontr-gerilla halkın gözleri önünde yurtseverleri katletmeye cesaret edemez. Tam tersine kendisi linç olmaktan kurtulamaz. Örgütlü davranış demek kimin ne zaman, hangi işi, nasıl, nerede, ne kadar ve nasıl bir ilişki içinde yaptığını bilmesi demektir. Artık örgütsüz hiçbir alan kabul etmeyeceğimize göre her yurtseverin örgütlü davranmaya riayet etmesi gerekmektedir. Örgütlü davranıldığı taktirde en zor ve karmaşık eylemi dahi başarmamak için hiçbir neden yoktur.

Ulusal birlik ve beraberliğimizin pekişmesi, ulusal irademizi doğru bir temelde kullanmanın koşullarını da yaratmıştır. Halkımız artık sömürgeci partilere, feodal ve gerici otoritelere itibar etmemekte, öncüsü PKK'nin devrimci otorite ve yolgöstericiliğine inanmaktadır, güven duymaktadır. Mademki, halkımız kendi yetkisini ulusal çıkarlarını korumak temelinde kullanabilecek bir düzeye gelmiştir, o halde artık kendi ulusal meclisini de oluşturabilmelidir. Çünkü düşmanın parlamentosu adımızı bile ağzımıza almamıza müsade etmeyen, ulusal renklerimizi giymemize bile tahammül etmeyen ırkçı, faşist, gerici bir kurum niteliğindedir. Bu nedenle gecikmeden kendi ulusal temsilcilerimizi seçmemiz ve ulusal organlarımızı oluşturmamız gerekmektedir. PKK, bu göreve öncülük etmenin hazırlıklarını yürütmektedir. Ulusal temsil açısından oldukça anlamlı olan bu görevleri yerine getirmek için PKK yoğun uğraşlarını sürdürmektedir.

Öncümüzün 92 **Newroz**'un. böylesine bir hazırlıkla girmes halkımızın kendi kendisini öz iradesiyle yönetmesine ne kadar önem verdiğini gösteriyor. Halkımızın bütün yerleşim birimlerinde en kararlı, en güvenilir, en dürüst unsurlardan yerel ve en üst düzeyde de ulusal meclisinde yer alacak temsilcilerini seçmesi artık ulusal kurumlaşmanın her yönüyle oluşmaya başlaması demektir.

Ulusal meclisimizi oluşturma süreci tarihi bir niteliğe sahiptir. Halkımız bu çabalara da büyük bir özveriyle katılmalıdır. Bu faaliyetlere öncülük edecek örgütsel birimlerin çabaları desteklenmelidir. Bu doğrultuda geliştirilecek talimatları eksiksizce uygulamalıdır. Ulusal temsilimizin bu biçimde sonuçlanması, süreç içerisinde sosyal, siyasal, kültürel, ekonomik, hukuksal vd. tüm alanlarda da ulusal kurumlaşmayı sağlamaya yolaçacaktır. Bu durumda ise sömürgecilerin hiçbir kurumu işlemeyecek, sömürgeci ordu ise karargahından dışarı çıkmayacaktır.

PKK'nin öncülüğünde böylesine tarihi görevleri yerine getirmenin hazırlıkları içinde 92 **Newroz**'unu karşıladığımız için halk olarak gururluyuz, umutluyuz.

- ERNK'nin 7. yıldönümü kutlu olsun!

- Kürdistan ulusal meclisini oluşturma yolunda ileri!

"Türk devletinin bombardıman ve cinayetlerinin hesabı sorulacaktır"

Avrupa'daki Kürdistanlılar TC kurum ve kuruluşlarına yönelik eylemlerle Türk devletini protesto ettiler

Sömürgeci-faşist Türk devletinin son günlerde Kürdistan halkına, doğasına ve ARGK gerillalarına karşı hızlandırdığı hava bombardımanları ve özel savaşın sivil insanlara yönelik kontra terörüstleri eliyle geliştirdiği cinayetleri protesto etmek ve devlet terörünü kınamak amacıyla Avrupa'da yaşayan ERNK taraftarları Türk devletine ait konsolosluklarl, büyükelçilikleri, banka şubelerini ve havayolları bürolarını işgal ettiler. Yurtseverler, Türk devletinin Kürdistan'daki uygulamalarının hesabının sorulacağını haykırdıkları sloganlar ve dağıttıkları bildirilerle dile getirdiler. Belçika, İngiltere, Almanya ve Hollanda'nın çeşitli kentlerinde bu amaçla gerçekleştirilen protesto eylemlerinin ayrıntılı haberleri şöyle:

Belçika: Belçika'nın Brüksel kentinde 11 Mart 1992 günü saat 10.00 sularında 60 kadar ERNK taraftarınca TC Büyükelçiliği basılarak yapılan protesto eylemi bir saat sürdü. Göstericiler attıkları taşlarla Büyükelçilik binasının camlarını kırdılar ve Türk devletinin bombardıman ve uygulamalarını protesto eden sloganlar attılar. Gösteri herhangi bir olay çıkmadan sona erdi.

Hollanda: Hollanda'nın Rotterdam kentindeki TC konsolosluğu aynı gün saat 11.00 sularında 50 kadar ERNK taraftarınca bir saate yakın süreyle işgal edildi. Göstericiler attıkları taşlarla konsolosluk binasının camlarını kırarken, üzerinde **"Kürdistan'da yapılanların hesabını soracağız"** yazılı pankart taşıdılar ve Türk devletinin bombardıman ve cinayetlerini kınayan sloganlar haykırdılar. Gösteri herhangi bir olay olmadan sona erdi.

Almanya: Almanya'nın çeşitli kentlerinde sömürgeci-faşist Türk devletinin uygulamalarını protesto eylemleri yapılırken, Alman hükümeti ve güvenlik güçleri, Türk devletiyle olan işbirlikçi konumlarını ve kirli özel savaşın bir tarafı durumunda olma gerçeklerini bir kez daha açığa vurarak gösterici yurtseverlere saldırdılar ve tartaklayarak birçoğunu gözaltına aldılar. Yurtseverler daha sonra serbest bırakıldı. Alman polisinin saldırıları sonucunda ağır yaralanan bazı yurtseverler de hastanede tedavi altına alındı.

Mainz: Almanya'nın Mainz kentindeki TC konsolosluğu 200 kadar ERNK taraftarınca aynı gün saat 11.30 sularında işgal edilerek Türk devletinin Kürdistan'daki uygulama ve bombardımanlarının hesabı soruldu. Konsolosluk binasının tüm camlarını attıkları taşlarla kıran gösterici yurtseverler, binanın alt katına girerek içeride bulunan cihazları tahrip ettiler. Konsolosluk çalışanları ve güvenlik ekibinin kaçarak özel bölmelere sığındığı bu gösteri esnasında Kürdistanlı göstericilerin Türk devletinin uygulama ve bombardımanlarına karşı duydukları öfkeyi bu şekilde yansıtmalarına tahammül edemeyen Alman polisi göstericilere saldırdı. Elli kadar göstericinin polis tarafından yakalandığı ve bir kısmının polisin dövmesi sonucu hastanede tedavi görmek zorunda kaldığı gösteride Türk devletini protesto eden sloganlar atıldı.

Frankfurt: TC konsolosluğunun 60 kadar ERNK taraftarınca işgal edilmesine tepki gösteren Alman polisi, göstericilere saldırarak 15 kadar göstericiyi gözaltına aldı ve ardından Kürdistanlı yurtseverlerin gitmekte olduğu bir kültür derneğinin yöresini sararak kimlik kontrolü yaptı ve Kürt yurtseverlere gözdağı vermeye çalıştı.

Duisburg: TC Ziraat Bankası Duisburg şubesi 120 kadar ERNK taraftarınca iki saat süreyle işgal edildi ve Türk devletini kınayan çeşitli sloganlar atıldı. Göstericiler protesto eyleminin ardından bir yürüyüş düzenleyerek çeşitli sloganlar ve kısa konuşmalarla Türk devletinin Kürdistan'daki uygulama ve bombardımanları hakkında Alman kamuoyunu bilgilendirdiler.

Hannover: Pamukbank Hannover şubesi 150 kadar ERNK taraftarınca iki saat süreyle işgal edilerek, sömürgeci Türk devletinin uygulama ve bombardımanları protesto edildi. Çeşitli yerlerin banka telefonunca aranarak eylemin amacının duyurulduğu gösteride, Türk devletinin Kürdistan'da yaptığı bombardıman ve cinayetleri kınayan sloganlar atıldı, ayrıca yeni koalisyon hükümetinin kurulmasından sonra Kürdistan halkına yönelik soykırım, geliştirilmeye çalışıldığına dair açıklamalarda bulunuldu.

Köln: Türk Hava Yolları'nın Köln bürosu 60 kadar ERNK taraftarınca 1.5 saat süreyle işgal edildi. Büronun telefon ve faxlarını kullanan göstericiler eylemlerinin amacını çeşitli yerlere duyurdular ve Türk devletinin uygulamalarını kınayan sloganlar attılar.

Karlsruhe: TC başkonsolosluğunu 1.5 saat süreyle işgal eden ve attıkları taşlarla başkonsolosluğun camlarını kıran 150 kadar ERNK taraftarının Türk devletinin uygulamalarını protesto eden göstericilere Alman polisi müdahale ederek 60'tan fazla göstericiyi tutukladı.

Stuttgart: TC başkonsolosluğu önünde gösteri düzenleyen 60 kadar ERNK taraftarı, Türk devletinin uygulama ve bombardımanlarını protesto eden sloganlar attı.

Nürnberg: Pamukbank Nürnberg şubesi bir grup ERNK taraftarınca işgal edilerek içerideki cihazlar tahrip edildi ve Türk devletinin uygulamalarını protesto eden sloganlar atıldı. Alman polisi olaya müdahale ederek birçok yurtseveri gözaltına aldı.

Bremen: Türkiye Emlak Kredi Bankası Bremen şubesini işgal eden 40'tan fazla ERNK taraftarı, binanın camlarını kırdı ve Türk devletinin uygulamalarını protesto eden sloganlar attı.

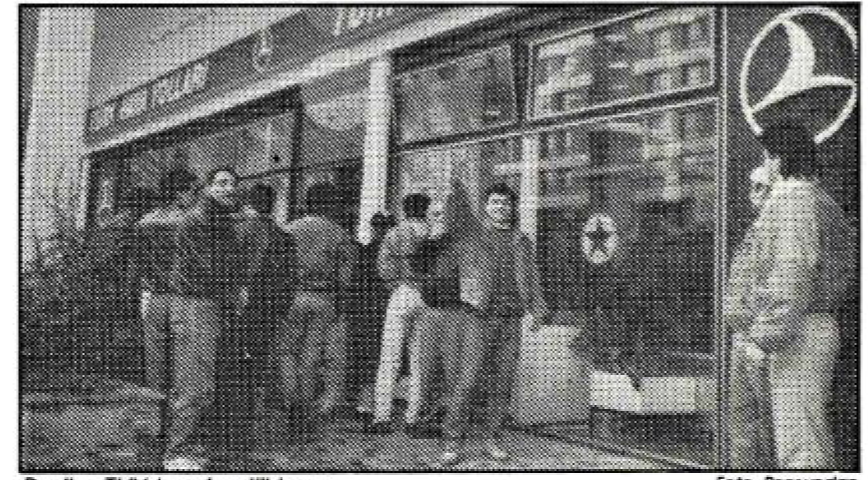
Berlin: Sömürgeci-faşist TC devletine ait Türk Hava Yolları merkez temsilciliği bürosu, içlerinde kadın ve çocukların da bulunduğu 200'ü aşkın ERNK taraftarınca işgal edildi. Yurtseverlerin protesto eylemini engellemeye çalışan Alman polisinin provokatif saldırıları boşa çıkarıldı. Bazı yurtseverler Alman polisi tarafından tartaklandı ve geçici olarak gözaltına alındı. ERNK taraftarlarının ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğindeki coşkulu protesto eylemi basın-yayın organlarının mensuplarınca da izlendi ve yayınlandı.

İngiltere: Londra'nın merkezinde bulunan THY bürosu kadınlı çocuklu 150 kadar ERNK taraftarı Kürdistanlı yurtsever tarafından işgal edildi. Eylem yerine gelen basın mensuplarına sömürgeci Türk devletinin uygulamaları hakkında bilgi verildi ve ayrıca bu uygulamaları kınayan bildiriler dağıtıldı. Başkan APO'nun resminin taşındığı gösteri, yürüyüşle devam etti. Polislerin olay yerine geldiği halde yurtseverlerin kararlılığı karşısında müdahalede bulunamadıkları ve göstericilerin sloganlar, zılgıtlar eşliğinde gösteriyi olay çıkmadan sona erdirdikleri bildirildi. ERNK taraftarlarının bu protesto eylemi çeşitli İngiliz TV ve radyolarından da verildi.

Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı ERNK taraftarlarının sömürgeci-faşist Türk devletinin Kürdistan'da işlediği cinayetleri ve tırmandırdığı bombardımanları protesto etmek amacıyla gerçekleştirilen bu eylemler esnasında şu sloganlar atıldı:

-Kahrolsun sömürgeci faşist Türk devleti!
-Kürdistan faşizme mezar olacak!
-Türk devletinin bombardıman ve cinayetlerinin hesabı sorulacaktır!
-Bağımsız Kürdistan!
-Biji Serok APO!

Başkan APO'nun ve ERNK bayraklarının taşındığı gösterilerde Kürdistan halkının yalnız olmadığı ve Avrupa'da yaşayan Kürdistanlıların vatan topraklarından uzakta olsalar bile ulusal birlik ve beraberliği doruklandıracakları ve Türk devletinin Kürdistan halkına yönelik tüm saldırılarına anında cevap verilerek hesabının sorulacağı belirtildi.

Berlin: THY işgal edilirken
Foto: Berxwedan

DUYURU

Newroz gününde düzenlemiş olduğumuz meşaleli yürüyüşe; tüm yurtsever, demokrat çevreleri katılmaya çağırıyoruz

ERNK Avusturya Örgütü

Adres: **Schwarzenbergplatz 1010 Wien, (D,1,71, kesiştiği yer)**
Tarih: **21 Mart 1992**
Saat: **17.00**

Newroz kutlamaları başladı

Avrupa'da yaşayan Kürdistanlılar Kürtlerin ulusal bayramı olan Newroz kutlamalarına başladılar. Şubat ayından itibaren başlatılan Newroz kutlamaları büyük bir coşku ve yüksek katılımla gerçekleşiyor.

NEWROZ KUTLAMA GECESİ

Den Haag *(Berxwedan)*: 23 Şubat 1992 Pazar günü Hollanda'nın Den Haag şehrinde düzenlenen Newroz gecesine 3.000'e yakın bir kitle katıldı. Programı HUNERKOM tarafından düzenlenen Newroz gecesi, Hollanda'nın birçok şehrinden akın akın gelen Kürdistanlı yurtseverlerin coşku seline dönüştü. Newroz gecesinin özel açılış programı ile ortaya çıkan ilgi ulusal ordulaşma ve topyekün halk serhildanlarını selamlamanın kutlaması idi. Ulusal ve devrimci marşları okuyan korodan sonra, Hunerkom ozanlarından Peyman'ın söylediği devrimci ve halk türkülerinin akabinde, sergilenen skeç büyük bir ilgi ile izlendi. Davul ve zurna eşliğinde Deventer çocuk folklor grubunun sergilediği halk oyunları büyük bir beğeni ile seyredildi. Yapılan Türkçe siyasi konuşma bitimine kadar kitlenin, slogan, zılgıt ve alkışları ile sık sık kesildi.

Daha sonra ozan Xemgin'in söylediği devrimci ve direnişçi türküleri Kürtçe siyasi konuşma izledi. Ozan Dilovan ve Şemdin'in söylemiş oldukları direnişçi halk türkülerinden sonra, Hollanda Yeşiller Partisi'nden parlamento üyesi Bayan Sijpkers bir konuşma yaptı. Bayan parlamenterin sözlü konuşması kitlelerin dayanışma alkış ve zılgıtlarıyla karşılandı. Bayan Sijpkers *"Kürt sorununu sürekli Hollanda parlamentosunun gündeminde tutacaklarını ve Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını her zaman destekleyeceklerini"* söyledi.

Hollanda Koma Zilan müzik grubu, hazırlamış olduğu müzik programını devrimci halk türkülerini okuyarak sundu. Daha sonra Kürt halkının dostu ozan Aramê Tigran'ın cümbüşüne eşlik eden güzel sesi ile okuduğu devrimci ve halk türkülerini, kitleler, salonda Newroz ateşi niyetine çakmaklarını çakarak dinledi. Hunerkom bünyesinde faaliyet yürüten ve Almanya'dan gelen Koma Cesur folklor ekibi davul ve zurna eşliğinde biribirinden güzel halk oyunları sergiledi. Folklor grubundan sonra "Veger" tiyatro oyunu büyük bir ilgi ile izlendi. Tiyatro oyunu "Kaynağa dönüş"ten sonra ozan Seyid Yeviz sahneye çıkarak kendi müzik stili ile söylediği türkülerle programı çeşitlendirdi.

Ozan Zozan ve Seyitxan'ın birlikte söyledikleri devrimci ve direnişçi halk türkülerinden sonra program "Apo hate Hilvanê" geleneksel oyunu ile sona erdi.

Çeşitli dillerden siyasi konuşmaların da yapıldığı Newroz gecesinde Türkiyeli ve Avusturyalı bazı örgütlerin dayanışma mesajları okundu. Geceye mesaj gönderen kurum, örgüt ve kişilerden bazıları şunlardır: Yeşiller Partisi milletvekilleri, Avustruya Devlet Bakanlığı Yardımcısı, Anti-Faşistler Örgütü'nün Başkanı, Türkiyeli Genç Komünistler Birliği, HKD, YKWK Avrupa Merkezi, YEKKOM Kürdistan, PKK Düsseldorf Davası Tutukluları vd.

İlk kez bu kadar kitlesel ve coşkulu geçen Newroz gecesi, çekilen halaylar ve atılan sloganlarla son buldu.

Avusturya'daki en görkemli Newroz gecesi

Birlik, isyan ve direniş geleneği Newroz, Avusturya'nın başkenti Viyana'da 14 Mart 1992 tarihinde 3500 civarında Kürdistanlı, Türkiyeli ve Avusturyalı emekçi ve devrimciğin katılımıyla gerçekleştirildi. Bu gece, Avusturya'daki en kitlesel ve coşkulu Newroz gecesiydi.

Programın sunulması ardından Viyana folklor ekibi, Kürdistan'ın değişik yörelerinden derlediği halk oyunlarını meşalelerle birlikte sundu. Kitleler, **"Biji Newroz"**, **"Biji PKK"** sloganlarıyla folklor ekibine eşlik etti. Hunerkom'dan geceye katılan yurtsever sanatçılar, devrimci-direnişçi türkülerle geceyi daha da zenginleştirdi. Ayrıca Viyana müzik grubu ve diğer folklor ekiplerinin sunduğu türkü va halk oyunları büyük bir ilgi ve beğeni topladı.

Film, tiyatro ve dia gösterilerinin de yapıldığı gecede bir konuşma yapan yurtsever milletvekilerinden Ali Yiğit, Kürdistan'daki gelişmeleri aktardı. Ali Yiğit'in konuşması kitleler tarafından coşkuyla karşılandı.

Köln'de coşkulu Newroz gecesi

Köln *(Berxwedan)*: On bini aşkın Kürdistanlı yurtsever Almanya'nın Köln şehrinde 14 Mart günü saat 16.00'da bir araya gelerek büyük bir coşkuyla Newroz bayramını kutladı.

Devrim şehitlerimizin anısına bir dakikalık saygı duruşunun ardından başlayan geceye, çeşitli Avrupa ülkelerinden dostların da katıldığı ve programı ilgiyle izledikleri görüldü.

Hunerkom'a bağlı folklor ekiplerinin birbirinden güzel Kürt halayları yurtseverleri coşturdu. Halaylar çekilirken, küçük bir Kürt kızının ERNK bayrağını alıp sahnenin ortasında hareketli bir oyun tutturarak, bayrağı dalgalandırması kitlenin sevincini ve coşkusunu doruklandırdı.

Ulusal Önder Başkan APO'nun geceye hitaben konuşması ve gerilla yaşamından kesitlerin verildiği video gösterisini Kürdistanlı yurtsever **"Kürdistan vatanımız, uğrunda ölürüz"** ve **"Biji Serok APO"** sloganlarını haykırarak izlediler.

Yurtdışındaki yaşamın insanı nasıl kişiliksizleştirdiğini ve vatana dönüşün onurlu sevincini konu eden tiyatro sahnelenirken, Avrupa'da yaşayan Kürdistanlıların vatan özlemlerini gözyaşlarıyla açığa vurdukları görüldü.

Başkan APO'nun *"Her aile bir evladını ulusal kurtuluş mücadelesine göndermeli"* mesajı ile yurda dönüş konulu tiyatronun bir bütünlük arzetmesi yurtseverler üzerinde derin etki bıraktı ve **"An Kurdistan an neman"** sloganını haykırarak vatana özlem ve bağlılıklarını dile getirdiler.

Hunerkom'a bağlı ozanların güzel halk ezgileriyle katıldığı gecede, ülkedeki gerilla ve serhildanlardan son haberler okundu. Ayrıca çeşitli dillerde günün önemini belirten siyasi konuşmalar yapıldı.

Büyük ilgi ve katılımla geçen Newroz kutlama gecesinin sonuna doğru folklor ekiplerinin sergilediği halaylara izleyiciler de katılarak kadın, kız, yaşlı, genç, çocuk yüzlerce Kürdistanlı elele tutuşarak halay çektiler ve sloganlar atarak ulusal bayramımız Newroz'un coşkusunu yaşadılar.

Norveç'te Newroz kutlaması

Trondheim *(Berxwedan)*: 6 Mart 1992'de Norveç'in Trondheim kentinde bir araya gelen Kürdistanlılar ERNK Trondheim komitesinin düzenlediği Newroz gecesinde ulusal bayram ve ulusal birliğin coşkusunu yaşadılar.

Kürdistan devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşundan sonra Newroz'un anlam ve önemi ile ERNK'nin kuruluşunun Kürdistan halkı açısından anlamı ve 1992 sürecinde yaşanacak gelişmeler ile buna karşı yurtseverlerin görevleri üzerine konuşma yapıldı.

Stavanger grubu, Koma Cemil daha sonra klasik Kürt müziğinden türküler okudu. Ardından Trondheim folklor ekibi Kürt halaylarıyla izleyicileri coşturdu.

Basın toplantısının yankıları

Lefkoşe *(Berxwedan)*: 26 Şubat 1992 günü ERNK Temsilcisi tarafından Kıbrıs'ta Kürdistan ile Dayanışma Komitesi'nin bürosunda yapılan ve Kürdistan'daki son gelişmeleri, bahar süreciyle birlikte yaşanacak gelişmeler ile Ulusal Meclis'in inşası hakkında basın aracılığıyla Kıbrıs kamuoyunu bilgilendirmeyi amaçlayan basın toplantısı olumlu yankılar yarattı.

Yunan basını, ERNK Temsilcisinin toplantıda yaptığı açıklamaya geniş yer verdi. SİMERİNİ gazetesi, 27.2.1992 tarihli sayısında toplantı haberini *"Kürtler bu yıl içinde hükümet ilan edecek"* başlığıyla verdi. Sosyalist Partisi AKEL'in yayın organı HRAVGI de haberi, *"Kürt halkına karşı uygulanan vahşete son verilsin"* başlığıyla verdi.

ELEFTEROTYPYA gazetesi ise, *"ERNK Temsilcisi: TC yayılmacılığına karşı birlikte savaşırız"* başlığını kullandı.

Yunan gazetelerinin geniş özetini verdiği basın toplantısındaki açıklamada:

ERNK, Kıbrıs halkına ve siyasi güçlerine çağrıda bulunarak TC tarafından Kürt halkına karşı uygulanan vahşete son verilmesi için dünya kamuoyunun harekete geçirilmesine katkıda bulunmalarını istedi. Aynı zamanda Mart ayında gerçekleşmesi düşünülen AGİK toplantısında TC'nin teşhir edilmesi için Rum halkının yardım ve desteğini isteyen ERNK Temsilcisi, *"Kıbrıs hükümeti ve parlamentosunun bu yönlü hareket etmesini bekliyoruz"* dedi.

TC, Kürtlere karşı katliam yapmada ısrar ederse, iç savaşın kaçınılmaz olduğunu belirten ERNK Temsilcisi, ayrıca 1992'de Savaş Hükümeti ve Ulusal Meclis'in kurulacağını ve ulusal ayaklanmaların gelişeceğini belirtti.

EDEK Sosyalist Partisi'nin 6. Kongresi'ne davetli olarak Kıbrıs'a gelen ve oradaki siyasi parti yetkilileriyle de temaslarda bulunan ERNK Temsilcisi, TC'nin Kürt dilini serbest bıraktığını söylemesinin yalan olduğunu; Meclis'te iki kelime Kürtçe konuşan milletvekillerinin bile dövülerek DGM'ye verildiğini ve idam cezasıyla yargılandıklarını ve bölücülükle suçlandıklarını belirtti. Ve Kıbrıslıların İngiliz sömürgeciliğine karşı gösterdikleri cesareti TC'ye karşı da göstermeleri gerektiğini vurgulayan ERNK Temsilcisi, konuşmasını *"1993 yılında özgür bir Kürdistan ve özgür ve birleşik bir Kıbrıs'ta buluşmak ümidiyle yaşasın Kürdistan ve Kıbrıs kardeşliği"* diye tamamladı.

Kürdistanlı yurtseverler ve Kıbrıslılar Demirel'i protesto ettiler

Manhattan/New York *(Berxwedan)*: 14 Şubat 1992 günü, TC Başbakanı Demirel'in ABD'nin New York şehrinde yaptığı Türk Gecesi'ne Kürdistanlı yurtseverler bir protesto gösterisiyle karşılık verdiler.

New York şehrinin hemen hemen tüm televizyon ve radyo istasyonlarının geniş yer verdiği protesto gösterisi Türk Gecesi'nin düzenlendiği Hilton Oteli'nin önünde yapıldı.

Kürt yurtseverlerin protesto gösterisinin yapıldığı yerde aynı zamanda Kıbrıslılar da Demirel'i protesto ettiler. II. Kanal televizyonu gösterinin görüntülerini kısa sürede kamuoyuna yansıtarak gecede bulunan Demirel'e *"Dışarıda büyük bir protesto gösterisi var, bu, sizin canınızı sıkmıyor mu?"* sorusunu yöneltti.

Geniş güvenlik önlemlerinin alındığı Hilton çevresinde göstericiler, Türk hükümetinin Kürdistan'daki uygulamalarını ve Demirel'in gezisini protesto eden içerikle bildiriler dağıttılar. Gösteri sırasında üzerinde **"Kürdistan'da devlet terörüne son", "Son sömürge Kürdistan", "Kahrolsun faşist-ırkçı sömürgecilik"** ve **"Kürt gerçeği: Baskı, işkence, öldürme"** sloganlarının yazılı olduğu pankartlar taşındı. Gösteri herhangi bir olay olmadan planlandığı şekliyle sona erdi.

Newroz kültür hazırlıklarına silahlı saldırı

Strasbourg *(Berxwedan)*: 27.2.1992 tarihinde Fransa'nın Strasbourg kentindeki YKWK derneğinde Newroz bayramı ile ilgili kültürel hazırlıklar yapan kadınlı-çocuklu yurtseverlerin üzerine silahla ateş açıldı. Can kaybının olmadığı silahlı saldırı sonucu YKWK derneğinin hasar gördüğü bildiriliyor.

Saldırıya ilişkin görüşlerini açıklayan YKWK derneği yetkilileri, YKWK derneğinin hedef seçilmesinin tesadüfi olmadığını söyleyerek, TC basınında yer alan bazı yazılarda PKK'nin Avrupa'daki kurumlarına yönelik saldırıların yapılacağı tarzında haberler yayınlandığını hatırlatıyorlar. Fransız basını YKWK derneğine yönelik bu saldırıyı yayınlarken, TC basınında yer alan bu yönlü haberlere de dikkat çekti. Saldırı birçok demokratik kurum ve kuruluş tarafından kınandı.

Lindau'da dayanışma gecesi

Almanya'nın Lindau kentinde 22 Şubat günü "Bahar taarruzuyla dayanışma gecesi" yapıldı. Kürdistanlı yurtseverlerin gerçekleştirdiği geceye yaklaşık 300 kadar Kürdistanlının yanısıra 50 civarında da Alman dayanışmacı katıldı.

Türk devletinin Kürdistan'a yönelik saldırı ve bombardımanları ile baharda katliam tehditlerinin teşhir edildiği ve buna karşı Kürdistan halkının haklı mücadelesiyle dayanışmanın gerekliliğinin üzerinde durulduğu gecenin canlı geçtiği ve ulusal birlik ve direniş ruhunun pekiştiği belirtiliyor.

Fransa Newroz gece tarihleri

Paris: 21 Mart 1992
Strasbourg: 28 Mart 1992
Marsilya: 11 Nisan 1992
Lyon: 18 Nisan 1992
Rennes: 25 Nisan 1992

Finlandiya'da kardeşlik ve dayanışma gecesi

Helsinki *(Berxwedan)*: 20 Şubat 1992 tarihinde Finlandiya'nın Hamina kenti mülteci merkezinde bulunan 20 kadar Kürdistanlı yurtsever ile Finlandiya Kürt Kültür Derneği ve Finlandiya Kızılhaç Mülteci Merkezi personelinin ortak çabalarıyla düzenlenen **"Kardeşlik ve Dayanışma Gecesi"**'ne Kürdistanlı yurtseverlerin yanısıra, 50 civarında Fin vatandaşı ve 50 kadar da mülteci statüsündeki çeşitli halk ve milletlerden insanlar katılım gösterdiler.

Kürdistan'dan görüntüler içeren video gösterimi yapıldıktan sonra katılımcılara Kürdistan tarihi hakkında bilgi verildi.

Ardından Koma Newroz folklor ekibi Kürdistan'ın çeşitli yerlerinden halk oyunları sergiledi. Folklor ekibinin halaylarına salondakiler zılgıt ve alkışlarla coşkun katılım gösterdiler.

Gecenin hazırlanmasında maddi ve manevi katkıda bulunan Finlandiya Mülteci Merkezi Müdürü, Kürt dostu ve kardeşi olarak ilan edilmesi üzerine yaptığı konuşmada: *"Bu başlangıç; bundan sonra daha büyük kitleleri davet edeceğiz. Hem Fin, hem de Kürt bayram ve milli günlerinde bir araya gelmeye ve dayanışmaya söz veriyorum"* dedi. Konuşmanın ardından bir Kürt yurtseverin **"Yaşasın uluslararası dayanışma", "Yaşasın halkların kardeşliği"** diye attığı slogan katılımcılar tarafından uzun uzun alkışlandı.

Daha sonra yeni kurulan Koma Welat folklor ekibinin, konukları da piste çeken birbirinden güzel halay oyunlarıyla gece sona erdi.

Fransa'da kültür gecesi

Dreux *(Berxwedan)*: 1 Mart 1992 tarihinde Fransa'nın Dreux kentinde Kürdistanlı yurtseverlerin düzenlediği kültür gecesine 300 kişi katıldı.

Kürdistan devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşundan sonra **"Ey raqib"** ve **"Herne pêş"** marşlarıyla başlayan gece, Dreux müzik grubunun söylediği devrimci şarkılarla devam etti. Ardından Koma Zekiye Alkan çocuk ekibinin sergilediği folklor oyunları büyük ilgi topladı.

Son siyasal gelişmeleri içeren konuşmanın bitiminde TC askerinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemiz karşısında içine girdiği korkulu ruh halini dile getiren bir skeç sergilendi. Koma Behdînan müzik grubu ve dost ozan Nasır'ın şarkılarının ardından şehit **M. Salih ŞAHİN (Xebat)** yoldaşın video görüntüleriyle devam eden gece, Kürdistan'dan halay oyunlarıyla coşkulu bir şekilde sona erdi. Geceye TDKP ve TKP-ML taraftarları da dostluk mesajı gönderdiler.

Küba ile dayanışma gecesi

Paris *(Berxwedan)*: 23 Şubat 1992 günü Paris'te Küba elçiliğinin düzenlediği Küba ile dayanışma gecesine ozan Tirêj ve Kulilkên Newrozê çocuk folklor ekibi katıldı. Ayrıca Ali Nurşani, Nilüfer ve Ahmet Kaya'nın da katıldığı dayanışma gecesine yaklaşık 1500 izleyicinin katılım gösterdiği görüldü.

Kürdistanlı yurtseverler dernek kurdu

Siegen *(Berxwedan)*: Siegen'de yaşayan Kürdistanlı yurtseverler, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin yüklediği görevleri bulundukları alanda da başarabilmek ve birlik içinde mücadelenin hizmetinde olmak için bir dernek kuruluşuna gittiler. 40 kadar delegenin katılımıyla 15 Şubat 1992 tarihinde yapılan kongre ile derneğin kuruluşunu gerçekleştiren Kürdistanlı yurtseverler, ülke ruhunu sıcağı sıcağına bir arada yaşayabilmek, ulusal birliği bu alanda da pekiştirmek ve ülkeye yönelmenin hazırlıklarını daha sağlıklı tamamlayabilmek için böylesi bir derneğin kuruluşuna ihtiyaç duyulduğunu ve yararlı olması için tüm yurtseverlerin büyük katkı ve çaba göstereceğini belirttiler.

Siegen dernek kuruluş kongresi — Foto: Berxwedan

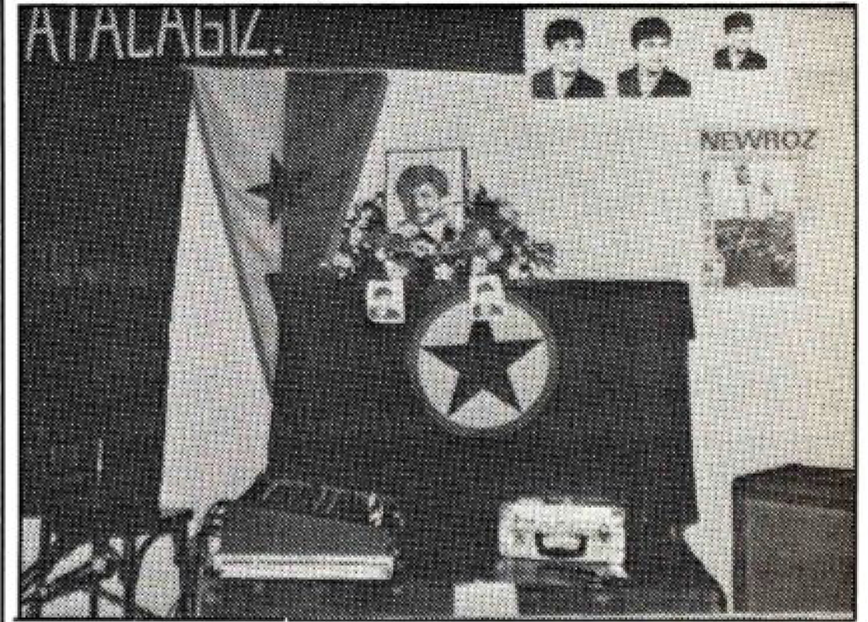
Şehit Xebat yoldaşı anma toplantısı

Paris *(Berxwedan)*: 1 Mart günü Paris'te şehit **Xebat (M. Salih ŞAHİN)** yoldaşa anma toplantısı yapıldı. Devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunulduktan sonra Kürdistan şehitleri üzerine bir konuşma yapıldı. Ozan Tirêj'in devrimci marşlarının ardından Başkan APO'nun video konuşması görüntülerle verildi.

Yaklaşık 600 yurtseverin katıldığı anma toplantısı, şehitlerimiz üzerine yazılmış türkü ve şiirlerlerin okunmasıyla devam etti.

Şehit **Xebat** yoldaşı tanıyanların O'nunla ilgili anılarını dile getirmesinden sonra, **Xebat** yoldaşın gerilladaki görüntüleri videodan izletildi. Kitlelerin sloganlarla bağlılığını sergilediği anma gecesinin halkı duygulandırdığı ve çok anlamlı karşılandığı gözlendi. Gece, geleneksel APO hate Hilwanê halayı çekilerek sona erdi.

Şehit Mervan yoldaşı anma gecesi

Mervan yoldaşı anma gecesinden — Foto: Berxwedan

Brüksel *(Berxwedan)*: 15 Şubat 1992 günü Belçika'nın Genk şehrinde şehit **Mervan (Aydın ADSAY)** yoldaşı anma gecesi yapıldı. Devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunulduktan sonra gecenin anlam ve önemini belirten bir siyasi konuşma yapıldı. Şehitlerimizin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri ve önemi üzerine yapılan konuşmanın ardından, şehitlerin anısını dile getiren şiirler okundu. Ardından Koma Delîl folklor grubu Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden oyunlar sergiledi, katılan ozanlar da devrimci türküler okudular.

"Şehidên PKK bê mirin in", "Biji biji serihildan, Serokê me OCALAN", "Elele, elele halk-gerilla elele" ve **"Biji Serok APO"** sloganlarının haykırıldığı gece, geleneksel APO hate Hilwanê halayı çekilerek sona erdi.

Paris'te YKWK Kongresi

Paris *(Berxwedan)*: 23 Şubat 1992 günü Paris YKWK Örgütü'nün 9. Kongresi yapıldı.

Devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başlayan Kongre, ülkemizde ve dünyada yaşanan son siyasal gelişmelerin değerlendirilmesiyle devam etti.

Daha sonra geçmiş bir yıllık faaliyet raporunu sunan dernek yönetimi, bir senelik pratiğe özeleştirisel yaklaşarak pratikte girilen eksiklikleri ortaya koydu. Dernek yönetiminin özeleştirisinin ardından delegeler eleştirilerini ve önerilerini belirttiler.

Yeni döneme ilişkin güçlü karar ve planlamaya ulaşılan Kongre'de, yeni dernek yönetimi seçildi ve yeni yönetimin kararlılık sözü vermesiyle Kongre sona erdi.

İsveç basını:
PKK'ye uluslararası komplo yapıldı

İsveç'in ikinci büyük günlük gazetesi olan muhafazakar-liberal **Svenska Dagbladet**'ta **Peter Carlberg** imzasıyla 28 Şubat 1992 günü yayımlanan makalede Palme cinayetinin PKK'ye yüklenmek istenmesinin uluslararası bir komplo olduğu açıklandı.

Söz konusu makalede, *"Palme cinayetiyle ilgili araştırmalarda tüm dikkatler sadece belli bir ize çekilmeye çalışıldı. Çok yönlü araştırmaya gerek duyulmadı. İşin en belirgin yanı, desinformasyon kampanyasıyla tüm dikkatler birkaç yıl sonra bile, bir Kürt örgütü olan PKK üzerine çekilmeye çalışıldı. Çünkü sadece bu yöne ağırlık vermişlerdi"* denildikten sonra, bu komplonun Türk özel savaşının yayın organı niteliğindeki Hürriyet gazetesi ile Türk ve İsveç istihbarat örgütleriyle olan bağlantısı da şöyle ortaya konuluyor:

"Bu kampanya sürerken, aniden bir Türk gazetesi olan Hürriyet gazetesinde PKK'nin Palme'yi nasıl vurduğunu okuduk. Kilit olarak gösterilen kişi ve yardımcısı, Kürtler ile İsveçli bir kadın resmi isimiyle birlikte gazetede yayımlandı.

"Hürriyet gazetesinin hikayesi 1980 yılında İsveç'ten göç eden ve Kıbrıs'ın Türk işgali altındaki bölgede oturan İsveçli aşırı sağcı birisi tarafından uydurulmuştu. Bu İsveçli şahsın aynı zamanda birçok yabancı istihbarat örgütleriyle ilişkisi vardır. Güney Afrika istihbarat örgütüyle ilişkisi olduğuna dair belgeler var. Fakat aynı anda bu şahsın İsveç istihbarat örgütü SÄPO ile ilişkilerinin olduğu ve SÄPO'nun PKK hakkındaki tüm bilgilerini bu şahıstan edindiği de belgelerle mevcuttur. İşte PKK'ye yapılan uluslararası bir komplonun çok ayrıntılı senaryosunun bir bölümü..."

– DUYURU –

Berlin'de 21 Mart 1992 günü düzenleneceği belirtilen "Newroz Gecesi"nin bir hafta ertelenerek 28 Mart 1992 tarihine alındığını tüm yurtsever ve demokratlara duyururuz.

Berlin-ERNK taraftarları

Newroz Bayramı kutlama gecesi:
Tarih: **28 Mart 1992**
Saat: **15.00**
Yer: **Audi Max TU, Str. des 17. Juni**

ERNK Başkanı Abdullah ÖCALAN yoldaşın Kürdistan halkına çağrısı:

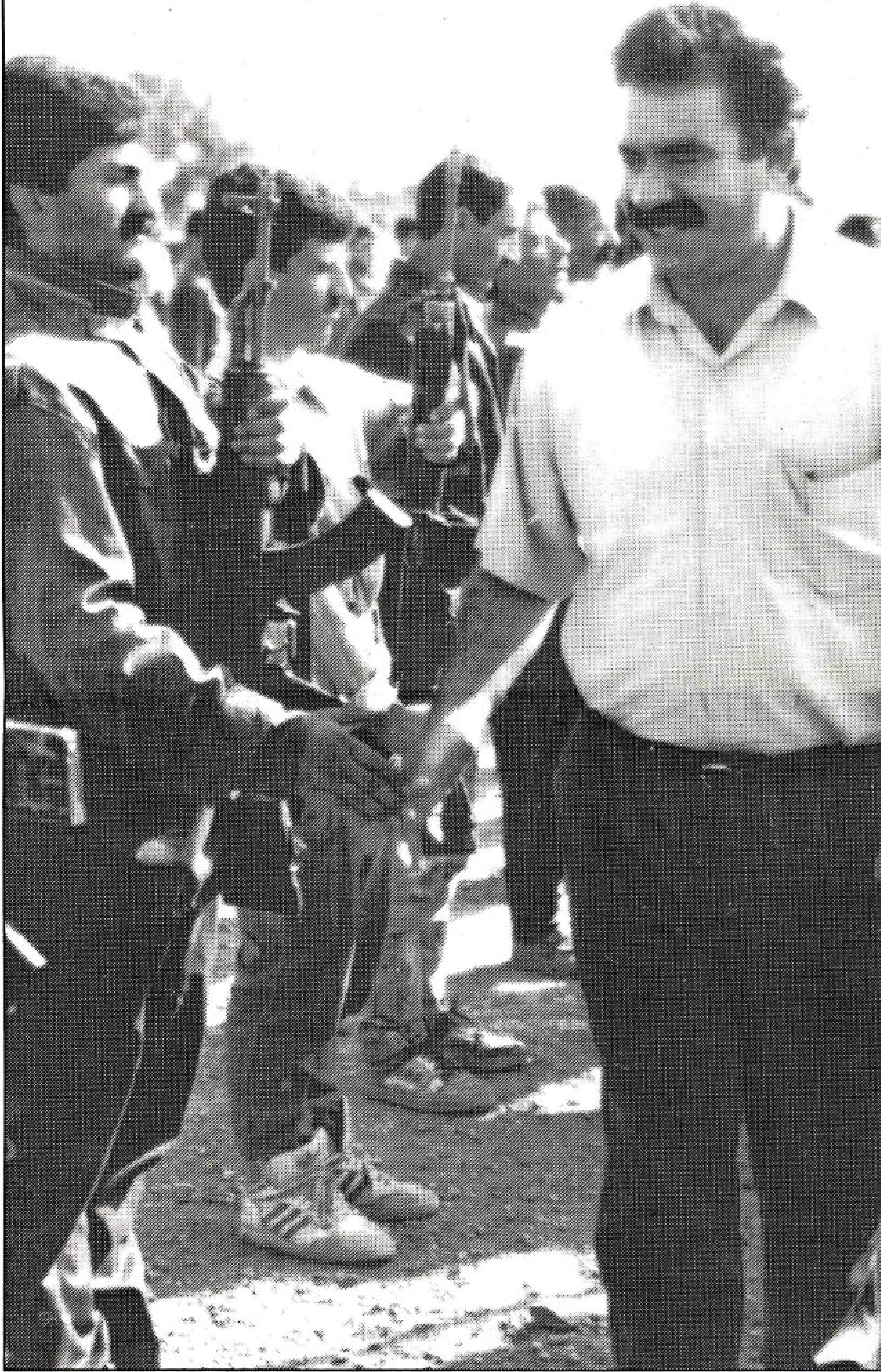
Lanetli tarihimizi yerle bir etmek için, imhadan başka birşey düşünmeyen düşmanı kovmak için, hakkımız olan zaferi elde etmek için ayaklanalım, savaşalım ve zaferden başka hiçbir şeyi kabul etmeyelim!

Mazlum, cefakar, yiğit Kürdistan halkı!

Nereden bakarsak bakalım, hangi gerekçeyi sıralarsak sıralayalım; dine, felsefeye ve bilime bakarak bunu kendi yaşamımızla kıyasladığımızda görüyoruz ki, eğer biraz namustan, saygıdan, insanca yaşamdan bizim de payımız olacaksa, artık hiçbir gerekçeyle kabul edilemeyecek, mazur görülemeyecek düşmanın bize dayattığı bu yaşama nihai darbeyi vurmak için her şeyimizi ortaya koymamız gerekiyor. Şimdi bunu daha iyi görüyor, biliyor ve daha fazla inanıyoruz.

Düşmanı bir an önce başımızdan atmak ve bu lanetli yaşamı yerle bir etmek için bizden ilerleme bekliyorsunuz, bizden görev bekliyorsunuz. Buna karşı biz de diyoruz ki, biz bu büyük yürüyüş için, bu büyük Kürdistan Devrimi için savaşı şimdiye kadar hazırladık, bunun için yaşadık ve savaştık. Bundan sonra da her şeyimizle kendimizi ortaya koyarak, bir insan için, bir halk için ne gerekliyse bunu kazanmak, bu nihai kazanma kararımızla bir tekimiz de sağ kalsa ondan başka hiçbir şey kabul etmeyecek kadar şanlı yürüyüşümüzü gerçekleştirmek için artık birlikteyiz. Hep birlikte böylesine tarihi bir görevle karşı karşıyayız ve bunu bir fırsat olarak değerlendiriyoruz. Bilim adına, din adına, felsefe adına hareket edenler de bu tarihi gelişmeyi görmek ve ona göre davranmak durumundadır.

Gerek tarihsel ve gerekse güncel olarak insanlığın hiçbir biçimde kabul edemeyeceği bu lanetli yaşamı, hem de çok kısa bir sürede yerle bir etmek için sözleşiyor, bunun için bu büyük kararı birlikte vermeye çalışıyoruz. Karşımızdaki düşman öyle bir düşman ki, her gün kardeşlikten bahsediyor, birlikten, beraberlikten bahsediyor. En son gelen hükümete, Demirel-İnönü Hükümeti'ne bakalım. Bunları çok iyi tanımamız gerekiyor. Bize dayanarak hükümete gelen bu baylanın, nasıl hükümet olduklarını bile bilmeden, Özal'ın o faşist, kontracı özel savaş hükümetini geride bırakacak bir biçimde bu karda-kışta, emperyalist devletlerin de yardımıyla elindeki en son tekniğini, uçaklarını, helikopterlerini, toplarını, "kardır, fırtınadır, kaçamazlar" deyip, üzerimize boşalttıkça, bizim için imhadan başka birşey düşünmediğini siz de çok iyi görüyorsunuz. Halkımıza dayanarak işbaşına gelenler, yüzyıllardan beri halkımıza dayanarak Anadolu'yu işgal eden, birçok halkı tarih sahnesinden silenler, şimdi yine bize, halkımıza dayanarak, sözde halka şefkat göstererek, onun tarihinde ilk defa en fedakar, en kahraman evlatlarını, PKK'yi imha etmek için kullanmak istiyorlar. Güya size şefkat gösterecekler, sizi şefkatle kazanacaklar, ama sonra ne yapacaklar? PKK'yle sizi ayıracaklar, partinizi, sizin gözünüzün bebeğini çıkaracaklar. Bunun adı da size şefkatmiş! Bunlar, bu kadar aşağılık, tehlikeli bir güruhtur. Düşünmüyorlar; PKK nedir, PKK'liler kimdir, Kürdistan halkı kimdir? Eğer bugün Kürdistan varsa, Kürt halkı varsa, bu PKK'nin eseridir. Bugün siz halkımız için bir şeref ve onur varsa, çok açık ki bunu PKK sağlamıştır.

"... 20. yy. büyük Kürdistan devrimiyle kapanacaktır"
Foto: Berxwedan

İşte gözlerinizin içine baka baka bu yalanı söylüyorlar ve böylece sözümona sizleri kazanmaya çalışıyorlar. Hiç şüphesiz, bu oyunu, yüzyılların bu oyununu biliyorsunuz. Sizi şimdiye kadar din adına, bilim adına aldattılar. Diyebiliriz ki, aldatmak için ne varsa hepsini kullanarak sizi bugüne kadar aldattılar. Fakat partimizin sayesinde bu günler geçti. Eğer dünyada aldatılamayacak bir tek halk varsa, o da siz Kürdistan halkıdır. Bugün Sovyet halkını bile aldatabildiler; o büyük Sovyet halkını, o büyük Ekim Devrimi'ni yapan halkları bile aldattılar ve karşı-devrimin pençesine düşürdüler. Fakat sizler, tam da böyle bir dönemde bu en ileri sosyalist halk denilen Sovyet halkını bile geride bırakacak kadar dünyanın en önünde, aldanmayan, aldatmaya fırsat vermeyen bir halk olarak yürüyor ve her şeyi göze alarak savaşıyorsunuz. Bu hiç şüphesiz, büyük bir mutluluktur ve dünyayı da arkasına alsa, bu düşmanı yerle bir edecek gerçek kuvvettir.

Sizlere kendimizi, partimizi yeniden tanıtmayı gerekli görmedim. Her gün yanıbaşınızda bir kahramanlık abidesi gibi dikilen şehitler var. Düşmana teslim olmamak için son kurşunu kendine sıkan oğullarınız, kızlarınız var. Özgürlük için yaşamı hiçe sayan, kar, fırtına, soğuk nedir demeden her gün yanıbaşınızda direnerek şehit düşen kahramanlık abideleri var. PKK, bunların partisidir. Biz, yaşamı bundan ibaret görüyoruz. Bütün PKK'liler böyledir diyoruz. İşte bu, gerçek şeref ve onurunuzdur.

Kürdistan bugün Kuzey'de Güney'de, Doğu'da Batı'da biraz ayağa kalkıyor. Bu, bütün yüzyılların baskısını, terörünü, işkencesini yerle bir ederek, her türlü sahtekarlığı bir tarafa bırakarak büyük bir Kürdistan devrimini gerçekleştirmek içindir. Ve ilk defa yaşanmaktadır. Bu, ülkemizin güneyini kuzeyini birleştirmek için çıkardır. Her türlü mezhepten, her türlü bölgeden, her türlü aşiretten, kabileden okumuş-okumamış, kadın-erkek, çocuk-ihtiyar tüm halkımızı birleştirerek ayağa kaldırma ve büyük bir birliği yaratma böyle gerçekleşiyor, bunun için yaşıyoruz.

1990'lı yıllar, sizlerin yılları, Kürdistan halkının ayağa kalkma yılları. Dünyadan, tarihten hesap soran, neden kaybettiğini, niçin kazanmak gerektiğini bilen ve varsa kayıp nedenleri mutlaka bunu ortadan kaldıran, kazanmak için ne gerekiyorsa onu yapan bir halk olarak dünya sizleri, bizleri görüyor. Tarihte devrimler vardır. Bir islam devrimi vardır; Arap halkını, Arap kültürünü yansıtır ve insanlığa ileri bir ışık taşır. İslam devriminin bu özelliği hala günümüze kadar devam eder. Bir Fransız devrimi vardır, tüm Avrupa'yı ayağa kaldırır. Bu devrim hala insanlığa ışık taşıyor. Yine, bir Rus devrimi var. Bu devrim halen insanlığın umudu olmaya devam ediyor. Böylesine büyük devrimlerin yüzyıllara sığan etkileri vardır.

İşte bir Kürdistan devrimi de şimdi tarih sahnesine çıkıyor. Biz inanıyoruz ki, Kürdistan devrimi de, insanlığın büyük devrimleri islam devrimi, Fransız devrimi ve Rus sosyalist devrimi kadar bir etki yaratacak ve 20. yüzyılın sonuna yaklaşırken, bu asır Kürdistan devriminin insanlığa sahip çıkmasıyla kapanacaktır. Bu yüzyılda bizi tamamen bitirmek istediler. Biz de bu yüzyılın sonunu tam tersine görkemli bir devrimle kapatmak istiyoruz. Bu devrimin aşkı, bu devrimin tutkusu ve bilinci bir halkı kırk defa yeniden yaratabilir. Hele bu halk Kürdistan halkı gibi ateşten bir halksa, dağların doruklarında soğuğun donduramadığı, sıcağın eritemediği bir halksa böylesine görkemli bir devrime kavuştuğunda, dünyada hiçbir halkın cesaret edemeyeceği bir savaşımı, bir yiğitliği ve sonuçta kazanmayı mutlaka ortaya çıkaracaktır.

Sizleri, bu temelde tarihi bir gelişmenin içine girdiğimizi belirterek selamlarken, bir gerçeği dile getirdiğimizin bilincindeyim. Artık bu, bir hayal, umut değil, her gün adım adım gerçekleştirdiğimiz bir rüyamız, bir hayalimiz ve hakikatimiz oluyor. Bütün insanlık tarihine baktığımızda görüyoruz ki, büyük devrimler büyük halkları, büyük ulusları yaratmıştır. Biz devrimci savaşımızla gerçek şeylerle kurtuluş istiyoruz. Başka şeylerle lekelenebilecek bir özgürlük olamaz. Amerika'sı, Avrupa'sı, Türk'ü, vd. bize zulümden, sömürüden başka birşey veremez. Her şeyi ancak ve ancak kendi bilincimizle, kendi ellerimizle kazanacağız. Bu yıllar, işte bu yüzden Kürdistan halkı açısından büyük önem taşıyor. Bu yıllar, '90'lı yıllar sizin yıllarınız oluyor.

Biz, partimizi 1970-80 arasında ortaya çıkardık. Bir avuç kahraman insanı ortaya çıkarmaya çalıştık. Bu, partimizin doğuş yıllarıydı. '70-80 arası PKK'nin, sizleri tarih sahnesine çıkarmak, bugünkü özgürlük yürüyüşünüze imkan vermek için ortaya çıktığı yıllardır. 1980-90 arası, düşmanın, bu azgın 12 Eylül faşizminin bizi imha etmek, sizi de tarih sahnesinden kaldırmak için tüm dünyayı da arkasına alarak bize yüklendiği yıllardır. Zindanda görülmedik işkenceyi dayattı, dağlarda beş kişiye karşı binlerce it sürüsünü saldırtarak peşimizi bırakmadı; bizi imha etmek için her şeyini ortaya koydu. Ama bunu başaramadılar. Partimiz direndi, olgunlaştı ve 1990'ı hazırladı. Ve sizler de baktınız, gördünüz; büyük kahramanlar yaratan PKK, sözünün eri, Kürdistan halkının tarihte biricik gurur kaynağı, bunun bilinci, örgütü ve büyük direnişini gerçekleştiren PKK sizlere öncülük edebilir, buna dayanabilir ve artık ayağa kalkabilirsiniz. Nitekim ayağa kalktınız da. Ve artık şunu söylüyorum: *1990-2000 yılları* arası Kürdistan halkının dünya çapında zafer kazanacağı yıllardır.

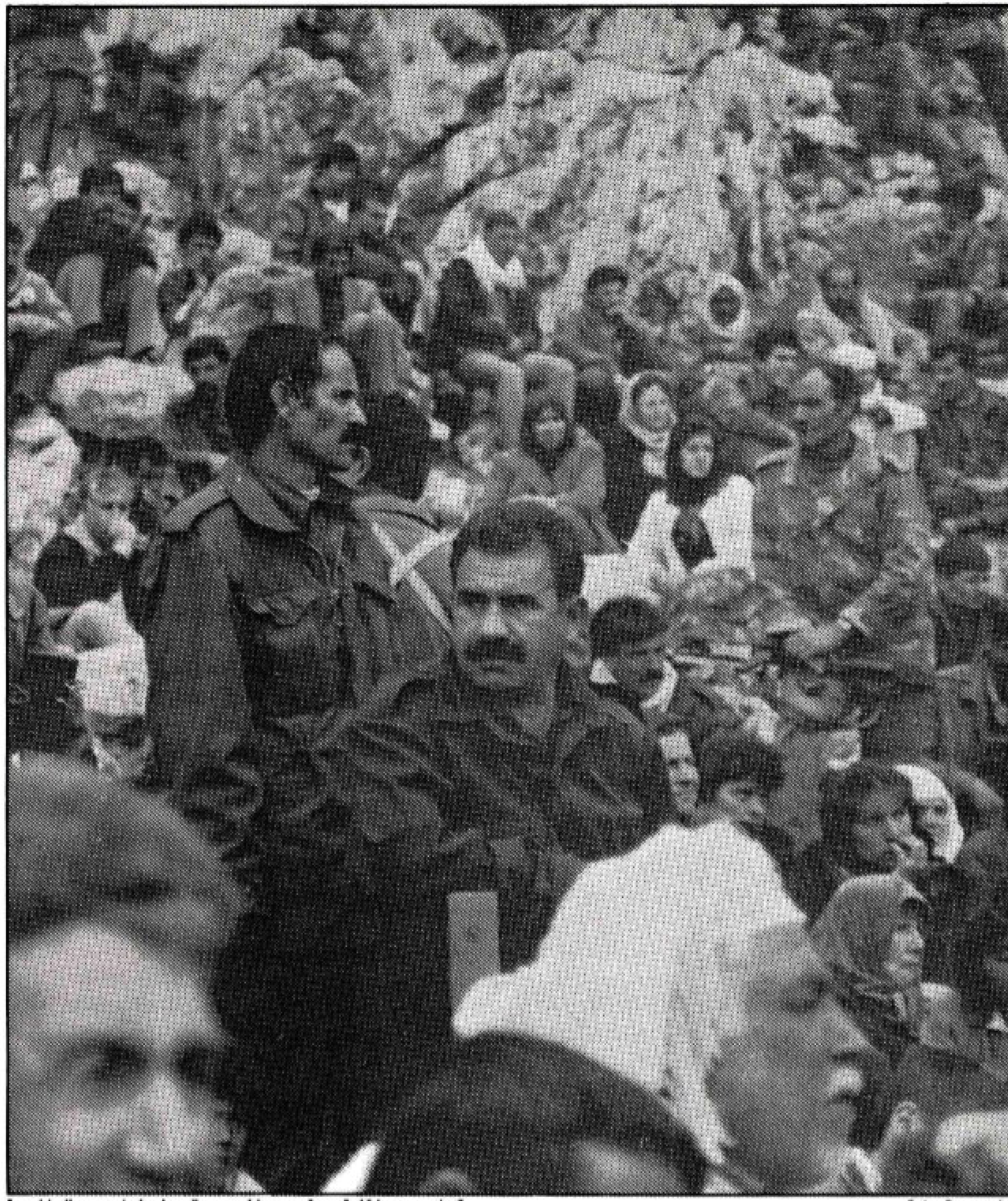
Evet, görüyorsunuz ki, başlangıçta ürkek, fazla cesaretli olmayan adımlar, nelere yol açıyor. Açık ki, bu düşman karşı çıkılamayacak bir düşman değildir. Kan döküyor, ama bu o kadar mühim değil, o ne kadar kan dökerse biz de o kadar temizleniyoruz, bin yılların kirini pasını kanımızla yıkıyoruz. Şimdi bunu anlamış durumdayız. Bizi eskiden, sizi şöyle imha ederiz, böyle imha ederiz diyerek korkutuyorlardı. Önderler kötü olduğu, dönem kötü olduğu ve, halkımız kendisi için savaşmadığından dolayı bu böyle oldu. Şimdi ise doğru yolu gösterdik, iyi bir dönem ve Kürdistan halkının birliği vardır. Aşiret önderlerinin, ağaların dönemi geçti. Bizim önderliğimiz, tamamen halk için ayağa kalkan, halkını bilinçlendiren ve onunla yürüyen bir önderliktir. Dikkat edin, bu sefer devrede siz varsınız ve onun için diyoruz ki, böyle ayağa kalkan bir halk ne katliamla durdurulabilir, ne topla, tankla, uçakla durdurulabilir. Bunu görerek yürüyorsunuz ve her gün yeni bir mevzi kazanıyorsunuz.

İşte biz de buna dayanarak diyoruz ki, '90'lı yıllar sizindir. 1992'ye girdik. '92'nin sizin yılınız olması için, düşmanın hala vazgeçmediği imha ve inkar politikasını yerle bir etmek için, meselelerimizi istiyorsa barışla, siyasetle hallederiz, yok ille de savaşla her seyi halletmek istiyorsa, biz de ona layık olduğu dersi savaşla veririz. Bunu düşmana göstermek için, nitekim sizler de şimdi daha sağlam yürüyorsunuz. En değerli evlatlarınızı bunun için verdikten sonra, veremeyeceğiniz başka bir şeyiniz kaldı mı? İşte 1992 yılını, Newroz'unu böyle karşılıyoruz. Bu büyük karşılamayı gördüğümüz ve bunu şimdiden yaşadığımız için mutluyuz.

Sevgili Kürdistan halkı!

Böyle günler her zaman ele geçmez. Böyle yıllar, her zaman kaderimizi çizeceğimiz yıllar olarak önümüzde durmaz, her zaman böyle fırsatlar doğmaz. Biz bunun için diyoruz ki, madem bu kadar şehit kanı var, madem dünya halklarından biri haline geliş var, madem tecrübelerimizle bir şeyler elde edebileceğimizi gördük, o halde bizi topyekün ayağa kalkmamıza götürecek ve zafere yakınlaştıracak bu yılımıza iyi bakalım, bunun hakkını iyi verelim. Sizlerle çok sohbetler yaptık. Siz değerli halkımızın gerçeğini ve görevlerini her zaman açıklıkla ortaya koymaya çalıştık. Şimdi kısaca yine koymaya çalışalım. Serihildan, ayaklanma sizin savaşınızdır. Zaten içine girmişsiniz, görüyorsunuz. Ama daha büyüğünü, daha sonuç alıcı olanını yapmak için yerine getirmemiz gereken işler var. Partimiz karar veriyor, bu konuda üzerine düşen her şeyi yapmanın büyük hazırlığı içinde. Bu yılı büyük bir bilinç, plan ve örgütlülükle karşılamak için, bu Newroz'u yakalamak ve düşmanın bütün iddialarını, sahte reformcu yönelimlerini tamamen boşa çıkarmak için veremeyeceğimiz hiçbir şey yok. Bunun için cesaret gerekiyorsa cesaret, fedakarlık gerekiyorsa fedakarlık, silah gerekiyorsa silah, sopa gerekiyorsa sopa, taş gerekiyorsa taş, doğayla gerekiyorsa doğayla savaşalım. Eğer insan kazanmayı ahdetmişse, bu savaş kendisinden ne istiyorsa onunla düşmanın bu ümitsiz politikası üzerine yürüyebilir. Bu savaşta çok kan dökülebilir. Biz her zaman çok kanın akmasından değil, kanın kesilmesinden korkarız. Bu cehennem gibi yaşamı, lanetli yaşamı ne yapacağız? Herkesle her şeye hizmet eden, herkese her şey için işçilik yapan, askerlik yapan, kulu kölesi olan bu yaşamı biz ne yapacağız? Bu açıdan, canımız, kanımız gidecek deyip, eskisi gibi sahte bir yaşama yapışmaya gerek yok. Eğer bu kan, bu lanetli durumdan kurtulmak içinse, eskiden dendiği gibi günahtan kurtulmak sevaba girmek, haram yaşamdan kurtulup helal yaşama girmek içinse gereklidir. Namuslu, onurlu yaşama girmek için gereklidir. Görüyoruz ki, bize dayatılan yaşamda aldatılma ve korkutulma vardır. Bu yaşamı biz ne yapacağız?

Çok düşündük, çok tartıştık ve düşmana çok şeyler söyledik. Madem binyıldır kardeşçe birlikte yaşadık, kardeşiz; insan kardeşine bunu nasıl reva görür, bu nasıl kardeşliktir ki, her şeyi kendi açısından ele alıyor? Sözümona dilimize özgürlük veriyor; bu nasıl özgürlüktür ki, kimse yarın başına neyin getirileceğini bilemiyor, güven duyamıyor? Bu ne biçim özgürlüktür ki, kontrası devrede ve PKK'nin işini bitirirsek size ne yapacağımızı gösteririz diyor? Bu ne biçim siyaset ve özgürlüktür ki, gerçekten her şeyini ortaya koyarak bu gelişmelere yol açanı imha edelim, sonra sizin işinizi görelim deniyor? Sözümona kurnaz, sözümona kendine çok güvenen bu siyasetçiler ve bunların devleti, görüşmekten, meseleleri siyasi olarak halletmekten anlamıyor. Bin yıldır aldatmış, kullanmış ve aynı şeyi halen sürdürmek istiyor. Bunlar, ya kendine çok güvenen birer kabadayıdır ya da çok gözükara bir sahtekardır. Kaba kuvvetle birlikte eski yöntemlerini de kullanarak bizim işimizi bitirmeyi kafasına koymuş ve eskisi gibi meseleyi halledeceğine dair iyice inanmış bir düşman var karşımızda. Türk sömürgeciliği, Türk devleti, Türk hükümeti gerçekten böyledir. İnsanlıktan, gerçek kardeşlikten anlamıyor. Biz Türklerin aleyhine çalışacağımızı söylemedik, Türkiye'yi böleceğimizi söylemedik. Biz dedik, Türklerle barış içinde, eşit ve özgür temellerde birleşmek istiyoruz. Bunun için, sorunlarımız var, gelin tartışalım, dedik. Ama anlamıyorlar. Yok ille de PKK'yi ezecekler de başsız, kuvvetsiz, siyasetsiz Kürt halkına şefkat göstereceklermiş! Bunun ne kadar iler sahtekarca bir yaklaşım olduğu ve her gün ısrarla dayatıldığı ortadayken, biz de bir ayaklanmaya gidelim, dedik. İşte bunun için diyoruz ki, ayaklanma, serihildan hazırlıklarımıza ve gerillaya daha fazla sarılacağız. Gerilla ülkemizin bütün dağlarında yuvalanmıştır. Serhat'tan Amanoslar'a, Binboğa'lardan Zagros'lara kadar bütün dağlar gerilla birimlerimiz tarafından tutulmuştur. Halkımız, yine Serhat'tan, Doğu Beyazıt'tan, Dersim'den tutalım Süleymaniye'ye kadar birlik bütünlük içinde sesimizi dinliyor ve parti etrafında birleşerek ayağa kalkıyor. İlk defa bunlar oluyor ve biz de diyoruz ki, bu seferki ayaklanmamız, bizlere kazandıracaktır. Hemen belirtelim ki, Türk halkı da artık kendi lanetli bu sömürgeci-faşist devletinin uygulamalarını kabul edemez. Onun artık hiçbir menfaatinin olmadığı anlaşılmıştır. Türk halkı da artık bu yıllarda bu lanetli faşist devlete ve hükümetlerine yönelmesini bilecektir.

"... Halkımız için bağımsızlık ve özgürlük esastır" Foto: Berxwedan

Değerli halkımız!

Partimiz daha şimdiden aranızda. Ayaklanma için, gerilla için güçlerini seferber ediyor. Tüm partililere hemen şunu belirtelim ki, halkın içindesiniz, halkın arasındasınız; bu sene daha fazla serihildanlaşın. Serihildanlar için bütün şehir ve köylerde komiteler, temsilcilikler kurulacak, var olanlar güçlendirilecektir. Her köye bir serihildan temsilcisi, her kente bir serihildan komitesi için gerekli adımları daha şimdiden pekişmiş olarak, geliştirerek atıyoruz. Ayaklanma bir örgütlenmedir; her şeyimizi ortaya koymadır; herkesin katılacağı bir savaş biçimidir. Duasını esirgemeyenden tutalım sopasını-taşını sallayana, çakı çekenden tutalım silahını konuşturana kadar herkes gücü oranında, fırsat bulduğu her şeyle görevini yapacaktır. Köyden tutalım şehre, şehirden tutalım dağa kadar her yol işlenecektir. Köyde yaptık, komşu köyde, köy dar geldi, şehirlere, şehirler dar geldi dağlara doğru yol alırız. Dağlarda artık savaşmak isteyen herkese yer vardır, silah da vardır.

Yurt dışında bunun için gerekli olan her şey hazırlanmıştır. Karadeniz kıyılarından tutalım Gürcistan, Ermenistan, İran, Irak, Suriye ve Yunanistan'a kadar her taraf ayaklanan, savaşan Kürdistan halkına yer gösterecek, ona cephe gerisi görevi görecek durumdadır. Eskisi gibi tecrit etme, yalnız bırakma devri geçmiştir. Kaldı ki, Türk halkı içinde de milyonlarca Kürdistanlı insan vardır. Onlar da görevlerini yerine getirecektir. 10 milyonu aşkın Kürdistanlı Türkiye metropollerinde İstanbul'da, İzmir'de, Ankara'da, Adana'da, Antalya'dadır. Onlar da bir Kürdistan'daki halk kadar Türk halkıyla, Türk devrimcileriyle birlikte mücadele vereceklerdir. Görülüyor ki, eskisi gibi tecrit etme, Kuzey'i Güney'den ayırma, Sünniyi Aleviye, Aleviyi Sünniye karşı çıkarma devri geçmiştir. Dersim'i Diyarbakır'dan koparma, Botan'ı Diyarbakır'dan ayırma devri geçmiştir.

Bunun için düşman işbirlikçileri, Irak'taki sahte Kürt önderliği bize karşı kullanmak istiyor, ama bunun devri de geçmiştir. Hudutlar da, Güney de büyük Kürdistan devrimine hizmet ettirilecek duruma getirilmiştir. Görüldüğü gibi bütün bunlar, bize ayaklanma ve ayaklanmaları kazanma fırsatını veriyor. Her şeyden önce öncümüz var, partililer var. Bunlar gayet yetersiz de olsalar, görevlerini yapacaklar; ispatlanmış kişiliklerle en zor şartlarda bile üzerlerine düşeni esirgemeyecekler. Gerillamız var. Gerilla her bakımdan yanıbaşınızdadır. Ayaklanmaları koruyabilir, geliştirebilir. Zorlanıldığında yanına gelebilecek herkesi savaştırabilir. Gerilla tüm bunlara hazırlıklıdır.

Dolayısıyla, sizlerin bu büyük tarihi fırsatı değerlendirmeniz için, diyoruz ki, 1992 yılını iyi değerlendireceğiz. Savaştır, kanlı olur, kansız olur. Ama mevcut yaşamın kader olmadığı ve özgürlüğün bizim halkımızın da hakkı olduğu ne inkar edilebilir ve ne de bunun elde edilmesi önlenebilir. Dünyada 40 milyona yakın bir ulusun adının ve ülkesinin bile tanınmaması insanlığa aykırıdır. Yoktur, böyle bir halk yeryüzünde. Onun için kazanacağız. Yarım milyonluk uluslar bile devlet haline gelmiştir. Her gün yeni devletler doğuyor. Elbette ki tarihin en eski halklarından olan Kürdistan halkı da kendi bağımsız, özgür iktidarını kuracaktır; bu kadar gecikmiş de olsa, bizi var edecek, özgür kılacak hakkımız olan kendi iktidarımıza doğru yol alacaktır; parça parça, derece derece kendi halk iktidarımızı inşa edeceğiz.

Size, bir konuşmamda bu savaş yılında kendi ulusal meclisimizi de nasıl kuracağımızı anlatmıştım. Bu yıl, aynı zamanda ulusal meclisimize seçeceğiniz delegelerle yürüme yılıdır. Artık düşmanın meclisinde bize yer yok, orada konuşmaya hakkımız bile yok. Bunu çok iyi biliyorsunuz. Bu yılı Kürdistan için Ulusal Meclis, Ulusal Kongre'nin yaratılması açısından değerlendireceğiz. Aranızdan en iyi insanları, savaşta ispatlanmış, sizi her bakımdan savunan, gerektiğinde bunun için hayatını ortaya koyan insanları delegeleriniz olarak seçecek ve savaş alanlarımıza göndereceksiniz; onları Ulusal Meclis'e doğru koşturacaksınız. Kürdistan Ulusal Meclisi, sizin her yönden kaderinizi tartışmak, kanunlaştırmak, Kürdistan devriminin yasalarını ortaya çıkarmak, denetlemek için gereklidir ve bunu da siz, bizzat seçtiğiniz, layık gördüğünüz insanlarla gerçekleştireceksiniz. 1992 yılı, bu bakımdan da sizi, yüzyılların umudu olan temsilcilerinize kavuşma, onların eliyle kaderinizi belirleyerek dünyaya ispatlama ve yürütme göreviyle karşı karşıya bırakıyor. İnanıyoruz ki, bu görev de gerçekleşecektir. Serihildanlar gelişecek, savaş gelişecek ve bu, Ulusal Meclis'i ve ona dayalı bir ulusal hükümeti de ortaya çıkaracaktır. Artık başka hükümetler elinde oyuncak olmaya gerek yoktur. Başka meclisler bizim kaderimizi belirleyemez. Hakkımızda ölüm fermanlarının çıkarıldığı bu meclislere de gerek yoktur. Özgürlüğümüzü kanunlaştırmak ve kendi hükümetimizi oluşturmak için kendi meclisimizi kuracağız ve bu çerçevede ilerleyeceğiz.

Bütün Kürdistanlıları bu temelde bir daha güçlü bir biçimde ayağa kalkmaya, yürüyen serihildan hareketini daha da genişletmeye ve derinleştirmeye çağırıyoruz. Şimdiye kadarki duruma, gerekçe ne olursa olsun bir son verelim diyoruz. Köleliğe mazaret olmaz, düşkünlüğe mazaret olmaz. Gün ayağa kalkma günüdür. Gün her şeyi kazanma günüdür. Gün vatanı ve özgürlüğü kazanarak altın gibi bir yaşamı elde etme günüdür. İşte bunun için şimdiye kadar aldatılan, korkutulan ve bize inanmayanlar oldu, ama bunların hepsi geçmiştir. Artık korku ve aldanma yoktur, sonuna kadar davanın haklılığına ve kazanacağımıza dair inanç vardır. Eğer ille de bir kaderden bahsedecek-sek, diyeceğiz ki, bizim kaderimiz özgürlüktür. Savaş, özgürlük için vazgeçilmez bir iştir. Öyle kabul edecek, yürütecek ve mutlaka kazanacağız.

Bu temelde, bu önümüzdeki yılın ve yılların üzerine giderken, her zamankinden daha fazla uyanmış, eylemli ve hareketliyiz. Burada tekrar söylüyorum: Düşman, gerçekten düşmanca faaliyetlerine son vermek istiyorsa, birlik-beraberlik, kardeşlik istiyorsa, gelsin halkın yüce temsilcileriyle konuşma gücünü göstersin. Eğer söyleyecek bir sözü varsa, bu sözü utanmadan söylesin. Artık nasıl konuşacağımızı, neyi isteyeceğimizi çok iyi biliyoruz. Halkımız için bağımsızlık ve özgürlük esastır. Türk halkı, Arap ve Fars halkları nasıl ki bunlardan vazgeçmiyorsa, biz de vazgeçmeyeceğiz. Eşitlik ve özgürlük nasıl onların hakkıysa, sizin de, bağımsızlık, özgürlük ve eşitlik temelinde birlikten başka hiçbir şeyi kabul etmeme hakkınız vardır ve bu bizim için şeref ve onur davasıdır. Kardeşlik denilince, bundan başka hiçbir şey anlaşılmamalıdır. Önümüzdeki döneme böyle gireceğimizi tekrar belirtiyorum. İnanıyorum ki, bu yürüyüş görkemli bir yürüyüştür. Başlamış olan bu yürüyüş daha hızlı adımlarla sürecek ve mutlaka zaferle sonuçlanacaktır. Gerekirse milyonlarımızı vererek, bu vatanı onurlu ve şerefli insanların diyarı haline getirmek için, o adının bile kabul edilmediği Kürdistan halkını dünyanın en şerefli uluslarından, halklarından birisi haline getirmek için her şeyimizi ortaya koyacak ve kazanacağız.

Bütün dostlarımıza, başta Türk, Arap ve Fars halkları olmak üzere dünyanın bütün halkları adına konuşan, onu temsil etme iddiasında olanlara da çağrı yapıyorum: Halkımızın bu vazgeçilmez kutsal haklarını tanıyın! Şimdiye kadar eğer kendimizi tanıtamadıysak, bu yaşadığımız kör ve lanetli tarihe ve sahte önderlere bağlıdır. Bu tarihi yırtıyoruz, sahte önderleri de aşıyoruz. Bu açıdan, sizin için de vazgeçilmez şeref ve onur olan, her şeyiniz olan bu bağımsızlık yürüyüşümüze saygı gösterin ve destekleyebiliyorsanız destekleyin, desteklemiyorsanız engellemeyin ve düşmanımıza da kötü alet olmayın.

Bu temelde dünyaya davamızı haykırırken, en başta kendimize güvenmemiz gerektiği açıktır. Kendine güvenen, kendi usulüyle savaşan bir halk gerçekten yenilmezdir. Bu atom bombasından da daha büyük bir bombadır. Çok kısa olarak şunu belirteyim: Halkımın içinde en zayıf birisi, belki de hepinizden daha zayıf, tek bir kelime bilmeyen, tek bir kişinin adını bile kabul etmediği, ben Kürdüm bile denmediği bir yerde tek bir fişeğe bile sahip olmadan yola çıkan, herkesin yıllarca kaçtığı bir kişi olarak ben bugün sizlerin büyük mazharına, sevgisine layık olan birisi olarak diyorum ki, en zayıf birisi olarak benim tecrübem istenildiğinde nelerin ortaya çıkarılabileceğini göstermiştir. Eğer bizden birşey öğrenmek istiyorsanız, bizim yaşamımıza bakın, hiçlikten, yokluktan çıkarak nelere kadir olduğumuzu, neleri yaratabildiğimizi görün. En zayıfınız bunu yapıyorsa, siz bin defa bizden daha fazlasını yapabilirsiniz. Bütün oğul ve kızlarınız, genç ve yaşlılarınız benden daha fazlasını yapabilir, buna inanıyorum. Şimdiye kadar size bunun yolu yöntemi gerekliydi. Biz size onu gösterdik. Bundan daha fazla işler de yaratılmıştır. Dolayısıyla her Kürdistanlıyım diyen, bu davada ben de varım, diyen daha fazlasını yaratabilir. Eğer biz bugün tüm dünyanın, dostun da düşmanın da tanıdığı bir halkı yaratmışsak, buna yol açmışsak, siz bizden daha fazlasını yapabilir, bağımsız ve özgür bir halk olarak kabul edebilirsiniz. Bundan hiçbir kuşkunuz olmasın. Her Kürdistanlıyım diyen, bu onur savaşında şerefle benim de yerim vardır, diyen biraz akıllı yürüsün, nerede nasıl davranması gerektiğini iyi bilsin, nerede nasıl vurmak gerekiyorsa, nerede nasıl çekilmek gerekiyorsa, konuşmak, ikna etmek gerekiyorsa, bunu doğru yapsın, bu savaş sanatını doğru uygulasın. Bunu yapanlar, bizimkinden daha fazlasını sizlere, hepinize kazandıracaktır.

Ben, bu temelde bütün Kürdistanlıları ve onun öncüsü PKK'lileri ve savaşçıları bir kez daha kendilerini yoklayarak, hazırlayarak ayağa kalkmaya, nihai olarak kaderlerini tayin etmek, zaferden başka hiçbir şey kabul etmemek, büyük Kürdistan devrimiyle insanlığa en değerli armağanı sunmak için her şeylerini ortaya koymaya, kendi halk savaşımı usulleriyle savaşarak bunu başarmaya, bu konuda hiçbir iç ve dış engeli tanımamaya çağırıyorum. Şimdiye kadar bilerek veya bilmeyerek düşmana alet olanları, ona hizmet edenleri de artık buna son vererek, bu şanlı yürüyüşe katılmaya, alacağımız af yasasıyla düşmana alet olmuş ne kadar insan varsa affederek, bu şanlı 1992 ve sonrası atılımına katılmaya, şanlı 1992 Newroz'unu karşılamaya ve bu şanslarını iyi kullanarak namuslu ve onurlu yaşam uğruna savaşımı esas almaya, kazanmaktan başka hiçbir şeyi kabul etmemeye, devrimde tam zaferi elde etmek için her şeylerini ortaya koymaya çağırıyorum. Bununla birlikte bizim de, PKK'nin de tam zaferden, tam bağımsızlık ve özgürlükten ve bu temelde insanlıkla, komşu halklarla birleşmekten başka bir yaşama rıza göstermeyeceğimizi söylüyor, sizlere olanca coşkumuzla sevgi ve saygılarımızı sunuyoruz.

- *Yaşasın halkımızın şanlı serihildan yürüyüşü!*
- *Yaşasın Kürdistan'ın tam bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşım!*
- *Yaşasın özgür ve eşit temelde insanlıkla birliğimiz!*
- *Yaşasın halkımızı var eden, halkımızın şeref ve onuru Partimiz gerillamız!*
- *Kahrolsun düşmanımız, düşmanlarımız!*
- *Kahrolsun ona her türlü desteği sunan emperyalistler!*
- *Kahrolsun her türlü aşağılık işbirlikçileri!*

Asuri halkının kahraman evladı Mihail Bayru'nun şahadeti ve düşündürdükleri

"Ben kimim? Niçin bunu yazıyorum?

Ben Asuriyim. Babam ve annem Asuri. Ebeveynlerim yıl 1915'te Rusya'ya birçok Asuri Hıristiyanla birlikte geldiler. Kıyımlar nedeniyle dağlardaki barınaklarını terkedip geldiler.

Türkler, Asur halkını kökten kazmaya gittiler. Hükümetin verdiği emir gereği yola çıkıldı. Ele geçirdikleri bir Asuriyi dahi hayatta bırakmadılar. Asurilerin avına hayvan avına çıkar gibiydiler. Onları parçacıklara ayırdılar. Kafalarını taşlarla ölene dek ezdiler.

Babam 70 yaşında. Bizler Botan aşiretlerindeniz. Babam bu topraklara özlem duymakta ve 'Oğlum, ölmeden önce senden tek isteğim, bir gün göçtüğümüz ülkenin dağ ve tepelerine uğra (...)' demektedir." (Dr. ve Gazeteci Eliya Vartanov, 1980, Ülke Dergisi, Leningrad)

* * *

"Asur halkının çetin tarihi canlı bir biçimde gösteriyor ki, bu halkın dünya kapitalist sistemi içindeki ezilmişliği, oradan oraya savrulması, emperyalist soyguncuların aldatmalarından kaynaklanıyor." (Prof. Tarihçi ve Araştırmacı Kostantin Bar-Mattay, Moskova, Tarix El Aşuriyîn, 1985)

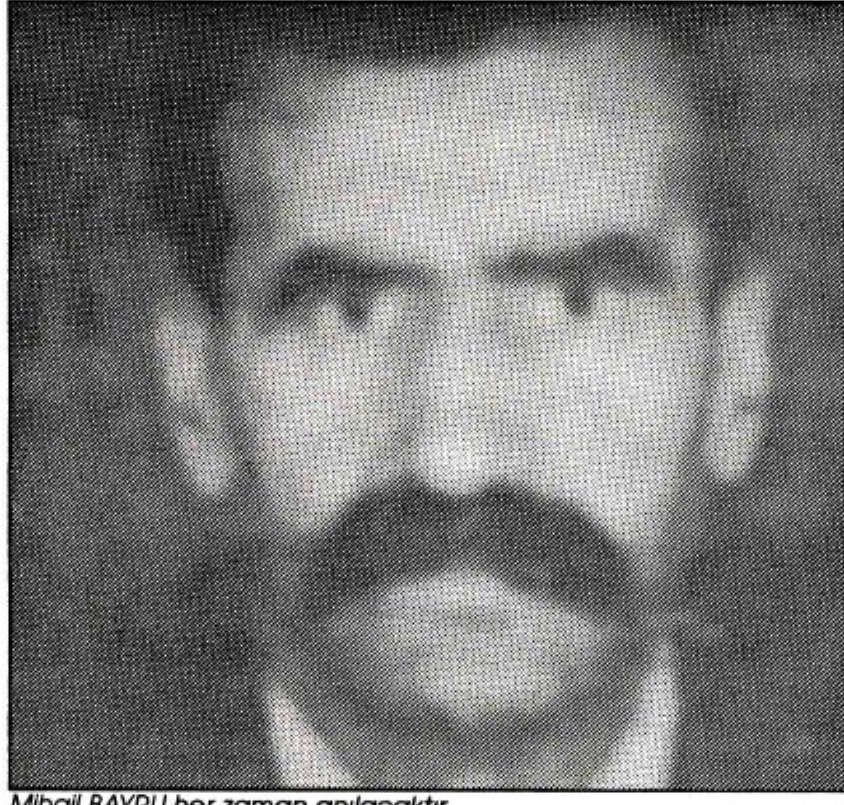
* * *

"Bu imha politikası 1923 sonrası döneminin de temel politikası haline gelmiştir. Sadece bununla kalınmamış ve bu siyaset bir de, ezilen halkları inkar etmek gibi gerici-faşist bir temelde derinleştirilmiştir. Asur halkı da dahil, Türk olmayan halkların kendi dilinde konuşması, eğitim görmesi, kültürünü geliştirmesi, gazete çıkarması vb. tüm demokratik ve insani hakları TC tarafından yasaklanmıştır." (Egartho Dergisi, 11-12. sayı, 1990 tarihli bir bildiriden)

* * *

"TC yetkilileri bizleri korkutmak istiyorlar. Onun için bizleri rahat bırakmıyorlar. Bizler bunun farkındayız... Kontr-gerilla katliamları devam etmektedir. O iki özürlü insanımız da nasibini aldı. TC'nin bölge halkına tavrı net bir şekilde faşizmdir, barbarlık ve zulümdür. Halkımız zulmü ve katliamları görünce vatanından göç etmeyi tercih ediyor.

Oysa PKK, hiçbir insanın vatanından kaçmasını istemiyor. Bilhassa halkımızın göçetmesini istemiyor. Halkımıza yönelen ufak bir haksızlığa karşı koyuyorlar. Ama gene de halkımız elinden geldiğince göçmeye çalışıyor." (Sawbo Dergisi, 4. sayı, 1991)

Mihail BAYRU her zaman anılacaktır

* * *

"TC, Asur halkını göçe zorlamakla kalmamış, 12 Eylül 1980 faşist cuntasından sonra Türk-İslam Sentezi adlı ırkçı-şeriatçı karması faşist bir ideoloji ile Müslümanlaştırma ve Türkleştirme politikası gütmüştür. Özellikle 1990-91 yıllarında devlet desteğiyle gerçekleşen tüm katliamlar kesinlikle bilinçli ve tertipli provokasyonlardır. Bu provokasyonların amacı, bizleri Kürtlerle karşı karşıya getirmektir. Ama biz TC'nin kirli oyunlarına gelmeyeceğiz." (Shemso Dergisi, Sept.- Okt. 1991 tarihli bildiriden)

* * *

"Asuriler 1945 yılında, İran'da yaşayan (...) Kürtlerin otonomi için verdikleri mücadeleyi desteklediler. Asuriler bu mücadelede yer aldılar. Ve kendileri için de kültürel haklar, okullarda Asurice öğrenim, kendi dillerinde kitap, gazete basımının sağlanmasını istediler." (Asurilerin Tarihi ve Kültürü, Nsibin Yayınları)

* * *

"Irak'ta on yıllardır süren Kürt mücadelesine Asuriler kitlesel katılıp Kürt güçleri ile omuz omuza mücadele verdiler. Irak'taki Asuriler, Kürtlerin içerisinde bulunduğu talihsizliği paylaşmaktadır." (Sovyetler'de Asuriler, Dr. Eden Naby, 1906-1914)

* * *

"XVIII. yy.'da Şair Mafiryan Simon 5 beyitten oluşan uzun bir şiir yazdı. Şiir (lafes) Süryanice harflerle Kürtçe okunur. Mafiryan'ın bu şiiri, o zaman Cizre emiri için yazdığı söylenir." (Süryanilerin Kökeni, M. A. Yakup Bilge, 1991)

* * *

"Asurlarla Kürtler arasında, kin gütme sadece kan davalarında geçerli idi, bunun dışında kin tutulmazdı. Bunlar aynı tipte insanlardı, hatta bir dereceye kadar aynı kandandılar, ama iki taraf bu gerçeği pek kabul etmiyordu." (En Küçük Müttefikimiz, Wigram, 1920)

* * *

Yukarıdaki alıntıları değişik eserlerden, dergi ve bildirilerden derledik. Şimdi de, büyük yurtsever ve ölümsüz şehidimiz **Mihail Bayru**'nun yurtdışında bulunan yakınlarının evlerinde taziye sırasında edinilen izlenimleri aktaralım.

Önce tüm şehitlerin anısına bir dakikalık saygı duruşu. Ardından şehidin en yakını Simon konuşuyor.

"Kardeşim Mihail için üzgünüz. O şerefli bir şekilde aramızdan ayrıldı. Onun ölümü, trafik kazaları vb. gibi olaylarda olan ölümlerden çok çok farklıdır. O, doğup büyüdüğü topraklardan ayrılmamış, büyük yurtseverliği ile herkesin kalbinde yer almıştı. Ezeli düşman TC'nin satın alma politikasını boşa çıkarmış ve Asur-Kürt halklarının kardeşliğini daha da çelikleştirmiştir. Onun kaldırdığı bayrağa sarıldıkça, şehidimiz rahat uyuyacaktır. O bu şekilde şehit oldu diye sevinçliyiz. Yolu, yolumuzdur."

Simon'dan sonra en yakınlarından biri daha söz alıyor:

"O, sevdiği ve ayrılmadığı kutsal vatan toprakları üzerinde şehit olmuştur. Vatanına kendini kurban adamıştır. Kürt halkının PKK önderliğinde halkımız için de attığı bu adım ve şehidimize sahip çıkışı asla unutulmayacaktır. Tarihte büyük devletlerin, Osmanlıların ve sonradan TC'nin, her iki halkın arasını açma mahiyetindeki tüm oyunları boşa çıkarılmış ve o dönemlerden gelen acılar kapanmaktadır. Kardeş iki halk artık birbirine kenetlenmektedir. Mihali'in şereflice ölümü herkese nasip olmaz. O ölümsüzdür."

Daha sonra ülkeden Avrupa'ya yeni çıkmış Y. sıcak konuşmalarıyla herkesin dikkatini üzerinde topluyor:

"PKK sayesinde halkımız, tüm yerleşim birimlerinde yaşamlarını şimdiye kadar görülmemiş bir rahatlık içinde sürdürmektedir. Müslümanlık adına yapılan talan çok gerilerde kaldı. Müslüman halkla aramızda veya feodaller ile aramızda olan çelişkilerin birçoğu, hatta tümü ortadan kalkmış durumda. PKK, feodallerin egemenliğini tam kırmıştır. Köy korucuları ve kontrgerilla olarak adlandırılan ihanet çeteleri ve Türk devletinin terör örgütleri devreye sokulmuş. Bunlar hem bizi hem de Kürt halkını rahatsız ediyorlar. Ancak PKK, nasıl ki, her gün serihildanları yayıyorsa ve gerillalar yeni mevziler kazanıyorsa, öyle de tüm pislikleri silmektedir, silecektir. Tüm halkımız Kuzey Kürdistan'da gelişen bu mücadeleye destek olmalıdır. TC hepimizin ezeli düşmanıdır. Asur halkının göçü durdurulmalıdır. Yurtdışındaki Asur insanları (Süryani, Keldani, Nasturi) ülkedeki halkımızla ilişkiye geçmelidirler. PKK, sadece bir Kürt hareketi değildir. Hepimizindir. Asur atalarının -ki çoğu Osmanlı-TC devletleri tarafından katledildi- mezarlarında rahat uyuması için bu hareket desteklenmelidir. Bu destek her şekilde olmalıdır."

Odada bulunan 18 kişi şehitlerin mücadeledeki rolü üzerindeki konuşmalarını sürdürdüler. Şehitlere sahip çıkmanın, onlara bağlılığın, ancak bıraktığı yerden mücadeleyi devam ettirmekle mümkün olduğu vurgulandı. Mihail'in yurtseverliği ve genel olarak yurtseverlik üzerinde duruldu.

Taziyeye gelenler Asur ve Kürtler idi. Ülkede halklarımız arasında kurulan dostluğun sıcaklığı, odadaki atmosferi de candan bir sıcaklığa dönüştürmüştü. Herkes, bu sıcaklığı yaratanın ülkedeki dostluk olduğunu biliyordu. Ve herkes dirilen bu sıcaklığın daha da gelişeceğine son derece inanıyor, güveniyordu.

Mihail'i yakından tanıyan G. sözlerine başlıyor:

"Katledilmeden 3 ay önce Mihail'in yanına gittim. Kısa bir süre önce yakalanmış ve TC teröristleri tarafından işkenceye alınmıştı. Vücudunda sigaralar söndürmüşlerdi. Sigara yanıklarının izi beni hayrete düşürdü. Dayanamadım ve O'na, 'Mihail gel seni yurtdışına çıkaralım' dedim. O biraz düşündü ve ardından kesin kararlılığı ifade eden bir edayla şu cevabı verdi: **'Bak! Sen şahitsin, Türk devleti beni öldürtecek. Ancak, kanımın akacağı bu topraklarda özgürlükler olacak, dostluklar daha da yeşerecektir. Buradaki yaşamı Avrupa yaşamıyla asla değiştirmeyeceğim.'**

En son olarak R. konuşuyor:

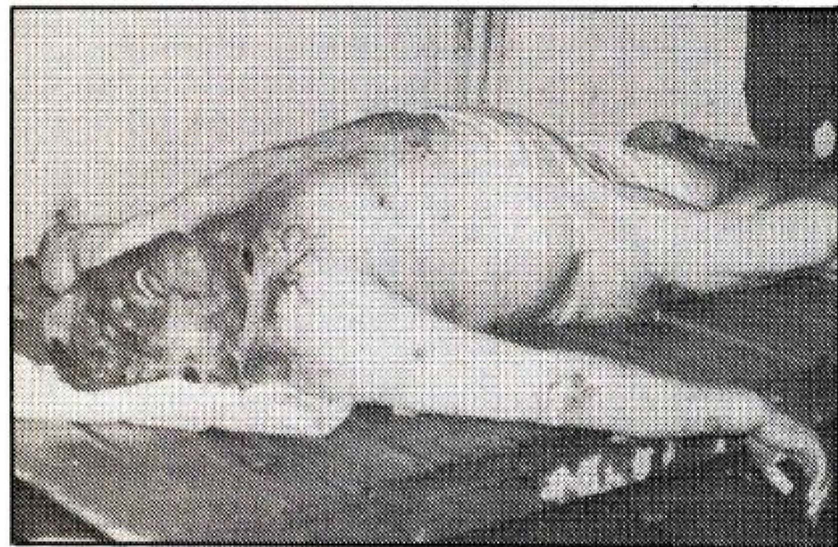
"TC'nin siyaseti iflas etmiştir. PKK önderliğinde verilen mücadelenin gösterdiği ana hatlar ve pratik göstermektedir ki, kurulacak ülke en demokratik ülke olacaktır. PKK, tüm halklara açık olan siyasetini pratiği ile belirliyor. Örneğin; Mayıs 1990 tarihinde yapılan PKK'nin ulusal konferans kararlarından bir tanesi şöyledir: **'Hıristiyan azınlıklar sömürgecilikten oldukça fazla zulüm görmüşlerdir. Bu çerçevede politikamız, tüm dinsel etkinlikleri ve ulusal azınlıkları özgür bir ortama sahip kılmak ve bunun için de ulusal kurtuluşun saflarına katmaktır.'**

Gabar Çiyan

DEVLET TERÖRÜ VE YEZİDİLER

Gerillanın yeni savaş taktikleri karşısında yenilginin pençesinden kurtulamayan sömürgeci TC devleti, sivil halka yönelik katliamlar zincirine 25 Ocak günü Êlih(Batman)'ın Qûbîn (Beşiri) ilçesine bağlı Faqîran (Üçkuyular) köyü muhtarı **Hüseyin Pamukçu**'yu katlederek yeni bir halka daha ekledi.

Yezidi bir yurtsever olan **Hüseyin Pamukçu**'nun katledilmesi, genelde Kürt halkının kurtuluş ve insanca yaşama mücadelesini terörle bastırmaya, özelde ise tarih boyunca defalarca katliamlardan geçirilmesine rağmen zulmün her türlüsünü göğüsleyerek ulusumuzun birçok kutsal değerini günümüze kadar getirmeyi başarmış olan Yezidiler'e bir yandan gözdağı vermek suretiyle sindirmek veya en azından geri kalanlarını da göçe zorlamak, diğer bir yandan da cinayetlerine "Hizbullahçılar" veya sünni Kürtler tarafından yapılmış süsünü vererek insanlarımızın arasına nifak tohumlarını ekerek birbirine kırdırtmaya yöneliktir. 3 Aralık günü Hezex (İdil)'de Süryani azınlığa mensup **Mihail Bayru**'nun katledilmesi, 27-29 Aralık tarihlerinde Batman'da hem yurtsever hem de dinci kesime mensup esnaflara ait işyerlerinin M.K.E. yapımı bombalarla tahrip edilmeleri, 25 Ocak'ta **Hüseyin Pamukçu**'nun bir kahvehanede katledilmesi, cenazesinin toprağa verilmesinden birkaç saat sonra aynı köye 2 km mesafedeki Çinêyan (Yolveren) Yezidi köyünün otomatik silahlarla taranması bunun açık kanıtlarıdır. Ama halkımız bu olayların bilincindedir; **Mazlum DOĞANLAR, Mahsum KORKMAZLAR, Bêrîvanlar** ve **Mihail BAYRULAR**'ın temiz kanları sayesinde sağlanan halkımızın birlik ve beraberliğini bozmaya yönelik provokasyonları boşa çıkarmaya kararlıdır.

Derviş SEVGAT'ın naaşı — Foto: Berxwedan

Hüseyin Pamukçu'nun katledilmesi, sömürgeci TC devletinin Kürt halkı ve Yezidi kesimi üzerindeki ne ilk ne de son terör örneğidir. Yezidiler tarih boyunca defalarca katliamlardan geçirilmiş, hem devlet hem de gerici-feodal işbirlikçilerinin baskılarına maruz kalmışlardır. 12 Eylül faşist diktatörlüğünden bu yana bu baskılar daha da artırılarak sistemli bir şekilde sürdürülmektedir. Tarihi geçmişi binlerce yıla dayanan Müslümanlaştırma ve Türkleştirme politikaları, katliam ve soykırımlarla sayıları milyonlardan binlere inen Yezidiler'e duyulan bu kin niye, TC'yi telaşa düşüren ne? Bu sorulara cevap aramak gerekir. '70'li yıllardan bu yana geçen dönem incelendiğinde cevap kendiliğinden ortaya çıkacaktır.

Sömürgeci güçler tarih boyunca aynı kökene sahip insanlarımızı böl-yönet politikalarıyla birbirlerinden soyutlamış, uzaklaştırmış ve hatta düşmanlaştırmıştır. Ermeni-Müslüman, Alevi-Sünni, Müslüman-Yezidi çatışmalarını yaratmış, birbirlerine duydukları güveni ortadan kaldırmıştır. Yezidiler'i "Müslüman elma bile olsa cebine koyma" dedirtmeye, Müslümanları da, Yezidiler'in kullandıkları kapları yedi suyla veya toprakla temizlemeden kullanmama konumuna getirmişti. '70'li yıllardan itibaren ülkemizde gelişen ulusal bilinçlenmeyle birlikte, halkımız arasında kardeşlik veya dostluk ilişkilerinin geliştirilmesiyle birbirlerine karşı güvenleri, ulusal değerlere sahip çıkma temelinde yeniden sağlanmıştır. 12 Eylül faşist diktatörlüğünden bu yana TC'nin Kürdistan'da gericiliği yaymak, halkımızı eski konumuna getirmek için tüm kurum ve kuruluşlarıyla büyük çaba sarf etmekte oluşu dikkat çekicidir. Bir kışla talimatnamesinden ibaret olan 1982 Anayasası'nın 24. maddesiyle Müslüman olmayan öğrencilere de din dersi mecburiyetinin getirilmesi bunun bariz bir örneğidir. Yine, askerliğe alınan Yezidiler'in acemi döneminde sadece bir merkezde, Amasya'da toplatılmaları, daha sonra da bir nevi potansiyel suçlu olarak geri hizmetlerde görevlendirilmeleri de TC'nin Yezidiler'e bakışını gözler önüne sermektedir.

Halkımızın her kesimi gibi Yezidiler de kendilerine yapılan baskıların, horlamaların sömürgeci güçlerin halkımız üzerinde uygulamakta oldukları böl-yönet politikalarından kaynaklandığı bilincine erişmiş, özgürlük ve bağımsızlık yolunun halkımızın birliğinin sağlanmasından geçtiğine inanmış, bu amaçla ulusal kurtuluş mücadelemize katılmayı görev bilmiştir.

Ulusal tarihimizde şanlı bir yeri olan 15 Ağustos Atılımı'ndan itibaren üst üste yediği darbelerle neye uğradığını şaşıran düşman, "PKK'ye en büyük desteği Yezidiler sağlıyor, bunlara gözdağı verilirse yardım etmekten çekinirler" diye Yezidiler üzerindeki baskıları artırmıştır. Bu amaçla 1985 yılında Batman'ın Qûbîn (Beşiri) ilçesine bağlı Yezidi köylerinin tanınan kişilerinden onlarca insan gözaltına alınmış, günlerce insanlıkdışı işkencelerden geçirilmiş, bunlardan milyonlarca lira para alındıktan sonra salıverilmişlerdir. Hatta gözaltına alınmış olanlardan bile para alınmıştır. Gözaltına alma tehditine karşı birçok kişi istenilen parayı vermek zorunda kalmıştır.

Sömürgeci güçlerin tehdit ve şantajları sonuç vermemiş, aynı zamanda Yezidiler halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesine bağlılıklarını **Ahmet Engin** ve **Abdullah Sevgat** gibi değerli evlatlarını şehit vererek savaşma azim ve kararlılığını göstermişlerdir.

Gözaltına alma ve işkenceyle halkımızın yükselen mücadelesini sindiremeyen sömürgeci güçler, Yezidiler'in daha yoğun olarak yaşadıkları Viranşehir'e yönelerek barbarlıklarını **Derviş Sevgat**'ı, ancak daha sonra **Vedat Aydın** olayında emsali görülebilen yeni bir yöntemle katlederek sürdürmüşlerdir.

Almanya'da işçi iken yurda izinli giden **Derviş Sevgat**, 25 Ağustos 1988 günü yatağından alınarak "Mardin Polis Lojmanları ve Dinlenme Tesisleri" levhalı işkencehanede işkence altına alınır. Barbarca yapılan işkencelerle 1 Eylül 1988 günü katledilir. Ancak barbarlıkları bununla da bitmez. Aynı gün cesedi bir araca bağlanarak Mardin'in Derik ilçesine bağlı Rewşatê (Koçyiğit) köyüne yakın bir araziye çektirilir. Burada kafası, fotoğraflarda görüldüğü gibi roketatar veya benzeri alev saçan bir silahla, ayakları da elbombasıyla tahrip edilir, aynı yerde düzenletilen düzmece bir otopsiyle "çatışmada vuruldu" süsü verilmek istenir.

Derik Cumhuriyet Savcısının sözümona ifadesine başvurduğu özel tim elemanlarından Halil Kütük isimli cani olayı aynen şöyle izah eder: *"Bana göstermiş olduğunuz ceset Viranşehir'in Koşanlar köyü nüfusuna kayıtlı Derviş Sevgat'a aittir. Bu şahıs, tarafımızdan bir operasyondan elde ettiğimiz bilgiler değerlendirilerek gözaltına alınmıştır. Dün akşam da bize kılavuzluk etmek üzere beraberimizde bulunuyordu. Bizi PKK mensuplarının buluşma yerine götürecekti. Biz önce edindiğimiz bilgilerden örgüt mensuplarının her ayın 1 ve 22'sinde buluştuklarını bildiğimizden bu buluşmalardan birine müdahale etmek istiyorduk. Olay yerine yaklaştığımızda şahıs şu anda üzerinde yatmakta olduğu taş sete çarpıp setteki taşların yıkılmasına neden oldu. Bu gürültü üzerine hakim tepeden üzerimize yaylım ateşi açıldı. Biz yere yatıp siper aldık, ancak kılavuzumuzun en önde yer alması nedeniyle ateş açan grubun kurşunları ve elbombaları bu şahsa isabet etti. Ölen kişinin bizi buluşma yerine götürmek yerine pusuya düşürme yerine götürdüğünü zannediyorum"* (2.9.1988 tarihli otopsi raporundan)

Sömürgeci güçlerin tüm çabalarına rağmen işkenceci yüzlerin-

Devamı 19. sayfada

ARGK'YE TÜRK ORDUSU DAYANMAZ!

Sömürgeci Türk devleti siyasi, askeri ve ekonomik tüm kurum ve kuruluşlarıyla büyük bir çöküşü yaşıyor. Çöküşü zamana yaymak için koalisyon hükümeti bir çare olarak düşünüldü. Ama koalisyon hükümetinin "Güneydoğu" planı da çözümsüzlüklerle başladı ve yaşanan fiyaskolarla tıkandı. Hükümetin demokrasi hamlesinin anlamı Xan Kûrkê, Heftenin, Botan ve Çewlik'teki bombardımanlar ve Kürdistan'ın çeşitli yerlerindeki sivil insanların katledilmesiyle daha da netliğe kavuştu.

Türk sömürgeci devletinin Kürdistan halkının sorununu çözme yöntemi kendini Kürdistan'a daha fazla, daha iyi eğitilmiş, daha profesyonel asker güç yığma, daha iyi eğitilmiş katliam birlikleriyle daha genişletilmiş operasyonlar yapma, Kürdistan'ın dağını-taşını daha fazla bombardımana tabi tutma, daha fazla sivil Kürt insanı üzerinde daha fazla terör estirme ve diğerleri biçiminde ifade ediyor. Kısacası seçimler öncesinde ve anında Türk ve Kürt halklarına kürsülerde verilen vaadler bir tarafa itilerek, önce Kürt ulusal mücadelesi ezilmelidir daha sonra bazı şeyler yapabiliriz türünden bir ilke temel alınmıştır.

Gerçek şu ki, tüm vaadlere rağmen koalisyon ortakları Kürdistan'daki kemikleşmiş çağdışı sistemlerini bir an bile değiştirme gereği üzerinde kafa yormamışlardır. Aksine tüm kurum ve kuruluşlarını reorganize etmeye, gözden geçirmeye, mümkünse etkin hale getirmeye ve kirli özel savaşlarının zeminlerini daha da pekiştirmeye vermişlerdir kendilerini.

İşbaşına geldiğinde eğer yeni koalisyon hükümeti Kürdistan halkının gerçekliğini gözönüne getirmeye başlayarak bir şeyler yapma uğraşını önüne koymuş olsaydı veya sorunun çözümünde bazı halkaları yakalama hedefinde samimi bir yönelişe kendini verseydi, kısmen de olsa belki kendini benimsetmeye bir zemin, bir olanak yaratabilirdi. Ama gelinen aşamada gerçeklerin dışında kalan, boş laflardan ibaret olan siyasetin bir ürünü durumundaki kısmi-sözlü vaadler ve bunların belli bir süre yaratıkları yumuşama görüntüleri alabora olmuştur. Kürdistan halkının şanlı gerilla ordusu namlularından tüten barutun kokusuyla koalisyon hükümeti, başvurduğu sahtekarlığın bir gereği olarak pamuk ipliğinden köprüyü geçmeye zorlanıyor.

Türk devleti Kürdistan halkını bütünüyle ve de kalıcı bir tarzda karşısına almıştır. Bu onun bugüne kadar kaybettiklerinin dışında daha neleri kaybedeceğinin netleşmeye başladığının yeni boyutlardaki işaretleridir. Bu gerçek koalisyon hükümeti tarafından her gün daha iyi ve yeniden farkediliyor. Farkediliş yoğunlaştıkça da hükümetin politikalarında sadeleşme hızlanıyor ve karmaşık gibi daha önce gözüken siyasi varyantlar teklikte, tek yöntemlilikte somutlaşıyor. Ve bunun adının ne olduğu bellidir: Terör! Daha fazla devlet terörü ve şiddet!

Bu ne demektir? Politika TC'nin yaptığı gibi salt terör boyutlarına indirgendiğinde, hükümetin programı açısından da esas problem terörün nasıl daha etkili kılınabileceği problemi oluyor.

Şimdi, bu soruna Türk devletinin bulduğu çözümlerden en güvendiklerinden biri profesyonel ordu formülüdür. Hatırlanacağı üzere bu proje 12 Eylül faşist cuntasının geliştirdiği ama uygulama fırsatı yakalayamadığı bir projedir. Cuntanın halklarımızın başına musallat olduğu yıllarda bu projenin temelleri atılmış, uygulanmasına ilişkin olarak sık sık vurgular yapılmıştı. O dönemde bu profesyonel ordu projesi resmileştirilemedi, fakat ona ilişkin bazı hukuki ve pratik adımlar atıldı. Bugün yapılanlar ise, bu projenin fiili olarak resmileştirilmesi oluyor.

Proje, masumane ve eski uzatmalı uygulamaların yeniden canlandırılması tarzında kamuoyuna sunulmaya veya anlatılmaya çalışılıyor. Gerçekte ise, özel timler oluşumunun kontralar tarzında sistemleştirilmesi hedeflenmiştir. Uzun bir zamandır TC Kürdistan'da sürdürdüğü kirli savaşını, şimdiye kadarki yapılanmayla sürdüremeyeceğini, bu nedenle özel oluşumlara (yani kontra türünde örgütlenmiş oluşumlara) gitmesi gerektiğini, ancak böyle savaşı yürütebileceğini, geleneksel ordunun bu işte yetersiz kaldığını propaganda ediyordu. Gerillalardan yedikleri darbelerin nedenlerini de bunda aramak gerekir açıklamalarında bulunuyordu. Tüm bunlar her gün gerillalardan aldıkları darbeler gözönüne getirildiğinde gerçeklik payına da sahiptir.

Geleneksel ordu, oluşum yapısı ve psikolojisi açısından böyle bir savaşa artık hiç uygun durumda değildi. Hele PKK'nin esir aldığı askerlere gösterdiği insani tavırda ve bunun etrafında yayınladığı bildirilerde hedefin ordunun komuta kademeleri olduğunu açıklaması ve bunu kanıtlaması, Türk ordusunu önemli derecede etkileyerek Türk ordusu için düşünmek gerektiğini açıkça gündeme getirdi. İlk görülen şu oluyordu: Sıradan insanların karışımından oluşan ordu birlikleri, en azından saflarında yeralan insanların heterojen konumlarından doğan sonuçlarla sorun yaratıyordu. Askere alınan sıradan "vatandaş" değer yargıları, aile kültürü nedeniyle ordunun görevlerine uygun düşmüyordu. Kürt insanlarını alçakça, vahşice öldürmek ve katletmek istemeyebiliyordu.

İşte TC bunların farkına iyice varınca, yeni uygulamalara, özel tim ve kontra örgütlemelerine başladı. Gaddarlıkta usta ve faşist ideolojiyle eğitilmiş güvenlik güçleri işe koyuldu. Uzun zamandır önemli işler kontralar ve özel timlerle yürütülürken, klasik birliklere ise daha çok tekdüze görevler verilmeye başlanmıştı. Böylece uzun yıllardır hiçbir savaşa girmeyen Türk ordusunun hantal yapısı, gerilla ordumuz karşısındaki savaşta somut bir şekilde ortaya çıktı. Hantallığı aşma amacıyla yerlerine çevik kuvvetler geliştirildi. Bundaki esas amaç, hızlı hareket kabiliyetine sahip ve her şeyi yapmaya hazır bir yapının oturtulmasıydı ve bu büyük ölçüde yapıldı da. Gerilla karşısında pek işe yaramasa da kent merkezlerindeki sivil halkın üzerinde terör estirilebildi, halk korku cenderesine çekilmek istendi. Bunlar, Vedat Aydın'ın cenaze töreninde olduğu gibi onbinlerce kişiden oluşan kitleler üzerine rastgele ateş edebilen ölçüde insani özelliklerden uzak bir güçtü.

Bugün yaşananlar TC ordusu için ikinci ve son tıkanma safhasıdır. Çevik kuvvetler ve özel timler artık yetmezdir. Bunların askeri güç olarak caydırıcılıklarından öte, kitle nezdindeki psikolojik hegemonyalarını tamamıyla yitirmişlerdir. Halkımızın korkuya meydan okuması onları anlamsızlaştırmıştır. Durum bu olunca TC'ye daha fazla silah, daha fazla kitle katletme araçları ve bunlara uygun daha fazla asker gerekmektedir. Zira yaşanan tam bir tıkanmadır. TC, ordusunun hantallığından, çaresizliğinden kurtulmak için daha profesyonel güçlere yönelmek istiyor. Profesyonel ordu geliştirilmesi böyle başlatılıyor.

Kuşku yok ki, bu yeni kelle avcılarının oluşturulmasındaki unsurlar oldukça özenle seçilecektir ve seçilenler ideolojik yönden ve konumları bakımından hizmette kusur etmeyecekler olacaktır. Lejyonerler olarak bilinen bu paralı ordunun asli unsurlarını kafatasçı-ırkçı ideolojik yönelimi esaslı olan, toplumun en tortu, en lümpen kişileri olacaktır. Bu iş için zaten ancak böyleleri eğitilerek devreye sokulabilir ve TC için bu, karakteri gereği zorunludur. Zaten iş-güç, vicdan-yürek sahibi, aklı başında hiçbir insan böyle bir rolü üstlenmez ve nihayet TC de böylelerini aramaz. Çünkü aklı başında insan olayları yorumlayabilme kudretindedir ve böyle kirli işler yapmak istemez.

Evet, sömürgeci Türk devleti kelle avcılarından oluşan bir ordu kurmak istiyor. Bu orduyla içine girdiği çıkmazı aşmayı hayal ediyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bu yolla frenleyebileceğini hala umuyor. Ancak gerillanın etkili darbeleri ve halkın engin direnişi karşısında bu umutlar canlılık belirtisi içinde değildir. Aslında sorunu kesin çözüme ulaştırmaktan ziyade TC, gelişmelerin önünü biraz almak niyetindedir, ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferini bir süre daha geciktirmek istiyor.

Profesyonel ordu projesi Kürdistan'da kesinlikle çözüm gücü olamayacaktır. Öte yandan Türk sömürgecilerinin bu orduyu Türkiye devrimci-demokratik hareketine karşı da kullanacakları ayrı bir gerçektir. Çünkü 12 Eylül öncesinin deney ve tecrübelerinden sonra bugün sömürgecilere, sivil militarizmin kullanılması pek çekici gelmeyebilir. Bir taraftan MHP'nin ve uzantılarının yıprandığı bir gerçek iken, diğer taraftan bu gücün zamanla denetimden çıkabilme korku ve kuşkusu da taşınmaktadır. Tüm bunlar da profesyonel ordu olayını TC için daha cazip kılıyor.

Kürdistan halkı savaşı kazanmıştır!

Yukarıdaki cümleyi kanıtlayan yüzlerce somut gerçeği bir tarafa bırakırsak, son günlerde emperyalist devletler ve Ortadoğu'nun en gerici devletlerinin PKK karşısında TC ile işbirliği çığırtkanlığı yapmaları gerçeği görmeye yetiyor ve artıyor bile. TC'nin Kuzey ve Güney Kürdistan'da giriştiği hava saldırılarını destekledikleri ABD ve Mısır bu nedenle açıklamakta, destekle yetinmeyerek bir de işbirliği tekliflerinde bulunmaktadırlar. Mısır'ın bu tutumuna neden, açık ki, Kürdistan devriminin Ortadoğu'da beraberinde getireceği çok önemli gelişmelerdir. Arap gericiliğinin başını çeken güçlerden biri olan Mısır'ın böyle bir açıklama yapmasının ne gereği olabilir sorunsu sormak isteyenler olursa, parmak bastığımız gerçekleri anlamalıdırlar. Nasıl ki ABD'nin Ortadoğu'daki bir ayağı Türk devleti ise, Arap dünyasında gericiliğin yaşatılmasında en önemli ayaklardan biri de Mısır devletidir. Bölgede bu yönlü rol atfedilen güçlerden biri de Mısır'dır. İsrail siyonizminin Arap halkına yönelik saldırı ve katliamlarını görmezden gelen Mısır, bir taraftan İsrail ile flört ederken, öte yandan TC'nin kendi cephesinde başlattığı kirli özel savaşı kendi çıkarları gereği olarak da anlıyor. Genelde Ortadoğu'da özelde Kürdistan'da özel çıkarları olan tüm emperyalist ve gerici devletler, Kürdistan'ın elden çıkma yoluna girmesiyle Ortadoğu'daki çıkarlarının sarsıldığını görünce, artık gizliliği ve saman altından iş yürütmeyi bir tarafa bırakarak devlet terörizminden ne kadar medet umduklarını açıkça ortaya koymaktadırlar. En başta Almanya ve ABD'nin her türlü askeri materyallerle takviye ettikleri Türk ordusuyla omuz omuza ABD güçlerinin Kürdistan'da fiili olarak savaşacağını emperyalist ABD'nin ilan etmesi, Almanya'nın Türkiye'ye yaptığı askeri yardımlarını açıkça övmesi ve Mısır'ın sömürgeci Türk devletinin yanında olduğunu açıklaması Kürdistan'ın kendi sahiplerinin deneti mine girmekte oluduğunun en açık itirafıdır.

İşte bu nedenle de Kürdistan halkı kazandı diyoruz ve bu tartışma götürmez bir gerçektir. Türk devleti ne yaparsa yapsın, Kürdistan'da sürdürdüğü özel savaşta boğulacaktır. Yıkılmakta olan bir binanın duvarlarını çıtalarla desteklemek, o binanın duvarlarının yıkılmasını önelyebilir mi?

YARGI

ÖZEL SAVAŞI ANLAMAK

Baştarafı 8. sayfada

mesi, iletişim araçlarının kontrol altına alınıp depolitizasyon organları haline getirilmesi, emperyalizmin yoz kozmopolit kültürünün halkın bilinçlerine işlenmesi ve örgütsüzleştirilmesine çalışıyor. Yani kısaca gerillanın suda balık olma esprisine karşılık, kontr-gerilla doktrini olan "Ayaklanmaya karşı mücadele", "balığın suyunu zehirleme" işlevi görür. Bu noktada kontr-gerilla faaliyetlerini salt "faili meçhul" cinayetler olarak algılamamak gerekiyor. Özünde halka karşı yürütülen klasik savaş dışı yöntemlerin tümü bu örgütün faaliyetleri arasında yer alır veya doğrudan onunla bağlantı halindedir. Çünkü bu tür katletmeler ve kirli yöntemler bu örgütün hedefleri doğrultusunda organize edilmekte ve yapılmaktadır. Bu nedenle, bu alçakça cinayetlerin ne oldukları belirsiz birkaç kişi mi, yoksa polis, MİT, özel tim veya sivil faşistler tarafından mı yapıldığı çok fazla önemli değildir. Öte yandan bu örgüt bir devletin sınırları içinde kalmayabilir, gerekli görüldüğü noktada sınır dışına taşınılır. PKK'ye karşı her alanda faaliyet yürüttüğü gibi. Bu örgütü devletin dışında bir olgu olarak görmek yanılgıdır. Bu örgüt sömürge ülkelerde sömürgeci-faşizmin gerçeğinin bir yansıması, sömürgeci ve faşist terörün en önemli araçlarından biridir. Koşullara ve ihtiyaçlara göre devlet tarafından çeşitli fonksiyonlarla donatılmakta ve faaliyetlere sevk edilmektedir. Bu faaliyetler de kimi zaman provokatif ortamlar yaratarak, kimi zaman kitle katliamları, kimi zaman sistemli kitle terörü vb. şekillerde ortaya çıkmaktadır.

Bugün Kürdistan'da yapılmak istenen de budur. Yoksa kontr-gerilla yeni ortaya çıkmış bir şey değildir. Yükselen gerilla savaşımız karşısında çaresiz kalan devletin, terörünü farklı bir maskeyle sergilemesidir.

Aradan geçen 4 aylık dönemde koalisyon hükümetinin vaadettiği politikanın fazla bir işlevinin bulunmadığı, bu örgütün hükümetin denetiminde değil, hükümetin bu karanlık cinayet örgütünün denetiminde olduğu defalarca ispatlandı. Türk devleti özel savaş bataklığına her gün biraz daha gömülürken, Kürdistan halkı bağımsızlığa ve özgürlüğe emin adımlarla yürümektedir. Gerillanın sıcak ateşi karşısında bu örgütün 24 saat dahi dayanamayacağı son gerilla eylemleriyle bir kez daha ispatlanmıştır.

Dünyanın başına bela olmuş bu karanlık örgütü de gerillamız Kürdistan'da dünya ilerici insanlığı adına yargılamaktadır. Gerillanın devrimci adaleti karşısında bu karanlık örgütün de sahipleriyle aynı sonu yaşamasına ramak kalmıştır ve o gün hızla gelmektedir.

Devlet terörü ve yezidiler...

Baştarafı 18. sayfada

deki maske düşmekten kurtulamamış, **Derviş Sevgat**'ın ifade ettikleri gibi değil, işkeceyle katledildiği kamuoyu tarafından gayet iyi bilinmektedir.

Kısa bir süre sonra **Bêrivan**'ın Cizira Botan'da gösterdiği kahramanlık örneği, sömürgecilerin bu baskı ve sindirme politikalarını boşa çıkarmakla birlikte adeta bir cevap olmuştur.

Daha düne kadar "Ben Yezidiyim" bile diyemeyen, şehre ancak kamufleyle inebilen ve hatta kaçırılma korkusuyla dışarıya çıkamayan Yezidi kızlarının bugün uçsuz-bucaksız Kürdistan dağlarında, her kesiminden kardeşleriyle birlikte kutsal vatan toprakları uğruna bedenlerini düşman kurşunlarına siper ederek şahadet mertebesine ulaşmaları adeta düşmanın uykusunu kaçırtmıştır.

Yezidiler, ulusal kurtuluş mücadelemize katkılarını **Ali Agal, Bekir Çelik, Behiye Yaşıt** ve daha birçok evladını şehit vererek sürdürürken, sömürgeci güçler de bir yandan Hayri Başbuğ gibi kalemşörlerin eliyle Yezidilerin Kürt olmadıkları tezleri geliştirip, bir yandan da bazı yardakçılarının işbirliğiyle güya Yezidi dernekleri kurarak insanlarımızı mücadeleden soyutlama çabaları sarf etmiştir. Diğer bir taraftan da yollara pusu kurma ve Yezidi köylerini tarama şeklinde kontr-gerilla terörü tırmandırılmıştır. **Ali Agal**'ın şehit olmasından bir süre sonra, köyü olan Baziwan (Kumgeçit) yoluna pusu kurulmuş, bu esnada yoldan geçmekte olan Yusuf Yenice yönetimindeki otomobil uyarılmadan çapraz yaylım ateşine tutulmuş, yaralı olarak köye ulaşmayı başaran Yusuf Yenice, köylülerin karşı koymalarıyla özel timin elinden kurtarılmıştır. 1989 yılının ilk aylarından itibaren Viranşehir'e bağlı Yukarı Koşanlar (Derviş Sevgat'ın köyü), Soanya, Qoriye ile Beşiri'ye bağlı Şahsim köyü otomatik silahlarla taranarak halkı göçe zorlama emelleri sürdürülmüştür.

TC daha sonra çıkartılan 1587 sayılı Nüfus Memurluğu Kanunu'nun 53. maddesiyle, daha önce Kürt halkının varlığı inkar edildiği gibi Yezidiliğin de din olmadığı ileri sürülerek, nüfus cüzdanlarındaki din hanesini "X" ve "O" gibi ibarelerle işaretlemek suretiyle Yezidileri dinsiz olarak nitelendirerek yeni bir psikolojik baskı yöntemini devreye sokmuştur. Yezidi köy muhtarları İçişleri Bakanlığı'na yazdıkları ortak dilekçeyle, uygulamaya son verilerek nüfus cüzdanlarının ilgili hanesine "Yezidi" yazılmasında ısrar ederek tepkilerini gösterirken, bazı Yezidiler de Yeni Ülke gazetesine verdikleri açıklamalarla uygulamaya ilişkin tepkilerini dile getirmişlerdi. **Hüseyin Pamukçu**, İçişleri Bakanlığı'na yazılan dilekçeye imza koyan muhtarların en genciydi.

Sömürgeci güçlerin her türlü insanlıkdışı baskı ve uygulamalarına rağmen halk mücadelemizin gün geçtikçe yükseldiği, 1992 yılında Savaş Hükümeti'nin ilan edilmesi, Ulusal Meclis'in oluşturulması eşiğine gelindiği, gün geçtikçe zafere daha da yaklaşan halkımızın kararlılığı karşısında iflas eden sömürgeci TC devletinin özel savaş politikası, devreye soktuğu Hizbullahçılar kılığındaki kontr-gerillasıyla yurtseverleri sokak infazlarıyla katlederek ömrünü uzatma gayretini göstermektedir. Bu da TC'yi yenilgiden kurtaramayacaktır. Çünkü halkımız korkuyu yenmiştir. Örgütsüz de değildir. PKK gibi güçlü siyasi gücü, geniş cephesi ERNK ve ARGK gibi kahraman ordusu vardır. Korkması gereken biri varsa o da düşmanın ta kendisidir.

Sonuç olarak, Yezidiler'e gelince; 1980 öncesi gibi Yezidiler yine Batman'ın boyacı çocuklarının maskarası olsalardı, Yezidi çocukları arkadaşlarının dini baskısından dolayı okullarını yarıda terk etmek zorunda kalsalardı, içe kapanık bir hayat tarzını sürdürmüş olsalardı, **Bêrivanlar** gibi evlatlarını, 60 yaşlarındaki **Derviş Sevgat** gibi dedelerini Kürdistan'ın bağımsızlığı uğruna şehit vermeseydi, aynı kökene sahip insanlarımızın baskılarına maruz kalsalardı, sömürgeci TC devleti bugün Yezidiler'e bu denli yönelmeye ihtiyaç duymayacaktı. Daha önce cahil insanlarımızın eliyle gerçekleştirdiği emellerini şimdi bizzat kendisi yapmak zorunda kalmıştır. İşte bu nedenle sömürgeci TC'yi korkutan Yezidisiyle, Müslümanıyla, Alevi ve Asurisiyle ulusal temelde sağlanan halkımızın birlik ve beraberliğidir. Halkımızın birliği bir daha bozulmamak üzere birbirlerine karışan şehitlerimizin kanlarıyla sağlanmıştır. Hiçbir güç halkımızın sağlanan birliğini bozmaya, yükselen bağımsızlık mücadelesini engellemeye muvaffak olamayacaktır.

-Yaşasın Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!

-Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

-Kürdistan devrim şehitleri ölümsüzdür!

-Kahrolsun sömürgecilik ve her türden gericilik!

Mamoste-Bremen

KATLİAM MI? BARIŞ MI?

Son günlerde bu soru sıkça tartışılmakta ve bu konuda birçok yorumlar yapılmaktadır. Ama ne yazık ki, bu tartışmalar halen çözüm üretmekten çok uzak bir konumda seyretmektedir.

Seçimlerden çıkan hükümet gerek iç kamuoyuna gerekse dış kamuoyuna bu konuda birçok vaadde bulundu. Bunlardan biri de Kürt sorunu ile ilgili somut adımlar atılması vaadleriydi. Ancak bu o kadar kolay değildi. Çünkü sorun hükümeti aşıyordu ve hükümetin ilk açıklaması da bu yöndeydi. Başbakan, *"Bu sorun devlet sorunudur, orduyu ve MGK'nu ilgilendirir, onların görüşleri alındıktan sonra bu konudaki görüşlerimiz açıklanacak"* dedi. Milli Savunma Bakanı, *"Orda gerilla savaşı var, aynı yöntemlerle cevap verilecektir"* dedi ve politika yeni özel profesyonelleştirilmiş birliklerin sevki ve hava bombardımanlarıyla ifadesini buldu. Bu arada Kürt halkına "şefkat" beyanatlarının ve aynı zamanda kontr-gerilla cinayetlerinin de ardı arkası kesilmiyor. Bu politikaya göre Kürt halkına şefkat gösterilecek, ama çocukları olan gerilla imha edilecek, gerillayı imha etmek için anaları, babaları, kardeşleri veya akrabaları olan halktan yardım alınacak, en azından suskun kalmaları sağlanacak! Bu politika ne kadar gerçekçidir? Ben hiçbir ana veya babanın ya da şu veya bu şekilde akrabalığı olan bir insanın kanbağı olduğu insanların imhasına sessiz kalacağına inanmıyorum. Bu mantık dışıdır. İnsanların imhasına insanım diyen herkes karşı çıkacaktır. Bu da insanlığı karşıya almaktır. Yani çözümsüzlüktür. Nitekim bu çağdışı vahşet boyutlarındaki yöntemler tarih boyunca Dersim, Ağrı, Şeyh Sait vb. denendi. Sonuç: Jenosit ve çözümsüzlük. Dünyada hiçbir yerde bu yöntemle çözüm sağlanamamıştır, sağlasaydı Hitler sağlardı. Peki, bu katliam çığırtkanlığı niye? Bu çığırtkanlığı kim yapıyor?

Hiç kimseden Kürdün, Kürt analarının Kürt halkının sabrı taşıyor, topyekün saldırıya geçecek vs. gibi mantıklı açıklamalar duyulmuyor. Ancak Türk halkının sabrı taşıyor, bu savaş Türk ve Kürt halkı arasındaki bir savaşa dönüşecek, bu bahar bir katliam olacak söylentileri özellikle belirli çevrelerce yayılmaktadır. Kuşkusuz Türk anasının da Kürt anasının da yüreği yanıyor. Çünkü binlerce Türk ve Kürt genci bu savaşta yaşamını yitiriyor; analar, babalar en değerli varlıklarını yitiriyor. Allah bu kan gölüne sebep olanın belasını versin, körükleyenin de. Ancak çözüm yeni binlerce genç olmamalı, yeniden binlerce ananın yüreğini yakmak çözüm değildir. Kürt anasının da, Türk anasının da sabrı taşıyor. Onlar artık en değerli varlıkları evlatlarının ölmesini istemiyor. Onların sabrını taşırmayın...

Çözüm Kürt realitesini tanımak, Kürt sözcüğünü telaffuz etmek veya "bizim de zencimiz var" dercesine "Kürdümüz var" demek değildir. Başbakan, Kürt realitesini tanıdığını söylüyor. Kürt realitesini tanımak bu realiteyi ortaya çıkaran olguyu tanımayı da beraberinde getirmez mi? Durup dururken bu realiteyi tanıma ihtiyacı nereden doğdu? Çözüm bunu doğuran olguda aranmalıdır. Kürt realitesini tanıma gereği açıklamasını gerektiren sebep nedir? Böyle bir olguyu artık gizleyemiyorlar, basma kalıp açıklamalarla artık özel savaşı sürdüremiyorlar, bu savaş artık sadece üniformayla devam etmiyor. Bu sebeple sivil Türk halkını da bu savaşa katma ihtiyacı duyuyorlar. Kürt halkının isminin yüksek sesle en yetkili ağızdan telaffuz edilmesi sivil Türk halkını da bu savaşa katma çabasıdır. Hedef sivil Kürt halkını tartışma konusu yaparak savaşta taraf göstermektir. Sivil Türk halkının Kürtlere karşı sokak savaşı açacağı, savaşın iki halk arasındaki bir savaşa dönüşeceği, Türk halkıyla Kürt halkı arasındaki düşmanlığın arttığı vs. yorumlarına, gazete köşe yazarlarından tutun da, kahvehane, çay partileri ve entel tartışmalarında çokça rastlanması, bazı sol çevrelerin yorumlarında, yayın organlarında tehdit gibi uyarıların yer alması rastlantı mıdır? Yoksa özel savaşın bir boyutu mudur? Dikkati çeken en önemli nokta bu yorum ve tartışmalarda özellikle bu oyunun asıl sahibi olan ve katliam tehditleri savuran gücün yerine Kürt halkına yüklenilmesidir. Burda hatırlanması gereken olgu şudur: Kürt halkı kimsenin hakkını hukukunu gaspetmemiştir, gaspedilen haklarını koruma ve vahşet boyutlarındaki baskılara ve saldırılara karşı savunma çabasındadır. Oysa saldırgana saldırılarından vazgeçmesi konusunda uyarılar yerine Kürt halkına savunmasından vazgeçmesi hususunda uyarılar yapılmaktadır. Bu konumda, savunmadan vazgeçmek yok olmak demektir. Buna göz yummak veya yanlış öneriler üretmek ortak olmak demektir. Görev bu kan gölünü durdurmak, yok etmek, çağdışı düşüncelerin yanlışlığını kavratmaktır. Uzlaşma zemini yaratmaktır. Oysa tam tersine bu haksız özel savaşı halklar arası bir savaş gibi gösterme çabası gözlemlenmektedir. Bu, yanlışlığa yeni yanlışlar katmadır. Aklı selim hiçbir insanın bu propaganda kokan tezanelere inanacağını ve katılacağını, büyük boyutta, daha doğrusu yorumlarda bahsedildiği gibi geniş bir kesimin inanacağını sanmıyorum. Fakat bu hiç kimse inanmayacak anlamını da taşımıyor. İnananların büyük çoğunluğu zaten daha önce bu duyguları taşıyanlar olacaktır, onlar da zaten kendilerince hazırlanıyorlardı.

Türk ve Kürt halklarını tanıyanlar sivil Türk halkının tarihin hiçbir sürecinde bu yönlü topyekün bir hareketliliği uzun erimli yaşamadığını bilirler. Tarihte bu işleri önceleri Yeniçeriler sonradan ise gene üniformalılar yapmış ve halka maletmeye çalışmışlardır. Kürt halkı ise hiçbir süreçte sivil başka bir halkı karşısına almamış, tam tersine tüm toplumlarla dayanışma içinde olmuştur. Her iki halkın birbirine düşmanlık yapacağına inanmıyorum. Ancak işin tehlikeli yanı bu düşmanlığı yapmak isteyen bu anlayıştaki küçük güruha geniş bir zemin yaratma veya öyle gösterme çabasıdır. Bu çabayla da meşruluk kazanılmaya çalışılıyor. Ancak bu çağdışı zihniyete şunu hatırlatmak gerekir: Katliamın meşrusu gayri meşrusu yoktur. İster ordunun, polisin eliyle, ister üniformalı desteğinde sivil görünümlü güruhlarla olsun hiç farkı yoktur. İkisi de insanlık suçu, ikisi de barbarlık ve vahşettir.

Yaratılan ortam nasıl bir ortamdır? Hazırlayıcıları bellidir. Eskisi gibi ağız kalabalığıyla aydın kılıklı teslimiyetçilere kendilerini kandırma amacıyla ortaya atılan yemler artık yutulmuyor. Bu olayın tek sorumlusu devlet ve hükümet yönetici ve kadrolarıdır. Dünyada *"Bizim insafımız yoktur, bizde merhamet yoktur vs."* diyen bir devlet başkanına rastlayamazsınız. Devlet başkanının bu sözlerinden, kimde merhamet olmadığı, kime karşı ve kimler aracılığıyla bu merhametsizliğin, insafsızlığın uygulanacağı çok açık ve net anlaşılıyor.

İçişleri Bakanı ve Savunma Bakanları habire özel birlikler oluşturup sevk ediyor. Tehditte devlet başkanından geri kalmıyorlar. Tüm bunlardan sonra, "ekmek mushaf çarpsın, haberimiz yok, kontra yaptı" teranesine kargalar güler. Kontra kimdir? Kimlerden müteşekkildir? Kontrayı teşekkül ettiren, finanse eden, talimat veren kimdir? Bu sürecin her aşamasında bulun, ondan da sonra bilmiyorum de veya sahip çıkma, bu hiçbir mantıkla açıklanamaz. Ancak korkak entel mantığıyla açıklanabilir. Ama artık yemler onlara da çok büyük geliyor. Bölgede tüm hukuk sistemi yok edilmiştir. Hukuksuzluk ortamının vahşetini kontra tayin ediyor. Yönetiyor, uyguluyor, savaşı sürdürüyor. İşte sonuç: Yeni bir çılgınlık denemesi zemininin hazırlanması.

Çok net ve berrak bir barış ortamı yaratabilmenin zemini varken, tam tersine bir katliam olasılığından bahsetmek barış ortamının dinamitlemektir. Suçu önceden üstlenmek, suçluyu ilan etmek demektir. Buna seyirci veya sessiz kalmak ortak olmak demektir. Tarih boyunca ilk defa soruna köklü çözüm ortamı oluşmuştur. Bunu geliştirmek, bu çözümün kurum ve kuruluşlarının oluşumuna özveriyle katkıda bulunmak, hem Kürt hem de Türk ulusunun topyekün görevidir. Burada aydınlara ve özellikle özveri anlamında, sağduyulu yaklaşım anlamında TC devletine büyük ve tarihsel görevler düşmektedir. Devlet Kürt realitesini tanıyorsa -ki devlet başkanı ve başbakanı tanıdığını açıklamıştır- o zaman bu çerçevede oluşturulacak kurumların meşruluğunu tanımalıdır. Bu kurumların oluşumuna engel olmamalı, katkıda bulunmalı ve saldırı politikasını terketmelidir. Bu "ha" deyince olacak bir iş değil, süreç gereklidir. Ancak bu süreci başlatacak somut adımlar atılmalıdır. Bu adımlar sözde demeçlerle değil somut olmalıdır. Bir yandan Kürt Enstitüsü kurulabilir deyip, diğer taraftan Yukarı Mezopotamya Kültür Merkezi'nin başlattığı Kürtçe dil kursunu yasaklamak samimi bir yaklaşım değildir. Somut adım derken bunun ismini de koymak gerekir. Bu konuda dünya tarihinden somut örnekler vardır BM denetiminde hazırlanacak bir takvimle geriye saymayı sağlayacak bir program hazırlanmalıdır. Bu program oluşmuş ve oluşturulacak kurumların çalışmalarıyla sağlanabilir. En basit realiteyi tanıma ve özveri somut adım atmayı gerektirir. Böyle bir çalışmayla tarafları ılımlı siyasi çözümler üretecek bir ortama getirebilir. *"İmha edeceğim, sorun çözülecek"* anlayışı çözümsüzlükte diretmektir. Bu politikalar onbinlerce insanın yaşamını yitirmesine sebep olmuştur. Bunun sorumluluğu büyüktür.

Türk aydını çözüm konusunda fikir üretmekten acizdir. Militarist ve şiddet politikalarının savunuculuğu aydınlara değil uygulayıcılarına düşer.

Türk aydını kendi görevini bırakmış askeri çözümlerin sözcüsü konumuna düşmüştür. Bence Türk aydınına düşen görev bu konuda toplumunu huzura, istikrara kavuşturacak siyasi çözümleri üretmek konusunda çaba harcamak olmalıdır. Bu konuda samimi olurlarsa muhataplarını bulacaklarına inanıyorum. Ancak *"imha ediyoruz, imha edin, eziyoruz, ezeceğiz, ezin, susturun"* gibi emirleri vermek onların görevi değildir. Uygulayıcılar onlardan değil komutanlarından, amirlerinden emir alırlar. Onların ağzında bu sözcükler hezeyan çığlıklarına dönüşüyor. Bana göre bu tavırlarıyla toplumlarına karşı suç işliyorlar. Orduyu ve polisi yanlış yönlendirme ve baskı altına alma gibi yanlış bir tavır içine giriyorlar. Huzursuzluğu körüklüyor, toplumlarını katliam gibi insanlık suçunun zeminine itiyorlar. Bunu genişletmek mümkün, ancak ayrı bir yazı konusu. Onun için önce şunu belirtmek gerekiyor. Türk aydını toplumdaki yerini belirlemeli ve netleştirmelidir. Bence bu net değil. Türk aydını hala Osmanlı askeraydın kimliğinden kurtulamamıştır. Bu soruna aynı anlayışla yaklaşıyorlar. Bu anlayışı terkederek bu sorundaki yerlerini belirlemelidirler. Şiddet politikasıyla barış ortamı sağlanamaz.

Katliam olacak diye propaganda yapanlara sormak gerekir, bu telaş ve tedirginlik niye? Her fırsatta saldıracağını söyleyen güç tedirgin olsun, çünkü, kaybedecek kendisidir. Saldırganın karşısında onurunu korumak için ölmekten korkmayan bir halk gücü var. İnsanlık onuru her zaman galip gelmiştir. Saldırgansa tarih içinde daima mahkum olmuştur.

Unutulmaması gereken bir husus da şudur: Saldırganlığa karşı kendini korumak amacıyla fertlerin, toplulukların veya topyekün bir halkın direnmesi uluslararası hukuk kurallarınca meşrudur. Böyle bir saldırganlığa karşı oluşacak her türlü mekanizmayı uluslararası hukuku tanıyan, reddetmeyen tüm devletler, kurum ve kuruluşlar meşruluğunu onaylamak ve kabul etmek zorundadır. Olması istenen, olması gerekenin şiddet ortamıyla sağlanmaması, barış ortamı içinde bu kurumların geliştirme, yaratma, zeminini sağlamak olmalıdır. Bu mümkündür. Olması gereken budur. Bu kan gölü durmalıdır. Ama bu da, şiddet politikaları üretmekle sağlanamaz.

Şiddet ortamında barış sağlanmaz, şiddet ortamında üstünlük şiddette olur. Şiddet ortamını dışlamak için ılımlı bir ortam yaratmak gerekir, ancak o zaman barış için fikirler üretilebilir. Bunun tek yolu ateşkes ortamının ve ateşkesin sağlanmasıdır. Ancak bu ortamda siyasal çözümler üretilebilir. Bunun için bir tarafça atılmış olumlu adımlar var, bunu geliştirmek gerekir.

Çifte standart uygulamalarından vazgeçilmeli ve çılgınlık politikaları terkedilmelidir. Yoksa tüm olacakların faturası bunu uygulayanların olacaktır. Türk ulusu ve Kürt ulusu barış istiyor. Bunun aksini savunanlar veya körükleyenler barış ortamını provoke ediyorlar, bunlar savaş suçu işliyorlar.

Hümanistim diyen tüm kuruluşlara, tüm kişilere, demokrasiden, hukuktan yanayım diyen tüm devletlere, yarın çok geç olmadan hemen bugün barışın sağlanmasının, katliamların olmamasının tek teminatı ateşkesin sağlanması olduğunu söylüyor ve bu konuda çaba göstermeye çağırıyorum.

26.2.1992
M. Yavuz Binbay
İHD GYK Üyesi
Van Şube Başkanı

Berxwedan muhabirinin Bielefeld Kürdistan Centrum'da tekvando hocalığı yapan Mehmet Hasan ve Yunanlı Lamar Johnes'le yaptığı röportajı yayınlıyoruz:

"Neden Kürdistan bayrağı da göndere çekilmesin"

Berxwedan: *Kendinizi tanıtır mısınız?*

M.: İsmim Mehmet, Kürdistan'ın Dersim yöresindenim. 1968 doğumluyum, 1983'te Almanya'ya geldim.

Berxwedan: *Sizi Kürdistan Centrum'a çeken nedeni söyler misiniz?*

M.: Beni Kürdistan Centrum'a çeken durum derneğe gelen arkadaşların dürüstlüğü, partinin yayın organları, çevredeki Kürdistanlıların dürüstlüğüdür.

Berxwedan: *Kürdistan Centrum'da ne zamandan beri tekvando derslerini veriyorsunuz, kaç öğrenciniz vardır?*

M.: Düzenli olarak 1992 yılı başından itibaren başladık. Antremanlara 45-50 genç katılıyor.

Berxwedan: *Katılan gençlerin hepsi Kürdistanlı mıdır?*

M.: Hayır. Bu gençlerin arasında sekizi Yunan, üçü Türk, üçü Yugoslavdır. Ama katılım günden güne artıyor. Ayrıca iki Alman genci de var.

Berxwedan: *Öğrencileriniz birbirine uyum sağlıyorlar mı?*

M.: Evet. Çünkü otorite sağlamdır, biz burda burjuva spor salonlarındaki gibi eğitmiyoruz, herkes burda özgürdür. Hem öğretmendir ve hem de öğrencidir. Beraber kollektif çalışmalarımız var, ilerde daha da iyi olacak.

Berxwedan: *Yanılmıyorsam Avrupa'da ilk kez böyle bir spor dalı Bielefeld Kürdistan Centrum'da yapılıyor, neden buna gerek duydunuz?*

M.: Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesi veriliyor. Gerilla düşmana vurduğu darbelerle Kürdistan'ın, Kürt halkının var olduğunu kanıtlamış ve dünya kamuoyunun dikkatini çekmiştir. Ben de ne yapabiliriz diye düşündüm. Kürdistanlı gençlerimizin kumarhane, diskotek yani bataklığa girmemeleri için, böyle bir çalışmaya gerek duyduk. Bir de spor alanında da sesimizi dünyaya duyurmayı istedik. Türklerin, Almanların bayrakları göndere çekiliyorsa, neden Kürdistan bayrağı da içlerinde olmasın?

Berxwedan: *İlerlemeniz önünde birilerinin size engel olduğunu söylemiştiniz. Neden?*

M.: Antremanları daha önceleri Türk gençleri ile beraber yapıyorduk. Kürt olduğumu söylüyordum, bunların zoruna gidiyordu, Türk olduğumu söylememi istiyorlardı. Hep münakaşa ediyorduk. Bu son dönemlerde ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesiyle beraber TC tarafından Kürt-Türk farkı daha da derinleştiriliyor. Önceleri Kürtlerin onlar açısından bir tehlikesi yoktu. Nasıl olsa asimile olur mantığıyla hareket ediyorlardı. Ama bu son dönemlerde yaklaşım tarzları daha farklıydı. Ya kendini inkar edersin, yani her yönüyle Türkleşirsin, ya da ilerlemen mümkün değildi. Örneğin İbrahim Tatlıses, Emrah gibi birçok Kürt asıllı sanatçıyı utanmayıp kendilerine mal ediyorlar. Bununla birlikte Kürdistan yörelerimizden, Diyarbakır, Antep, Adıyaman, Muş, Elazığ folklorumuzu, kültürümüzü kendilerine mal ediyorlar. Bunların bilincinde olduğum için kendi yeteneklerimi halkım için kullanacağım.

Benim önerim şudur: Benim gibi onlarca, hatta yüzlerce sporcu, sanatçı var. Bunlar TC'nin inkarcı politikasına kurban olmuşlar, halen günümüze kadar onlara hizmet eden kardeşlerimizin kendi halkları için öz kimlikleriyle çalışmalarını öneriyorum. Benim demokrat Türk sporcularına ve Türk halkına saygım var, ama eleştireceğim nokta TC'nin inkarcı politikasıdır.

Berxwedan: *Bu spor için gerekli malzeme, elbise ve benzeri ihtiyaçların masrafları kimler tarafından karşılandı?*

M.: Burada antremanlara katılan gençlerin aileleri ödedi. Zaten katılanların çoğu yurtsever ailelerin çocuklarıdır.

Berxwedan: *Sporculardan herhangi bir ücret alıyor musunuz?*

M.: Az bir miktar alınıyor, bizim amacımız gençlerden para almak değil, gaye gençlerin kötü yollara düşmemeleridir. Şayet gelmek isteyen varsa ve aylık gideri ödeyecek güçte değilse biz yine de kabul ederiz. Zaten malzeme aldığımızda paranın bir kısmını bölgedeki yurtseverler verdiler.

Berxwedan: *Mehmet arkadaş, diğer bölgelere herhangi bir öneriniz var mı?*

M.: Şimdi her şeyden önce biz bu sporu yapıyoruz, antremanlarımızı yapıyoruz. Burdaki çalışmalarımızı **Berxwedan**'a iletmemizin nedeni diğer bölgelerdeki derneklerimizi haberder etmektir, onlara yansıtmaktır. Duysunlar, becerileri var ise yapsınlar, yoksa bizimle dayanışmaya girsinler, biz gidip yardımcı oluruz. Artık gelinen aşamada yapılması gereken spor, sanat, kültür vd'lerini ulusal kurtuluş mücadelesinin hizmetine sunmaktır.

Berxwedan: *Bizden herhangi bir isteğiniz var mı? Size nasıl yardımcı olabiliriz?*

M.: Şunu yazmanızı istiyorum: Derneklerimize gelen gençlere karşı ilgi gösterilmelidir. Diğer bölgelerdeki arkadaşların da aynı sıcak ilgiyi göstermelerini öneriyorum. Eğer bir tıkanıklık yaşanırsa bize yardımcı olmanızı istiyorum.

Berxwedan: *İleriki dönemde ne gibi çalışmalar yapmayı düşünüyorsunuz?*

M.: '92 yılının dördüncü ayının ortalarında Bielefeld Kürdistan Centrum'da bir müsabaka yapacağız. Müsabakaya devrimci, demokrat, yurtsever kesimleri davet ediyoruz.

Berxwedan: *Mehmet arkadaş bize zaman ayırdığınız için Berxwedan adına size teşekkür ediyorum.*

M.: Ben size teşekkür ederim...

"Kürtlere sempatim var"

Berxwedan: *Kendinizi tanıtır mısınız?*

L.: Adım Lamar Johnes, Yunanım, 17 yaşındayım. 5 yıldan beri tekvando yapıyorum.

Berxwedan: *Sizi Kürdistan Centrum'a çeken nedeni açıklar mısınız?*

L.: Kürtlere sempatim var, bunun için sporu Kürdistanlı gençlerle yapmak istedim.

Berxwedan: *Kürtleri tanıyor musunuz?*

L.: Evet. Kürdistan'ı biliyorum, Kürdistan'ın dört devletin sömürgesi olduğunu biliyorum.

Berxwedan: *Kürdistan'da emperyalizme ve TC'ye karşı savaşan bir örgüt var, bunun hakkında herhangi bir bilginiz var mı?*

L.: Kürdistan'da PKK vardır, Kürdistan'ın bağımsızlığı için savaşıyor.

Berxwedan: *Teşekkür ederim.*

L.: Ben size teşekkür ederim.

Musa Anter:

"Türkiye'de halen de sivil bir devlet teşkilatı yoktur. Devlet ve resmi görüş askeri ve şovendir"

Berxwedan: *DYP-SHP koalisyon hükümetinin sunduğu "demokrasi" ve "insan hakları" programı ile "Kürt realitesi"nin tanınmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?*

M. Anter: Türkiye'de halen de sivil (medeni) bir devlet teşkilatı yoktur. Devlet ve resmi görüş askeri ve şovendir. Türk ordusu kazankaldırıcı yeniçerilerin devamıdır. Cumhuriyet devrinde Kürtler ve Kürt davası ne zulüm görmüşse, askeridir. Zaten daima -iki tane müstesna- geri kalan devlet reisleri de birer paşadır. Olan siviller de askerlerin birer kuklasıdır. Halen demokrasi diyen koalisyon hükümeti başbakanıyla, yardımcısıyla tüm milletvekili ve müsteşarlarıyla sanki Türkiye'nin politikasından anlamıyorlarmış gibi, her hafta Milli Güvenlik Kurulu adı altında beş tane paşa gelir, hükümete kışla otoritesini empoze eder; aldıkları kararları güya tavsiyedir ama, hakikatte emirdir ve hükümet aynen uymaya mecburdur. Bugün eğer hükümet Kürt sorununda biraz rahatlık yapmışsa, bu koalisyon hükümetinin insansever ve demokratik anlayışlarından gelmiyor. Bunun iki sebebi vardır ki, ordu kabul etmeye mecbur kalmıştır: a) Kürt milletinde bir kadronun yetişmesi ve faşizan zulme bilinçli ve bilimsel direnişi. b) Değişen Avrupa'nın insan hakları çerçevesinde Kürt sorununa az da olsa sahip çıkması.

Biz Kürtlerin büyük tecrübesi vardır, daha doğrusu çektiğimiz haksızlık ve eziyetlerden dilimiz çok yanmıştır. Onun için biz, bizce Kürt davasına samimi olmayan hiçbir Türk hükümetine peşin hükümlerle ve oyalayıcı tavizlerine bel bağlamıyoruz. Zaten, hükümet samimi olsa bile elinden birşey gelmez ki. İslamda bir tabir var. Derler ki, "Allahın dediği olur". Türkiye'de de ordunun dediği olur.

Berxwedan: *Meclis kürsüsünde bazı Kürt milletvekillerinin uğradığı ırkçı ve şoven saldırıları ve bunların nedenlerini değerlendirir misiniz?*

M. Anter: Ben televizyonda aynı olayı izledim. Kürsüye saldıran yalnız üç-beş serseri değildi. Başbakan Süleyman Demirel'in o koskocaman gövdesiyle çırpınıp iki eliyle masaya bir protesto vuruşu vardı, cidden gülünçtü. Ve inanıyorum ki o Kürt milletvekillerinin protesto hareketleri de orduya verilen bir gösteriş ve imtihandı. Çünkü Türkiye Millet Meclisi'nin ipi bir paşanın elindedir. Bugün her milletvekilinin ordunun hoşuna gitmeyen olaylara karşı gözükmesi -Türkeş gibi sapıklar hariç- korkudandır.

Berxwedan: *TC devletinin son dönemlerde bir yandan yurtseverlere yönelik kontrgerilla cinayetleri, Kulp ve Lice'de olduğu gibi kitle katliamları ve diğer yandan da Kürdistan dağlarını bombalamasının izahı sizce nedir? Yeni hükümetin "halka şefkat"ı esas alacağını söylemesi ile bu yaşanan gerçekler arasındaki tezatlık nasıl izah edilebilir?*

M. Anter: Yukarda dedik ki inisiyatif ordunun elindedir. Kontr-gerilla, insan hırsızlığı ve Kürdistan dağlarını bombalamak ordu işidir. Daha yeni yeni inisiyatifi ordunun elinden alıp sivillere verelim diyen hükümet, adeta bu lafları ağzında gargara yapıyor. Sebebi de, örneğin, Kürdistan'da bir başçavuş dahi valiyi dinlemiyor. Hükümet de insanlara bir şey söylüyor. Diyor ki, biz Kürdistan'da insanlara şefkat ve merhametle gideceğiz, ama PKK'nin de kökünü kazıyacağız. Peki bu nasıl olur? Hani Türkçe'de bir deyim vardır. Olmayacak duaya amin denmez. Bu basit lafla güya politika yapıp halkla PKK'yi birbirinden ayırmak gayedir. Ama PKK dışardan ithal edilmiş değil ki. Kürdistan'ın çocuklarıdır. Sen kalk haksız yere PKK'cidir diye, oğlumu dağda öldür, ben de şehirde sana dua edeyim, bu olur mu? Ama hükümet de bunun imkansız olduğunu bildiği için sözümona Kürtleri kandırmak için, sık sık söylüyor.

Berxwedan: *Yine Kürdistan'daki gelişmeler gerekçe gösterilerek Türkiye'de ırkçılık ve şovenizm körükleniyor ve adeta tüm basın-yayın organları böyle bir politikanın hizmetine sokulmuş durumda. Bununla nereye kadar gidebilir, nasıl bir sonuç alabilirler?*

M. Anter: Öteden beri Türk basını MİT'in, ordunun ve polisin emrinde çalışıyor. Bu üç kültürsüz teşkilatın adeta katipleridir. Karagöz oyunu vardır; perde arkasında Karagöz ile Hacivat'ın ipleri birinin elindedir, perde önünde istediği gibi Karagöz ile Hacivat'ı oynatır ve konuşturur. Türk basını da bunun gibidir. Ordu ve istihbaratları Kürtler aleyhinde ne kadar Türk kamuoyunu ayağa kaldırmak isterse, Türk basını da zaten onların paralı askeri ve kuklalarıdır, oraya kadar getirirler. Ama benim endişem eskisi gibi değildir. Biz de varız.

> *Hükümet de imkansız bir şey söylüyor. Diyor ki, biz Kürdistan'da insanlara şefkat ve merhametle gideceğiz, ama PKK'nin de kökünü kazıyacağız. Peki bu nasıl olur? Hani Türkçe'de bir deyim vardır. Olmayacak duaya amin denmez. Bu basit lafla güya politika yapıp halkla PKK'yi birbirinden ayırmak gayedir. Ama PKK dışardan ithal edilmiş değil ki. Kürdistan'ın çocuklarıdır. Sen kalk haksız yere PKK'cidir diye, oğlumu dağda öldür, ben de şehirde sana dua edeyim, bu olur mu?*

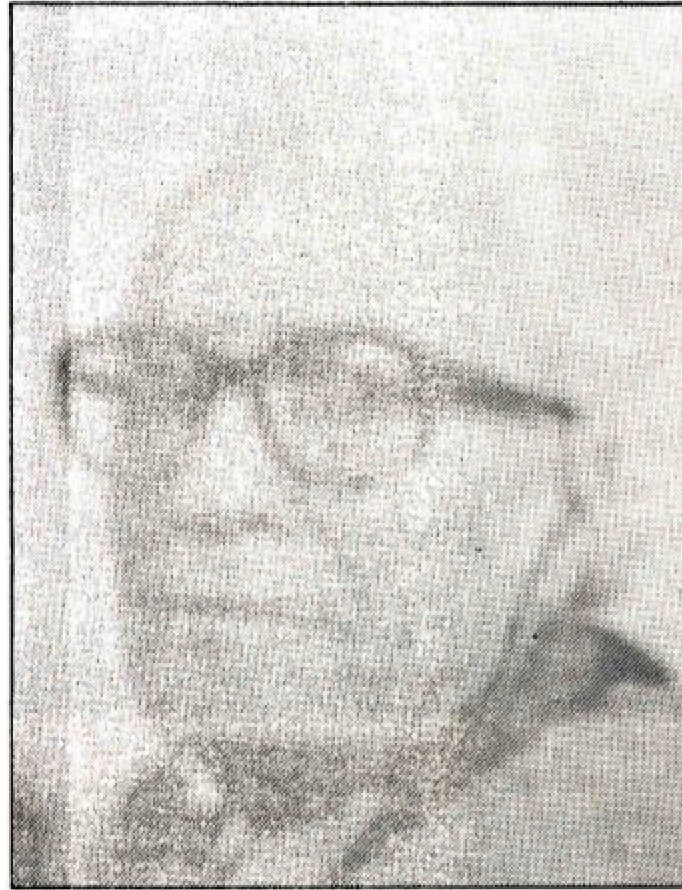
Berxwedan: *Koalisyon hükümetinin geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?*

M. Anter: Boyacılıktan anlamam ama, derler ki siyah ile beyaz boyayı karıştırırsanız gri olur. Hele kırmızı da koyarsanız berbat bir renk olur. Şimdiki koalisyon hükümeti iki parti değildir. Bir de en kuvvetli ve tabiri caizse ticarette olduğu gibi, şirketin ellibir hissesi ordunundur. Bu bakımdan zaten Süleyman Demirel üç-dört kere ordudan dayak yemiş, korku içindedir. Erdal İnönü'nün, İsmet Paşa'nın oğlu olduğu için, orduya karşı biraz muafiyeti vardır. Ama kendisi garibandır. İşte bu boyalara bakın ve tarif ettiğim parti başkanlarının da durumunu görün ve koalisyon hakkında siz bir karara varın.

Berxwedan: *Sizin de izlediğiniz gibi, PKK önderlikli Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi günümüzde ulusal ayaklanma ve ordulaşmaya gidiyor. İçinde bulunduğumuz yıl Kürdistan Ulusal Parlamentosu'nun kuruluşu gerçekleştirilecek. En azından hedef bu ve ilk adımları da atılmış durumda. Kürdistan tarihinde ilk kez yaşanan bu gelişmeyi nasıl değerlendiriyorsunuz?*

M. Anter: PKK bir dava için kurulmuştur. O da Kürt milletinin demokratik haklarıdır. Şimdiye kadar tarihte 19. yüzyıldan beri zaman zaman zulme karşı Kürt başkaldırıları olmuştur. Ama dikkat edilirse bu başkaldırılar lokaldir, aşiret ve şahıslara bağlıdır. Ve bunun için de daima ezilmiştir, yenilmiştir. Ama bugün Kuzey-Batı Kürdistan'da aşiretüstü bir millileşme vardır. Bu millileşmenin gerekli organlarının olması da doğaldır. Ancak bunu Türkler bir bölücülüğe yormasınlar. Tarihte görülmüştür ki, aynı toprak üzerinde yaşayan uluslar kendi örf ve adetlerine göre meclisler kurmuşlardır. Bugün Birleşik Amerika'da veya Birleşik Almanya'da hemen hemen her eyaletin bir parlamentosu ve kanunları vardır. Ve bu usul hiçbir zaman o memleketleri ne batırmıştır ve ne de bölmüştür. Tam tersine bugün Birleşik Amerika elli üç parlamentosuyla dünyanın tek süper devleti olmuştur. Onun için ben kurulacak Kürt parlamentosunu gayet doğal buluyorum ve Türkiye'nin aleyhine olan bir olay olarak da kabul etmiyorum.

Berxwedan: *Kürdistan'da mücadelenin hangi temellerde geliştiği ve elde edilen kazanımların bedellerinin ne kadar büyük olduğu biraz dürüst olan herkes tarafından görülüyor. Ancak bazı kesimlerin elde edilen bu kazanımlar üzerinde hesap yapmaya, bunları kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak için olmadık işlere kalkışmaya çalıştıkları görülüyor. Bunu biraz değerlendirebilir misiniz?*

Sizce bu cüreti nereden alıyorlar ve Kürdistan gerçekliği karşısında konumları nedir?

M. Anter: Milli haklarını alma çabası içinde olan bir millet için birlik ve beraberlik şarttır. Buna Türkiye milli kurtuluş savaşını örnek gösterebiliriz. Tarihler yazıyor ki, milli mücadele aleyhinde olan ve Türkiye İstiklal Mahkemesi ve Divan-i Harb tarafından idam edilenlerin sayısı Yunanlıların öldürdüğü Türklerden daha çoktur. Bu bakımdan, bugün ezilen Kürt ulusunun demokratik ve insani hakları için çalışan insanlara karşı olanların, -ben Ayetullah değilim ama- katline fetva veriyorum. Böyle çirkin ve hayasız bir cüreti herhalde kendilerinden de daha çirkef bir yerden alıyorlar.

Berxwedan: *Kürdistan halkını yıllardır uğraştıran ama kanını emmekten öteye bir ilerleme sağlatmayan ilkel milliyetçi güçler ile reformist, teslimiyetçi çevreleri nasıl değerlendiriyorsunuz?*

M. Anter: Birinci Dünya Harbi'nden sonra Kürdistan dört parçaya ayrıldı. Gerçi o vakit Arap diye birşey yoktu ama, yine de Avrupalılar Kürdistanı, Suriye, Irak, İran ve Türkiye arasında bölüştürdüler. O vakit Irak ve Suriye'ye "uygar" Fransız ve İngilizler hakimdi. Kuzey-Batı Kürdistan'da da Osmanlılardan kalma hasta adamın bir organı hakim oldu. Bu yüzden Suriye ve Irak Kürtleri Türkiye Kürtlerinden daha önce uyandılar. Ama bu beş-on senedir Türkiye egemenliğindeki Kürdistan'da olan rönesans Türkiye Kürtlerini Irak ve Suriye Kürtlerinden daha ileriye götürdü. Örneğin bugün Kuzey-Batı Kürdistan'da aşiretler üstü bir Kürt milleti doğmuştur. Ama Irak'ta hala aşiret usulü sürmektedir. Mesela Barzanî aşireti ve Talabanî aşireti. Benim bu aşiret şeflerine mesajım şöyledir: İkiyüz senedir Kürt milleti aşiret usulleriyle başkaldırdı ama hiç bir yere varmadı. Yine Irak'tan örnek olarak merhum Şêx Mehmûdê Berzencî ve Mustafa Barzani'yi gösterebilirim. Şimdiki Irak Kürtlerinin şeflerinden istek ve ricam şudur. Bir an önce millileşsinler. Bundan başka da Kürt milletinin kurtuluş çaresi yoktur.

Berxwedan: *Kürt kültürünün geliştirilmesi üzerine önerileriniz ve görüşleriniz nelerdir?*

M. Anter: Bugün vatanı olan, ama devleti olmayan Kürt milletinin kültürü asırlardan beri büyük sıkıntılar geçirmiştir. Milletler kültürlerine daima katkı yaparlar, ama Kürtlerin kültürü istilacı devletlerce daima tahrip edilmiştir. Kürdün folkloru, etnografyası, edebiyatı, dili ve tarihi hatta kendi varlığı yasak edilmiş ve yok sayılmıştır. Ama buna rağmen onbinlerce seneden gelen köklü Kürt kültürü, örf ve adeti iyi kötü kendisini bugüne kadar koruyabilmiştir. Tarihte Kürtlerle yaşıt Sümer, Akad, Elam, Eti, Asur, Keldan, Huri, Xaldi ve Urartular bugün mezopotamya ve Kürdistan'da ölü ulus ve kültür sayılmaktadırlar. Ama Kürt kültürü ve Kürt milleti yaşıyor. Bu da sağlam köklülüğünden geliyor. Şimdiye kadar Kürt kültürü yok olmamışsa, bundan sonra bu ulaşım vasıtaları ve genelde milletlerin insan haklarına karşı olan saygısıyla sürekli yaşayacaktır. Kanaatim odur ki, Kürt kültürü süratle sağlam kökü üzerinde yeşerecektir.

Berxwedan: *Kürtçe dilinin geliştirilmesi için yapılması gerekenler nelerdir?*

M. Anter: Asırlardan beri yazılı Kürt dili yoktur, şifahidir. Bu bakımdan Kürdistan'da birçok lehçe ve ağız türemiştir. Her bölge kendi köküne göre konuşur. Ayrıca Kürtler müslüman olduktan sonra zorla ve emperyalistçe Arap kültürünün tesirine sokulmaya çalışıldı. Bu yüzden temiz Kürt diline birçok Arapça hatta Farsça kelime girmiştir. Benim kanımca Kürtlerin dilindeki yabancı kelimelerle uğraşmadan önce kendi gramerlerini kuvvetlendirip yeknesak yapmamız lazımdır. Her kafadan bir ses çıkmamalıdır. Bugün Avrupa dillerinde, örneğin Almanca ve İngilizce'de Latince'den alınmış birçok ödünç kelime vardır. Eski ve yeni zamanlarda Kürt dili için bazı Kürt alimleri gramer yapmışlardır. Örneğin Yusuf Ziyaedin Paşa ve büyük dil bilginimiz Celadet Ali Bedirxan. Yusuf Ziyaettin Paşa'nın kitabının adı "Haziyel kitap Hediyetül Hemidiye fi Ligetulkurdiye"dir. Buradan da anlaşılıyor ki bu kitap Osmanlı Padişahı Sultan Hamit devrinde yazılmıştır. Arapça izahlıdır ve bence çok sağlam esaslar vardır.

Ama hiç şöyle böyle uğraşmamıza lüzum bırakmadan atamız Celadet Bedirxan bize öyle modern bir Kürt dili gramerini yapmış ki, tahmin ediyorum daha birkaç yıl Kürt dilinin ihtiyacını karşılayabilir. Araplarda caminin serf ve Nehwisi neyse, Celadet Bey'in grameri de biz Kürtler için o kadar değerli ve esastır.

Son zamanlarda memnuniyetle görüyorum ki, gerek Avrupa'da ve gerekse Türkiye'de Kürtçe neşriyatlar başlamıştır. Avrupa'da çokça vardır. Türkiye'de de Welat gazetesi çıkmaktadır. Benim bu neşriyat sahibi Kürt gençlerinden istediğim odur ki, birbirleriyle irtibatlı çalışsınlar, aynı kuralları kullansınlar ve herkes kafasına göre Kürt diline uyduruk kelimeler sokmasın. Türkler böyle yaptı. Ben 60 senedir birbirinden farklı 5 tane Türkçe öğrendim. Ve tabii hiç birisi de ne ilmidir ne de para ediyor. 60 yıldır Fransızca çalışsaydım belki Jan Jak Russo olabilirdim. Kürt gençlerinin bunları kaprissiz olarak ve bir milli ödev olarak göz önünde bulundurmalarını hem istiyorum ve hem de rica ediyorum. Öyle ki, tüm Kürdistan'da Kürdün eline geçen yazılı bir metin aynı dil gramer kurallarında olsun. Tahmin ediyorum gençlerce bu ricam kabul olursa, Kürdistan'da yeknesak bir şive ve dil meydana gelecektir.

Yugoslavya'daki ulusal hareketlerin politik geçmişi üzerine

– 1 –

Ali Doğan

Yugoslavya'daki ulusal hareketlerin tarihi, Balkanlar'da kapitalizmin gelişim tarihi kadar eskidir. Bütün tarihleri boyunca çok milliyetli feodal imparatorlukların işgali ve istilası altında kalan Balkan halklarının, ulusal gelişmeleri dış güçlerin politik çıkarları doğrultusunda engellenmiş, şu veya bu milliyetin toplumsal gelişmesine bölgede hak iddia eden feodal veya kapitalist devletlerin çıkarlarına göre izin verilmiş veya engellenmişti. Dünyamızdaki her ulusal sorunda olduğu gibi, Yugoslavya'daki ulusal hareketlerin bugünkü konumunu da iyi kavrayabilmek için sorunun tarihsel gelişimini, ekonomik ve toplumsal temellerini, dünyamıza istediği biçimi vermeye çalışan şu veya bu politik güçlerin bu sorundaki çıkarlarını, bu güçlerin geçmişteki ve bugünkü politikalarının altında yatan ekonomik ve toplumsal nedenlerini doğru tahlil etmek zorundayız.

Yugoslavya'daki ulusal hareketlerin dünyamızdaki sınıf mücadelelerindeki yerinin çok önemli olduğunu iddia etmek, abartma olmaz. Çok milliyetli feodal devletlerin çöküşünde ve Batı Avrupa'nın gelişmiş kapitalist devletlerinin, uluslararası emperyalist güç haline gelmesinde önemli rol oynayan Balkanlar'daki sınıf mücadeleleri bütün dünya halklarının kaderini değiştirecek savaşlara neden olmuştu. Daha 1853 yılında ünlü sosyalist bilim adamı F. Engels, bugün Yugoslavya olarak bilinen topraklar üzerindeki ulusal hareketlerin bir dünya savaşıyla sonuçlanacağını[1] ve bu dünya savaşında da, İngiliz, Fransız ve Rusların aynı cephede[2] yer alacaklarını, savaşın güçten düşmüş eski çok milliyetli feodal devletlere karşı gelişeceğini ve hatta Çanakkale boğazının bu emperyalist güçler tarafından böyle bir savaşta işgal edileceğini[3] altmış yıl öncesinden ikaz etmişti. Sosyalist düşünür F. Engels'in bu öngörüsü, bilimsel materyalist düşünce yönteminin ulusların hayatını inceleme ve varacağı sonuçları daha önceden tesbit etmedeki gücünden kaynaklanıyordu. Bugün Yugoslavya'nın bir parçası olan Bosna-Hersek Birinci Dünya Savaşı'na neden olmuş, Avusturya-Macaristan ve Osmanlı İmparatorluğu Balkanlar'da yenilgiye uğratılarak birçok yeni milliyetin gözlerini hayata açmalarına yol açmıştı.

Genel olarak Balkanlar'daki ve özel olarak Yugoslavya'daki ulusal hareketlerin tarihini üç değişik bölümde incelemenin doğru olduğu inancındayım. İlki kapitalizmin bu bölgede gelişip güçlenmeye başladığı ve ulusal hareketlerin geniş köylü yığınlarını demokratik halk hareketleri biçiminde, istilacılara ve işgalcilere karşı gelişip güçlendirdiği dönem. Ki bu dönem Balkanlar'da 1878 yılına kadar sürmüştür. Bu döneme kadarki köylü ayaklanmaları, Bosna-Hersek'te, Makedonya'da, Kıbrıs'ta merkezi feodal devlete karşı, ilk önce Yunan papazlarına ve ikinci olarak da müslüman büyük toprak sahiplerine karşı farklı milliyetten halkların mücadeleleri biçiminde gelişmişti.[4] 18. ve 19. yy. boyunca, gerek Ortadoğu'daki ve gerekse Balkanlar'daki sınıf mücadelelerine dinsel ve ulusal biçimler vermeye çalışan Osmanlı İmparatorluğu'nun Hıristiyan halkların vergilerini arttırarak, müslümanları ve Türk kökenli köylüleri vergiden muaf tutması bölgedeki Hıristiyan halkların burjuva ve feodal güçleri arasındaki ittifaka, köylü yığınlarının da katılmasına neden olmuştu. Bugünkü Yugoslavya'nın yönetici ulusunu oluşturan Sırplar da, bu tarihte, Haziran 1876'da Osmanlı devletine karşı savaşa başlamıştı. Osmanlı İmparatorluğu'ndaki sınıfsal ve ulusal mücadeleler 14 Haziran 1878'de yeni bir aşamaya gelmişti. Balkanlar'dan Ortadoğu'ya kadar uzanan geniş köylü ayaklanmalarına biçim vermeye çalışan dinsel ve ulusal farklılıklar, imparatorluğun tarihinde ilk kez yön değiştirmeye başlamıştı. Bu tarihte Berlin'de yapılan konferansta, Batı Avrupa'daki burjuva demokratik devrimlerin temel hedefleri Osmanlı İmparatorluğu'na zorla kabul ettirilip, Osmanlı İmparatorluğu'nun Batılı kapitalist devletlerin yeni sömürgesi olduğu ilan edilmişti. Anlaşmanın 23. ve 62. maddelerince, Osmanlı İmparatorluk bünyesindeki hiçbir kişinin dinsel, ulusal, politik yapısı göz önünde bulundurularak ayrım yapılmaması, bütün imparatorluk bünyesindeki insanların hak eşitliği, mal ve mülk edinme hakları anlaşmayla garanti altına alınmıştı.[5] Kıbrıs İngilizlerin, Bosna-Hersek Avusturya-Macaristan'ın politik denetimine verilirken, Romanya, Sırbistan ve Karadağ'ın bağımsızlığı anlaşmayla garanti altına alınmış; Arnavut ve Kürtlerin Ulusal Liginin kurulması gündeme gelmiş olsa bile dinsel yapıları farklı olduğundan ve Osmanlı İmparatorluğu'na olan bağlarından dolayı bu konudaki Berlin Konferansı'ndaki kararlar askıda kalmıştı.[12]

Berlin Konferansı'ndan sonra, sınıf mücadeleleri ve ulusal hareketler azalmak bir yana, Balkanlar'da daha da şiddetlenerek daha fazla tecrübelere sahip olmuştu. Batılı kapitalist devletler ve çok milliyetli eski feodal devletlerin aralarındaki ekonomik çıkarlarından kaynaklanan savaşlar, ulusal hareketleri daha da kırbaçlıyor ve aynı zamanda sosyalizmin Balkanlar'da da gelişmesine neden oluyordu. Tarihte ilk kez Balkan halkları çok uluslu sosyalist devlet kurma amacıyla, farklı milliyet ve dinlerden halkları örgütlemeye çalışırken, Batı Avrupa'nın kapitalist devletleri de eski çok milliyetli feodal devletleri parçalayıp bölüşmenin planlarını yapıyorlardı. 1913 Balkan savaşları Birinci Dünya Savaşı'nın ilk belirtisi oldu. Bu savaş döneminde İngilizler Sırp, Sloven ve Hırvat egemen güçlerini bir araya getirip, Balkanlar'da çok uluslu bir devlet kurmanın gereklerini kavradılar. Bu savaş sonucu Makedonya, Yunan, Bulgar ve Sırplar arasında paylaşılarak bugünkü sınırları çizildi.

Birinci Dünya Savaşı'yla birlikte, 1917 yılında Sırp, Sloven ve Hırvatlar ortak krallık kurmak istediklerini İngiltere'de açıklayarak, 1918 yılında resmi olarak ortak isimleriyle anılan krallıklarını ilan ettiler. Bu dönem içinde gerek Makedonya'nın Selanik, Sırbistan'da Kosova'da, bu üç krallığa karşı birçok ulusal ayaklanmalar oldu. 1929 yılında ismi Yugoslavya olarak değiştirilen bu burjuva devlette ulusal ve sınıfsal mücadele İkinci Dünya Savaşı'na kadar devam etti.

Yugoslavya'daki ulusal hareketlerin ikinci bölümü diyebileceğimiz 1918-1945 dönemi, dünya sosyalistlerinin ulusal sorun konusundaki bilimsel düşüncesine pratik zenginlik katan tarihi tecrübelerle doludur.

Üçüncü dönem ulusal ele alabileceğimiz 1945'den bugüne kadarki politik gelişmeleri kavrayabilmek için, ikinci dönemdeki politik gelişmeleri ve değişik sınıfların bu politik sorunlara yaklaşımındaki farklı düşünceleri genel olarak aktarmanın faydalı olacağı inancındayım.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, Yugoslavya'daki sosyalistler ulusal sorunu tek başına politik bir sorun olarak ele alıp, onun ekonomik ve toplumsal köklerini gizleyerek, işçi sınıfının iktidarının kurulmasıyla bu sorunların tarihe karışacağını iddia etmişlerdi. Ulusal ve politik ön yargılar bu düşüncelerin temel hareket noktasıydı. Yoksul sınıflar adına da olsa bu politik ön yargılar giderek, ezen ulus milliyetçiliğinin gelişmesine ve hatta kendi yoksul sınıflarına karşı her ne pahasına olursa olsun var olan düzenin korunması gibi burjuva düşüncelerin gelişmesine neden olacaktı. Tıpkı bugün Türkiyeli bazı burjuva sosyalistlerinin ve sosyalist olduğunu iddia eden kemalistlerin savunduğu gibi, Yugoslavya'da bir anayasa değişikliğiyle sorunun çözüleceği iddia edilmişti.[6] Yoksul sınıfların politik devriminin sonucu bir anayasa değil, var olan düzenin ve devletin sınırlarının korunması için bir anayasa değişikliği ileri sürülmüştü Yugoslav sosyalistleri tarafından.[7] Devrim yapmaktan daha çok devrimi engellemeye çalışan sosyalizm hareketi içindeki ezen ulus milliyetçileri, Yugoslavya'da da ulusal sorunu devletin iç sorunu olarak değerlendiriyorlardı[8]. Ne sorunun ulusal biçimlere bürünmüş sınıf mücadeleleri olduğunu kavrıyor ve ne de bu toplumsal çelişkilerin politik iktidarın ele geçirilmesindeki potansiyel gücünü kullanmaya cesaretleri vardı. Hepsinden beteri, ulusal sorun burjuva sınıfların politik diktatörlüğüne son verme sorunu olarak değil, burjuva demokratları aracılığıyla devlet güçleriyle uzlaşma aracı olarak görülüyordu.

Sosyalist toplum bilimci ve düşünür J. Stalin **Marksizm ve Ulusal Sorun ve Sömürgeler Sorunu** adlı yapıtında, Yugoslav sosyalistlerinin bütün bu düşüncelerinin bilimsel sosyalizmle ilgisinin olmadığını iddia etmiş, Hırvat ve Sloven halklarının bağımsızlık yönünde bir ulusal talepte bulunmamasının, sosyalistlere ulusların geleceklerini kendilerinin belirleme hakkına karşı çıkma hakkı vermeyeceğini[9] belirtmiştir. Ve hatta tarihin ileri bir aşamasında bu burjuva sınıfların bu hakkı kabul edip kullanabileceklerine bile dikkat çekmişti.[10]

Bütün bunlara rağmen, Yugoslavya'daki sınıfsal ve ulusal mücadeleler İkinci Dünya Savaşı'na kadar burjuva sınıfların hakimiyetiyle sonuçlanmıştı. Bu ikinci dönemde, Yugoslavya'daki ekonomik ve toplumsal gelişme, yoksul sınıfların politik bilinçlenmesini hızlandırmakla kalmamış, siyasi iktidarı ele geçirmeksizin ne ulusal sorunların ve ne de sınıfsal sorunların çözümlenemeyeceğini öğretmişti onlara. İkinci Dünya Savaşı'yla birlikte yeni bir döneme giren Yugoslavya'daki değişik milliyet ve azınlık halklar, Balkanlar'da eşine az rastlanan partizan direnmelerinin en mükemmel örneklerini sergilemişlerdi. Alman ve İtalyan sömürgecilerine karşı. Bütün tarihi boyunca Almanların yerleşim alanı olan Slovenya ile Almanları Sırplara karşı kurtarıcı olarak bekleyen Hırvat burjuva ve küçük burjuva sınıfları bu savaşta Hitler'in yanında yer aldı. Henüz İkinci Dünya Savaşı başlamadan önce Ağustos 1939'da tarihte ilk kez Hırvatlara otonomi hakkı tanındı. Komünist Partisi yasa dışı olmasına rağmen, çok güçlü bir örgütlenmesi vardı. Her ne kadar Hırvatistan'daki komünistler, Sırp ve Slovenyalı komünistler birbirlerine güvenmemiş olsalar bile, faşizme karşı birleşik cephede yer aldılar. 1941 yılının Mart ayının sonunda gerçekleştirilen askeri darbeye karşı, bütün değişik halkların komünistleri ortak direnmeyi ve aynı yılın haziran ayında da silahlı mücadeleyi örgütlediler. Slovenya Almanlarla İtalyanlar arasında paylaşıldı, Karadağ bağımsız devlet durumuna getirildi, Hırvatistan'ın kuzeyi Macarlara ve geriye kalanı da Bosna-Hersek dahil edilerek bağımsız faşist bir devlet olduğu ilan edildi. Sırbistan Almanların, Makedonya'nın batısı ve Arnavutluk İtalyanların denetimine girerken, Bulgarlar da Sırbistan'ın doğusunu ve Makedonya'nın belli bir bölümünü işgal ettiler. Yugoslavya bütünüyle parçalanıp, İtalyan, Macar, Alman ve Bulgar devletleri tarafından işgal edildi, Hırvatistan ve Karadağ ise "bağımsız" devletlerini ilan ettiler. İstilacılara karşı ulusal kurtuluş mücadelesi iki koldan gelişme gösterdi. Bir yanda eski burjuva devletin içindeki yurtsever burjuva ve küçük burjuva sınıflar, öbür yandan çoğunluğu Sırplardan oluşan partizanlar. Daha sonra **Anti-Faşist Yugoslav Ulusal Kurtuluş Komitesi** adı altında birleşen bu gruplar, mücadele esnasında yeni politik bir hükümet oluşturmaya başladılar. Yugoslavya'daki değişik halkların yoksul sınıflarının oluşturduğu anti-faşist cephede savaşan partizanların direnmesi hiçbir dış destek olmaksızın başarıyla sonuçlandı.

Partizan savaşına önderlik eden Hırvat asıllı sosyalist Tito, Sırbistan, Hırvatistan, Slovenya, Bosna-Hersek, Makedonya ve Karadağ halklarını tek bir devlet içinde birleştirerek, 1945 yılında Yugoslavya'nın bağımsızlığını ilan etti. Demokratik Cumhuriyet olarak ilan edilen Yugoslavya, 1963 yılında tekrar bir anayasa değişikliğiyle, sosyalist olduğunu, bünyesindeki altı farklı milliyetin bölgesel devletleri olan, otonom ve Sırbistan içinde azınlık halk statüsünde olan Arnavut ve Macar asıllı Volvodanların kültürel hakka sahip olduklarını açıkladı.

Bağımsızlığın ilanından üç yıl sonra, Doğu Avrupa ve Sovyetler Birliği'yle birçok konuda çelişkiler ortaya çıktı ve 1948 yılında Cominform'dan ayrıldığını ilan etti. 1950 yılında Birleşmiş Milletler'e başvurarak, Romanya, Bulgaristan, Macaristan ve Sovyetler Birliği'nin Yugoslavya'nın iç işlerine karıştığı gerekçesiyle kapitalist devletlerin durumuna müdahale etmesi istendi, Yugoslav hükümeti tarafından. Sovyetler Birliği Devlet Başkanı J. Stalin'in ulusal sorun konusundaki düşünceleri, geçmişte olduğu gibi, bu dönem içinde de, Yugoslav sosyalistler tarafından ısrarla reddedilip, anayasal değişikliklerle sorunların çözüleceği iddia edildi. 1963 yılına kadar devam eden ulusal sorun konusundaki Yugoslavya'daki farklı milliyetlerin sosyalistleri ve düşünürlerinin kararı, anayasanın değiştirilmesi ve cumhuriyetin adına sosyalist kelimesinin eklenmesiyle sonuçlandı. Sırplarla Hırvatların dilleri arasındaki fark, İngilizlerin İngilizcesiyle, Amerikalıların İngilizcesi arasındaki farktan daha az. Ve Yugoslav devletinin resmi dili de Hırvatlarla Sırpların konuştuğu ortak dil. Federal hükümet genellikle Sırpların denetimi altındaydı.

1963'deki anayasa değişikliği Yugoslavya'daki ulusal sorunları yok etmek bir yana daha farklı biçimlerde gelişmesine neden oldu. Uzun yıllar Kuzey denizinden Adriyatik denizine kadar uzanan Orta Avrupa'nın topraklarında sömürge emelleri olan Almanlar, Slovenya ve Hırvatistan'daki politik gelişmelerden hiç gözlerini ayırmamışlardı. Benzer durumda olan Bosna-Hersek ve Makedonya da Bulgar, Türk ve Yunan devletlerinin her zaman kullanmaya elverişli yatırım alanları olarak düşünülmüştü. Geçtiğimiz iki yıldaki dünyamızdaki politik gelişmelerden bağımsız olmayan Yugoslavya'daki ulusal hareketlerin buharlaşmasına neden olan iç nedenlerin başında çok uluslu devlet içindeki farklı milliyetlerin ekonomik ve toplumsal sorunları vardı. 1980 yılında ölen Tito'nun, Sırpları zayıflattığı, Hırvatları ise politik olarak güçlendirdiği, gelecek kuşaklara da ekonomik ve politik olarak her an çökmeye hazır bir harabe bıraktığı iddia ediliyor, sermaye çevrelerince. Gerek 1971-1972 yıllarındaki liberal burjuva politikacıları ve gerekse de 1974'deki Yugoslav hükümetinin yaptığı anayasa değişiklikleri, halkların toplumsal ve politik ihtiyaçlarına cevap verecek bir yöntem değildi. Ta başından beri ulusal sorunun tek başına politik bir sorun olmadığı, anayasal düzeye indirgenemeyeceği, siyasi iktidarın sosyalistler tarafından ele geçirilmesiyle sorunun tarihe karışmayacağı J. Stalin tarafından ikaz edilmişti. Oysa Yugoslavya'daki partizanlar ve sosyalistlerin tek amacı vardı, masrafı ne olursa olsun var olan devlet sınırlarının korunması. Devlete hakim olan Sırplarda, diğer milliyetlerde ve azınlıklarda gelişmeye başlayan burjuva milliyetçiliğinin kaynağı, ne dış emperyalist güçlerin kışkırtması ne de Sovyetler Birliği'nin dağılmasıydı.

Ulusal hareketler şu veya bu biçimde Birinci Dünya Savaşı'ndan bu güne kadar Yugoslavya'da varlığını sürdürmüştü. Bu ülkede ulusal hareketler bizzat sınıf mücadelelerine paralel gelişip, sonuçta da bizzat burjuva milliyetçiliğinin, ulusların birbirinden yalnız fiziksel olarak değil, sınıfsal olarak tecritini de yaratmıştı. Slavlarda ve Hırvatistan'da resmen burjuva milliyetçi hareketler gelişirken, Slovenya, Makedonya ve Kosova'da sosyalizmi hedef aldığını, var olan devletin sosyalist değil Sırp milliyetçisi olduğunu iddia eden akımlar gelişti. Arnavutluk'un etkisi altında olduğu iddia edilen bazı sosyalist hareketler, karşı-devrimci ilan edilmiş ve hatta birçok lideri 1988'de tutuklanıp sınıf mücadelesi engellenmeye çalışılmıştı. Değişik halklar kendi geleceklerini kendilerinin belirlemesi için referandum talebinde bulunmuşlar ve çoğu yerel komünist partileri 1990 yılına kadar merkezi komünist partisinden ayrılıklarını ilan etmişlerdi bile. Ekim 1989'da Slovenya, Aralık 1989'da Hırvat komünistleri ayrılma kararlarını verirlerken, bu halkların temsilcisi olduklarını iddia ediyorlardı. Tıpkı geçtiğimiz yıl SB'nde olduğu gibi, Yugoslavya'daki komünist partiler de kitlelerin ihtiyaçlarına cevap veren kısa vadeli politik kararlar aldılar. Ekim 1990'da Slovenya'nın ulusal kongresinin aldığı karar 1991'de Hırvatistan'ın referandumla aldığı karar, komünistlerin iradesine bağlı değildi. Sosyalistler veya komünistler istese de, istemese de, geniş emekçi kitleler çok uluslu devlet yapısının bu ülkelerde işlemediğine çoktan karar vermişlerdi bile. Ne Yeltsin'in önderliğindeki Sovyetler Birliği ve ne de Sırp milliyetçilerinin önderliğindeki Yugoslav sosyalizmi, kendisine hangi sıfatı takarsa taksın, geniş emekçi kitlelerin ekonomik ve toplumsal zorunluluklarını karşılayacak politik bir devrime önderlik edemezdi. Balkanlar'da, Doğu Avrupa'da ve Asya'daki çok uluslu sosyalist devletlerin çöküşünde temel neden olan ekonomik sorunlar, bir yanda bu devletlerin bünyesindeki ulusal sorunlar, öbür yanda bu ulusal sorunları politik zorla bastırmaya çalışan politik ön yargıların ürünüydü.

Gelecek bölümde ayrıntılı olarak özetleyeceğim dış politik güçlerin bugünkü politikalarını tarihsel gelişmelerden bağımsız değerlendirmek yanılgı olur. Daha şimdiden, Bosna-Hersek ve Makedonya ayrılma kararları alıp, Karadağ'ın Mart ayının sonunda referandumla böyle bir karara varacağı biliniyor. Buna rağmen, Türk ve Bulgar devletlerinin Makedonya'yı resmi olarak tanıması, buna karşı Yunanistan'da bu talebe karşı milliyetçi bir akımın gelişmesi tesadüf değildir.

Önümüzdeki birkaç ay içinde, Yugoslavya'nın tıpkı SB gibi çökeceğinden hiç kimsenin şüphesi yok. Yugoslavya'nın parçalanmışlığı günümüzdeki ulusal sorunları çözmek bir yana, ulusal çatışmaların uluslararası biçimlere bürünmesinin belirtisidir. Önümüzdeki bahar aylarıyla gelecek olan Hırvatlar ve Sırplar arasındaki çatışmaya Makedonya, Bosna-Hersek'in de katılması, bugünlerde gönderilmesi tartışılan BM barış gücünün tasını tarağını toplayıp, geriye çekilmesiyle sonuçlanacaktır. Hırvatları her ne kadar tanımasa bile, ABD'nin 6. Filo'yu Adriyatik denizine göndermesi, yaz aylarında yeni Balkan savaşlarının belirtisidir. Bulgarlar ve Türkler Almanların isteğiyle bu savaşta yer almak zorundalar. Birinci Dünya Savaşı'nın mağluplarının yeni dünya düzenindeki yeri, bu savaşın galiplerinin karşıtı değil bizzat yanıdır. Karşı cephede yer alanlarınsa, geri kalmış halklar, modern sömürgeler ve bütün dünyanın müslüman halklarıdır. Ulus olup olmadıkları bile tartışma konusu olabilecek olan bazı etnik grupların kendi geleceklerini kendilerinin belirlemesinin bütün dünyanın gelişmiş kapitalist devletleri tarafından savunulması, onların bu ilkeye burjuva dürüstlüğü dahilinde bile saygılı oldukları için değildir. Bu konuda, sosyalist bilim adamlarının Yugoslavya'daki ulusal sorunlarla ilgili sık sık tekrarladıkları düşünceleri hatırlamak, geleceğin olaylarını kavramamıza yardım eder.

"Bir kez daha ateş olmayan yerden duman çıkmaz."[14]

25 Şubat 1992

NEWROZ û BIHAR û CENG û SERÎHILDAN

Em ber bi artêşbûna netewî ve diçin

Wêne: Berxwedan

Destpêk di rûpela dawiyê de dijwar di navbera gerîllayên ARGK û hêzên dijminî de derket. Şerê derketî 6 saetan doma. Gerîlla di malekê de bûn; guman heye ku gilî li ser wan hatiye kirin. Hêzên dijminî dora malê girtin û bi bombeyan êrîş birin ser gerîllayên me. Di demeke gelekî kin de 4 polîs hatin kuştin û gelek jî birîndar bûn. Çendî şer dirêj dikir, lêdanên mezintir li dijminî diketin. Lê sê gerîllayên me jî şehîd bûn.

Gava gelê me agahdar bû ku sê gerîlla şehîd ketine, bi hezaran mirov xwe di nava bajêr de civandin û xwestin xwepêşdaneke xwedî li şehîdan derketinê çêkin.

Şehîdên me ev in: **Leyla KÛRAN (Zekiye), Zihnet KARAASLAN (Bêrivan)** û **Fewzî ... (Eyup, Bawer).**

Di roja 5'ê Adarê de li bajarê Sêrtê bi tevlîbûna 4 hezar welatparêzan xwepêşdanek ji şehîda me **Zekiye** re hate dirûstkirin. Ger dijmin re negirtiba, ev hejimar wê bi ser 10 hezar kesî ve biketa. Dirûşmeyên weke, **"Bijî Serok APO", "Bijîn PKK, ERNK û ARGK", "Lêxe gerîlla lêxe, Kurdistanê avake"** hatin bangîn. Piştî xwepêşdanê 4 welatparêz hatin girtin.

Di roja 4'ê Adarê de jî, li Gimgimê (Warto) ji bo şehîda me **Bêrivan** xwepêşdanek dirûst bû. Lê dijminî bi lez êrîş bire ser welatparêzan û bêhtirî 100 welatparêzî girt. Dîsa jî xwepêşdan bi tevlîbûna bi hezaran welatparêzan çêbû.

Şehîd **Bawer** li Wanê hate veşartin. Ew bi xwe ji Bazîdê Axê (Çaldiran) navçeya Bêgirê (Muradiye) bû. **Zekiye** ji gundê Memiran navçeya Dihê (Eruh), **Bêrivan** ji ji Gimgimê bajarê Mûşê bû.

Artêşa me du caran êrîş bire ser bajarê Bismilê

Artêşa me ARGK di 3 rojan de 2 caran avêt ser bajarê Bismilê êrdima Amedê. Êrîşa yekemîn di şeva 11'ê Adarê de pê hat. Gerîllayên me ketin nava bajêr û hemû avahiyên leşkerî û îdarî yên dijminî dan ber roket û çekên otomatîkî. Avahiyên cendirmeyan, polîsan, sawcî û geleke din hatin rûxandin.

Êrîşa duwemîn di şeva 14'ê Adarê de çêbû. Ev êrîş ji êrîşa yekemîn dijwartir bû. Hemû avahiyên leşkerî û îdarî yên dagîrkeran bûn hedef. Bajarê Bismilê ku 100 hezar mirov lê rûdinin, bi carkekê bû qada cengeka mezin. Di herdu livbaziyan de çend kes ji dijminî hatine kuştin, diyar nebû.

Qereqoleke dijminî jî li Kerboranê hate rûxandin

Di şeva ku êrîşa duwemîn çû ser bajarê Bismilê, gerîllayên me li Kerboranê jî avêtin ser qereqolekê. Li kêleka qereqolê gerîlla êrîş birin ser avahiya qeymeqamî jî û avahî şewitandin. Di vê livaziyê de çend serbazên dijminî hatine kuştin, hîna diyar nebûye.

Dersim wê bibe goristana artêşa dagîrkeran

Di roja 10'ê Adarê de dijminî destpêkir, ku çiyayê Beyxanê bombe bike. Ev çiya dikeve navbera gerîllayên Palî û Gexî û li ser axa êrdima Çewlikê ye. Li cihê hatî bombe kirin qempeke gerîllayan hebû. Bombebarandin sê rojan doma. Yekeniya artêşa me çembera dijminî şikand û xwe ji wir bi dûr ve kir. Agahî gihan me ku di dema şikandina çembera dijminî de 4 an 5 gerîlla şehîd ketine.

Di roja 12'ê Adarê de jî li gundê Riçik navçeya Mêzgerê êrdima Dersimê şerekî duwemîn di navbera gerîllayên me û hêzên dijminî de derket. Şer gelek bi dijwarî derbas bû. Gelek serbazên dijminî hatin kuştin. Lê tê gotin ku 6 şervanên ARGK jî şehîd bûne.

Roja dûv re xwendevanên li bajarê Mamikan ji bo protestokirina êrîşan dest bi boykotekê kirin. 15 xwendevan hatin girtin.

Gelê me di Newrozê de gavek din nêzîkê azadiyê dibe

Foto: Berxwedan

Berxwedana gelê me dijminî bêhtir ditirsîne

Di roja 4'ê Adarê de gelê Hezexê ji bo biranîna şehîdên Adara sala 1991'ê, ku di xwepêşdanê de hatibûn kuştin, xwepêşdanek çêkir. Bêhtirî 10 hezar welatparêz çûn ser gora şehîdên me **Ahmet GULEÇ** û **Ekrem ORÛÇ**. Dîrûşmeyên weke, **"Bijî Serok APO"** û **"Bijîn PKK, ERNK û ARGK"** hatin bangîn.

Paşê welatparêz ji goristanê vegeriyan meydana Newrozê bi dirûşmeyan dagîrkeran protesto kirin. Gelek axaftin hatin pêşkêş kirin. Hêzên dijminî, her çendî dora wan girtibûn jî, nekarin êrîş bibin ser welatparêzan.

Cerdevan êrîşî welatparêzan kirin, lê poşîman bûn

Li gundê Xirabê Rappin navçeya Hezexê, di roja 3'ê Adarê de cerdevan (çete) êrîş birin ser welatparêzan. Welatparêz bi çekdarî li ber xwe dan serekê çeteyan Şefik Akman kuştin, xwarziyê wî jî birîndar kirin. Paşê leşkerên dijminî û cerdevan bi hev re agir berdan malên welatparêzan.

Ji aliyê din di roja 1'ê Adarê de xwepêşdaneke xwendevanan li Hezexê dest bi boykotê û xwepêşdanan kirin. Dijmin neçare ma, ku wî di roja 4'ê Adarê de berde.

Êrîşa gerîlla û tengezariya dewleta Tirk

Di roja 4'ê Adarê de gerîllayên ARGK êrîşek birin ser polîsan. Polîsek hate kuştin û 4 jî birîndar bûn. Her di wê şevê de gerîlla mala polîsekî jî bombe kirin.

Di roja dûv re bêhtirî 100 polîsan di nava sûkê de êrîşî gelê me kirin. Dest bi meşekê kirin û welatparêzan dan ber lêdanê. Camên dikanan û deriyan şikênandin. Ji karkerên belediyê jî gelek karker birîndar ketin.

Di roja 2'ê Adarê de li gundê Kanîmirî navçeya Misricê leşkerên dijminî dagîrkeran welatparêz **A. Kerîm Tekman** bi hovîtî kuştin. Gundî êrîş birin ser mirovkûjan û wan ji gund derêxistin.

Li Cizîra Botan jî leşkerên dijminî êrîş birin ser welatparêzan û welatparêz Dervîş Sariyildiz birîndar kirin.

Bajarên Tirkiyê bi livbaziyên gel û gerîlla dihejin

Di roja 11'ê Adarê de li bajarê Stanbolê ciwanên Kurdistanê agir berdan bankayeka dijminî û şewitandin. Di domana livbaziya xwe de dirûşmeyên weke, **"Bijî PKK"** û **"Bijî têkoşîna me ya rizgariya netewî"** bangîn. Piştî êrîşê ciwan xwepêşdaneke bê destûr jî çêkirin.

Di roja 1'ê Adarê de Kurdên li Stanbolê xwepêşdaneke mezin çêkirin. Di bin alayên ERNK de 7 hezar welatparêz dirûşmeyên, **"Bijî Serok APO", "Bijî PKK"** bangîn.

Di roja 14'ê Adarê de li bajarê Adanê 20 hezar Kurdistanî xwepêşdaneke mezin çêkirin. Dirûşmeyên weke, **"Bijî Serok APO", "Bijîn PKK, ERNK û ARGK"** qîrandin. Di dawiya xwepêşdanê de 4 welatparêz hatin girtin.

Gel û gerîlla destên hevûdu girtin; hêzên dijmin û kontrayên wan perçiqîn

Di roja 28'ê Sibatê de gerîllayên ARGK avêtin ser Nisêbînê. Avahiyên leşkerî û îdarî dan ber rokêtan. Xûsarên mezin gihan dijminî.

Di roja 29'ê Sibatê de gerîlla ajanên bi navê M. Lazim Akan û Halîl Avci, ku ji gundê Heştrekê navçeya Midyadê bûn, bi mirinê ceza kirin. Ji bo heyfa vê bûyerê di roja 4'ê Adarê de hêzên dijminî reşandin ser mînîbûsa gundê Hemze û welatparêzên bi navên **Nezîr Alptekin, Salih Çiçek** û **Suleyman Akbal** birîndar bûn.

Di roja 2'ê Adarê de gerîlla li Nisêbînê êrîş birin ser polîsan. 4 polîs hatin kuştin, 2 jî birîndar bûn. Roja dûv re hêzên dijminî êrîş birin ser sivîlan û 40 kesî girtin.

Di roja 4'ê Adarê de gerîlla reşandin ser otomobîleke polîsan. Gelek polîs hatin kuştin, lê em agahdarê hêjimaran nebûn. Piştî rojekê gerîlla 2 êrîşên din pêkanîn. Otomobîleke polîsan hate texrîp kirin, kontrayek jî dîlî hate girtin.

Di roja 6'ê Adarê de kontra êrîş birin ser welatparê **Şerif Akinci** û wî birîndar kirin. Di cih de gerîlla bersiv dan. 2 kontrayan dan ber qurşînan, 1 mir û 1 jî birîndar ket. Piştî çendekê gerîlla kontrayekî din bi mirinê cezakirin.

Di roja 12'ê Adarê li Nisêbînê gerîlla êrîş birin ser polîsên siyasî. Polîsek kuştin, 1 jî birîndar kirin. Piştî bûyerê polîsan êrîşî dikanan kirin, gelek xûsar dan dikandaran, gelek mirov jî hatin girtin.

Di roja 15'ê Adarê de dijmin êrîş bire ser taxake Nisêbînê, di malan de li mirovan geriyan, pirraniya wan jin bêhtirî 100 kesî hatin girtin. Her di vê rojê de gerîlla jî navgîneke dijminî li gundê Qûrdisê şewitandin.

Xwendevanên Berxwedanê yên bi rêz,

Berxwedan, ev e 10 sal e, weşanên xwe didomîn e. Em bawer in, di van 10 salan de **Berxwedan**, di şerê me yê rizgariya netewî de wezîfeyên (delametên) gelekî pêwîst bi cih aniye û bi ser jî ketiye. Di dawiya sala par de **Berxwedan** ankêtek di nava xwendevanên xwe de çêkir û ji ankêtê ji ev rastî diyar bû.

Ji bo ku **Berxwedan** bikaribe çêtir kargûzariya têkoşîna rizgariya netewî bike, dixwaze xwe li gora peşveçûnên li welat nuh bike. Ji ber ku şerê me li welat û li derveyî welat gelek tiştan guhartiye. Li ber ronahiya vê û li gora daxwazên rojevî, **Berxwedan** dixwaze xwe ji nuh ve sazendî bike û bersiva pêdiviyan bide. Em e hoyên rojevî jî bînin ber çavên xwe û weha berê xwe bidin guhartinan.

Berî niha em dixebitîn ku **Berxwedanê** bikin hefteyî. Lê di demê de hinek rojnameyên din ên hefteyî hatin weşandin û valahiya heyî, ji bo niha dagirtin. Ji bo ku rojnameyên din vî karî hildane ser milên xwe, me çêtir dît, ku em dev ji wê daxwaza xwe berdin.

Niha **Serxwebûn** gotarên ramyarî (polîtîkî) diweşîne û di vê warê de bersiva gelê me jî dide. Rojnameyên din jî, bi giranî nûçe û agahiyan belav dikin. Li lew re **Berxwedan** êdî ne rast dibîne, ku her wan tiştan binivîse û weha beng li xwendevanên xwe bike. Bi vî awahî wê destpêbike naveroka xwe û têdayî biguhurîne û di mehê careke de derbikeve. Em bawer in ev we çêtir be.

Ji niha û pêve **Berxwedan**, tenê wê wan nivîsan belavbike, ku rojnameyên din nikarin belav bikin. Di pêşî de jî wê banga xwe bêhtir li Kurdistaniyên li derveyî welat (Ewrûpa) bike. Wê giraniya xwe bide nûçeyên bi gotar (meqale), hevpeyvînan, nûçeyên ramyarî, hûrkolîn û lêgerînên civakî û gotarên di gelek cûreyan de. Lê wê bala xwe bidiyê, ku bi zimanekî xwendevan têbigihîjin (fahmbikin) weşandinên xwe bidomîne.

Rojnameyek dikare xurtbibe, gava bikaribe alîkariyên ji nêzîk ve ji xwendevanên xwe bigire. Ji bo ku ev jî bi cih were, wê **Berxwedan** rûpelên xwe ji rexne, pêşniyar û nêrînên xwendevanên xwe re jî veke. Baweriya me heye, ku xwendevanên me di vê warê de, wê karînên xwe derbasî rûpelên **Berxwedanê** bikin.

Bi hêviya di hejimara pêş de emê hevûdu hîmbêz bikin, serkevtina We daxwaza me ye.

Berxwedan

Di heftsaliya damezirandina ERNK de bi dîrûşmeyên artêşbûna netewî, serîhildana netewî û Meclîsa Netewî em ber bi cejna xwe ve diçin:

Bijî NEWROZ!

Pîrozîyên Newrozê şahiyên gelê me ne — Wêne: Berxwedan

Destpêk di rûpela dawiyê de

Agirê raperînê, ku di zindanan de bi hatina roja **Newrozê** careke din hatiye vêxistin, ji zindanan xwe gihande çiyayên Kurdistanê û bi demê re xwe belavî çarmedorên Kurdistanê kiriye. Ji rêheval **Mazlûm DOGAN** heya serleşkerê gelê Kurdistanê yê nemir reheval **Mehsûm KORKMAZ** û keça Kurd a leheng **Zekiye ALKAN** pireka berxwedanê ya nekaribe were rûxandin hate lêkirin. Û ji vê pira berxwedanê gelê Kurdistanê destpêkir, ku biherike serxwebûn û azadiyê. **Newroz**, nebû berxwedaneke ji rêza yekser, bû navê berxwedaneke rêkxistî. Rêkxistina yekîtî, hevkarî û têkoşina gelê Kurdistanê **Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê (ERNK)** ku di roja **21'ê Adarê sala 1985**'an de dameziriye, çerxa perçebûn û kêrîbûna gelê Kurdistanê ya ji sedsalan vir ve ye didome li paş xwe hiştiye û domana vejandina yekîtiya têkoşîna netewî vekiriye.

ERNK, ku bi agirê **Newrozê** afiriye, her rojekê bêhtir bi agirê têkoşina bilind bûyî mezintir bû, rayên xwe bêhtir berda axa jiyanê û bû dengê viyana gelê Kurdistanê. Gelê Kurdistanê xwe di nava rêzên ERNK de birêxist û têkoşî; destpêkir ku li şûna dîldariyê berxwedanê, li şûna tunebûnê ji nuh ve vejînê, li şûna belavbûyin û perçebûnê yekbûn û yekîtiya netewî bijî; xwedî li kesaniya xwe ya zikmakî, çand û dîroka xwe derket; xwe gihand viyana xwe ya aza. ERNK, ku bi **Newroza sala 1992**'an wê xwe bigihîne heftsaliya damezirandina xwe, vê rojê li Kurdistanê bingeha tov û kakilka dewletbûnê ye; rola wê rêkxistiniya zikmakî dileyize, ku gelê Kurdistanê di wê de bersiva her babet bêrî û daxwazên xwe peyda dike.

Têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê wateyeke din a nuh jî kiriye dewlemendiya **Newrozê**: Ev jî **Serîhildan** e! Êdî Newroz xwe bi serîhildanan re kiriye yek, dibe tîrêjê serîhildanan. Serîhildanên gelê Kurdistanê, ku bi **Newroza sala 1990**'î destpêkirine, ji hingê heya van rojan mîna xelekên rêz bi rêz pêşvetir diçin û agirê serîhildanan ji seriyekî heya seriyê dinê belavî çar aliyên Kurdistanê dibin. Serîhildanên me di destpêkê de xwecihî û navçeyî bûn. Di sala 1991'ê de berfirehtir bûn û xwe gihandin taybetiyên êrdimî û di yekîtiya netewî ya gelê Kurdistanê de bûne qonaxekî herî pêşveketî. Vê salê jî, gava em niha ber bi **Newroza 1992**'an ve dimeşin, dîrûşmeya me **raperîn û serîhildana netewî** ye. Êdî ji serîhildanên navçeyî û êrdimî em ber bi serîhildana netewî ve diçin. Ev serpilka bilind a gelê Kurdistanê di barê yekîtî û têkoşîna netewî de, armanca bingehîn e ku vê rojê me daniye pêşiya xwe. Niha em di riya meşeke weha de ne, ku em her tiştê dagîrkeran ji gelê me standine dîsa ji wan perçe perçe yan jî tev bi hev re distînin û ber bi afirandina bandûrî û doliwgeriya xwe ya zikmakî ve diçin. Em bi vê giyan û biryardariyê ber bi **Newroza 1992**'an ve dibezin.

Mirovên Kurdistanê yên welatparêz!

Heya vê rojê gelê me û pêşengên me bi deliveyên tuneyî, weke ku bi tiliyên xwe kolabin, hinek mewziyan bi destên xwe ve anîne. Ji bo gelê me jî dîrokê neyê maliştin û cihê xwe di nava malbata mirovahiya cihanê de bi rûmetî bigire, gelek mirovên me xwîna xwe dan rijandin. Law û keçên gelê me yên lehengtirîn, hêja û buhatirîn, zana û hişyartirîn bi armanca pêşengiya gelê xwe bikin û dijminan ji Kurdistanê biavêjin, bi fêrisî têkoşîn û xwîna xwe herikandin. Mêr, jin û zarokên gelê me yên fidekartirîn û çav-vekirîtirîn di rêzên serîhildanan de pêşîn de meşiyan ser tank û çekên dijminî û weha cihê xwe di kerwanê nemirên Kurdistanê de girtin. Gelek mirovên me di encama êrişên kontrayan de û di hingavtinan de canên xwe dan. Bi milyonan mirovên me meşiyan ser mirinê û qirandin, ku êdî çi hêzek nikare gelê Kurd ji têkoşîna serxwebûn û azadiya bi rêberiya PKK qûtbike, bi milyonan mirovên me ji bo serfiraziya şerê me xwe dan xebateke mezin.

Di encama ev xwîna rijayî, keda hatî birêvebirin û biryardariya hatî diyarkirin de, vê rojê di mewziyên pêşketîtir de em têkoşîna xwe didomînin. Niha em bûna neteweyekî weha, ku ji her demê bêhtir me xwe bi hevûdu girêdaye, me xwe rêkxistî kiriye, bi lehengî ditêkoşîn û bi bawerî ber bi serfiraziyê ve dimeşin.

Qonaxên ku têkoşîna me xwe gihandiye wan, ji me wê dixwazin, ku em bimeşin ser armancên bilindtir. Weke neteweyekî ku baş xwe gihandiye nêzîkê rizgariyê, ji aliyekê ve divê em serkevtinên xwe yên berî niha baş biparêzên; ji aliyê ve din jî, divê em van serkevtinên ku bi keda mezin û buhayên pîroz ketine destên me, bi meşeke ku dibeze serfiraziyê pêşvetir bibin. Niha tenê ev delamet û kargûzarî li pêşiya me heye. Ji ber vê yekê jî, barê li ser pişta me ye, ku em hilpişkîn û hilgavtinên nuh pêşvebibin, ji heftsalî heya heftê-salî hemû mirovên Kurdistanê mîna yek bedenî xwe bi hev ve girêbidin, agirê **Newrozê** li ser teviya axa Kurdistanê pêlbidin û hilgavtina biharê bizivirînin hilgavtineke berdewamî. Belê, niha em bi zanîna vê delametê û berpirsiyariyê em ber bi cejna **Newrozê** xwe ve dimeşin.

Newroza 1992'an, di têkoşîna rizgariya netewî ya gelê me de, wê bibe destpêka serpilkeke pêşveketî. Gelê Kurdistanê di **Newroza** vê salê de wê gavên bi zanabûn, rêkxistinî û bi planî yên biserveketinê biavêje û wê van gavan serdestê teviya salê bike. Sala 1992'an wê bibe ew sal, ku gelê Kurdistanê serîhildanên xwe gihandiye çar qûnciken niştimanî û bi xurtkirina rêkxistiniya xwe gav bi gav ber bi serîhildan û raperîna netewî ve dimeşe. Gelê me wê di serîhildanan de rêkxistiniya xwe bi hîm û têkûztir bike, biryardarî û zanabûna xwe kûrtir bike, li ser vê bingehê wê dagîrkeran perçe perçe ji erdê hilkişîne û ji axa Kurdistanê biavêje û bandûrî û doliwgeriya xwe ya zikmakî serdest bike.

Sala 1992'an wê bibe ew sal, ku gelê Kurdistanê êdî bi çi awahî otorîteya dagîrkeran napejirîne û wê vê rastiyê di karvaniyê de jî deyne ber çavan; gelê Kurdistanê wê bibe dengê viyana xwe ya zikmakî û wê **Meclîsa Kurdistanî ya Berpirsiyarên Gelî** avabike. Gelê me êdî nema destûrê bide, ku ji ser pişta wî kargûzarî (xizmet) ji dagîrkeran re were kirin, weke serperiştiya (alternatîva) meclîsa dagîrkeran wê meclîsa xwe ya netewî avabike. Ji bo vê yekê jî, ji cihên danişvaniyê yên piçûktir heya bajarên mezintirîn wê li hemû deverên Kurdistanê û bi hemû şêweyan rêkxistiniya xwe bipijîne û wê berpirsiyarên xwe hilbijêre da berdevkiya berjewendî û sûdên gelê xwe bikin. Bi vî awahî gelê me di dîroka xwe de, cara yekemîn wê xwe bigihîne meclîseke xwe ya netewî, ku li wir biryarên ji bo sûd û berjewendiyên zikmakî werin dayin, bi şêweyeke awazî deng were hildan û teyisandin û bi kesaniya zikmakî berpirsiyarî û niwenêrî were kirin. **Newroz**, li ser vê riya diçe armanca dîrokî, wê jî gelê me re bibe domaneke bi hîm û qûdretê rabûn û serî hildanê.

Bi damezirandina Meclîsa Kurdistanî ya Berpirsiyarên Gelî, wê damezirandina Hikumeta Şoreşê ya Miweqet (geçici) ji bike pirseke rojevî û gelê me bi vî awahî, di riya lêkirina dewleta xwe ya zikmakî de wê gaveke din a xurt biavêje.

Riya avêtina van gavên dîrokî, ji, bi rengekî bêhtir girseyî û mîlîtanî xwe civandin û girêdana gelê me li dora têkoşînê, derbas dibe. Çendî gelê me zanabûna xwe, biryardariya xwe û livbazîkariya xwe bilindtir bike, hindê jî wê serfiraziya şoreşa rizgariya netewî nêzîktir bike. Û di vê riyê de serîhildan wê rist û roleke mezin bileyizin. Her serîhildana ku gelê me wê bi cih bîne, wê bibe bingehek, ku bêhtir mirovên Kurdistanê biherikin têkoşînê, tecrûbe û serpêhatinên mezintir bi destan ve bikevin û hebûna dagîrkeran a li Kurdistanê lêdanên mezintir bigire.

Her serîhildanek her weha mezintir bûyîna Artêşa me ya Rizgariya Gelî ye. Sala 1992'an jî bo gerîlla wê bibe saleke hilgavtin û hilpişkînê. Artêşa me ya Rizgariya Gelî ARGK, wê ji aliyekê ve hîma xwe, ji aliyê din ve jî armancên xwe mezintir bike. Wê xwe bigihîne hêzeka weha, ku bi dehhezaran gerîlla were navdan û nimandin. Li ser riya armanca ji ra ve hilkişandin û avêtina hemû saziginên dagîrkeriyê yên li Kurdistanê, wê ARGK cenga xwe berfirehtir bike û bigihîne serpilkên bala û bilind. Gerîlla, her demê wê li kêleka gelê me be. Wê serîhildanên gelê me biparêze û xurttir bike, her weha wê xwe jî serîhildanan xwedî bike û hêza xwe mezintir bike. Domana nuh ku bi **Newrozê** destpêdike, wê bibe ew doman, ku hevgirêdana gerîlla û gel bêhtir xwe xurt û bi hîm kiribe. Gerîlla wê bibe gelê Kurdistanê, gel jî wê bibe gerîllayê Kurdistanê.

Ev pêşveçûnên payebilind, ku wê li bakurêrojavayê Kurdistanê werin jiyanê, wê xwe biteyisînin perçeyên Kurdistanê yên din jî, wê xwe serdestê Tirkiyê û teviya cihanê jî bikin. Hevxebatkariya bi qirêj a li Kurdistanê wê bêhtir were rabirrîn û pîşange kirin, êdî tu hêzek wê nekaribe li ser xwîna gelê me bazarganiyê bike. Gelê me yê li perçeyên Kurdistanê yên din jî, wê rûçikê hevxebatkarên bi qirêj û rastiya wan çêtir binase û wê piştgirî û hevkariya xwe ji wan, bêhtir paşvebikişîne. Pêşveçûnên şoreşgerî û demokratîkî yên li Tirkiyê jî, wê bêhtir bikevin bin hikarî û posîdeyên têkoşîna me û ev wê xwe biteyisîne wê rastiyê, ku gelê Tirkiyê jî pêşengeki weha vejîne ku wî bibe şoreşê. Ji aliyê din ve dengê gelê me di qada navnetewan de jî wê xurttir derkeve; û ew hêz û derdorên heya vê rojê guhên xwe li ber vî dengî girtibûn, êdî li beramberê vê viyanê wê nekaribin wê hîmê di xwe de bibînin ku kehr û bê ziman û dev bimînin. Wê neçare bimînin, ku viyana gelê me bipejirînin.

Gelê me, bi rêberiya Partiya me PKK, di bin alaya ERNK û bi çeka xwe ARGK, lêdanên mezin li dagîrker û împeryalistan xistiye. Ev lêdan û armancên ku ji bo sala 1992'an daniye pêşiya xwe, dagîrker û împeryalîstan di nava tirs û bizdanê de xeniqandine. Ev hêzên dijminê gelê me û mirovahiyê, riya domandina nîzam û sîstema xwe ya rizî di xeniqandina şerê gelê Kurdistanê yê bi rûmet û pîroz de dibînin. Ji bo vê jî, tevlî qirkirinan serî didin her rê û azîneyê. Di planên qirkirin û serî tewandinê (çemandinê) de, heya dawiyê sûd ji hevxebatkarên xwecih (niştecih) distînin. Dixwazin serdestiya paşverû ya van hêzên hevxebatkar li ser gelê me xurttir bikin û zinde bihêlin. Lê belê gelê Kurdistanê, wan mewziyên ku heya vê rojê bi destê xwe ve aniye, bi xwînê bi destê xwe ve aniyê. Ji lew re, ji bo parastina wan û bi dest ve anîna mewziyên nuh, heke pêdivî be wê bêhtir xwînê birijîne û tu caran xwe jî vê rastiyê bi paş ve nakişîne. Gelê me, di riya rizgariya xwe de biqasî pêdivî be wê xwîna xwe birijîne. Gelê me yê ku baş dizane tiştekî xwe yê ku hunda bike nîne, ji bo serkevtinê we her tiştekî xwe biherikîne qada têkoşînê. Ji kijan zimanî fahmbike, wê bi wî zimanî bersiv bide dijminî. Gelê me û Partiya me ji bo çareserkirina pirsa Kurdistanê bi caran berziman kirine, ku ji hevdîtinan re amade û vekirîne. Lê dijmin, ji ber ku jarî û qelsiya xwe baş dizane, xwe nêzîkê vê bangê nekiriye. Her berdewamkiriye, ku zor û koteka şût û tazî mîna azîneyeke yekane bide hilimandin û teyisandin. Ji ber vê yekê ye ku, berpirsiyarên xwîna were rijandin ên yekane, dewleta Tirk, piştgirên wê yên împeryalîst û hevxebatkarên wan ên ji her şêweyî bi xwe ne. Li beramberê vê gelê me, ji bo lêkirina pirên birayetî û dostaniyê di serî de bi gelê Tirkiyê re, bi hemû gelên herêmê û cihanê re, wê xebatên xwe bi tundeyî bidomîne.

Gelê Kurdistanê yê welatperwer!

Ji bo ku em bi hatina rojên cejna Newrozê bikaribin bersivên di cih de bidin domana hilgavtina nuh û vî domanî di rizgariya me ya vebir de bizivirînin xalekî dîrokî, li hemû deran em xwe rêkxistî bikin, xwe zana bikin û livbazîkariya xwe xurt bikin!

Ji bo ku em gund û bajarên Kurdistanê bi xelekên serîhildanan rakin ser piyan û livbazîkariya xwe xurttir bikin, em xwe di yekeniyên serîhildanan de rêkxistî bikin. Ji hemû aliyan ve em xwe amadeyê serîhildana gel a çekdarî bikin. Li beramberê kuştinên kontrayan em dest bidin destê hevûdu, em xwe di rêzên yekeniyên parastinê de rêkxistî bikin û em bi xwe canê xwe biparêzin! Em bikin ku mirovkujên dagîrker nekaribin li Kurdistanê jiyana xwe bi rihetî bidomînin!

Li beramberê her babet êriş û leyistokên dagîrkeran û hevxebatkarên wan em bi bal, bi serinc û amade bin; li dora pêşengiya rizgariya netewî em xwe bigihînin hevûdu û hemû êriş û leyistokan di avê de bibin! Em dubendiyên di nava xwe de bidehfînin bi aliyekê ve, yekîtiya xwe ya ji pola û berxwedanvaniya xwe ya mîlîtanî biafirînin û şoreşê bigihînin serfiraziyê!

Kurdistaniyên li derveyî welat!

Dijminî me ji axa welat qûtkir û xwest me ji şer jî qûtbike. Em vê plana gemar û bêbext di avê de bibin! Em li kîjan derê bin, em agirê têkoşîna rizgariya netewî ya li Kurdistanê bikişînin wê derê jî; em xwe rêkxistî bikin, zana bikin û rabin livbaziyan! Ji cihên ku em li wir in, em jî xwe tevlî hişyarbûna netewî ya li ser erdê Kurdistanê bikin û bibin kevirekî ji nuh ve vejîna gelê Kurdistanê! Lê em xwe bi vê jî têr nekin: Di sala 1992'an de em vê carê hilgavtina vegerîna welat û kehniya jiyanê bi cih bînin, ku piştî domana amadekariyên Partiya me yên li derveyî welat ji sala 1982'an heya niha didome û niha rojên deh-saliya livbaziya vegerîna welêt li holê ye! Dijminî me bi koteka aborî û leşkerî ji axa welat ajotiye welatên biyanî. Em weke rizgarîxwazên netewî yên pîroziya xaka niştiman dizanin û buhayê wê çi be bila be em xwe bi axa niştimanî hişk û jidandî girêdayî û biryardariya rayê xwe di axa de gerandî, vegerîn welatê xwe! Em têkoşîna xwe ji aliyên daringî û giyanî ve bi her awahî û bêhtir xwedî û xurt bikin!

Gelên Tirk, Ereb û Faris; dostên gelê Kurdistanê!

Têkoşîna gelê Kurdistanê her weha têkoşîna bilindkirina rûmeta mirovahiyê û mirovahiyê bi xwe ye. Ev têkoşîn ji bo sûd û berjewendiyên hemû gelên herêmê û cihanê ye, lê li dijî dijminên gelan e. Guhên xwe li ber her babet demagojiyên serdestên xwe bigirin; baş bibînin û bizanin ku gelê Kurdistanê dostê we ye û bersiva vê dostaniyê ya pêdivî û pêwîst bidin gelê Kurdistanê! Dijminên gelan dixwazin me gelan bi hevdu bidin şikênandin. Bi xurtkirina xûşk û birayetiya di navbera me de, em leyistokan wan ên di vê riyê de, di avê de bibin! Wê berxwedana ku gelên Rojhilata Navîn berî niha û 2604 salan li beramberê zilm û zordariyê bi hevpareyî bilindkirine, li beramberê Dehakên vê rojê jî mil bi mil bilindbikin! Di **Newrozê** de, ku cejna me ya hevpare ye, em hevparetiya têkoşîna xwe ji nuh ve biafirînin! Em **Newrozê, Roja Yekîtî, Hevkarî û Têkoşînê**, bizivirînin roja yekîtî, hevkarî û têkoşîna li dijî dijminên me yên hevpare!

Newroza 1992'an pîroz be ji teviya gelê me, gelên herêmê û mirovahiyê re!

- *Bijî Newroz!*
- *Bijîn PKK, ERNK û ARGK!*
- *Bijî Serok APO!*
- *Bijîn xûşk û birayetiya gelan û hevkariya navnetewan!*
- *Bimirin împeryalîzm, dagîrkerî û paşverûtiya ji her cûreyî!*

Adar 1992

ERNK-Eniya Rizgariya Netewa Kurdistanê

Newroz, roja yekîtî, hevgirtin û têkoşînê ye

Newroza me pîroz be ji bo we tevan, ji teviya gelê me û mirovatiya pêşverû re.

Di bin rêberiya Serokê gelê Kurdistanê APO de Partiya me PKK, riya şoreşeke bi şan û şeref lêdike. Gelê Kurdistanê di nava rêzên rêkxistina xwe ERNK de xwe digihîne hevûdu û her rojekê serîhildaneke xwe ya nuh bilind dike. Artêşa me ARGK lêdanekê li dûv lêdanekê li dagirkeran dixe. Di demeke welê de, heke em niha bi hezaran kîlometre ji welatê xwe dûr jî bin, em germiya wî agirê pîroz di dilê xwe de dizanin û em we bi vî rihî silav dikin...

Kawayê Hêsinger berî niha bi sê hezar salan agirê li dijî dagirkeriyê, kadxwariyê, zilm û zordariyê vêxistiye. Ev agirê serîhildan û raperînê vê rojê li ser axa Kurdistanê hîn gûrrtir bûye û tîrêjên ji rengê agirî pêl bi pêl vêdikevin. Berî niha bi sê hezar salan bavpîrên me Medî, agirê azadiyê gihandin gelê Rojhilata Navîn ên bindest. Vê rojê neviyen Medan, bi agirê şoreşa ku li Kurdistanê vêxistine, ji bo hemû gelên Rojhilata Navîn careka din dibin ronahiya hêviyan. Careke din Mezra Botan dizivire wan xakên ku mirôvahiyê mezin û bi rûmet dikin. Mezra Botana ku diho dergûşa şaristaniyê bû, vê rojê ziviriye hêlîn û dergûşa şoreşê.

Rêberê me yê nemir, Kawayê serdemî **Mazlûm DOGAN** alaya berxwedanê ya Kawayê Hêsinger di tariya 12'ê Îlonê de, di zindanên Amedê de pêlda. Nigîna (mohra) xwe li destana ji nuh ve hişyarbûna gelê Kurdistanê da û vê rojê carek din bi vî rengî bang li me dike: **"Berxwedan jiyan e!"** û gelê Kurdistanê yê rabûye serîhildanan bersiva banga rêberê me dide. Gerîllayên ARGK ên ku bivirê xwe li mejiyê dijminan dixin, bersiva hêsîrên cengê yên di zindanan de didin. Şiarên Kurdên ji welatê xwe bi dûr ve ketine lê tu caran ji şer û cengê qût nebûne bi rihê berxwedanê li kêleka van bilind dibin. Ber û qûrşînên ji çeka lehengê lehangan **Mehsûm KORKMAZ** ji bo tolehildanê derdikevin, li dîwarên keleha Amedê dikevin. Di ber de ji ji bircên Amedê dengê keça Kurd **Zekiye ALKAN** di riya berxwedanê de bilind dibe, ew bedena pîroz ku xwe bi agirê Newrozê şûştiye. Ev tev xwe digihînin hevûdu û li ser zimanê her miroveki Kurd dibin dilokên serxwebûn û azadiya Kurdistanê. Newroz dengên van lehengan careke din berziman dike û careke din banga rabûn, serîhildan û cengê li çar aliyên welatî belav dike.

Newroza me, roja yekîtî, hevgirtin û têkoşînê ye. Newroza me, di sala 1985'an de bû tovê rêkxistiniya gelê Kurdistanê ya serdemî. Mizgîniya damezirandina ERNK da teviya gelê Kurdistanê. ERNK, ku bi agirê Newrozê avabûye vê rojê dikeve salwegera xwe ya heftan. Ji heft salî heya heftê salî, dibe dengê Kurdên xweragirt û li ber xwe didin. ERNK bûye ew bingeh ji gelê Kurdistanê re, ku yekîtî, yekbûn û berxwedana gelê Kurdistanê li ser xwe bilind û bilind dike. Bi vê qira berberiyê, perçebûnê, dubendiyê, xwe ji bîr kirinê, teslimiyetê û qelsiyê tê. Li şûna van reşiyan, netewbûn, berxwedankarî, bawerî bi xwe anîn û qûweta xwe ji xwe re hêvî kirin, hatiye. Belê, gelê me bi ERNK digihe şexsiyeta xwe, xwe dike netew, dibe hêzekî diqîre, ditêkoşe û bi ser dikeve. Gelê Kurdistanê di dîroka xwe de çi hûnda kiribe, di bin alaya ERNK de yeko yeko radikişe û ber xwe ve tîne. ERNK vê rojê bûye bingeha dewletbûnê. Ji niha û pêve şiara serxwebûn û azadiyê ji şiarbûnê derdikeve û xwe dizivirîne heqîqeteke jiyanê, dibe keleheke ku tu caran nekaribe were rûxandin û hilweşandin.

Gelê me her saleke Newroza xwe kiriye sêlimeke afirîna xwe. Gelê me di agirê Newrozê de pijiyaye û baş hînî serkevtinan bûye. Ji sala 1990'î pêve gelê Kurdistanê êdî dest bi nivîsîna destanan kiriye. Agirê serîhildanê ku li Cizîra Botan û Nisêbînê hatiye vêxistin, niha belavî çar aliyên Kurdistanê bûye. Ji bakur heya başûr, ji Dersimê heya Amedê, li hemû aliyên Kurdistanê gelê Kurd bi yek rih û baweriyê destê xwe daye hevûdu. Di têkoşînê de destanan dike hunerê xwe û weha dengê gelê me bi awaztir û xurttir derdikeve.

Em li ser bingeha pêşveçûnên gelekî mezin bi armancên gelekî pîroz dest bi Newroza vê salê dikin. Dost û dijmin, çavê her kesekî li ser Newroza vê salê ye. Dijminê xwînxwar nefesê xwe girtiye. Bi tirsa mirinê li Newroza vê salê dinêre. Ji ber ku, pirr eşkere ye, ku di mehên biharê de bingeha dewleta Tirk wê were hejandin. Ma kî dikare ji vê rastiyê netirse, kî dikare bibêje ez ê bikaribim xwe li ber vê ba û bahoza ji agirî bigirim?

Lewma em dibêjin;

Bi pêşveçûnên vê nolê dîrokî em ber bi hedefên gelekî mezin ve dimeşin. Ev meşeke mezin e, bi dîlan û govend e, bi stiran û awaz e, bi şahî û dilxweşî ye. Di vê meşê de her miroveki Kurd, her kesê dibêje ez însan im, xwediyê wî heqî ye ku barekê hilde ser milên xwe. Wezîfe û berpirsiyariya her mirovê Kurd gelekî mezin e.

Em li kîjan derê bin bila bin, divê em bikevin ser vê riya netewî û mirovahî. Divê em xwedî li wezîfeyên xwe derkevin. Divê dengê me bilindtir derkeve. Divê mejiyê me û dilê me ji her demê bêhtir amadeyê şer û cengê bin. Gava niha Kurdistan tê avakirin, bila tij û kevirekî me jî di vê avakirinê de hebe. Kurdistana şêrîn bi xwînê tê şûştin. Divê em jî, heke gerek be, xwîna xwe pêşkêşî vî welatî bikin. Bila xwîna me jî tevlî yê keçên delal û xortên ciwan, tevlî xwîna zarokên Kurdistanê bibe û tu caran em ji vê netirsin. Şehîdên me, Partiya me, gelê me bang li me dikin û dibêjin Kurdino, merdino, şêrino de vegerin welatê xwe yê weke cennetê. De em bersiva vê banga dîrokî û pîroz bidin. De em tevlî avakirina welatê xwe bibin.

Her kesek bila hirmeta xwe şanî vê pêşveçûna gelê Kurdistanê bike. Armancên gelê Kurd gelek pîroz in. Li ser vê bingehê gava em ber domaneke nuh ve dimeşin û dilezin, tev bi hev re em bibêjin:

- *An perçeyeke Kurdistan a aza an jî mirin û cehennem!*
- *An azadiya gelê Kurdistan an jî neman!*
- *Ji bo meclîsa netewî ber bi pêş ve!*
- *Bijî yekîtiya li ser bingeha wekhevî û azadiyê!*
- *Bimirin hemû daxwazên dijminan û taktîkên wan ên ji bo reformê!*
- *Bimire jiyana li ber destê dijminan, jiyana bi otoriteya wan û otonomî!*
- *Ji bo şerekî şoreşgerî yê bi tevayî ber bi pêş ve!*
- *Her tişt ji bo şerê şoreşgerî û eniya rizgariya netewî!*
- *Em hemû dubendiyan li aliyekê bihêlin û ji bo hedefên pîroz xwe bikin yek!*

- *Bijî Newroz!*
- *Bijîn PKK, ERNK û ARGK!*
- *Bijî xwuşk û birayetiya gelan, piştgiriya bindestan!*
- *Bimirin împeryalîzm, dagirkerî û paşverûtiya ji her tixmî!*
- *Bijî û her bijî Serok APO!*

Komiteya Dirûstkirina
Şadîmaniyên Cejna Newrozê

Enîşka Rêzimanî

S. Biçûk

Xeleka -XIII-

Berdewam ji hejmara derbas bûyî

6– Karên afirandî yên saltgîr: Nalîn.

1– Lavij:

Ez binalîma
Tu binaliya
Ew binaliya

Em binalîna
Hûn binalîna
Ew binalîna

– Nihayê lavij:

Ez ê binalîma
Tu yê binaliya
Ew ê binaliya

Em ê binalîna
Hûn ê binalîna
Ew ê binalîna

2– Bijoke:

Ez nalîbûma
Tu nalîbûwa
Ew nalîbûwa

Em nalîbûna
Hûn nalîbûna
Ew nalîbûna

– Nihayê bijoke:

Ez ê nalîbûma
Tu yê nalîbûwa
Ew ê nalîbûwa

Em ê nalîbûna
Hûn ê nalîbûna
Ew ê nalîbûna

3– Guman:

Ez nalîbim
Tu nalîbî
Ew nalîbe

Em nalîbin
Hûn nalîbin
Ew nalîbin

– Nihayê guman:

Ez ê nalîbim
Tu yê nalîbî
Ew ê nalîbe

Em ê nalîbin
Hûn ê nalîbin
Ew ê nalîbin

Karên cemkirî yên derhingêv: Vegirtin

1– Lavij:

Min vebigirta
Te vebigirta
Wî/wê vebigirta

Me vebirgirta
We vebigirta
Wan vebigirta

– Nihayê lavij:

Min ê vebigirta
Te yê vebigirta
Wî/wê yê vebigirta

Me yê vebigirta
We yê vebigirta
Wan ê vebigirta

2– Bijoke:

Min vegirtibûwa
Te vegirtibûwa
Wî/wê vegirtibûwa

Me vegirtibûwa
We vegirtibûwa
Wan vegirtibûwa

– Nihayê bijoke:

Min ê vegirtibûwa
Te yê vegirtibûwa
Wî/wê yê vegirtibûwa

Me yê vegirtibûwa
We yê vegirtibûwa
Wan ê vegirtibûwa

3– Guman:

Min vegirtibe
Te vegirtibe
Wî/wê vegirtibe

Me vegirtibe
We vegirtibe
Wan vegirtibe

– Nihayê guman:

Min ê vegirtibe
Te yê vegirtibe
Wî/wê yê vegirtibe

Me yê vegirtibe
We yê vegirtibe
Wan ê vegirtibe

– Karên cemkirî yên saltgîr: Dûrketin

1– Lavij:

Ez dûrbiketima
Tu dûrbiketa
Ew dûrbiketa

Em dûrbiketina
Hûn dûrbiketina
Ew dûr biketina

– Nihayê lavij:

Ez ê dûrbiketima
Tu yê dûrbiketa
Ew ê dûrbiketa

Em ê dûrbiketina
Hûn ê dûrbiketina
Ew ê dûrbiketina

2– Bijoke:

Ez dûrketibûma
Tu dûrketibûwa
Ew dûrketibûwa

Em dûrketibûna
Hûn dûrketibûna
Ew dûrketibûna

– Nihayê bijoke:

Ez ê dûrketibûma
Tu yê dûrketibûwa
Ew ê dûrketibûwa

Em ê dûrketibûna
Hûn ê dûrketibûna
Ew ê dûrketibûna

3– Guman:

Ez dûrketibim
Tu dûrketibî
Ew dûrketibe

Em dûrketibin
Hûn dûrketibin
Ew dûrketibin

– Nihayê guman:

Ez ê dûrketibim
Tu yê dûrketibî
Ew ê dûrketibe

Em ê dûrketibin
Hûn ê dûrketibin
Ew ê dûrketibin

DÛMAHÎK HEYE

"Jinên Kurdistanê zincîrên koletiyê qetandine"

Heştê Adarê pîroz be ji hemû jinên Kurdistanê re yên zilmê dibînin, li ser wan kedxwarî heye û bindest in!

Heştê Adarê di têkoşîna ked û azadiya jinên cihanê de rojeke dîrokî ye. Jinên kedkar ên cihanê li beramberê kedxwariyê, pîkoliyê û bêdadiyê cengeka bi bedelê canê xwe dane. Ji lew re ev roj rojeke weha ye, ku bi berxwedanê hatiye qezenckirin. Pirsa jinan îro di cihanê de pirseke rojevî ye, ji ber ku ev pirs hîna nehatiye çareserkirin.

Lê em jinên Kurdistanê vê rojê, bi serîhildana netewî, bi artêşbûna netewî û bi amadekariyên damezirandina Meclîsa Netewî pîroz dikin. Di demeke wusa de, ku gelê me ketiye ser riyeke dîrokî, pîrozkirina Heştê Adarê ji aliyê me, ji jinên Kurdistanê re gelekî bi mane ye. Ji ber vê yekê, em baş dizanin ku wezîfeyên dîrokî dikevin ser milên me jinan jî. Gelê me ber bi azadiyê ve dimeşe, ber bi rizgarkirina welatê xwe ve dimeşe. Gelê me di nava rêzên Partiya xwe PKK, Eniya xwe ERNK û Artêşa xwe ARGK de xwe digihîne hevûdu, xwe organîze dike û berdide meydana şer û têkoşînê. Bi vî awahî iqtidara xwe ava dike. Ji bo biserbikeve bi teviya qûweta xwe zorê dide xwe.

Di demeke weha de jinên Kurd jî dixwazin wezîfeyên xwe bi cih bînin. Jina Kurd îro di nava şerekî giran û bê eman de ye. Jinên Kurd keçên xwe, lawên xwe, mêrên xwe, bavên xwe, xûşk û birayên xwe dişînin şerê li beramberê dijminan û car bi caran ev şehîd jî dikevin. Lê jinên Kurd şînê nagirin li pey şehîdên xwe. Dest diavêjin çekên şehîdan û tevlî şerî dibin. Ger kûrek şehîd bikeve, jina Kurd lawê xwe yê didoyan dişîne cengê û bi vê kirina xwe jî serbilind dibe. Niha êdî jina Kurd, dayîka şehîdan e, pîreka şehîdan e, xûşka şehîdan e û bi vê jî dilxweş e, şehîdên xwe bi tilîliyan vedişêre axa Kurdistanê.

Keç û jinên gelê me yên leheng û qehreman bi rengê hêviya rizgarikirina gelê Kurdistanê bûne gerîlla, li dijî dijminan şer dikin û li cihê gerek be bi qehremanî dimeşin ser mirinê. Jinên Kurd di serîhildanan de dimeşin ser tank, top, leşkerên dijminî, şehîd dikevin. Li bajarê Licê dayîka şeş zarokan **Kudret FILÎZ** şehîd ket, ev yek ji wan jinên qehreman e. Şehîda me **Ruqiye BOZKURT**, dayîka sê zarokan, li Kerboranê şehîd ket, ev jî yek ji wan e.

Jinên Kurdistanê êdî zincîrên koletiyê qetandine. Ji bo azadiyê mirina xwe anîne ber çavên xwe. Bi şexsiyeteka nuh derdikevin meydana dîrokê. Jinên Kurd mil bi mil bi mêrên Kurd re, bi îradeya xwe ya aza, bi teviya qûweta xwe, bi teviya hûnera xwe diçin pêş û weha xwe aza dikin.

Heya di dema vê dawiyê ya nêzîk de Kurdistan bê nav û xwedî mabû. Mirovên li ser axa Kurdistanê bê nav û xwedî mabûn. Navê me, Kurdbûna me jî dihat înkar kirin. Li welatekî weha ma jin jî dikarin bibin xwediyê şerefê, namûsê, şexsiyetê, azadiyê û îradeyê? Bê guman ne!

Belê, heya diho em koleyên tam bûn. Em kor bûn, ker bûn, bê dev û ziman bûn. Lê niha bi rêberiya PKK, di têkoşîna rizgariya netewî de, em hînî kesbûn û şexsiyeta xwe bûne, em hînî cenga şerefê bûne. Niha em di nîvê şerê azadiyê de ne, ji ber ku em baş dizanin azadiya me girêdayê azadiya gelê Kurdistanê ye. Ji ber vê yekê em şer dikin û tevlî gelê xwe, em xwe digihînin azadiya xwe. Di vî şerî de qezencên mezin ketine destê me. Lê her tişt hîna dawî nebûye. Hîna gelek tişt û xebat hene, ku divê em bikin. Li pêşiya me cihaneke weha mezin û ronak heye, ku divê em wê qezenc bikin.

Em jinên Kurdistanê yên li Ewrûpayê, gava li welat ev rastî hebin, ma em dikarin li cihê xwe rûniştî biminîn? Bi revîna ji welat, ma em dikarin di welatên xelkê de xwe aza bihesibînin? Yên ku dibêjin bila zaroyê min neşewite, cilên baş li xwe bike, xwarinên baş bixwe, ma dikarin tiştekê xilas bikin? Kesên ji welatê xwe dûr û di nava kultura xerîban de, ma dikarin xwe biparêzin? Yên ku ji kultura xwe, adetên xwe yên netewî bi dûr ve dikevin, ma dikarin bibin xwediyê hatineke ronak? Ma ew nabin xerîbên dê û bavên xwe, welatê xwe bi xwe? Kî dikare hatinekê ji yên weha re hazir bike? Em dev ji van jî berdin, kesê milletê wî ne aza be, her rojê di bin zilma dijminan de be, welatê wî bindest be, mirovên wî di bin solên dijminan de diperçiqin, dikarin bibin xwediyê rûmetê û azadiyê?

Em ji van pirsan re dibêjin ne û sed caran jî ne!

Ne xwe, de em jî xwe bidin ser riya şerefê û tevlî cenga gelê xwe bibin! De em jî dengê xwe, dengê welatê xwe bigihînin teviya cihanê!

Jinên Kurd ên qehreman,

Roj roja yekîtî, berxwedan û şerê netewî ye.

Roj roja organîze kirina YJWK ye, roja şerê netewî ye, roja xizmeta ji bo şoreşa Kurdistanê ye!

Roj roja şerê ji bo azadiyê ye, roja aza kirinê ye!

Di rojeke weha de tiştê dikeve ser milên me ewe, ku em tevlî gav û meşa azadiyê bibin. Li derveyî şoreşa Kurdistanê çi çareyek ji me re tune ye. Ji ber vê yekê em mêrên xwe, keç û kûrrên xwe, zarokên xwe bişînin cenga şoreşa Kurdistanê, cenga namûsa milletê Kurd. Ji vê pîroztir tiştek nîne.

Werin em tev bi hev re, li hemberê dagirkeriyê, împeryalîzmê, feodalîzmê û her babet paşverûtiyê şer bikin û xwe aza bikin. Werin em şerefa xwe bi destê xwe ve bînin, cihê xwe di civaka Kurdistanê de rast bigirin.

Serok APO weha dibêje: **Yên şer dikin aza dibin, yên aza dibin xweşik dibin, yên xweşik dibin ji wan tê heskirin.**

Ev gotin ji bo me ne, ji bo jinên Kurdistanê ne. De em jî guhê xwe bidin vê fermanê, da şer bikin, bi şerê xwe aza bibin, bi azabûna xwe xweşik bibin û bi xweşikbûna xwe ji werin heskirin.

Bi teviya qûweta xwe em bidin ser riya meşa azadiyê û hilgavtina rizgariya welat!

- *Bijî Heştê Adarê, Roja Jinên Cihanê yên Kedkar!*
- *Bijî hilgavtina azadiyê ya jinên Kurdistanê!*
- *Bijî Serok APO!*

YJWK
Yekîtiya
Jinên Welatparêzên Kurdistanê

Çand * Pîşe * Wêje

Hewar Helebçe

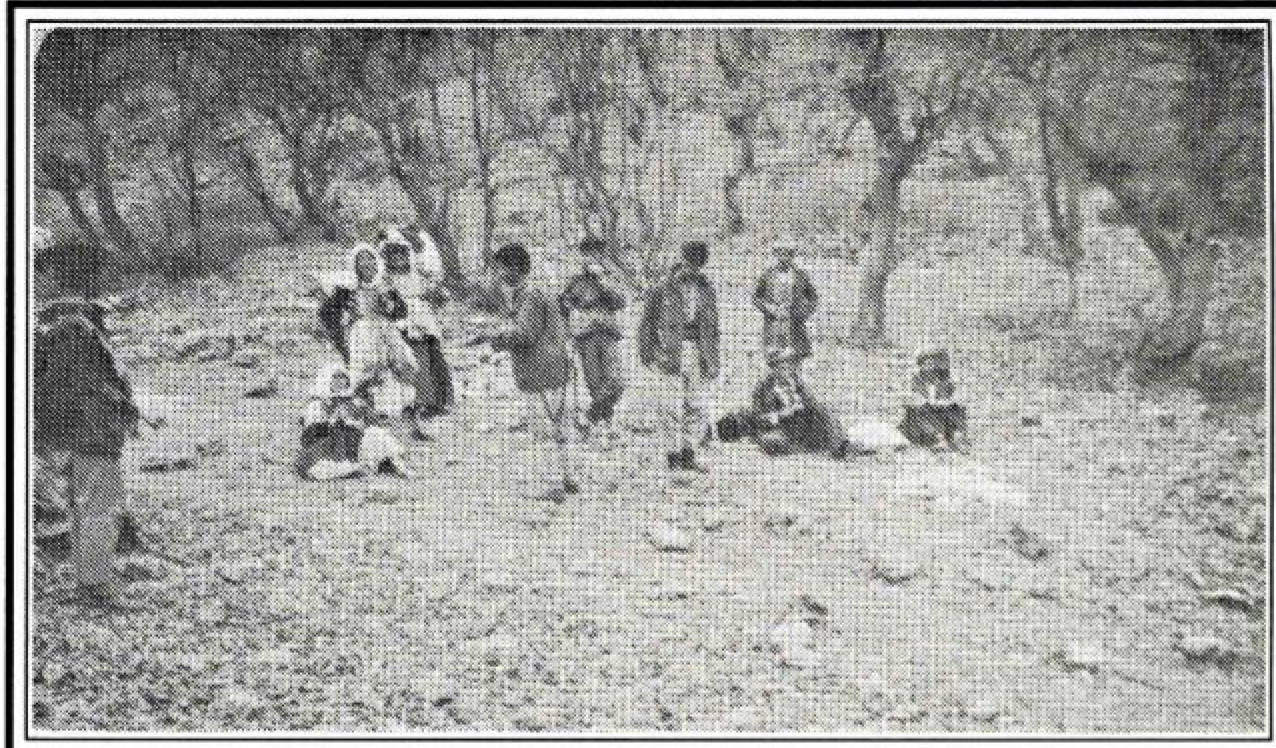
R. CIZRE

- V -

Helebçe! Ji te hêvî dikim bila bersiva te girêdayê dîrokê be. Bila kiloxên miriyan nebin gokên li ber lingên zarokan. Bila ew panorama mirinê tim li ber çavê te be. Heta tu dikarî kîna dilê xwe kom bike. Derfet nikare hebe, em bi çend selewatên sekreter mekreteran razî bibin.

- VI -

Helebçe! Bibore, berê ez nameya sersalê binivîsim, vê carê giring e ez xwe bi te bidim nasîn. Navnîşana min tune ye. Berê min li welatên mij, serma û seqemê ye. Ez weke gelekan ji bo Kronên çav reş naçim wir. Ferman, fermana navenda partiyê ye. Bawer bike leyistokên mirişkên me, li ber çavên min ji zindan-bajarên wir xweştir xuya dikin. Ji xwe li vir tiştek nagihe tama tolik, tuzik, benikan, pîrqilacik, peltirşokan, ping, didanê çûkan, guriz, huriz, tîtirk, şopil, qîvar, pirpar û kerengên me. Her carê çavên xwe didim hev. Hey wax, dema me li ber siya zinarekî pal dida, bêhna welat a xweş dikişand, bayê hênik li me dixist, bi xewê re diçûn û bi dengê tîtikan, şalûl û bilbilan ji xewê radibûn.

Helebçe! Bêhna min gelek teng dibe. Ev bêbava şemendeferê (trênê) hema berê xwe daye bakur û tim ji te dor dikeve. Na, soza min ne weke soza sekreter mekreteran e, yên ku li van welatan bûne endamên "Komeleya bêbavên dijî Idiz ê."

tixûb, tu bi rewanê tolehildanê (întiqamê) rabî ser piyan.

Helebçe! Girsên gel, birçî, pêxwas, penahber û pêşmerge, dersa xwe baş dizanin. Ji kerema xwe re ji mezinan re bibêje, bila bêşermî derbasê azmûnê (imtîhanê) nebin. Ev derfet her demê peyda nabe. Şerm e, lê ziman, kultur, otonomî û hemû çareyên sexte nikarin bibin buhayê tola te. Ez, tola te weha tê digihim: "Devlet, serok, parlemento, ortêş, al, nan û demokrasî."

Helebçe! Raperîna we, bê şaşiyên mezin, dikare deriyên ku *xwîna xwe guleyên gerîllayan digirin. Dijmin, heya niha hînê zimanekî din nebûye. Weha xweya dibe, ku wê tucaran jî hîn nebe."*

Helebçe! Berbangê vê salê tev bi serîhildanan çavên xwe vekirine. Vê carê li bakur, di hawîrkana berxwedanê de, Şirnexê vexwar... Hemû gund û bajar bûn yek dil, yek can û hema bi dijwarî tim dibêjin: **Êriş û êriş!**

Helebçe! Ji nava tariyê, ji dor ve, ronahiyeka geş berê xwe dide me. Berbanga serxwebûnê gelekî nêzîk dibe.

Helebçe! Eman baş haya xwe ji

Tola Helebçe li erdê namîne

Helebçe! Ez ê vegerim, hîna negihiştime wir. Ez haziriyên vegerê dikim. Çi bibe jî wê navnîşana min tim bimîne xwuşka te Dêrik, erê Dêrika Hemko, ku li wir min şehîdên nemir **Îsmaîl** û **Bavê Xemo** naskirine.

Helebçe! Ez kûrrê Fatê me, neviyê Egîdê Lele me. Bi şorbe nîskê, sîrika kiçan, mehîr û serbidewê mezin bûme. Dayîka min weha ez hînî dersên jiyanê dikirim: *"Ez, ji marên reş, vir û derewên lewlebazan, tirsonekî û revê, reşî û tariyê, pejirandina koletiyê û sozên sekreter mekreteran, nefret dikim. Mirov, heke bi ber û pişt be, dibe mirov. Zero, kûerê min, çiqasî roja te reş be jî, bizanibe rojên reştir jî hene. Berê berxwedana dayîka hebûn û hîna mayine jî. Mirovên dikarin xwe biparêzin, tenê ew mirovin, ku dikarin li ber xwe bidin".*

Helebçe! Pirr an jî hindik, niha bûme têgihiştiyê îdeolojiya xwe. Ji min ve weha xweya tê, berî her tiştekî giring e ez xwe bigihînim pîvanên van şîretên dayîka xwe.

Helebçe! Ez bawer dikim niha te ez hinekê naskirim. Ji lew re destûr bide min, ez dest bi vê nameyê bikim.

Helebçe! Heyranê te me ez. Hêdî hêdî jiyan vedibe.

Rast e, ji her kesekî bêhtir tu derdê xwe dizanî. Min dîroka jenosîdan ji ber kiriye. Belê qet rastê kavil û wêranên weke yên te nehatime. Dil ji dilê te re Helebçe! Ewqasî pola ye dilê te. Hedara te bê tixûb e. Min digot, evqasî bêhnfirehî jî nabe. Niha ku bûye zarezara Hîtler (paşayê Bexdayê), giring e, bê dilnermî, bê hisab, bê

ev e sê hezar sal in ji bo Kurdan girtî mabûn, veke. Dikare jiyanê careka din vejîne. Dikare deftera Kela Dizê, Pencwîn û Dihokê veke. Dikare ji nava Kurdan tirs û koletiyê hilkişîne.

Helebçe! Ger mirovên ne camêr dîsa kirrîn û firotinê nekin, eger dîsa li mezadê li benda jehra otonomiyê ranewestin, eger ew bêbav dîsa destê xwe dirêj nekin û parsê nekin.

Helebçe! Eger zarên we bibin dadxwazên vê demê û înisiyatîfa tolehildanê bikeve destên wan, ez bawer im wê hunerên xwe baş nîşan bidin, mirovên riswa di serê sêrgoyan de bikin xwar.

Helebçe! Qurbanê, bila haya te ji te hebe.

Rovî, çeqel û torî, dibe li dora sifrê werin ba hevûdu. Belê, biryara te dikare ji her sifrekê mezintir be. Hêrsa te dikare bide ser hemû mirovên nerast, bê ber û bê pişt û jar.

Helebçe! Ewrên reş vaye hêdî hêdî tar û mar dibin. Em ê tev bi hev re bikevin hawîrkana şahiya avakirinê. Zarokên Zaxo, Xaneqîn û Hewlêrê, bila destên hev bigirin, bi marşên şoreşê herin dibistanên xwe. Ez ê dilê xwe bikim gulek û diyarî wan bikim.

Helebçe! Tu dizanî li bakurê welat niha çawa dibe? Hestiyên me, ji kûraniya Geliyê Zîlan, ji şikeft û newalên kûr, ji bin giraniya ava Gola Wanê, ji binê bêdengiya reş, xwe gihandine gel û vê birûsknameyê dixwînin: *"Piştî rabûnê heta dawiyê giring e dilsarî û rûniştin tune be, ferman ji bo serxwebûnê ye. Kevirên, ku zarok û jinên me dihavêjin dijminî,*

bêbextan bike.

Dijminên mirovatiyê gelek in.

De haydê heya careka din, hezar silav!

Adar 1991

- VII -

Helebçe!

Mêrik dev ji karê xwe bernadin, sûnd xwarine. Tim li hemberê seydayên xwe soz dane. Ji bo çi vê çendê xwe dihavêjin bextê xelkê û gelê me û derfetên gelê me hiç dibînin? Helebçe! Vê carê dîsa zigurdan seriyê te xwar in. Dîsa berê te dane mirineka reş, xweya ye, ew di gorê de ji jin û zarokên te rihet bernadin.

Heyho Helebçe!

Tu caran bûye, ku mirov evqasî berê xwe bi biryar bide mirinê? Ev çi meşeka dirêj e? Kî ne senaryonivîsên vê meşê? Ji bo çi vê carê dîsa gule berdan dilê te? Helebçe! Em êdî hisabê te ji kî pirs bikin? Helebçe! Bi ser vê trajediyê tevî re, vêca dixwazin wêneyên Mistoyê Kor (Kemal Paşa) bidin destê zarokên me, ji bo ew maçî bikin û danin ser seriyê xwe. Dixwazin me hînê dirûşmeyên mina, "Bijî çadirên Emerîkî", "Bijî apê me John Major" bikin.

Helebçe!

Dema we 10-12 rojan welat bi tevayî aza kir, bazirgan (ticar) li ku derê bûn? Li Paris û Londonê çi dikirin? Ji bo çi nizanîbûn hisaba rojeka weha bikin. Ji 1975'an û 198'an fedî nakin. Careka din bûn qehremanên bihara 1991'ê. Helebçe! Ewa ewqasî nedizanîbûn, ku ji xwe re digotin, "George Bush bûye mêrê diya me." Ji lew re ji

Ber bi jiyaneke nuh ve

Geliyê Sinehtê pir şên û şêrîn e

Em li çiyayê Cûdî bûn. Ji bo civînekê ji me re xeber hat, ku em derbas bibin hêla Behdînanê.

Û em komek heval bi rê ketin. Min hîna mintiqeya Behdînan nedîtibû. Gelek caran hevalan behsa Behdînanê dikirin û digotin gelekî xweş e. Bi rastî weha behs dikirin, ku mîna behsa cinetê bikin.

Em ber bi êvarkî ji çiyayê Cûdî derketin. Di deriyê Hesenan re em qulibîn bi aliyê deşta Cizîra Botan ve û me berê xwe da girê Çolyan. Berî bibe sibeh em gihiştin gundê Girçolyan. Gund ji hêla dijmin ve hatibû valakirin. Bi rastî gundekî gelekî xweş bû. Ji her hêla wê ve kahnî der dibûn û avê hênik û sipehî diherikîn. Em li kêleka avê sekinîn. Me têr ava sar vexwar. Hindekî bêhna xwe berda û metareyên xwe yên avê dagirt. Hinek heval xwe bera nava dehlan dan û fêkî anîn. Me fêkiyên xwe xwar û paşê me rahişt metareyên avê û em bi jor ve ketin. Ev adeta gerîlla ye. Dema em li cihekî disekinin, ji bo ku em bi roj karibin xwe ji dijmin biparêzin, an jî şer derkeve em karibin darbekê li dijminî bixin, diçin cihên bilind, asê ku bi kêrî şer bên. Milekî çiyayê Cûdî bi dolikek teng dihat ser gundê Girçolyan û di ser gund re dibû kevande. Em di wê kevandê re bi jor ve ketin. Her ku em bi jor ve diketin, deşte Cizîra Botan û ya Dêrika Hemko li ber çavên me fireh dibûn. Ronahiyên gund û bajaran weke fenerên deryayê diçirûsîn. Piştî ku em bi qedera sê çarîkan meşiyan, em gihiştin devê dolekê. Li wê derê berê jî gelek caran heval sekinî bûn. Şûna agirên wan hîna xweya dikir. Kevir niximandibûn ser, lê ji ber ku me nasdikir, me cihên agir û rûniştina wan dît. Me komek heval bi kar kir, ku biçin seriyê girî, ji bo ku sibehê em her alî bibînin û ji ku dijmin ji jor ve bê, nehêlin ku bê ser seriyên me. Piştre me du heval derxistin bi aliyê deştê ve ku zerevaniya (nobeta) nêzîk bigirin û me serzerevan (çawîşek) jî derxist, ku hem zerevanan kontrol bike hem jî carê hevûdu bigihurînin. Piştre heval kom bi kom (manga bi manga) cihên xwe rast kirin û rawestiyan.

Sibehê tavek pir xweş û germ derket. Ji deviyan me darên hişk kom kirin, qaşilên wan jêkirin, ji bo ku dû (dûman) nekin û me agir dada. Çaya xwe danî ser. Ji pey re me xwarin xwar û em li hêviya êvarî man. Hinek heval ji xwe re pirtûk xwendin, hinek heval jî rawestiyan.

Êvarî dema siyê xwe berda newalê, me karê xwe yê birêketinê kir û me xwe bera newala Girçolyan da. Me çar hevalên zîrek û yên derdorê baş dinasîn, di pêşiya xwe de rêkirin ser avê, ku kontrol bikin û bê dijmin heye yan ne. Û ji bo parastina wan em jî di pey wan re daketin. Ji ber ku ava me zû xilas bibû, em di pêşiyê de çûn ser kehniyê. Newal tenha bû. Hevalên di pêşî me daketibûn, li wir li hêviya me bûn. Zerevanê xwe derxistibûn, dest û ruyên xwe dişûştin. Hevalên din jî tev gihiştin ser hevûdu. Piştî ku av vexwarin pêda, me xwe yeko yeko jimart. Em bûn rêz û bi rê ve ketin. Du hevalên ku rê dinasîn her demê, çil an pêncî metre li pêşiya yekitiya gerîlla dimeşiyan.

Wê şevê jî heya berî sibehê em meşiyan. Ji deşta Cizîra Botan beyekî germ ber bi çiyê ve dihat. Ji ber vê yekê heya em gihiştin qonaxa xwe ya li Nava Nêr, em di nava xwêhdanê de man. Wê rojê em li Nava Nêr sekinîn. Hinek gundî li nêzîkî me dar dibirrîn. Me bi wan re, ji gundiyên gelparêz re agahî şiyand, ku haziriyên me bikin, ji bo ku em ji ava Hêzil derbas bibin. Me dixwest ku em zû derbas bibin. Ji ber vê yekê êvarî em ji qonaxa xwe zû derketin û me berê xwe da çemê Hêzil. Me dixwest qonaxa şev û nîvekê em di şevekê de qut bikin. Ji ber vê yekê me lez da lingên xwe. Bê seknandinî em piştî nîvê şevê gihiştin gundekî nêzîkî çemî. Gundiyên gelparêz li wir li hêviya me bûn. Gotin, *"Ev rê ji hêla dijmin ve hatiye girtin, ku hûn ji vir re biçin, dibe ku şer derkeve. Ji ber vê yekê, me haziriyên derbasbûna we li gundekî dinê kiriye."* Li ser vê gotinê me pêwîst dît, ku em berê xwe bidin gundê din. Bi kêmasî sê saet û nîv rê hebû. Bi kinahî berî ku bibe sibeh bi nîv saetekê, em derbas bûn. Sibehê em ê li rastê bimana. Riya ku em tê re biçûna jî, heya Sinehtê rêkî teng û zirav û kevande bû. Em wê rojê li kêleka avê di newaleke kûr û teng û asê de man. Gelparêzên welatparêz hatin cem me, ji me re xwarin anîn û me heya êvarî axiftin ji wan kirin. Êvarî em daketin ber avê. Gelparêzên bi sobahiyê (avjeniyê) dizanîbûn, derbasî wê hêla avê bûn û şerîtek ji wê hêla avê avêtin hêla din û bi daran ve girêdan. Piştre em yek bi yek bi wê şerîtê derbasî hêla Behdînanê bûn. Gelparêzên rê nasdikirin heya xaka Sinehtê bi me re hatin. Di rê de em di kêleka Hêzilê re dimeşiyan. Xûm-xûma Hêzil pirr bi lez bû. Şewqên qereqola Sêgirkê ya dijminî bi seranserî dida newala Hêzilê. Li geliyê Reş me bêhna xwe berda, çixarek kişand û em dîsa bi rê ve ketin. Berî sibehê bi du saetan em gihiştin newala Sinehtê. Newala Sinehtê hemû şinahî û ava bû. Me digot ku em du rojan rakevin, encax em westandina xwe bişikînin. Ji ber vê yekê em zû ketin xew, li serê sibehê, bi derketina rojê re, em jî hişyar bûn. Laşê me weha rihet û weha sivik bibû ku em ecêb man. Me ji gelparêzan pirsî, me got, *"Çima laşê me di du saetan de rihet bû. Em ewqasî westiyabûn, lê niha çi westandin li ser me nîne."* Gotin, *"Ev der xaka Sinehtê ye. Xewa vir pirr xweş e. Du saetên vie beramberî du rojan in. Hewa vir pirr pak e."*

Em wê rojê li newala Sinehtê man. Bi roj di nava dehlan de em geriyan. Gundên wir ev çend sal e, ji hêla leşkerên Saddam ve hatibûn xirakirin; kevir li ser kevirî nemabûn. Her der av û dehl bûn û tijî teyr û teba bûn. Her gavekê refek kew ji ber me difiriyan. Li navsera çiyan pezkûvî û xinzîr bi keriyan digeriyan.

Bi rastî Sineht pirr şên û şêrîn e.

weke guran êriş kirin ser sifra hazir, ne ev tenê lê dixwestin xwe bikin xwediyê sifrê bi xwe jî.

Belê çend roj ketin wê navberê Hitler (Paşayê Bexdayê), disa diranên xwe qîç kirin û vêca "qehramanan" dest bi revê kirin. Berî her kesekî ji sînor derbas bûn û xwe gihandin Ankara û Stanbolê, "kehniyên demokratiyê" û "bajarên hêsan û xweş." Vê carê xwestin bela xwe bidin me. Dest bi pesn û fortên faşîstan kirin û bûn dostên hêja yên teroristan (dewleta Tirk).

Helebçe! Vî şerî, gelek rastî careka din ispat kirin. Yên wê çendê teknolojiya mirinê dabûn Saddam kî ne? Yên jê re balefirxane di bin pozên çiyan de çêkirine kî ne? Û yên mala wî ji ewqas asê çêkirine kî ne? Ew mirov nikarin bibin dostên gelan. Qîr û hewarên wan jî, li ser demokratî û mafên mirovan sextekariyên mezin in.

Helebçe! Bibore ez niha nikarim vê nivîsê tewaw bikim. Ev e sed caran TV "maçê" dibe û tîne. Serê min gêj dibe.

- VIII - 1991

Silav li te be,
birindara min Helebçe

Çiqas zû dikarin tiştan ji bîr bikin? Tu dibêjî, belkî rûviyên wan û yên Saddam bi hev ve hatine girêdan. Çawa destê xwe danîn ser milên Saddam û simbêlên wî yên reş maçî kirin! Mirov heyret û ecêb dimîne. Bi rastî çawa dikarin banî Saddam bikin ev "serokên" hêja! Gelo wê kêliyê wêneyên zarokan nedihatin ber çavên wan?

Helebçe! Tu dizanî ku ew maça wan, wen rezîl kir. Ew maç bû mesaja mirina wan, ji gel re. Niha li vir û li wir dixwazin jiyana xwe hinekî dirêj bikin. Belê gel ji wan re gotiye, raşestin. Eger namûs bi wan re hebe, bila bibêjin, "Yê dikare tiştekî bike, bila kerem bike vê dozê bimeşîne. Em westiyan e, riya me jî hatiye girtin."

Helebçe! Hinavê min reş bû. Ez li TV temaşê dikim, sê zirtepirt di qesra paşê de runiştine. Qehweya tehl ya Erebî vedixwûn. Bi tizbihên xwe dileyizin. Kêf û sohbeta wan li cih e. Projeyeke kirrîn-firotinê pêşkêşî paşayê xwe dikin. Ji ken û henekan devên wan tim vekirî dimînin. Li sînor çi dibe? Çi nabe? Xema kî ye? Cihê wan germ e. Vêca êdî nizanin li Bexdayê vegerin. Işka paşê wan girtiye. Dawet û şahiya wan e. Çi bi seriyê Kurdan hat? Çi bi serê şîiyan hat? Ji binê lingên wan ve ye. Ji bo wan cihan sohbeta padişahan e.

Sibê zû Helebçe! Min baş neşerîbû derkevim der ve. Tirsa min jî rast derket. Hemû Ewrûpiyan di bin çavan re li me dinêrin û ji xwe re digotin: "Ev por reş in, Kurd in, ji milletê xwediyê maçên Talabanî ne."

Belê, pir bi lez û bez hemû welatparêzên Kurd û demokratan Talabanî û mirovên weke wî di dilê xwe de bi dar ve kirin, rastiye şoreşgeran fahmkirin. Tradisiyona kevneperestên netewî û reformîstan di mejiyê xwe de perçiqandin û diyar kirin ku hemû kilîtên welat tenê di destê hêza serxwebûn û azadiya Kurdistanê de ne.

11.3.1992

EY REQÎB

Ey reqîb her mawe qewmî Kurdziman
Nay şikênê danerî topî zeman
Kes nellê Kurd mirduwe
Kes nellê Kurd mirduwe
Kurd zinduwe
Zinduwe qet nanewê Allakeman
Zinduwe qet nanewê Allakeman

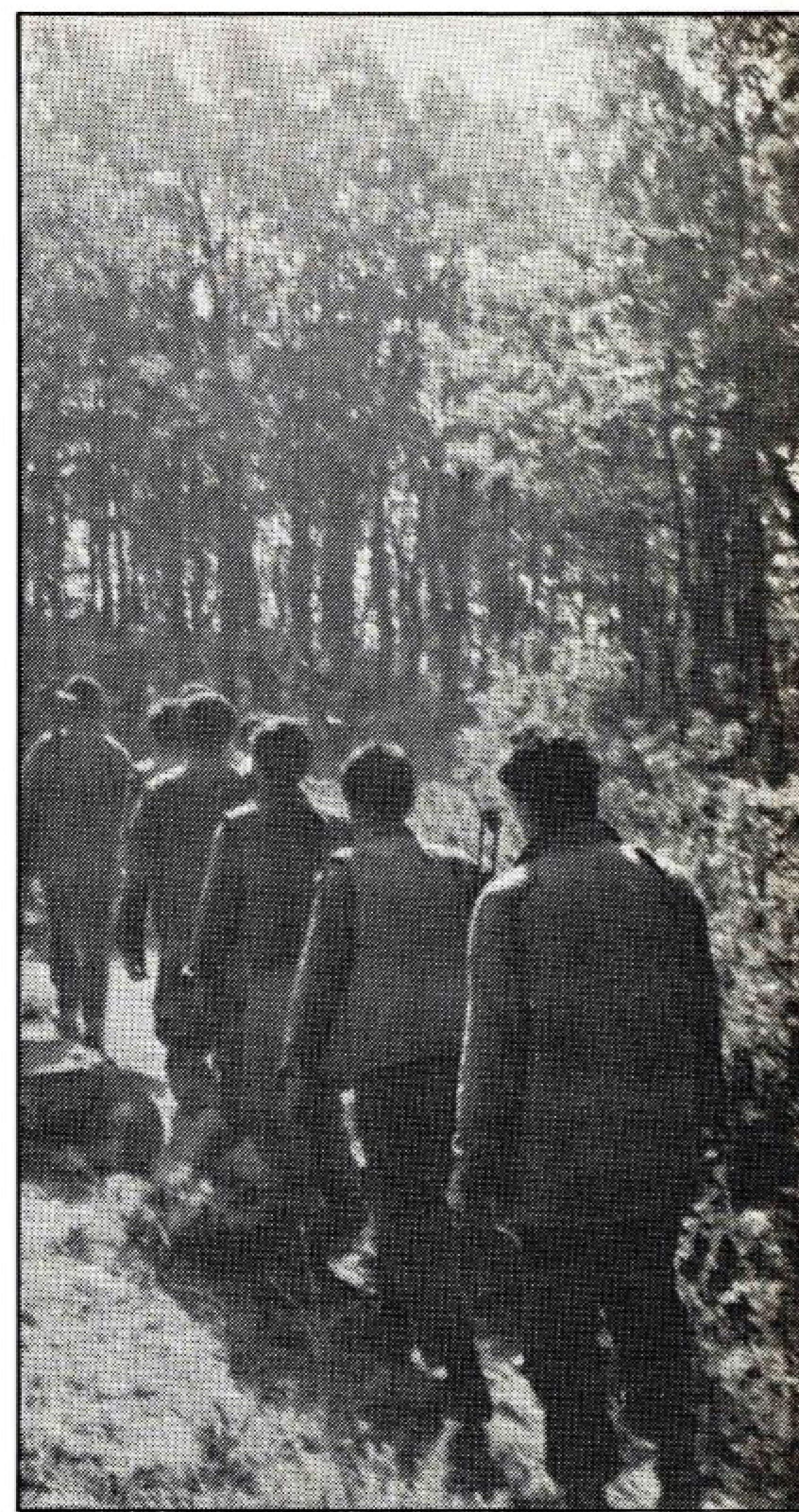
Qewmî Kurd hestaye serpê wek dilêr
Tabe xon nexşî bika tacî, jiyan
Kes nellê Kurd mirduwe
Kes nellê Kurd mirduwe
Kurd zinduwe
Zinduwe qet nanewê Allakeman
Zinduwe qet nanewê Allakeman

Emê rolley mîdiyaw keyxusrewîn
Dînimane, ayînman her Kurdistan
Dînimane, ayînman her Kurdistan
Kes nellê Kurd mirduwe
Kes nellê Kurd mirduwe
Kurd zinduwe
Zinduwe qet nanewê Allakeman
Zinduwe qet nanewê Allakeman

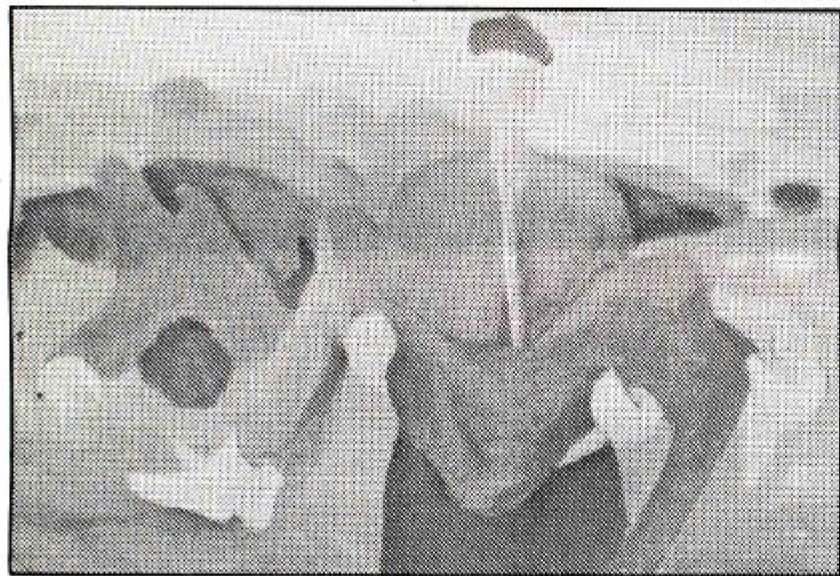
Eme rolley rengî sûru şorişîn
Seyrîke xonawiye raburdûman
Seyrîke xonawiye raburdûman
Kes nellê Kurd mirduwe
Kes nellê Kurd mirduwe
Kurd zinduwe
Zinduwe qet nanewê Allakeman
Zinduwe qet nanewê Allakeman

Lawî Kurd her hazir û amadeye
Giyan fîdaye giyan fîda her giyan fîda
Kes nellê Kurd mirduwe
Kes nellê Kurd mirduwe
Kurd zinduwe
Zinduwe qet nanewê Allakeman
Zinduwe qet nanewê Allakeman

Ey reqîb her mawe qewmî Kurdziman
Ney şikênê danerî topî zeman

Meşa azadiyê, meşa rûmetê... Foto: Berxwedan

Rûreşiya mirovahiyê qirkirina li Helepçe ji bîran naçe!

Di roja 16'ê Adarê sala 1988'an de rejîma Saddamê faşîst a Iraqî bi bombeyên kîmyawî bêhtirî 5.000 mirovên Kurd ên ji her temenî (imrî) qir kir. Ev şehîdên me vê rojê, di têkoşîna rizgariya netewî ya gelê me û serihildanên gelê me de, dijîn û her demê wê bijîn jî. Gelê Kurdistanê, bi bilindkirina têkoşîna serxwebûn û azadiyê şehîdên Helebçe di jiyanê de zinde dihêle û wê her demê bihêle jî.

Di salwegera çaran a qirkirina li Helebçe de, daxwaz û xebatên dagirkeran û imperyalistan ji bo qirkirin, tunekirin û perçiqandina gelê Kurdistanê hîna jî berdewam dikin. Diho Hîroşîma û Helepçe bi çekên kîmyawî hatin bombekirin, vê rojê jî Botan û Behdînan tên bombekirin. Eşkere ye, ku heya serdestî û dolîwgeriya imperyalîzmê û dagirkeriyê hebin, hem li cihanê û hem jî li welatê me, bombebarandinên bi vê nolê wê hebin û bidomin.

Qirkirinên weke li Helepçe, emcameke tirs û jariya hêzên dijminên mirovahiyê ye. Helebçe bi xwe jî, bawirnameyeke serdema me ya şermûzariyê ye. Dijminên ku li berambderê vejîna gelê Kurdistanê dikevin nava asteng û girêkên mezin, tirsa jî mirina xwe mîna li Helebçe didine der. Lê ne qirkirinên hov ên dagirkeriya dirinde û ne jî bombebarandinên wan, nikarin têkoşîna serxwebûn û azadiya Kurdistanê rabiwestînin, hima wan tu caran têrî rawestandinê wê neke. Li bervajiya vê, her dilopa xwîna birije, her mirovê me yê bikeve axê, wê agirê vê têkoşîna me ya pîroz gûrrtir bike û dike jî.

Heke vê rojê gelê Kurdistanê ji her demê bêhtir bi rêkxistinî bi biryardarî, bi zanabûn û bi cengewerî ber bi serxwebûna xwe ve dimeşe, ev dibe bersiva wê rastiyê jî, ku tola Helebçe li erdê namîne. Rastiya ku gelê Kurdistanê digihîne serpilkeke weha jî, xeta rast û şoreşger a pêşengê gelê me PKK bi xwe ye, têkoşîna PKK a bi biryardarî û zanabûnê ye. Gelê me wê bi pêşangiya PKK nimûneyên weke Helebçe, di riya serxwebûnê de bizivirîne gavên pêşvekêtî. PKK jî mêj ve xwe gihandiye him û rêkxistiniyeke weha. Ev rastî ne hema tenê bi gotinan weha ye, di karvaniya jiyanê de jî weha ye. PKK vê, bi gerîllayên xwe yên hejîmara wan digihe deh-hezaran û bi serihildanên zivirîne netewbûnê, bi teviya jiyanê dide pejirandin.

Lê belê, ew hêzên kevneperest ku gelê Kurdistanê didin ber wicdana dagirkeran û dibin sedem ku nimûneyên weke Helebçe biafirin, wan neqenciyên xwe yên salan li ser gelê Kurdistanê didomînin. Weke ku ev ne bes bin, di pêşeroja salwegera qirkirina li Helebçe de, çûn hevxebatkariya xwe ya bi dewleta Tirk re gihandin serpilkên bilindtir û paşê jî firokên cengê yên dewleta Tirk Botan û Behdînan carek din dan ber barana bombeyan. Ev rastî divê mêjiyê gelek kesan bîne serîyên wan. Ji aliyê din ve, diho cihan li ber qirkirina li Helebçe bêdeng ma, vê rojê jî li ber bi tonan bombeyên dibarin ser Botan û Behdînan bêdeng dimîne. Ev liv, ji bo mirovhiya cihanê, pêşverûtî û demokratbûnê şermiyeke gelekî mezin e. Ev çi reng mirovahiya pêşveçûyî ye, ku bi serjêkirina qirkirina neteweyekî dike fedayê berjewendiyên xwe yên dagirkeriyê, li pêşberê xwîna tê herikandin û bombebarandinên bêdeng dimîne?

Ev bêdengî rastiyekê careke din datîne pêşiya çavan: Riya tenha ji bo careke din nejiyana qirkirinên weke li Helebçe, berfirehkirina têkoşîna rizgariya netewî û civakî ye, ber bi serfiraziyê ve birina vê têkoşînê ye û lêdanxistina li rayê canê dagirkeriyê û imperyalîzmê ye, wan ber bi mirinê birinê ye.

Vê rojê gelê Kurdistanê bi vê zanabûn û biryardariyê xwe di bin pêşengiya PKK de dicivîne û ji bo Kurdistaneke serbixwe û aza ditêkoşe. Ev, ne tenê ji bo gelê Kurdistanê, her weha ji bo gelên Rojhilata Navîn û cihana mirovahiyê jî, xebateke bi rûmet û pîroz e. Serketina di vê xebatê de, wê bibe misagoriyek ji bo ku careke din nimûneyên weke li Helebçe çênebin.

Di salwegera çaran a qirkirina li Helebçe de, gelê me ber bi avakirina Meclîsa Netewî û danezanekirina Hikûmeta Şer ve dimeşe. Ev dibin misagoriyên karvanî ji bo pêşerojê û bi vê biryardarî û baweriyê em dibêjin, **Kurdistan wê biserkeve!**

- Ji bo ku şermûzariyên mirovahiyê yên mîna li Helebçe disa neyin jiyankirinê, em hevkariya têkoşîna mafdar a gelê Kurdistanê bikin!

- Bîranîna şehîdên Helebçe di têkoşîna rizgariya netewa Kurdistanê de heya bêdawiyê zinde bimîne û xwîna şehîdan li erdê namîne!

- Ji bo disa nimûneyên weke li Helebçe neyîn ditin, em têkoşînê xurttir bikin û hevkariya xwe pêşkêşî têkoşînê bikin!

- Bimirin dijminên mirovahiyê hêzên dagirkerî û imperyalîst!

- Bijî têkoşîna rizgariya netewî ya gelê Kurdistanê, ku bêdawî mafdar e!

- Bijîn PKK, ERNK, ARGK û Serok APO!

Adar 1992
Rêkxistina ERNK li Ewrûpa

Şerê li Kurdistanê dibe şerekî navnetewan

Destpêk di rûpela dawiyê de

Rojhilata Navîn weke xwe bimînin, naxwazin ku tevgera me ya şoreşê xwe bigihîne encamê. Lewma, wan kirinên xwe yên heya niha veşartî bûn, niha eşkere dikin. Ango şerê li Kurdistanê dibe şerekî navnetewan.

Em di wê baweriyê de ne, ku xwe eşkeretir kirina van hêzan, tiştekî pêwîst e. Ji ber ku têkoşîna me ya rizgariya netewî, xwe gihandiye wê serpilkê ku bikaribe di nava dijminên xwe de tirseke mezin bide belavkirin. Ji aliyê din eşkere bûna dost û dijminan jî, ji bo xurtkirina têkoşînê gavekî mezin e.

Dewleta Tirk di van demên dawiyê de bombebarandina ser çiyayên Xan Kûrkê, Heftenîn, Botan, Dersim û Çewlikê zêde kir. Ji aliyê din bangeşiya qirkirinekê dike. Lê pirr eşkere ye, ku ev tev encamên tirsê ne. Bi rastî jî dijmin, li pêşberê têkoşînê nikare rê û çareyan ji xwe re peyda bike.

* * *

Çendî cejna Newrozê nêzîk dibe, hindê jî tirsa dewleta Tirk zêde dibe. Lewma êrîşbaziya xwe dilezîne. Lê Newroz mizgîna biharê ye. Bihar jî mirina kevniyê û tariyan e; vejîna nûjenan, serî rakirina tirhên ciwan û xwe bi axê ve girêdan e. Di biharê de sirûşt vedijîne, xwîn germ dibe, berf dihelin, lehî radibin, lehî qirêjiyên axê dişûn; li paş bêhnên teze dimînin, gul û gulilk vedibin, jiyaneke zinde diyar dibe û sirûşteke rengîn tê dîtin. Mirov bi xweşî û şahî ji malan derdikevin govend û seyrangehan, goreng û mêrgan, diçin ser xweşiya çem û rûbaran. Kîn were gotin mirov singa xwe ji bêhna azadiyê re vedikin...

Newroz û bihar destpêkirin. Gelek nema ku hîma gelê Kurd bibe lehî. Ev mizgînî xweş in, dilovan in. Ji ber ku livbaziyên gerîllayên gelê me wê destpêbikin. Ne tenê li Kurdistanê, li hemû deran Kurd wê careke din dilxweş bibin. Yekîtî û yekbûna netewî wê xwe li berambderê dewleta Tirk mîna diwarekê bilind bikin. Gelê me li ser vê bingehê gaveke din nêzîkê azadiyê dibe. Cejna Newrozê, ku wê bi serihildanan were pîrozkirin, ji niha ve dibe kevirên lêkirina Meclîsa Netewî û serkevtinên di riya rizgariya netewî de.

* * *

8'ê Adarê Cejna Jinên Cihanê pîroz bû. Jinên Kurdistanê jî vê rojê bi şahî pîrozkirin. Tevlî vê jinên Kurdistanê Kongreyeka rêkxistina xwe YJWK, di roja 8'ê Adarê de çêkirin. Bi vî awahî 8'ê Adarê, ji jinên Kurd re bû rojeke bi taybetiyên cûda.

Di dîroka Kurdistanê de cara yekemîn e, ku bi hezaran jinên Kurd xwe gihandin hevûdu û civîneke xwe çêkirin. Cara yekemîn e, ku jinên Kurd li ser pirsên xwe disekinin, li cihê xwe di dîroka Kurdistanê de û di şoreşa Kurdistanê de digerin, biryaran didin û pêwîstiyan dikin para xwe. Li kêleka vê jî bi hezaran jinên Kurd di roja 8'ê Adarê de xwepêşdanan çêkirin.

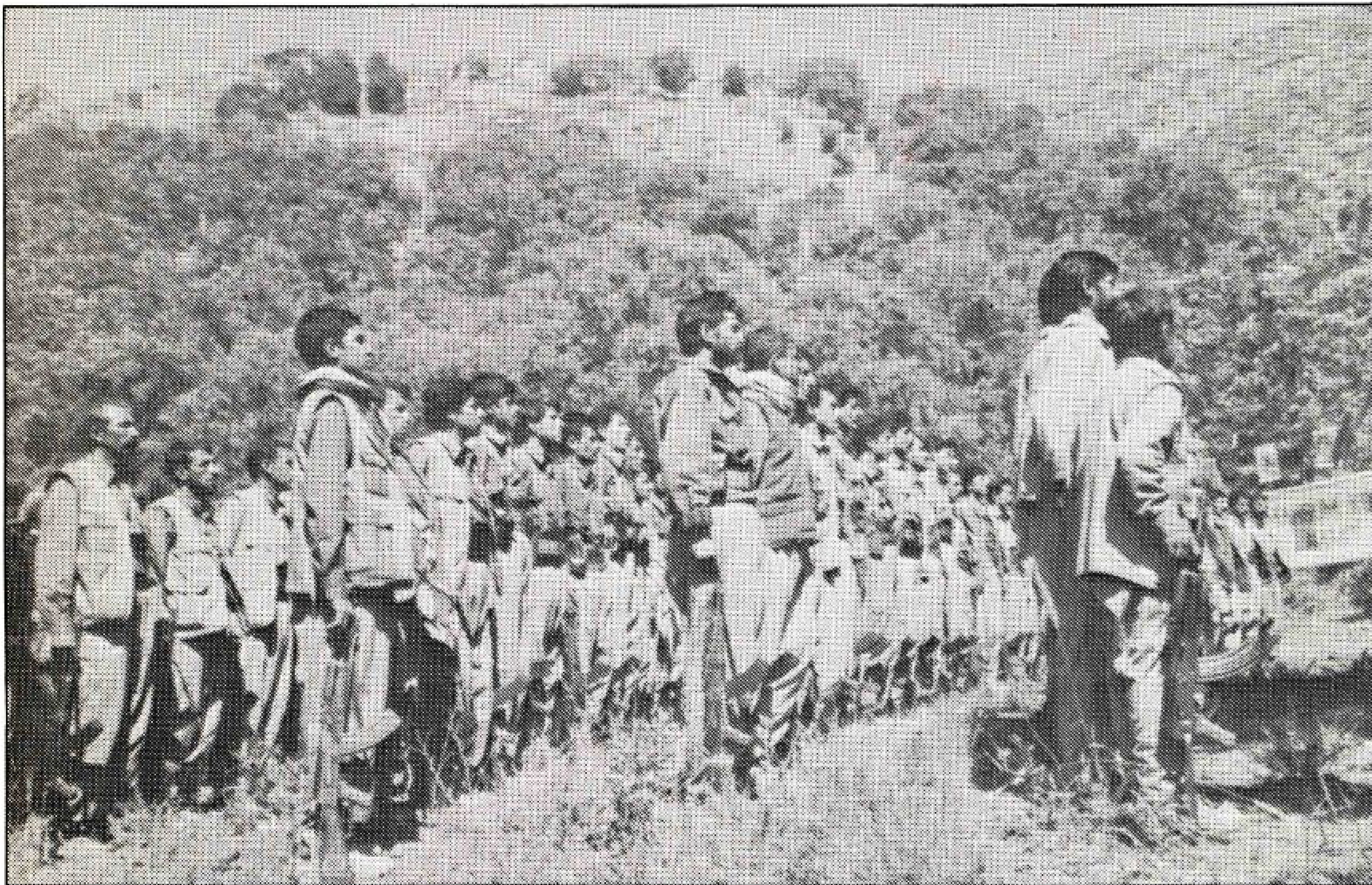
Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 10
Hejmar 145
15 Adar 1992
Buha 3.00 DM

Rojnameya 15 rojîn

NEWROZ û BIHAR û CENG û SERÎHILDAN

Gelê me bawerî bi pêşengê xwe tîne û pê serbilind dibe

Wêne: Berxwedan

Şerê li Kurdistanê dibe şerekî navnetewan

Dewleta Tirk a dagîrker û faşist bi armanca şikandina têkoşîna rizgariya netewî ya gelê Kurdistanê, bê ku prensîbeke cengê bîne ber çavê xwe, serî dide her rê û azîneyê. Bi hatina hikûmeta koalîsyonê li Tirkiyê, ev rastî bêhtir xwe lezand. Di eniya dij-şoreşê de jî rewş ronahîtir dibe. Piştgirên şerê bi qirêj ê dewleta Tirk bi livên ronaktir xwe eşkere dikin. Gava dewleta Tirk bi hemû îmkanên xwe Kurdistanê dide ber barana bombeyan, dewletên bi navên Misir û Emerîka jî livên xwe eşkere danîn holê. Danezane kirin ku li dijî gelê Kurdistanê û PKK, wê piştgiriya dewleta Tirk bikin. Misir, ji dema Cemal Abdulnasir û heya niha, li Rojhilata Navîn roleke paşverû dileyize. Li beramberê doza gelê Filistînê ya mafdar, piştgiriya siyonîzmê kiriye.

Ji aliyê din jî Emerîka, ji bo qirkirina gelê Kurd bi eşkeretî destûr dide dewleta Tirk. Dewleta Almanî jî, ji berê ve çek û navgînên cengê dide Tirkiyê û piştgiriya şerê bi qirêj ê li Kurdistanê dike.

Ev pêşveçûn vê rastiyê didin ber çavan: Şerê rizgariya netewî ku li Kurdistanê bi pêşengiya PKK tê bilindkirin, êdî ji domaneke pêwîst derbas dib. Eşkere ye, ku gavên xwe gihandina encamekê tên avêtin. Ji ber vê jî, ew dewletên ku dixwazin Kurdistan û

Dûmahîk di rûpela 27'an de

Ji axaftinên Serok APO

Pêşketin ji me çi dixwaze?

Gelê Kurd mûhtacê (pêdiviyê) kesên zana û hişmend e. Kesên bikaribin karê baş bikin ji mîlletê me re lazim (divêtî) in. Niha, gava gelê me ber bi avakirina artêşa (ordiya) xwe ve diçe, em nema dikarin mîna berê mirovan bi rengekî sereserî û besît (xwerû) bipejirînin (qebûl bikin). Divê em baş bala xwe bidin zanabûna mirovan, rengê aqilmendiya wan. Ji aliyê din ve, em nikarin karê gelê Kurd ji keyfiyetê (dilxwaziyê) re bihêlin. Divê mirov nekaribin xwe li gora niyetên xwe bilivînin. Ev tev pêwîst (gerek) dikin, ku mirovên me xwe ji her alî ve mezin bikin.

Gelê me, ji milyonan mirovan e, mîlletekî mezin e. Gavên saxlem û jêhatî divê karê me bin, em seriyên xwe bişûxulînin û mêjiyên xwe bigihînin hevûdu, ji bo em bikaribin asteng û girêkên xwe çareser bikin. Gelek caran em bi mêjiyê gelek kesan dipeyivin, gelek caran jî bi mejiyên kêm kesan dipeyivin, lê dîsa jî kêm kesên mezin ji me Kurdan derdikevin, her çendî bi hezaran kes "ez jî heme" dibêjin. Em baş dizanin bi riheti serfirazî nabe, tu kes nikare mûcîzeyan (tiştên gelek mezin) bi rê ve bixe. Lê gava em wezîfeyên bingehîn bi cih bînin, emê bibînin ku em dikarin gelek tiştan bikin, tiştên ku niha li pêşiya me mîna dîwaran xweya dikin. Kêmasî eve, ku gelek mirovên me xwe nadin ber vê rastiyê, nikarin an jî naxwazin vê bikin. Lê binêrin, bi îmkanên me yên hene em dikarin dijminan perîşan bikin. Bi rastî jî heke em fîdekariya xwe, dilêriya (cesareta) xwe, biryardariya xwe, hejimara mirovên,xwe, taybetiyên xwe û mewziyên xwe baş û rast bikarbînin, dijmin nikarin xwe li ser axa Kurdistanê bigirin.

Lê hîna ev nebûne. Pirs ne tenê pirseke teknîkî ye. Pirs pirsa şexsiyetê ye û bi rastî ji vî alî ve pirs, pirseke zehmet û tevlîhev e. Artêşbûna li Kurdistanê, jêhatîbûneke mezin dixwaze. Hedar (sebir), tehemûl, fîdekarî, sergiranî û bêhfirehî gerek e. Civandina van taybetiyan di şexsekî de, helbet gelek zor û çetin e. Gava kesek xwe nede ber serokatiyê jî, ev bêhtir zor û zehmet dibe.

Lê ji aliyê din deliv û firsend ketine ber destên me. Her kesek bila zorê bide xwe, da bikaribe xwe bide ser riya em dibêjin. Kî vê neke, bila bizanibe ku ew hîna jî bela serê gelê Kurd e û daxwaza pêşveçûnê bi cih nayne.

Di qereqola hatî rûxandin de 9 serbazên dijminî hatin kuştin

Di roja 2'ê Adarê de gerîllayên ARGK êrîşekê birin ser qereqola dijminî ya li gundê Imêran bajarê Cizîra Botan, ku 85 serbaz têde diman. Yekeniya me bi dijwarî êrîşa xwe bire ser qereqolê û şerê derketî biqasî 40 kêliyan doma. Di encamê de 9 serbazên (eskerên) dijminî hatin kuştin, biqasî 15 serbazan jî birîndar bûn.

Di roja 15'ê Adarê de jî di nava bajarê Cizîra Botan de şerekî gelekî berfireh di navbera gerîllayên ARGK û hêzên dijminî de derket û şer bêhtirî 8 saetan doma. Lêdanên gelek mezin li dijminî ketin, lê agahî negihan me ka çend kes ji dijminî hatine kuştin. Her di vê rojê de gelê Cizîra Botan xwepêşdaneke girseyî jî dirûst kir. Ji aliyê din agahî gihan me ku dijmin, qereqolên xwe yên li Botan vala dike û xwe paş ve dikişîne.

Gerîllayên me li gundê Bafê dijminî perçiqandin

Di roja 12'ê Adarê de yekeniyeke artêşa me ARGK avêt ser qereqola dijminî ya li gundê Bafê navçeya Hezexê, ku 75 serbaz têde hebûn. Şer biqasî saetekê doma û şervanên me hemû kozên dijminî vegirtin. Gerîlla derbasî heya hundirê qereqolê bûn û dest danîn ser gelek çek û berikên dijminî. 4 panzer û 2 navgînên li dora qereqolê jî bi tevayî hatin texrîp kirin. Ji bilî ku şervanên me dest danîn ser cebilxaneya dijminî, 8 serbazan jî kuştin. Ev hejimar ji aliyê gerîlla giha me. Lê xweya dibe ku bêhtirî 15 serbaz hatine kuştin, weke ku gundî dibêjin. Gava şer didoma çawîşek jî bi birîndarî revî, lê guman heye ku ew jî paşê ji ber birînên xwe miriye. Her weha agahî giha me ku gerîlla 11 serbaz jî dîlî (hêsîr) girtine û yên din jî tev birîndar bûne. Tê gotin ku avahiya qereqolê bi tevayî bûye kavil.

Silava Newrozê li ser Girê Sor

Di şeva 12'ê Adarê de bêhtirî 150 gerîllayên ARGK ji 6 aliyan ve êrîşeke bi rokêtan û çekên otomatîkî birin ser navçeya Girê Sor (Sêwrekê) û navçeyê bi silavên Newrozê hejandin. Bi carekê Girê Sor bû qadeka cenga giran. Gerîllayên me hemû avahiyên leşkerî û îdarî yên dijminî dan ber rokêtan û hema hema tevan bi dijwarî rûxandin. Qereqola polîsan, navenda hêzên çalakî, midûriyeta polîsan, qereqola cendirmeyan û avahiya qeymeqamî jî, di nava yên hatine rûxandin de ne. Çend kes ji dijminî hatine kuştin, diyar nebû.

Gava gelê Girê Sor agahdar bû ku gerîlla avêtine ser navçeyê, bi carekê xwe berdan nav kolan û şeqeman, û dest bi şahî û dîlanan kirin. Piştî ku gerîlla xwe paş ve kişandin hêzên dijminî êrîş birin ser gelê me û welatparêzên xwendevan ên bi navên **Alî Yilmaz** û **Erman Oyman** şehîd ketin.

Di roja 13'ê Adarê de 10 hezar welatparêz xwepêşdaneke mezin çêkirin û bi dirûşmeyên, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"**, **"Kurdistan ji faşîzmê re wê bibe goristan"**, **"Şehîdên me nemir in"** şehîdên xwe dan axê.

Dengê çekan 6 saetan di bajarê Wanê de nehatin birrîn

Di roja 2'ê Adarê de di nava bajarê Wanê de şerekî

Dûmahîk di rûpela 23'an de

Ev gel wê xwe bigihîne rizgariyê

Wêne: Berxwedan

Di heftsaliya damezirandina ERNK de bi dirûşmeyên artêşbûna netewî, serîhildana netewî û Meclîsa Netewî em ber bi cejna xwe ve diçin:

BIJÎ NEWROZ!

Careke din em, bi bilindbûna têkoşîna me û bi hêviyên serfiraziyê yên zêdetir dibin, ber bi roja **21'ê Adarê cejna NEWROZ'ê** ve diçin, ku **Roja Yekîtî, Hevkarî û Têkoşînê** ya gelên Kurdistanê û Rojhilata Navîn e. Agirê raperînê ku berî 2604 salan bi pêşengiya **Kawayê Hêsinger** li dijî pîkoliyê, kedxwariyê, nîrê û cewsandinê ji aliyê gelên Rojhilata Navîn ve hatiye vêxistin, vê rojê ji li dijî împeryalîzmê, dagîrkeriyê û paşverûtiya ji her cûreyî ronahiya xwe didomîne û wê bidomîne ku riya rizgariya gelan ronahî bike. **Newroz** vê salê jî, ji bo gelan; dibe bingeha xwe ji tariyên zivistanê rizgarkirinê û xwe gihandine ronahiya biharê, dibe bingeha bilindkirina yekîtî, hevkarî û têkoşînê. Ji aliyê din ve **21'ê Adarê**, weke **Roja Têkoşîna li dijî Nijadperestiya di Navnetewan de** jî, berdewam dike ku di xûşk û birayetiya gelan de bibe pireke pêwîst.

Newroza ku di dîroka Kurdistanê de tê wateya ji nuh ve vejînê, di sala 1982'an de di zindanên Amedê de careke din bû tîrêja ji nuh ve vejînê. **Kawayê Serdemî** Rêheval **Mazlum DOGAN**, di keseniya rêhevalên dîliyên faşîzmeya 12'ê Îlonê de, li beramberê xebatên tunekirina Partiya me PKK û gelê Kurdistanê di roja **21'ê Adarê** de canê xwe kire dîwarê parastinê û bi rewanpakiya xwe destana ji nuh ve vejîna gelê Kurdistanê nivîsî. Dirûşmeya **"Berxwedan jiyan e!"** ku di kesaniya rêheval **Mazlûm** de xwe gihandiye misagoriyeke jiyanê, di destê gelê Kurdistanê de bûye alaya meşîna ber bi serfiraziyê ve.

Dûmahîk di rûpela 24'an de